

2008. SZEPTEMBER 4., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 10.00-kor megnyitják.)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Elnök asszony, csak nagyon röviden: lehet, hogy néhány kollégánk még nem tud róla, de megemlítették nekem, hogy tegnap döntés született a következő plenáris ülés helyszínéről: Brüsszelben lesz. Úgy hallottam, borzasztóan nehéz most szállást találni itt, Brüsszelben, mivel egy kereskedelmi vásár miatt az összes helyet lefoglalták. Ezt a plenáris ülést egyszerűen el kellett volna halasztani, vagy mini plenáris üléssé alakítani. Az lett volna a legjobb megoldás. Egy csöppnyi jó szándékkal ezt meg lehetett volna tenni.

A másik dolog, amiről röviden szólnék, az előzőhöz közvetlenül kapcsolódik: ellenőrizték már itt, ebben az épületben a biztonsági helyzetet? Úgy hallom, hogy itt nagyobb strukturális hiányosságok vannak. Ezt az épületet ellenőrizték már a strasbourggi épületnél használt kritériumok szerint?

Elnök. – Hölgyeim és uraim, most ne kezdjünk vitát ebben a témában. Bejelentésekre ma délután, a szavazások órájában kerül sor.

Megelőző jelleggel minden megfelelő lépést megtesznek az épületek ellenőrzésére és a Strasbourgban szükséges javítási munkálatok elvégzésére, hogy amilyen hamar csak lehetséges, ott is tudjuk folytatni a munkát.

Addig nem megyünk oda vissza, amíg biztosak nem vagyunk abban, hogy biztonságos.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Elnök asszony, rövid leszek, mivel elfogadom, hogy nem akar most vitát. Ha lesz bejelentés 12 órakor, akkor kiderülhetne abból a bejelentésből, vajon az elnökség fontolóra vette-e – és ezt nem provokációnak szánom – azt, hogy hosszabb brüsszeli tartózkodásra legyen lehetőség, így jó időben döntést hozhatnánk, és lefoglalhatnánk a hotelszobákat, illetve a tárgyalókat? Mert ezek az állandó egyszeri döntések egyikünk számára sem könnyítik meg az életet. Akkor lehetne, hogy ezt átgondolják, és választ kaphatnánk a 12 órai bejelentésnél?

Elnök. – Bushill-Matthews úr, a Parlamentnek nem szokása az ülést csak úgy ok nélkül Brüsszelből Strasbourgba áthelyezni. Ennek komoly, előre nem látott oka volt, és az üggyel a Parlament megpróbál higgadtan, határozottan és következetesen foglalkozni. Mindannyiunknak ugyanazt a higgadtságot és érettséget kellene mutatnunk, valamint azt, hogy komolyan vesszük ezt a célt.

A tájékoztatást meg fogjuk adni, amikor rendelkezésünkre állnak a tények, és a tájékoztatástól számítva elegendő időt fogunk hagyni a képviselőknek, hogy a hotelszobákat le tudják foglalni.

Azt hiszem, a probléma kezeléséhez érettségre, a megfelelő hozzáállásra, valamint higgadtságra van szükség. Nem hiszem, hogy ez most komoly válság, mivel egyet, ami bekövetkezhetett volna, már elhárítottunk.

2. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. Palesztin foglyok Izraelben (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

4. A 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv félidős felülvizsgálata (vita)

Elnök. – A következő pont Frédérique Ries jelentése (A6-0260/2008) a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében a 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv félidős felülvizsgálatáról (2007/2252(INI)).

Frédérique Ries, *előadó*. – (FR) Elnök asszony, államtitkár asszony – és hadd fejezzem ki nagyra becsülésem, mivel láthatóan fáradságot nem kímélve is ideért a vitára –, Dimas biztos úr, hölgyeim és uraim, az egészségügyet és a környezetvédelmet nem mindig könnyű összeegyeztetni, különösen nem most, a 21. század elején. A különböző formában megjelenő szennyezést a polgáraink nem kerülhetik ki. A szennyezés ráadásul inkább már a különböző tényezők kombinációja, és mindenkit érint, éljen bár városban vagy vidéken, a tengernél vagy a hegyekben.

Így aztán egyáltalán nem véletlen, hogy az Eurostat legutóbb közzétett statisztikája szerint tíz európaiból hat véli nagyon vagy viszonylag valószínűnek, hogy a környezetszennyezés hatással van az egészségére, és hogy, – ez lényeges – az Európai Unió ezen a területen, amely a ma délelőtti vita tárgya, nem eléggé aktív.

Legelőször is szeretnék köszönetet mondani kollégáimnak, különösen is a jelentés árnyék-jelentéstevőinek, Ferreira asszonynak, Trakatellis professzor úrnak, Breyer asszonynak, Belohorská asszonynak és de Brún asszonynak a kiváló együttműködésért, amelyet a projekt kezdete óta, vagyis 2003 óta folytattunk. Valóban 2003-ban történt, hogy az akkor SCALE névre keresztelt kezdeményezéssel, ami a gyermekek egészségét helyezte a középpontba, mozgásba lendültek az események. A rákövetkező évben adtunk ki egy 2010-ig érvényben lévő cselekvési tervet. Ez egy olyan kezdeményezés, amelyet hatókörét tekintve nem tartunk adekvátnak, és amellyel kapcsolatban, meg kell mondanom, a Parlament 2005-ben, a februári ülésen egy meglehetősen kritikus hangú állásfoglalást fogadott el, arra az egyszerű érvelésre alapozva, hogy egy, a lényegét tekintve cselekvési terv egymaga nem tűzheti ki célul több adat összegyűjtését és több kutatás végzését, még akkor sem, ha ezek elengedhetetlenek. Ezt csalódással vettük tudomásul, annál is inkább, mivel az egyik tagállam a másik után, különösen is Franciaország a maga nemzeti egészségügyi és környezetvédelmi tervével, valamint több németalföldi ország, Belgium, Luxemburg, Hollandia és még mások saját ambiciózus nemzeti tervet készítettek.

Három évvel később meddig jutottunk el a szennyezés hatásának tulajdonított betegségek visszaszorításában? Közösségi szinten nem túl sokra, én úgy látom, ezért most szeretném bemutatni a helyzet jelen állásának megfelelő középtávú felülvizsgálatot. Természetesen az Európai Unió, amint azt már nem egyszer elmondtuk, büszke lehet arra a rengeteg pozitív eredményre, amelyet a szennyezés különböző formái ellen vívott küzdelemben már elért. Bár lehetetlen mindet felsorolni, ide tartozik a környezeti levegő minőségével kapcsolatos jogszabályozás – amely sokat köszönhet az Ön odaadó fáradozásainak, biztos úr – a növényvédőszer-csomag, amelyet most fognak kiegészíteni és természetesen a REACH-kezdeményezés, amely több mint 10 000 vegyi anyagot von ellenőrzés alá, és javaslatot tesz a legtöbb problémát okozó anyagok kicserélésére. Egy másik fontos szempontot is szeretnék megemlíteni, nevezetesen a Bizottság által az elmúlt három év során több mint 38 projektre nyújtott támogatást, amely a hatodik kutatási keretprogram részeként az egészségügy és a környezetvédelem ügyét szolgálta. Becslések szerint ez az összeg több mint 200 millió EUR-ra rúg. Más szempontokból és a terv hatásának felmérési nehézségeit figyelembe véve, amely eddig nem egészen töltötte be a vele kapcsolatos várakozásokat, azt mondanám, hogy az összbenyomásunk némiképp vegyes.

A mai állásfoglalás-tervezetünk az elővigyázatossági elv visszaállításának szükségességét helyezi a középpontba, amelyről tudom, hogy az államtitkár asszony is a szívéen viseli. Hozzá hasonlóan magam is őszintén hiszem, hogy ezt az elvet meg kell váltanunk, és fel kell támasztanunk. Az elv lényege, ahogyan azt már említettem, a cselekvés, nem pedig a tartózkodás, és gondoskodnunk kell arról, hogy a közösségi politikák részeként alkalmazzák, ahogyan azt a Szerződésünk 174. cikk (2) bekezdése kimondja, és amelynek az Európai Bíróságon ma már folyamatosan precedensértéke van. Még mindig ebben a témában úgy gondolom, fontos, hogy próbáljuk az összes termékkel kapcsolatos bizonyítási terhet megszüntetni – és az állásfoglalásunk 13. pontja erről rendelkezik – mivel éppen hogy jogos, sőt valójában egyértelmű, hogy a gyártók és az importőrök felelőssége legyen annak bizonyítása, hogy egy termék ártalmatlan. Azt is hozzátenném, hogy a legtöbb fogyasztó (tévesen) úgy gondolja, hogy ez már most így működik.

Szintén aggodalomra ad okot, és nem kevésbé fontos az, amivel a 23. és a 25. pont foglalkozik, az éghajlatváltozás kérdése. Ezt a kritikus problémát a WHO szakértőivel folytatott szoros együttműködésben vizsgáltuk meg. A szakértők leggyakrabban a hőhullámok megnövekedett intenzitásának és sűrűségének a jelenségét írják le. Hogyan is feledhetnénk el, hogy a 2003 nyarán lezajlott hőhullámot követően tizenegynéhány európai országban az átlagosnál 70 000-rel több halálesetet jegyeztek fel? Számunkra úgy tűnik, hogy a megelőző intézkedések – a hőnek való kitettség csökkentése, időben működésbe lépő figyelmeztetőrendszer és természetesen az időseknek nyújtott segítség – rendszerét kell itt létrehozni. Arra is szeretnék rámutatni, hogy a hőmérsékletszint emelkedése miatt megjelennek bizonyos vírusok, például a 2007-ben Olaszországot sújtó chikungunya-vírus. Bár az nem volt járványjelenség, legalábbis a szakértők szerint, talán mégis egy olyan korai jel volt, amely számos eljövendő európai járványra figyelmeztet. Ez

természetesen a probléma potenciális nagyságának megfelelő választ kíván, de legalábbis a Bizottság, a stockholmi Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ és a különböző európai fővárosok közötti megfelelő együttműködési rendszert.

Azzal szeretném befejezni az előadásomat, hogy kitérek az egészségügyi szektorban előadott szappanoperára. Ez nem más, mint 2008 nyarának folytatásos regénye, sok országban, sokfelé volt műsoron – Franciaországban, Belgiumban és máshol is. Az információdömpingről beszélek, egymásnak általában ellentmondó cikkekről, tanulmányokról a mobiltelefonnal járó, megalapozott vagy megalapozatlan egészségügyi kockázatoknak a témakörében, különösen is arról, hogy milyen veszéllyel jár a legveszélyeztetettebb csoportok, főként a gyermekek számára. Ebben a kérdésben a meglehetősen, sőt, talán túlzottan is médiatudatos David Servan-Schreiber nem elsőként húzta meg a vészcsengőt. Amit az állásfoglalásunk 21. és 22. bekezdésében állítunk, egyszerű: az összes különböző tanulmány azt mutatja ki, hogy az elektromágneses mező hatással van az emberi egészségre; mi több, a kitettségi határértéket, emlékezzünk csak, 1999 óta nem módosították, és a mai napig az a hivatalos európai uniós szabvány, míg ugyanakkor a kutatók sem jutottak konszenzusra azt illetően, hogy a mobiltelefon-hullámok veszélyesek-e az egészségre nézve.

Valószínűleg ez a tudományos bizonytalanság tovább fog még tartani. El fog jönni azonban az az idő, amikor a felelős döntéshozóknak határozatot kell hozniuk, és mi most az itt ismertetett állásfoglalásban pontosan ezt tesszük.

Nathalie Kosciusko-Morizet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, biztos úr, Ries asszony, hölgyeim és uraim, az európai polgárokat minden országban joggal nyugtalanítja a környezet minősége, és egyre nagyobb aggodalommal tölti el a környezet és az egészség közötti kapcsolat.

A környezetvédelmi minisztereknek múlt decemberben alkalmuk nyílt foglalkozni ezzel a kérdéssel, és a Tanács most egyre nagyobb fontosságot tulajdonít az ügynek. Különböző patológiákról van itt szó, és bár számos ilyen van, a szennyezettséggel és az egészséggel kapcsolatos tényeket és összefüggéseket még nem tárták fel megfelelően. Itt utalunk a légzőszervi rendellenességekre, az asztmára, különböző allergiás megbetegedésekre, a rákra és az endokrin funkciók zavarára, különösen azokra a betegségekre, amelyek a népesség legkiszolgáltatottabb szegmenseit érintik, ahogyan arra már Ries asszony is rámutatott, a gyermekek, terhes nők, idősek, valamint a hátrányos helyzetűek csoportját.

Nagyon helyes, hogy az Európai Uniónak a fenntartható fejlődés előmozdítására kialakított új stratégiája, amint azt 2006 júniusában állam- és kormányfőink elfogadták, magában foglalja a közegészségügyet mint az egyik fő kihívást, amellyel szembenézünk. A cél az egészség megkülönböztetés nélküli előmozdítása, illetve a most fellépő egészségügyi kockázatok elleni védelem javítása. Mindezt – erre még visszatérek – széles körű megelőző intézkedések által kell elérni.

Jó néhány módja van a jelenlegi helyzet javításának, és már mindet megemlítették. Az egészségügyi és a környezetvédelmi szektor közötti jobb együttműködés az egyik, a két szektor sajnos néha külön irányba fejlődik. Azután a környezetminőség javításának a szükségessége, és most pontosan ezzel foglalkozunk, különösen is az IPPC-irányelvvel kapcsolatos munkánk során, valamint a talajminőségről szóló irányelvre tett javaslat által, amelyet rövidesen megvitatunk, éppúgy, mint az ezen a területen való uniós szakértelem javításának szükségességét. Ott van a mindannyiunk által, nemzetközi szinten végzett munka, különösen is a WHO keretein belül. Végül pedig ott van az a kívánság, amelyet mindannyian nagyon gyakorlatiasan közelítünk meg, vagyis annak a javítása, ahogyan a környezeti szempont minden releváns politikába, tervbe és programba beépül, és különösen a 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó egészségügyi és környezetvédelmi programba. Röviden, fontos ezt a féldős felülvizsgálatot sikeresen zárni, annak érdekében, hogy a lehető leghatékonyabb lépéseket tehessek meg.

Ries asszonyhoz hasonlóan szeretném a magam részéről az összes cselekvési területen a megelőző intézkedések szükségességét hangsúlyozni, illetve az összes olyan pontban, amely a munkájukban említésre került.

A Tanács a tavaly decemberi következtetéseiben, éppúgy mint ma a Parlament, arra a véleményre jut, hogy cselekedni kell, amilyen hamar csak lehetséges. Gyorsan kell lépniük, és meg kell előzniük az eseményeket. A megelőzés elvei és az elővigyázatosság elvei szerint kell cselekedniük. Ez természetesen azt jelenti, hogy olyan új eszközöket kell kifejlesztenünk, amelyek képesek egyrészt a potenciális veszélyforrásokat előrejelezni, illetve elemezni, amint azok megjelennek vagy amint a megjelenésük gyanúja felmerül, másrészt képesek ezeket a különböző problémákat más összefüggésekben is megvizsgálni, például az éghajlatváltozás vagy a biobiztonság összefüggésében, amely két, az emberi egészséghöz kapcsolódó terület.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, körülbelül egy évvel ezelőtt a Bizottság elfogadta a 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési tervet. Ez a felülvizsgálat a cselekvési terv napjainkig történő végrehajtásáról szóló jelentés.

Örömmel tölt el, hogy az Európai Parlament pozitívan reagált erre a féldős felülvizsgálatra, és hogy a Bizottsággal együtt nagyon fontosnak tartja a környezet és az egészségügy közötti kölcsönhatásokat. Különösen is örülök annak, hogy a francia elnökség, mind ma, mind a miniszterén keresztül más, megelőző alkalmakkor az európai polgárok számára olyan fontos tárgykör iránti széles körű támogatásáról tett tanúbizonyságot.

Amint Önök is tudják, a környezetvédelem és az egészségügy kapcsolatáról szóló európai cselekvési terv célja az, hogy javítsa az információszolgáltatást, és ösztönözze a környezettel és az emberi egészséggel kapcsolatos kutatást annak érdekében, hogy jobban megérthessük a környezet által az emberi egészségre gyakorolt kockázatokat és az általa jelentett veszélyforrásokat. Így a politikai vezetők európai és nemzeti szinten is hatékonyabb jogszabályozást és az európai polgárok egészségét védő intézkedéseket tudnak majd bevezetni.

A cselekvési terv 13 különböző lépést határoz meg a 2004–2010 közötti időszakra. A terv az európai környezetvédelmi, egészségügyi és kutatási szektorban dolgozó szakértőkkel és intézetekkel való kiterjedt konzultációt követően készült el.

A cselekvési tervben mind nemzeti, mind európai szinten nagy hangsúllyal szerepel a környezetvédelmi, egészségügyi és kutatási minisztériumok közötti szoros együttműködés alapvető fontossága. Ez az együttműködés elengedhetetlen ahhoz, hogy a környezet és az egészség közötti kölcsönhatásokkal a lehető legeredményesebben tudjunk foglalkozni.

A cselekvési terv elfogadása után négy évvel örömmel számolok be arról, hogy mostanra megszilárdult ez a szoros együttműködés a különböző területek között. Ez egy egyértelműen nagyon pozitív fejlemény a tavalyi féldős felülvizsgálat szerint.

Hadd hozzak egy konkrét példát. Most a tagállamok együttműködnek az emberi biomonitoring kérdése iránti európai megközelítés koordinálásán. Ebben a kutatási, egészségügyi, illetve környezetvédelmi minisztériumok egyaránt részt vesznek.

Véleményem szerint fontos hozzátenni, hogy a tavaly született, az elért eredményekről szóló jelentés jóváhagyása után a Bizottság is felvállalt más fontos lépéseket, különösen is az emberi biomonitoring, az éghajlatváltozás és az egészség kapcsolata, a beltéri levegő minősége, a környezetkutatás, valamint az egészség és az elektromágneses mezők összefüggése terén. Ezért örömdetesnek tartom, hogy az Európai Parlament jelentésében szerepelnek ezek a kérdések.

Hadd szóljak röviden az új fejleményekről. A Bizottság éppen a beltéri levegő minőségének kérdésével kapcsolatos szélesebb megközelítést fogad el. Ez a megközelítés megfelel az Európai Parlament 2005-ben kiadott állásfoglalásának. Sok olyan lépést tettünk, amely túlmutat a cselekvési tervben meghatározott célokon. Például a Bizottság új kutatási projekteket finanszíroz, szakértői munkacsoportot alakított, és jóváhagyott egy, a dohányfüstről szóló zöld könyvet, valamint tudományos véleményeket. Még hátravan a döntés arról, hogy milyen jogi eszközzel foglalkozunk a lehető legjobb módon a beltéri levegő kérdésével.

Az emberi biomonitoringgal kapcsolatban a Bizottság sajnálattal veszi tudomásul, hogy a 24 tagállam konzorciuma által benyújtott javaslatot a hetedik kutatási keretprogram alapján nem ítélték finanszírozásra megfelelőnek. Mindenesetre ebben a hónapban az emberi biomonitoringgal kapcsolatos javaslatok benyújtásáról új pályázati kiírást fogunk megjelentetni.

Mindeközben a Bizottság folytatni fogja egy ERA-NET hálózaton belüli, valamint az isprai Közös Kutatóközponttal kötött adminisztratív megállapodás keretein belüli, a tagállamokkal szoros együttműködésben zajló kísérleti projekt előkészítő munkálatait.

Ami az elektromágneses mezőket illeti, a Bizottság az új és újonnan azonosított egészségügyi kockázatok tudományos bizottsága és az elektromágneses mezők MNT-hálózata által folyamatosan figyeli az e téren születő tudományos fejleményeket, ami a hatodik kutatási keretprogramban futó projekt.

A Bizottság a legfontosabb területeken előmozdítja a kutatást, hogy meghatározzák, vajon a tanácsi ajánlásban megszabott kitettségi határértékek felülvizsgálatra szorulnak-e. A Bizottság a közelmúltban felkérte az új és

újonnan azonosított egészségügyi kockázatok tudományos bizottságát, hogy a legfrissebb adatok és jelentések alapján ismételten mérlegelje a véleményét.

Az éghajlatváltozás és az egészség közötti kapcsolat a féldős felülvizsgálat szerint egyértelműen egyre növekvő fontosságú. Ezzel az összefüggéssel az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló fehér könyv fog foglalkozni, amelyet hamarosan el fogunk fogadni.

Ezek a fejlemények mutatják, hogy a Bizottság nagy hangsúlyt helyez arra, hogy az egészségügyi dimenzió az európai környezetvédelmi politikákba az eddigieknél még erőteljesebben épüljön be. A közelmúltban megalkotott jogszabályok, például a vegyi anyagokról szóló jogszabályok, a REACH és a környezeti levegő minőségéről szóló új irányelv mind megerősíti a környezet- és az egészségvédelmet, és példát szolgáltat az európai polgárok érdekében a környezettel és az egészségüggyel való foglalkozásnak egy kölcsönösen hasznokkal járó módjára.

Végül hadd köszönjem meg Ries asszonynak, a előadónak, a jelentést, a kitűnő munkát és a hatalmas érdeklődést, amellyel a környezet és az egészségügy közötti kapcsolat kérdését kísérte. Szeretném újra kijelenteni, hogy a Bizottságnak határozott szándékában áll folytatni a környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv érdekében kifejtett erőfeszítéseit. A Bizottság eltökélte, hogy az európai polgárok környezetének és egészségének védelme érdekében hatékony környezetvédelmi jogszabályozást alakít ki, valamint gondoskodik a meglévő jogszabályok helyes végrehajtásáról.

Mindezek tudatában a Bizottság aktívan részt fog venni a környezetről és az egészségügről szóló, ötödik miniszteri konferencia előkészületeiben, amely 2009 júliusában kerül majd megrendezésre.

Françoise Grossetête, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, kérem, először is engedje meg, hogy üdvözljem Kosciuszko-Morizet asszonyt, akinek ezen a területen a meggyőződése és az eltökéltsége jól ismert, a biztos úrral együtt. Természetesen én is szeretnék gratulálni Ries asszonynak a kitűnő munkához, amit egy olyan területen végzett, amely a polgáraink számára speciális jelentőséggel bír, és amely érzékenyen érinti őket Hippokratész egyszer azt mondta, hogy az orvostudomány tanulmányozásához először az éghajlatot kell megvizsgálni. Bár természetesen el tudjuk ismerni az Európai Bizottság fáradozásait, amelyeket a környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv 2004-ben történt elindítása óta tett, némiképp sajnálatosnak találjuk, hogy ez a kezdeményezés nem egy valódi megelőzési politikan alapul, ami egyrészt a környezeti tényezőkhöz kapcsolódó megbetegedések számának csökkentésére irányul, másrészt világos és megfelelően kiszámolt költségvetéssel dolgozik. Tíz évvel ezelőtt, amikor az éghajlatváltozást vitattuk meg, egészségügyi kockázat fel sem merült. Ma azonban az Európai Unió területén a hóhullámok, árvizek és mindenféle természeti katasztrófák gyakori előfordulása megváltoztatja a baktériumok és vírusok okozta, illetve rovarok terjesztette betegségek megjelenését. Ezért tehát jobban meg kell értenünk, milyen következményekkel járhat mindez az emberi egészségre nézve, és különösen a társadalom legkiszolgáltatottabb tagjainak az egészségére, azért, hogy a felmerülő kockázatokat jobban tudjunk kezelni. Amíg a 2008–2013 közötti időszakra vonatkozó egészségügyi program fő célja az egészséget hagyományosan meghatározó tényezőkkel, vagyis az étrenddel, a dohányzással, az alkohol-, illetve kábítószer-fogyasztással kapcsolatos fellépés, a jelenlegi, 2004–2010 közötti időszakra szóló cselekvési terv bizonyos új egészségügyi feladatokra, illetve az emberi egészségre ható meghatározó környezeti tényezőkre fog összpontosítani. Gondolok itt a levegőminőségre, az elektromágneses hullámokra – amely téma ma már szóba került – az aggasztó nanorészecskékre, amint azt a REACH-programban láttuk, a karcinogénként, mutagénként, illetve a szaporodásra káros anyagként osztályozott anyagokra, az endokrin funkciókat gátlókra, valamint az összes, az éghajlatváltozás által előidézett egészségügyi kockázatra, és már beszéltem is róluk. Arra is szeretnék rámutatni, hogy bár a légzőszervi rendellenességek halálokként, valamint előfordulásukat, gyakoriságukat és a ráfordított kiadást tekintve a második helyen állnak, az EU-n belül az öt éves kor alatti gyermekek körében a legfőbb halálokat jelentik, és a szám különösen is a beltéri, de a kültéri levegőszennyezés miatt is egyre nő.

A városi környezetvédelmi egészségügy tárgyában, különösen ami a beltéri levegő minőségét illeti, a Bizottságnak többet kellene tennie az európai szennyezés elleni küzdelemben, hiszen az európaiak átlagosan az idejük 90%-át beltérekben töltik. Tudjuk, hogy ez a tárgykör, a környezet és az egészségügy közötti eme kapocs különösen fontos téma és sokakat érzékenyen érintő ügy. A polgáraink érdekében minél hamarabb megfelelő választ kell rá találnunk.

Anne Ferreira, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, Kosciuszko-Morizet asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, jómagam is tisztelegni szeretnék a kollégánk által elvégzett munka és a előadónak az üggyel való foglalkozásban tanúsított eltökéltsége előtt. Én ugyanezt az eltökéltséget érzem, mivel a környezet

és az egészség közötti összefüggés, amelyet széles körben felismertek már, a politikai cselekvésünk formájában reagálást tesz szükségessé.

Ezért elengedhetetlen, hogy előrelépjünk a legkorszerűbb ismeretek megszerzése érdekében ezen a téren, és főként, hogy olyan cselekvéseket hajtsunk végre, amelyek csökkentik a környezetünknek az emberi egészségre tett negatív hatását.

A cselekvési terv világosan meghatározza a különböző témaköröket, és egyenként kitér rájuk. Szükséges volt nem csak az éghajlatváltozás hatásait számba venni, és az egészségre jelentett veszélyforrások felmérésére szolgáló módszereket javasolni, hanem olyan egyéb tényezőkre is kitérni, mint például az elektromágneses mezők.

Azt is örömmel látom, hogy a jelentés utal az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek egy 2007-ben kiadott dokumentumára, amely kimutatja, hogy a légköri szennyezőanyagok, főként amelyek finomrézecszkékhez, illetve talajközeli ózonhoz kapcsolódnak, igen negatívan hatnak a gyermekek fejlődésére, illetve csökkentik a várható élettartamot az Unióban.

Azonban sajnálattal tölt el, hogy a szövegből hiányoznak a munkahelyi egészségvédelemmel kapcsolatos problémák. Nem szabad elfelejteni, hogy emberek milliói esnek olyan betegség áldozatául, amely a munkahelyükhöz kötődik, és amelynek az eredete sokféle és szerteágazó: a stressz, a munka intenzitása, a különböző szennyező anyagok, a rossz munkahelyi ergonómia miatt kialakuló izom-, illetve csontrendszeri rendellenességek stb. Remélem, hogy más bizottságok majd komolyan foglalkoznak ezzel a kérdéssel.

Ahogy azt Ries asszony is említette, az is az egyik legnagyobb probléma az, hogy lemaradásban vagyunk. Nekem úgy tűnik, hogy a Bizottság nem volt eléggé aktív a saját magának meghatározott kötelezettségek tiszteletben tartásában. Itt utalnék például a nanorézecszkék kérdésére. A témával jelenleg számos jelentés foglalkozik, és az ügy sok kérdést vet fel.

Például a 2004–2006 közötti időszakra meghatározott célokról szóló 2007. évi bizottsági közleményben arról a szándékról olvasok, hogy megvizsgálják a nanorézecszkéknek az egészségre és a környezetre tett lehetséges hatásait. Ezt követően a 2007–2010 közötti időszakra van egy rendelkezés az emberi egészségre potenciálisan kockázatot jelentő nanorézecszkékkel kapcsolatos kutatásról. Ez azt jelenti, hogy három év van a téma megvizsgálására, és másik három a tanulmányok végzésére. Nekem úgy tűnik, hogy tudnánk azért ennél hatékonyabbak is lenni.

Kétségtől van okai ennek a nem megfelelő megközelítésnek: az emberi erőforrás hiánya, az anyagi források hiánya. Ugyanakkor miféle hitelességre számíthat az EU, ha saját maga sem tartja be a kötelezettségeit? Tudjuk, hogy ezekben a kérdésekben az európaiak fel tudják ismerni az európai dimenzió által hozzáadott értéket. Akkor ne ábrándítsuk ki őket.

Egy, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdéssel zárom a felszólalásomat: biztos úr, Ön utalt a különböző szolgálatok és kutatócsoportok közötti együttműködésre, ami jó dolog. Van-e koordináció a különböző nemzeti, kormányzati szinten készült környezeti-egészségügyi tervek és az európai cselekvési terv között is? Végül miniszter asszony, amikor legközelebb felszólal, tudna arról egy pár szót szólni, hogy például Franciaország összekapcsolta-e az erőfeszítéseit azokkal, amelyeket a környezetvédelmi csúcs alatt tett?

Lena Ek, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, rendszerint azt mondom, hogy az Uniónak szűkebbé, de élesebbé kell válnia, más szóval a cselekvésünket összpontosítani kellene, amíg a szubszidiaritást is tiszteletben tartjuk. Ez a cselekvési terv pontosan ilyen terület. Szeretnék megemlíteni egy pár dolgot, amellyel az előadónk, Ries asszony foglalkozik a jelentésben. Súlyos kritikával illeti a számszerűsített célok és mutatók hiányát. Ezért ezeket hozzá kell tennünk a cselekvési tervhez. A Ries asszony és jó néhány más képviselő részéről érkező kritika, hogy a megelőző intézkedések elégtelenek, súlyos. Az előttünk lévő anyagra irányul, és a folyamatosan zajló munkában figyelembe kell vennünk.

Különösen is három területet szeretnék kiemelni: a kiszolgáltatott csoportok, az endémiás betegségek, valamint az éghajlat és az egészség közötti összefüggés témáját. Sokkal jobban kell látnunk a felnőttek és a gyermekek, illetve a férfiak és a nők kezelése és gyógyszerzése közötti különbségeket. Botrányos, hogy ez még mindig nem magától értetődő, és hogy az orvostudományi kutatásokban és kezeléseken ezeket a szempontokat mellőzik.

A betegek mobilitásával kapcsolatban a belső piacon elindult munka hihetetlenül fontos bizonyos betegcsoportoknak, például a nyaksérüléseknek, akinek az esetében különböző tagállamokban különböző kezelési szabványok érvényesülnek.

Üdvözlöm, hogy a francia elnökség központi helyen kezeli az Alzheimer-kórt, az egyik legfőbb endémiás betegségünket, de a cukorbetegség, az asztma és a reuma esetében is, hogy csak egy pár példát említsek, összehangolt megközelítésre van szükség. Ugyanez érvényes a munkahelyi balesetekre is.

Európában és világszerte is az a tendencia figyelhető meg, hogy több járvány van, és a vírusok, baktériumok és élősködők jobban terjednek, olyan módon, amely régóta nem volt tapasztalható. Ennek a nagy része természetesen az éghajlatváltozással függ össze.

Az antibiotikum-rezisztens baktériumok azt jelentik, hogy a gyógyszer és a kezelés nem hatásos, és ez az egyik legsürgetőbb egészségügyi problémánk. Sajnálatos, hogy a főbb gyógyszergyártóknál nagyrészt leállt az új antibiotikumok kifejlesztése. Remélem, hogy az elnökség és a Bizottság minél hamarabb foglalkozni fog ezzel a nagyon súlyos és jelentős problémával!

Elemeznünk kell továbbá a különböző éghajlat-változási forgatókönyveket. Milyen hatással lenne Európában az egészségügyre egy kétfokos, négyfokos vagy annál is több fokos globális hőmérséklet-emelkedés? Egyelőre nem áll ilyen háttéranyag a rendelkezésünkre. Ha képesnek kell lennünk konkrét és jó döntéseket hozni az éghajlat-változási csomagban, akkor megbízható háttéranyagra van szükségünk, amely a különböző lehetséges forgatókönyveket elemzi, amellyel a jövőben meg kell birkóznunk.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, az UEN képviselőcsoport nevében tett felszólalásomban a 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv felülvizsgálatának a vitáján a következő kérdésekre szeretném felhívni a figyelmet.

Először is a természeti környezet javítására és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre szolgáló legmegfelelőbb intézkedések további anyagi forrásokat tesznek szükségessé. Ez különösen nehéz helyzetbe hozza az új tagállamok állami hatóságait és gazdasági entitásait. Az új tagállamok a fejlesztési területen természetesen főként arra koncentrálnak, hogy utolérjék az Európai Unió fejlettebb országait.

Másodszor: az Európai Unió igyekszik vezető szerepet betölteni, ami például a szén-dioxid kibocsátás csökkentését illeti, de a Bizottság úgy határozta meg a csökkentések mértékét, hogy nem vette figyelembe, mennyit kell az egyes tagállamoknak a fejlesztésben behozniuk. Ennek eredményeképpen a hazámnak, Lengyelországnak, egy alacsonyabb szén-dioxid kibocsátási határértéket állapítottak meg. Ez ahhoz vezetett, hogy az elektromos áram ára azonnal 10 és 20% közötti összeggel megugrott. Arra gondolni sem merek, hogy 2013 után mennyire emelkedik meg majd az elektromos áram ára, amikortól az erőműveknek az összes kibocsátási határértéküket a nyílt piacon kell majd beszerezniük. Így a szén-dioxid kibocsátás csökkentése és ezáltal az éghajlatváltozás elleni küzdelem teher lett a fogyasztók számára és széles körű társadalmi elégedetlenséget eredményezett.

A harmadik: a jelentésben szereplő megfelelő egészségügyi intézkedésekhez is további anyagi forrásokra van szükség. A kevésbé fejlett tagállamok számára különösen nehéz megtalálni ezeket a forrásokat, mivel a polgáraik számára már a legalapvetőbb egészségügyi ellátás finanszírozásában is súlyos nehézségekbe ütköznek. Lezárásképpen pedig szeretném megköszönni Ries asszonynak a nagyon átfogó és részletes jelentést a természeti környezetnek az emberi egészségre tett hatásáról.

Hiltrud Breyer, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, a cselekvési tervben félúton járunk, elérkezett a felülvizsgálat ideje. Leltárt készítünk arról, mit értünk el eddig, és fel kell tennünk magunknak a kérdést: keletkezett-e látható eredmény?

A Bizottság hátradől, és azt mondja, hogy elégedett. Ugyanakkor, ha a levegőtől, amit beszívunk, és a víztől, amit iszunk, megbetegszünk, akkor itt a legfőbb ideje, hogy Európa cselekedjen, és az ilyen jellegű egészségügyi kockázatok terén egy új átfogó megközelítés kialakításának a motorjává váljon. Ezért nem tekinthetjük a cselekvési tervet a már meglévő uniós politikák kiegészítésének; hanem új teljesítménymutatókat kell meghatározni.

Üdvözlöm, hogy a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság igen kritikus álláspontot fogadott el a cselekvési tervvel kapcsolatban, és nagy léptékű javításokat követel. Határozottan meg vagyunk arról győződve, hogy a cselekvési terv kudarcra ítéltetett, ha nem proaktív megelőzési politikára alapul, és egyvalaminek egyértelműnek kell lennie: világosan meghatározott kvantitatív célok nélkül papírtigris marad csak.

Örömmel vesszük, hogy a környezetvédelmi jelentés zöld ujjlenyomatot hordoz, különösen is ott, ahol a nanotechnológiáról van szó. Egyértelmű, hogy a cselekvési tervben nem vették megfelelően figyelembe a

potenciális új kockázatokat. Sőt, valójában botrányos, hogy amikor a nanotechnológiákhoz kapcsolódó kockázatok kerülnek szóba, az Európai Bizottság még mindig a homokba dugja a fejét, és azt állítja, hogy a jelenleg érvényben lévő szabályozás éppen elég. Tudjuk, hogy ennek pont az ellenkezője igaz. A nanotechnológiát egy valódi jogi vákuumban engedjük fejlődni.

Aztán ott van az elektroszmog kérdése: tudjuk, hogy az elektromágneses sugárzás nagy és egyre növekvő problémát jelent, így a határértékek felhígítása, amelyek már így is elég magasra vannak meghatározva, meglehetősen elfogadhatatlan a számunkra, az Európai Parlament számára. A beltéri levegő minősége egy további probléma: az EU meghatározó alapokat rakott le a finomreszecskek elleni védelemben, de mi a helyzet a beltéri levegő minőségével, amikor az időnk nagy részét zárt térben töltjük? A Bizottság nem hagyhatja tovább figyelmen kívül ezt a kérdést.

Felhívjuk a Bizottságot, hogy tegyen egyértelmű szabályozási javaslatokat, amelyek az összes releváns területen javítják a levegő minőségét: építkezési projektek, a bútorokban használt ragasztó, stb.

A szívünkhöz nagyon közel álló téma a különösen kiszolgáltatott csoportok, például a gyermekek és a terhes nők számára való hatékonyabb védelem elérése, és az összes említett területen az elővigyázatossági elvnek kell vezérelnie a szabályozásunkat. Természetesen szerettünk volna többet elérni, de reméljük, hogy a Bizottság nem áll meg ennyinél. Nem szabad megengedni, hogy lefagyjon ez a munkaterület, és mi úgy hisszük, hogy elő tudjuk mozdítani ezt az ügyet.

Bairbre de Brún, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (GA) Szeretném üdvözölni Ries asszony jelentését.

Felhívom a Bizottságot és a tagállamokat, hogy újra és teljes körűen kötelezzék el magukat az európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv céljai mellett, sőt, hogy erősítsék meg a tervet azáltal, hogy ambiciózusabbá teszik, és jobban összehangolják a szükségleteinkkel. Különösen is üdvözlöm Dimas biztos úr mondandóját. Megnőtt a rákos megbetegedések bizonyos fajtáinak az előfordulása, ami azt mutatja, hogy nem ülhetünk nyugodtan a babérjainkon.

Különösen is szeretném kiemelni a pszichés egészség területén kifejtett cselekvést, mint amely kiemelkedő fontosságú. Írországból a pszichés betegségek az öngyilkosság fő kockázati tényezői, és a legtöbb ír fiatal élete öngyilkossággal ér véget. Az EU-nak több támogatást kellene adnia a megfelelő megelőzési stratégiák kifejlesztéséhez, és szívesen fogadnánk bárminemű uniós vagy nemzetközi szintű lépést, amelyek segítenének nekünk előmozdítani a pszichés egészséget.

Támogatom a cselekvésre való felszólítást a beltéri levegő minőségének kérdésében, valamint a berendezésekben és bútorokban használt vegyi anyagok biztonságát illetően is. A Bizottság már fontos lépéseket tett, de figyelembe véve az Unióban a légzőszervi megbetegedések számát, átfogó szabályozásra van szükség a beltéri levegő minőségével kapcsolatban.

A KKV-inknak is támogatást kell nyújtanunk annak biztosítására, hogy képesek megfelelni a környezeti-egészségügyi előírásoknak, valamint hogy lépéseket tudjunk tenni az általuk a környezetre tett hatás javítása érdekében. Az Interreg ebben a tárgyban egy csodálatos projektet támogatott a választóközteremben.

Az éghajlatunk változik, és ez mind az egészségügy, mind a környezet terén új kihívásokkal állít szembe bennünket. Az éghajlatváltozás által a környezetre és az egészségünkre veszélyes tényezőkkel szemtől szembe és hatékonyan kell elbánni.

Már sok eredményt lehet felmutatni, de a Bizottságnak ma ezt üzenem: több ambíciót és több konkrét, ésszerű lépést!

Irena Belohorská (NI). – (SK) Köszönöm, biztos úr, és Önnek, miniszter asszony, hogy eljöttek meghallgatni a nézeteinket. Köszönöm az előadónak, Frédérique Riesnek, a jelentés elkészítését. Ez egy nagyon ambiciózus program, amelyet nagyon nehéz, sőt, lehetetlen elbírálni. Mi több, az ambiciózus célok végrehajtását mérjük fel a 27 tagállam eltérő egészségügyi rendszerének és eltérő természeti környezetének igen eltérő hátterében.

Az egyik legsúlyosabb aggodalomra a rák ad okot. Gyakran hallottunk már nagyon ijesztő jóslatokat. A statisztikák azt mutatják, hogy emiatt a betegség miatt a főként munkaképes korú, illetve nyugdíjas korú népességnek jelentős hányadát veszítjük el. Sok esetben egyértelműen kimutatták a környezetnek a népesség egészségi állapotára tett hatását.

Nem kevésbé lényeges – és a jelentés alátámasztja, hogy én is hangsúlyosan kezelem ezt a kérdést – a lakosságnak nyújtott tájékoztatás, mind a környezetnek az egészségre tett hatásáról, mind a súlyos betegségek előfordulási arányáról, valamint arról, hogy a különböző civil szervezetek tudják támogatni ezeket a lépéseket.

Minden éremnek két oldala van: az egyik oldalon ott van az Európai Uniónak és a helyi intézményeknek a tájékoztatásnyújtásban betöltött fontos szerepe, de a másik oldalon ott van annak a fontossága, hogy a lakosság hozzáférjen ehhez az információhoz, hogy tudja, hogyan szerezzen tudomást a tájékoztatásról, a tényekről, és hogyan foglalkozzon azokkal.

A megelőzés csak akkor hatékony, ha megfelelően megértik, és értelmezik, és ha teljesülnek ezek a feltételek, lehetővé válik valós adatokban nyomon követni a választ. Lehet értékelni a tervet rövidtávú nézetből, de hogy ezeknek az eszközöknek a végrehajtása milyen legfőbb következményekkel jár, azt legjobban hosszú távon lehet megfigyelni és számszerűsíteni.

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök asszony, bár a jelentés pozitív fogadtatásra lel, azt hiszem, nagyobb ösztönzésre van szükségünk a vitában, és el kell fogadnunk, hogy nem tudjuk megvédeni az embereket – a polgárainkat – saját maguktól, és nem is kellene megpróbálnunk az élet minden kockázatára valamilyen jogszabályt készíteni. Az Unió széles körű támogatása kerül valójában veszélybe, ha azt a benyomást ébresztjük, hogy küldetésünk az életünk minden vonatkozását szabályozni – márpedig most így értelmeznék bennünket. Figyelniünk kell arra, hogy pontosan adjuk át azt, mi az Unió lényege.

Szeretném, ha azzal kapcsolatban is megnyugtatónának, hogy ennek a tervnek a nagy része nem már megtervezett projektek átcsomagolása és átmárkázása. Tagállami szinten a létező uniós jogszabályok jobb végrehajtására van szükség, másrészt a Bizottság részéről jobb ellenőrzésre és végrehajtásra. Ami engem illet, a kiterjedtebb felmérést, illetve, valóban, a meglévő jogszabályok bemutatásáról és hatékonyságáról szóló vitát tartom elsődlegesnek.

Az új jogszabályozást tekintve az első hely ebben a Házban az éghajlat- és az energiacsomagé kell, hogy legyen. Az éghajlatváltozás sokféle módon fog hatni az egészségre, például a világ bizonyos részein az élelmiszerhiányból fakadó rosszul tápláltság formájában; az extrém időjárási eseményekből, (hőhullámok, árvizek, viharok, tüzesetek) eredő halálozások és sérülések és a velük járó szociális problémák; a hasmenéses megbetegedések sorának megnövekedett terhe; a szív- és érrendszeri megbetegedések megnövekedett gyakorisága; a vízhiánnyal – a következő 10 éven belül a világ 40%-ának kell majd vízhiánnyal szembenéznie – és az ivóvízzel kapcsolatos komoly problémák képében. Üdvözlöm, hogy a felidős felülvizsgálatról szóló állásfoglalás felismeri az éghajlatváltozás egészségügyi hatásait, és megtapsolom érte.

Egy másik téma, egy igen súlyos kérdés – amely valójában még mindig Hamupipőke-kérdés, ha azt nézzük, hogyan kezeljük európai, illetve tagállami szinten – az európai pszichés egészségnek a kérdése. Minden negyedik európai szenved valamikor az élete során valamilyen pszichés egészségügyi problémától. Egyedül Írországból becslések szerint a GDP-nk 4%-át is elérheti a pszichés betegségek kezelésének a költsége, és tragikus módon csak tavalay több mint 460 öngyilkosság történt, és ez csak a bejelentett öngyilkosságok száma. Ez 2006-hoz, a megelőző évhez képest 12%-os emelkedést jelent – Írországból, amely, ha jól tudom, Luxemburg után igen előkelő helyet foglal el az „ahol a legjobb élni”-listán. (Nem tudom, ki állítja össze az ilyen lista kritériumait.) De ezt meg kell kérdeoznünk.

Ez az európai pszichés egészséggel kapcsolatos probléma és az előrejelezett problémák figyelmet és megfelelő megelőzési stratégiát érdemelnek ezen a kiemelten fontos területen. Az előadó prognózisa, amely szerint a cselekvési terv részben vagy egészében bizonyosan kudarccal fog záródni, aggasztó, és én szeretnék megnyugtatót hallani a Bizottságtól – és az elnökségtől is –, hogy nem így fog alakulni.

Evangelia Tzambazi (PSE). – (EL) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, gratulálok az előadónak az átfogó és összefüggő jelentéshez, amely objektív képet nyújt a 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai cselekvési terv végrehajtásában elért haladásról, ugyanakkor hiányosságokat és új adatokat is feltüntet.

Hadd mutassak rá néhány, a beltéri levegő minőségével és annak az emberi egészségre tett hatásával kapcsolatos kérdésre, különösen is ami a legkiszolgáltatottabb csoportokat, a gyermekeket, valamint az időseket illeti. Ne felejtjük el, hogy az időnk 90%-át beltérben töltjük, az Európai Bizottságnak azonnal stratégiát kell készítenie ezzel kapcsolatban, amely egyrészt vezérelveket nyújt, másrészt megvédi a polgárokat, akik a biológiai és a vegyi szennyezés sokféle forrásának vannak kitéve.

Nagyon lényeges, hogy megfelelő keret készüljön el a vegyi anyagoknak való kitétség csökkentésére. Különösen is nagy hangsúlynak kell kerülnie a középületek, a hivatalok és az iskolák állapotára, hogy meg tudjuk védeni a legkiszolgáltatottabbakat.

Janusz Wojciechowski (UEN). - (PL) Elnök asszony, az egészség és a környezet közötti összefüggés egyértelmű, éppen úgy, ahogy a környezet és a mezőgazdaság közötti kapocs, mivel az ésszerű és racionális gazdálkodás segíti a környezet védelmét.

Sajnos olyan fejleményekkel kell szembenéznünk a mezőgazdaságban, amelyek a környezetre nézve végzetesek. Eltűnőben vannak a kis családi gazdálkodások, és az európai mezőgazdaság egyre iparosodottabbá válik, ami káros a környezetre. Többet kellene tennie a mezőgazdasági politikának azért, hogy megvédje a kis családi gazdaságokat, mert azok sokkal környezetbarátabb módon üzemelnek.

A GMO-k további veszélyforrást jelentenek. Folyamatosan terjednek a sok súlyos aggály ellenére, amelyek a génkezelt terménynek a környezetre és az emberek, illetve az állatok egészségére tett negatív hatásaival kapcsolatosak. Az Európai Uniónak óvatossággal kellene cselekednie a GMO-kkal kapcsolatban. Támogatom Ries asszony jelentését, aki gratulációt érdemel a kitűnő munkájáért.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Ries asszonynak a legőszintébb köszönet jár kitűnő munkájáért. Sajnos egyet kell értenem a már előttem szólók kritikájával, amellyel magát a programot illették. Már meglévő intézkedéseken nyugszik, és nem mutatja meg az előre vezető utat.

Az emberek időről időre megfélemeznek az elővigyázatossági elvről, amikor az új felfedezések izgalommal töltik el őket. Ez most a nanoanyagokkal és az elektromágneses mezőkkel kapcsolatban is megnyilvánul. A nanoanyagok egyre hétköznapiabb jelenséggé válnak, még a fogyasztói termékekben is, de a rájuk vonatkozó jogszabályozás lemarad, bár a kutatók figyelmeztetnek, hogy a nanoanyagok az azbeszt nagyságrendjével azonos mértékű egészségügyi problémává válhatnak, ha nem vesszük komolyan a kockázatokat. Ugyanez igaz az elektromágneses mezőre, amelynek emberek százmilliói vannak kitéve, bár a hatásáról igen keveset tudunk. Egyes országokban, például Olaszországban, a bázisállomások és az iskolák között 500 méteres biztonsági zóna húzódik, míg Finnországban helyenként az iskolák tetejére építettek bázisállomásokat. Sürgősen új európai normákra van szükség, amelyek számba veszik a tudományos eredményeket.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Hölgyeim és uraim, teljes mértékben egyetértek Ries asszonynak a környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési tervről készített értékelésével. Az előadóhoz hasonlóan úgy hiszem, hogy a tervet lehetetlen értelmezni, és kudarcra ítéltetett. Egyes céljai elképesztőek, mint az öngyilkosság megelőzése vagy az éghajlatváltozásnak az emberi egészségre tett hatásáról szóló kommunikációs stratégia. A terv rosszul van megalapozva, mind pénzügyi, mind különösen is szervezési szempontból. A végrehajtandó cselekvések homályosak, és inkább kételyekre és kérdésekre adnak okot, mintsem választ kínálnának. A dokumentum valójában a WHO hasonló tervének a másolata.

Az európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv sajnos újra azt a jogos kritikát táplálja, hogy a terv az adófizetők pénzének pazarlása és értelmetlen brüsszeli bürokrácia. Úgy gondolom, hogy a Bizottságnak azonnal be kellene szüntetnie a terv végrehajtását, szorosabban együtt kellene működnie a WHO-val, és európai szinten semmiképpen se jelentse be az egészségügyi terv következő fázisát.

Edite Estrela (PSE). - (PT) Szeretném Ries asszonynak a munkájáért járó gratulációval kezdeni. A rossz környezet és az egészségügyi kockázatok közötti kapcsolat mostanra egyértelművé vált. Egyre több a környezeti tényezőkhöz és az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó betegség, például allergia, légzőszervi, illetve rákos megbetegedések.

Az új járványok gyökerénél a globális felmelegedést találjuk. Tanulmányok azt mutatják, hogy a szárazságok és árvizek miatt többen halnak meg, mint bármely más természeti katasztrófa okán. További komoly problémát okoz az iskolai és egészségügyi intézmények rossz levegőminősége.

Egyre többen betegszenek meg a nagyvárosok és az épületek belterének szennyezett levegője miatt, a víz, sőt a talajvíz szennyezettsége miatt, a termőföldnek a növényvédőszerrel való szennyezettsége miatt, illetve a szennyvíz és a települési hulladék kezelésének hiánya miatt. Intézkedéseket kell hozni a jövőbeli problémák megelőzésére.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a Ries asszony által készített jelentésben nem lehet kivetnivaló találni, különösen is mivel az előadó a Bizottság által tervezett lépéseket szoros és bőséges figyelemmel kíséri, valamint kérdéseket tesz fel, és további erőfeszítésekre szólít fel, annak

reményében, hogy olyan megelőző stratégia készül el, amelynek az európai politikai cselekvést jellemeznie kell.

Hasonlóan jó szívvel fogadom a kérést, hogy a Bizottság adjon ki zöld könyvet a beltéri levegő minőségéről, és szeretném felhívni a figyelmet arra, milyen érzékenységgel fordult az előadó az elektromágneses mezőknek az emberi egészségre tett hatása felé.

Összegzőképpen elmondhatom, hogy mindennel egyetértek, amit Ries asszony mondott, és remélem, hogy ez a jelentés a lehető legszélesebb körű támogatást fogja begyűjteni a Parlamenttől.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Az éghajlatváltozás jelentős mértékben hatással van az emberi egészségre, főként amiatt, hogy a megemelkedett hőmérséklet mellett egyes fertőző, illetve élőködők által terjesztett betegségek szaporodnak.

A hóhullámok, árvizek, illetve a műveletlen földeken keletkező tűzesetek gyakori előfordulása további betegségekhez, nem megfelelő higiéniai viszonyokhoz és halálozásokhoz vezethet.

Romániában egyre forróbbak a nyarak, és a nyár folyamán egyre több az árvíz, a vihar. Az idei árvizek miatt román állampolgárok ezrei maradtak fedél és az alapvető higiéniai biztosító viszonyok nélkül.

Arra kérem a Bizottságot, hogy nyújtson megfelelő pénzügyi segítséget Romániának, hogy csökkenteni tudja ezeknek a természeti katasztrófáknak a hatásait.

A városi szennyezés 70%-a a közlekedés által generált kibocsátásnak tudható be, így ennek a csökkentése hozzá fog járulni a levegőminőség javulásához. Bizonyos irányelvek, például az üzemanyag-minőségről, a közúti járművek kibocsátás-csökkentéséről, illetve a városi közlekedésben a környezetbarát járművek népszerűsítéséről szóló irányelvek, hozzá fognak járulni a környezetszennyezés csökkentéséhez.

Mindazonáltal fontos folyamatosan ellenőrizni a végrehajtásukat és az elért eredményeket.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Az elektromágneses mezőkről, illetve azoknak az emberi egészségre tett hatásáról szóló nemzetközi „BioInitiative”-jelentés aggályokat vet fel, és megállapítja, hogy a jelenleg érvényes határértékek, ami a nem ionizáló sugárzások elleni védelmet illeti, lejártak, és azonnal kell cselekedni, hogy csökkenjen a mobiltelefon-szolgáltatók által használt berendezések generálta sugárzásnak való kitettség.

Tudományos tanulmányok azt támasztják alá, hogy az ilyen jellegű sugárzás egészségügyi problémákat okoz, például alvászavarokat, gyermekkori leukémiát, a stressz jelentős megnövekedését, és tíz év mobiltelefon-használat kétszeresére növeli az agytumor kialakulásának a kockázatát. Az új cselekvési és egészségügyi tervnek figyelembe kell vennie ezeket a veszélyforrásokat, amelyek az új technológiák megjelenése miatt egyre erősödnek, és egyre terjednek a vidéki területeken, valamint a fejlődő országokban.

Tovább kell folytatnunk az ezen a területen és a pszichés egészséghez kapcsolódó területeken való kutatást, például a stressz és a depresszió témakörében, hogy meg tudjuk állapítani, vajon valóban összefüggenek-e a nem ionizáló sugárzással.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Elnök asszony, szeretnék gratulálni az előadónak a témában készített jelentéséhez, ami mindannyiunk, európaiak számára olyan fontos. Egy bizonyos kérdésre szeretnék most összpontosítani, és kiemelni a biomonitoring fontosságát. Ennek az eljárásnak a segítségével lehet mérni a környezetszennyezés és az európaiak egészsége közötti összefüggést. Az erre a stratégiára fordított forrásokkal nem kellene garaszkodnunk. Be kell ruháznunk a kutatásba, és végrehajtani a kapott eredményeket. Továbbá, nem csak szavakkal kellene az elővigyázatossági elv előtt hódolnunk. Alkalmaznunk kellene ezt az elvet, amennyiben bármikor is felmerül bennünk a gyanú egy bizonyos környezeti vonatkozásnak az egészségünkre tett esetleges negatív hatásával kapcsolatban. Az elővigyázatossági elv a betegségek terjedését is megakadályozza. Meg fogja akadályozni az allergiák terjedését, és javítani fogja azt, ahogyan az európaiak élnek. Úgy vélem, az Európai Uniónak többet kellene tenni a környezettel összefüggő megbetegedések területén, és a polgárok érdekében hatékonyabban kellene fellépnie. Azt várom, hogy a Bizottság így fog tenni.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Szeretnék gratulálni az előadónak, Ries asszonynak, a jelentéshez, amely leírja, milyen mértékben hajtották végre a cselekvési tervet, és sok javaslatot tesz a következő szakaszhoz.

Üdvözlöm az Európai Bizottság intézkedéseit, amelyeknek az a célja, hogy a beltéri környezetet javítsák. Orvoslóként nagyon fontosnak tartom ezt a lépést. Irodában, iskolában, otthon az időnk túlnyomó részét zárt

térben töltjük. A szennyezés magas szintje asztmatikus megbetegedésekhez, allergiához, sőt akár rákhoz is vezethet. Ezért én támogatom a zöld könyv kiadására tett javaslatot és megfelelő európai stratégia elfogadását a témában.

Azt is fontosnak tartom, hogy felhívjam a figyelmünket az elektromágneses sugárzásra. A technikai fejlődés, ha helytelenül vagy túlzott mértékben használják, határozott egészségügyi kockázatot jelenthet, akár szabálytalan alvási mintázat, Alzheimer-kór, leukémia vagy más rendellenességek formájában. Az Európai Közösségnek ezért aktívabban kell ezzel foglalkoznia, és állást kell foglalnia ezzel a modern veszélyforrással kapcsolatban, valamint gyakorlati lépéseket tennie.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Szeretném hozzátenni azt, hogy az Unió lakossága előregedőben van, és véleményem szerint az európai környezetvédelmi és egészségügyi tervnek foglalkoznia kellene az idősek emberek problémáival.

Mindazonáltal a 2010-es év nincs nagyon közel. Úgy gondolom, hosszú távú perspektívára és megfelelő stratégiára van szükség. Arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy a születések száma az elmúlt években csökkent. Egyes tagállamokban magas a gyermekhalandóság aránya. Az Unió gazdasági stabilitása fiatal és egészséges európai lakosságon alapszik, következésképpen az Uniónak konkrét cselekvési tervet kell készítenie azért, hogy biztosíthassa a természetes növekedést, amire a közösségnek szüksége van.

Végezetül emlékeztetem Önöket járványügyi tanulmányok elkészítésének a szükségességére, a Bizottság felügyelete alatt, annak érdekében, hogy meghatározhassuk az elektromágneses sugárzásnak az emberi egészségre tett hatását.

Nathalie Kosciusko-Morizet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, szeretném azt kiemelni, hogy sok, a vitában most felszólalt képviselő, más környezettel kapcsolatos problémákat is idekapcsoltak, és szerintem igazuk volt, hogy így tettek. Ezáltal voltaképpen arra hívnak fel bennünket, hogy nagyobb együttműködést és nagyobb integrációt alkalmazzunk a különböző környezeti politikák között. Megjegyeztem például az Ek asszony, Tic asszony, sőt Kuźmiuk úr által az éghajlatváltozásra tett utalást, bár az ő felszólalása más irányba összpontosított, valamint Wojciechowski úrnak a mezőgazdasági problémákra tett utalását, Estrela asszony utalásával együtt, amelyet a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelvre tett. Ezek a kérdések mind kölcsönösen összefüggnek egymással, és ennek a nyilvánvaló összetettségnek meg kell számunkra adnia azt a plusz motivációt, amely miatt továbbépítjük a tudásunkat a környezettel kapcsolatos egészségügyi kérdésekben. Igen, Doyle asszony, az elnökség teljes mértékben motivált ebbe az irányba. Ezt azokkal az irányelvekkel fogjuk elérni, amelyeken jelenleg dolgozunk, vagyis az IPPC-irányelv, a talajvédelmi irányelvre tett javaslat és az energia-éghajlat csomag segítségével, ahogy most engem is emlékeztettek az éghajlatváltozással való kapcsolódásra. Az irányelveken keresztül egyfajta módon foglalkozunk a kérdésekkel, és különböző felismert patológiákkal (például a rákkal) kapcsolatos összefüggéseket állítunk fel, amire már Belohorská asszony is utalt.

Ugyanakkor sok új probléma is keletkezik, amelyeket a ma felszólalók közül jó néhányan érintettek. Az elektromágneses hullámok problémájában már bizonyos részletességű kutatások folytak, itt különösen is az Interphone-tanulmányra gondolok. Vannak azonban új, egyre-másra a piacra kerülő technológiák, és ezek minden esetben arra fognak kényszeríteni bennünket, hogy ultrahosszú-távú megközelítésben gondolkodjunk. A beltéri levegőminőségre is gondolok, sokan Önök közül említették. Ezt a problémát nem kellene úgy tekintenünk, mintha csak most jött volna létre, mivel mindig is létezett. Ugyanakkor sokkal kevesebb kutatás irányul rá, mint a külső levegőminőségre, pedig az időnk 90%-át beltérben töltjük.

Ferreira asszony azt szeretne volna megtudni, hogy van-e kapcsolódás például Franciaországban nemzeti szinten a környezetvédelmi csúcs és az európai cselekvési terv között. A környezetvédelmi csúcs kontextusában sok munkát fektettünk a környezeti-egészségügyi kérdésekbe, és ugyanazokba a problémákba ütköztünk, mint amelyeket Önök is vagy így vagy úgy említettek. Először is ott vannak a felismert patológiák, azok a területek, amelyekről már sokat tudunk, és azok, ahol további eredményekre van szükség, ideértve a környezeti okokra visszavezethető rákos megbetegedések kérdését. Azután ott van az összes új aggodalomra okot adó kérdés, ahol a cselekvésünk sokkal messzebbre nyúlhat. A környezetvédelmi csúcson például rendelkezünk az összes nanorészecske osztályozásáról, a piacra kerülő nanorészecskéket illetően egy kötelező nyilatkozási folyamat létrehozásáról, a beltéri levegővel kapcsolatos jobb szabályozás és ellenőrző rendszer kiépítéséről, valamint az összes beltéri berendezés és bútorzat (amelyek közül egyesek problémát jelentenek a beltéri levegő minősége szempontjából) jobb ellenőrzéséről.

Ferreira asszony, az együttműködésről kérdezett, és hogy van-e valójában valamilyen fokú együttműködés a nemzeti környezeti-egészségügyi rendszerek és az európai cselekvési terv között. Egyértelmű, hogy

bárminemű ilyen kapcsolódás problémákat fog felvetni. Jelenleg olyan szakaszban vagyunk, amikor minden egyes tagállam saját tervet készít, amely az adott ország saját problémás területein alapszik. Magamnak kicsit ellentmondva, úgy tűnik számomra, hogy miután lezárul ez a kezdeti szakasz, mégis be lehetne vezetni egy bizonyos fokú együttműködést, és ez jelentené a folyamat következő fázisába való továbblépés alapját. Végül, ha megengedi, elnök asszony, szeretném azt megemlíteni – bár nem szeretném megbántani a jelenlévő férfi képviselőket, sőt megköszönöm nekik a felszólalásukat –, hogy ma délelőtt főként a képviselőhölgyek szólaltak fel. Ebben a helyzetben nem problémát, hanem lehetőséget, sőt, talán a remény felcsillanását látom.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, köszönöm a konstruktív vitát, amelyet a környezet és az egészség kapcsolatának fontos kérdésében folytattunk. Úgy vélem, hogy ez a vita nagyon hasznos lehetőség volt a legfontosabb területeken elért haladásról és az elvégzett kutatásokról szóló eszmecsere azzal a céllal, hogy meghatározzuk, vajon a tanácsi ajánlásban megadott kitettségi határértékek felülvizsgálatra szorulnak-e.

A Bizottság a közelmúltban felkérte az új és újonnan azonosított egészségügyi kockázatok tudományos bizottságát a jelentésben szereplő legújabb információk számbavételére olyan szemmel, hogy vizsgálja felül a véleményét.

A Bizottság által tett legújabb fejlesztések és kezdeményezések a környezet-egészség kapcsolatának egyes kérdéseiben nagyon jelentősek; azt mutatják, hogy a környezet-, egészségügyi- és kutatási szektorok között a közép-, illetve hosszútávon kialakuló együttműködés mellett lehetséges azonnali intézkedéseket is hozni annak érdekében, hogy az egészségügyi dimenzió mind a környezet, mind az egészségügy javára még inkább beépüljön a környezeti politikákba.

Most az együttműködésről, amelyet az egyik felszólaló említett. A különböző nemzeti környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési tervek közötti együttműködés elsősorban az Európai Bizottság égisze alatt működő környezetvédelmi és egészségügyi fórum, másodsorban pedig a WHO keretei között valósul meg, amely utóbbinak a vonatkozó tevékenységeiben a Bizottság aktívan részt vesz.

Ami a nanorészecskéket illeti, hat héttel ezelőtt, 2008. június 17-én, a Bizottság a nanorészecskékre az uniós jogszabályok alkalmazási hatóköréről szóló közleményt fogadott el, amely megerősíti ezen a területen a megelőzési elv alkalmazásának a fontosságát.

Az uniós jogszabályok lehet, hogy közvetlenül nem tartalmazzák a „nanorészecskék”-kifejezést, de azt el kell fogadni, hogy az uniós szabályozás igenis nagy mértékben lefedi a nanoanyagokkal összefüggő kockázatokat. A Bizottság természetesen levonta azt a következtetést, hogy fokozni kell a meglévő jogszabályok végrehajtását, és felül kell vizsgálni a vonatkozó szövegeket, például az előírásokat és a műszaki utasításokat úgy, hogy jobban lehessen azokat a nanoanyagok esetére alkalmazni. A Bizottság természetesen tovább fogja folytatni a vonatkozó kutatások támogatását, hogy a meglévő tudásbeli hiányosságok betöltődjenek.

Az éghajlatváltozás és az egészség között kapcsolat egyértelműen egyre fontosabbá váló kérdés az időközi értékelés szerint, és örömmel veszem, hogy erre ma több felszólaló is rámutatott. Ezzel a témával is foglalkozni fog az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló fehér könyv, amely hamarosan elfogadásra kerül.

Ami a lengyel képviselőtársunk hozzászólását illeti, ami nem közvetlenül függ össze az épp megvitatott témával, de az energia- és klímaváltozási csomag kontextusában nagyon jelentős, hadd mondjam ki egészen egyértelműen: a lengyelországi elektromosáram-árak bárminemű emelkedése vagy más országokban, ahol az elektromos áramnak szabályozott ára van, nem azért lesz, mert árverést vezettünk be az üvegházhatású gázok kibocsátási jogainak európai rendszerében. Az emelkedés amiatt lesz, hogy az energiaszektorba tett további beruházásokra van szükség, mivel nem lesznek befektetők, ha nincs kilátás az energiaszektorba tett beruházásaiknak megfelelő profitra. Az emelkedések oka lesz továbbá az energiaszektor liberalizációja és az Unió energiapiacának az egységesítése.

Az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében bevezetett szén-dioxid kibocsátáskereskedelmi rendszerben való részvétel 15%-ot fog jelenteni, és meg kell jegyezni – ezt pedig ki kell hangsúlyoznom, mert a közelmúltban sok újságban olvastam olyan nyilatkozatokat lengyel tisztviselőktől, hogy ez Lengyelországban gazdasági problémát fog okozni, stb. –, sőt szeretném ezt egészen egyértelművé tenni, hogy bármekkora összegre van szükség a szén-dioxid kibocsátási jogok megvásárlásához, az a pénz az illető országban fog maradni, például Lengyelországban. Nem is csak az, hanem Lengyelország további előnyhöz fog jutni körülbelül 1 milliárd EUR formájában, ami az újraelosztásból fog származni, ami pedig az uniós átlag feletti egy főre eső jövedelmű uniós országok jogainak elárverezéséből ered majd.

Ezek az aggodalmak tehát alaptalanok. Lengyelország csak nyerhet a rendszerből, és az Európai Parlamentben, illetve a Bizottságban megvitandó csomagból.

A cselekvési terv hatékony eszköz arra, hogy a környezetvédelmi, egészségügyi és kutatási szektorokból minden érintett szereplőt összegyűjtsünk tagállami és közösségi szinten azzal a céllal, hogy a környezetvédelmi politikák kialakításánál még hatékonyabban vegyük figyelembe a környezet és az egészségügy kapcsolatát.

Ennek a célnak az elérésébe még intenzívebb munkát kell fektetni az összes érdekelt fél közreműködésével és az Európai Parlament támogatásával. Hadd hangsúlyozzam újra, örömmel tölt el az együttműködésünk és a francia elnökség támogatása.

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

Frédérique Ries, előadó. – (FR) Elnök úr, szeretnék minden jelen lévő képviselőnek gratulálni a mai minőségi vitához. Úgy találom, hogy ez az egyik olyan terület, amely az európaiakat leginkább aggasztja, és amely a „Népek Európája” középpontjában áll. Ez elképesztően fontos. Minden kollégámnak és képviselőtársamnak szeretném megköszönni a véleményét és értékelését, valamint a benyújtott javaslatokat, amelyek közül sok valóban igen ambiciózus. Itt most nem fogom mindet összefoglalni, mivel azt már az államtitkár asszony és Dimas biztos úr megtette.

Mindössze az elektromágneses mezők kérdéséhez szeretnék visszatérni.

Kosciusko-Morizet asszony említette az Interphone-tanulmányt, és itt is vagyunk a probléma lényegénél: nem hozták nyilvánosságra a maga teljességében a tanulmány eredményeit pontosan azért, mert néhányan ellentmondásosnak tartják, holott jó néhány szakértő, akik részt vettek benne, és most Izraelben dolgoznak, megállapították, hogy van összefüggés a mobiltelefon-hullámoknak való kitettség és a fültőmirigy-rák kialakulása között. Ezért most lényegében a bizonyítékra várunk, mielőtt cselekednénk. Mint már korábban is mondtam, amikor tudományos bizonytalanság van, akkor a döntés meghozatala a politikusokon múlik.

Lezárásképpen szeretném az 1. módosításunkat megemlíteni, ahogyan a plenáris ülésen bemutattuk, és felkérem Önöket, hogy támogassák, mivel a legtöbb képviselőcsoport ezt javasolta. A lényege, hogy megerősíti azt, hogy amikor új technológiák jönnek létre, illetve egyes technológiák megváltoznak, mint ahogyan most történik ezen a bizonyos területen, akkor a kitettségi határértékeket is módosítani kell, hiszen különben, semmit nem teszünk a veszélyeztetett fogyasztókért. Teljes szívvel remélem, hogy a francia elnökség támogatni fogja az 1999-es ajánlás módosítására benyújtott javaslatot.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Gyula Hegyi (PSE), írásban. – (HU) A Ries-jelentés az európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv féldős felülvizsgálatáról fontos kérdéseket érint. Ebben a rövid terjedelemben csak az édesvíz kérdését érintem. A globális klímaváltozás Magyarországon és sok más uniós országban alapvetően a szélsőséges csapadékeloszlást jelenti.

Árvizek és száraz hónapok váltogatják egymást, ami új vízgazdálkodási stratégiát követel meg tőlünk. Minden csepp édesvízzel felelősen kell gazdálkodunk. Ezt csak uniós összefogással lehet megvalósítani, és legkésőbb a 2013-ban kezdődő költségvetési periódusban komoly közösségi forrásokat kell megnyitni a vízgazdálkodásra. Ehhez kapcsolódik az egészséges ivóvíz biztosítása az egész Unió területén, a hőforrások hasznosítása gyógyvizek, illetve geotermikus energia formájában.

Több tízezer európai polgár halt meg a városi hőhullámokban, amelyek enyhítése szintén vizet igényel. Kiváló szakértőink a harmadik világ vizes projektjeinek hasznosításában is segítséget adhatnak uniós projektek keretében. Ne felejtjük el, hogy az édesvíz a huszonegyedik század talán legfontosabb kincse!

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), írásban. – (RO) Időszerűnek tartom, hogy a jelentésbe belefoglaljanak egy utalást a Bizottságnak és a tagállamoknak arra kötelezettségére vonatkozóan, hogy támogassák az európai gyermekek környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési tervét. Az európai gyermekegészségügynek meg kell kapnia mindazt a figyelmet, amit megérdemel, figyelembe véve az összes súlyos problémát, amellyel minden tagállam foglalkozik.

Szeretném Önöket az idén a romániai iskolákban készített aggasztó statisztikákról tájékoztatni: minden negyedik diák szenved valamilyen krónikus betegségben. Egy hivatalos jelentés szerint a fő okok a nem megfelelő táplálkozás, a testmozgás hiánya, illetve a túl nehéz iskolatáska. A leggyakoribb egészségügyi problémák a látás zavarai, a növekedés lelassulása, gerincdeformációk, beszédzavarok és vérszegénység.

Sok diák és óvodás túlsúlyos, és az elhízást a gyorséttermi étkezés okozza. Amellett, hogy a természeti környezet, amelyben élnek, egyre veszélyesebb az egészségükre nézve, úgy tűnik, hogy a szociális környezet sem a legalkalmasabb. Ebből az okból úgy gondolom, az egész Európának nagyon komolyan át kellene gondolnia a gyermekek egészségügyi problémáit, mielőtt azon kezdenénk el gondolkodni, hogyan fog holnap Európa kinézni.

Bogusław Rogalski (UEN), írásban. – (PL) Az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság iránti tisztelet az Európai Unió egyik prioritása. Amikor szükséges, az Unió szankciónak nevezett korlátozó intézkedéseket vezet be, amennyiben ezek kellenek, hogy elérje a fent említett célokat. A szankciókhoz csak abban az esetben kellene folyamodni, ha komolyan fenyegeti valami a biztonságot, vagy visszaélnék az emberi jogokkal, vagy amikor hatástalannak bizonyul az egyeztetés, illetve a diplomáciai intézkedések.

A szankciókhoz való folyamódás abban esetben is indokolt, ha a természeti környezet visszafordíthatatlan kárt szenved, és amikor ez a biztonságot kezdi veszélyeztetni, és ily módon súlyosan sérülnek az emberi jogok. Ugyanakkor úgy nevezett kettős mérce sem megengedett. Ez alatt azt a következtetesség vagy egyenlőség hiányát értem a szankciók kivetésénél vagy végrehajtásánál. Az Európai Unió leggyakrabban a vízummegtagadás vagy a fegyverembargó szankciójához szokott folyamodni. Továbbá, a terrorizmus ellen vívott harcban is a szankció az egyik használt fegyver.

Az Unió antiterrorista politikájának fontos eleme az az eljárás, amelynek keretében feketelista készül a terrorista tevékenységhez kötődő intézmények és entitások nevééről.

A kivetett szankciók hatékonyságának javítása érdekében összehangolt nemzetközi cselekvésre van szükség.

Az Uniónak tovább kellene folytatnia a megfelelően célzott okos szankciók kivetését, hogy bizonyos problémákkal foglalkozzon, míg minimalizálja a humanitárius következményeket vagy a negatív hatásokat azokra az egyénekre, akik ellen azok nem irányultak.

5. Talajvédelem (vita)

Elnök. – A következő pont a Miroslav Ouzký által a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében a Tanácshoz intézett szóbeli választ igénylő kérdéssel kapcsolatos vita, a témája a talajvédelemről szóló keretirányelvet érintő előrelépések a Tanácsban (O-0070/2008 - B6-0455/2008).

Miroslav Ouzký, szerző. – Elnök úr, hadd emeljem ki, hogy 2006 szeptemberében a Bizottság elfogadott egy, a talajvédelemről szóló keretirányelvre irányuló javaslatot, amelynek a célja Unió-szerte a talaj védelme. A javaslat nagyon élénk és érdekes eszmecseréhez vezetett a bizottságomban – a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban. Az előadó, Christina Gutiérrez-Cortines, sok munkát fektetett a kompromisszum megtalálásába.

2007. november 14-én az Európai Parlament elfogadta az első olvasati állásfoglalást. Azóta nem világos, hogy a Tanács mikor fog tudni közös állásfoglalást elfogadni, és ezt mikor közli az Európai Parlamenttel.

Június elején ezért a bizottságom szóbeli választ igénylő kérdést intézett a Tanácshoz, hogy többet megtudjon arról, mennyi előrelépés történt a Tanácsban a Parlament állásfoglalásának elfogadása óta. A bizottságom nevében szeretném megkérni a Tanácsot, hogy foglalkozzon az elért előrelépéssel. A bizottságom továbbá szívesen megtudná, hogy a jelenlegi tervek szerint a Tanács mikor tudja majd a talajvédelemről szóló keretirányelvvel kapcsolatos közös állásfoglalását az Európai Parlamenttel közölni.

Nathalie Kosciusko-Morizet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, Ouzký úr, az Európai Közösség hatodik környezetvédelmi cselekvési programja elismeri, hogy a talaj véges mennyiségben rendelkezésre álló forrás, valamint olyan anyag, amely környezeti korlátoknak van kitéve. A program abszolút és egyértelmű fogalmakban szeretne talajvédelmi stratégiát kialakítani, amely figyelembe veszi a szubszidiaritás és a regionális sokféleség elvét, és amely mindenki számára nagyon világos.

2007 februárjában – és itt én is történelmet idézek fel – a Tanács tanácsadó vitát tartott a Bizottságnak az irányelvre irányuló tematikus stratégiájáról, illetve javaslatáról szóló közleményéről. 2007 decemberében megvizsgálta az irányelvekkel kapcsolatos kompromisszumjavaslatokat, amelyeket a portugál elnökség készített, amely hatalmas mennyiségű munkát fektetett ebbe a javaslatba, és ezek a javaslatok figyelembe vették az Európai Parlament első olvasati véleményét. Sajnos azonban akkor, a portugál elnökség számottevő fáradozásai ellenére sem volt lehetséges politikai megállapodásra jutni. A nézeteltérés különböző formákat öltött: a tagállamok még a kezdeményezés érvényességét is megkérdőjelezték, vagyis azt, hogy egyáltalán szükséges-e közösségi talajvédelmi szabályozást bevezetni; mások úgy gondolták, hogy a keretirányelv nagyobb rugalmasságot tesz majd lehetővé, és különösen is fog nekik segíteni azokat a nemzeti politikákat figyelembe venni, amelyeket már végrehajtottak, olyan politikákat, amelyeket az irányelvre irányuló javaslat az előterjesztett formában nem ismert el megfelelően. Azóta a különböző tagállamoknak volt idejük gondolkodni, és Franciaország szeretné a Tanácson belül újra megnyitni ezt a vitát. Az Európai Parlament nézetei természetesen az eszmecseréinknek és a vita felélesztésének fontos elemét jelentik majd. A vitát most az eredményes lezárásig végig szeretnénk vinni. Tisztában vagyunk azzal, hogy egyensúlyt kellett találni azok között, akik a talajvédelem területén nem akarják megrövidíteni a tagállamok legitim jogkörét, illetve akik a közösségi szabályok ambiciózus harmonizált rendszere mellett szállnak síkra. Úgy gondoljuk, hogy a Parlament véleménye jó alapot jelent egy kiegyensúlyozott csomag létrehozásához, amin mindannyian tudunk dolgozni.

Ezt a kezdeményezést ma tehát újra útjára bocsátjuk, bár most még túl korai lenne megmondani, vajon a Tanácson belül megegyezésre fogunk-e tudni jutni, és ha igen, mikor és milyen alapon. A részemről nem lenne fair, ha ebben a tekintetben bárminemű jelzést adnék. Amit azonban megígérhetek, hogy a francia elnökség minden tőle telhetőt el fog követni – és itt ismétlem magam –, míg ugyanakkor figyelembe veszi a Parlament véleményét, amelynek sikerült saját kiegyensúlyozott állásfoglalást elfogadnia, olyat, ami tehát ebben a nehéz eszmecserében hihetetlenül értékes. Ugyanakkor realisták is vagyunk, mivel ez egy igen kényes terület – ahogyan azt már a megelőző eszmecserék során mindenki tapasztalta –, és még a legjobb esetben is csak a jövő évi EP-választások után lesz majd második olvasata. Ezért nem sietünk, és ráérünk a lehető legjobb konszenzusos eredmény megtalálására egy olyan témában, amely hihetetlenül összetettnek mutatkozott már a múltban.

Cristina Gutiérrez-Cortines, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, a hozzászólásomat különösen is a miniszter asszonyhoz szeretném címezni, mivel úgy gondolom, az intellektuális képességei miatt meg fogja érteni, hogy ez egy teljesen új kérdés.

A Bizottság az bevett gyakorlatnak megfelelően egy kötelező érvényű és valamelyest korlátozó jellegű irányelvet mutatott be. Ugyanakkor itt, a Parlamentben felismertük, hogy egy olyan összetett rendszert, mint amilyen a talaj, csak átfogó és elméleti alapvetésből kiindulva lehet megragadni. Ez azért van, mert a talaj hat a szén-dioxid megkötésre, az emberi élet háttéréül szolgáló környezet, hatással van a produktív rendszerre, a mezőgazdaságra, a természeti katasztrófákra és az infrastruktúrák megteremtésére. Röviden szólva mindenre hatással van, és megértettük, hogy a 27, hosszú jogalkotási múltra visszatekintő ország esetében sokuk nem tudna egy olyan irányelvet alkalmazni, amely leegyszerűsítő kritériumokon, illetve kiterjedt komitológián alapul. Ennek eredményeképpen, ennek a Parlamentnek a történetében először, olyan irányelvet készítettünk el, amely nyitott, rugalmas, az önszerveződés szisztematikus kritériumain nyugszik, valamint a Szerződés 249. cikkének egyik új fejlesztésére irányul, amely kimondja, hogy a tagállamoknak ugyanazokat a célokat kell maguk elé kitűzniük, és el kell érniük ezeket a célokat, ugyanakkor az alkalmazásukat tekintve szabadságot biztosít számukra.

Ez az irányelv minden ország meglévő jogszabályait, meglévő katalógusait és bürokráciáját tiszteletben tartja. A tagállamokat nem kötelezi semmi újra, ha bizonyítani tudják, hogy teljesítették az irányelv céljait. Ezek közül az országok közül sokan már meg is feleltek a célkitűzéseknek. Ugyanakkor sok képviselő nem értette meg ezt az összefüggést a szabadság és az összetettség között, hogy a rend lehetséges egy nyitott rendszeren belül, és rugalmas rendszerek állhatnak fenn az önszerveződésen belül. Úgy döntöttek, hogy hátat fordítanak ennek a jogszabálynak, amely hatással van az életre és a földre.

Nem értem, hogy azok a kormányok, amelyeket aggaszt az éghajlatváltozás, hogyan engedhetik meg maguknak, hogy ellenezzenek egy irányelvvel, amely a talaj, a föld, az éghajlatváltozás problémáival foglalkozik, amely ösztönzi a katasztrófamegelőzést, támogatja az újraerdősítést, a mezőgazdaságot és a termelést, illetve minden megelőző megállapodást tiszteletben tart.

Megismétlem, meg kell értenünk, mi a szabadság, mivel sokan nem tudják, hogyan éljenek vele.

Inés Ayala Sender, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, miniszter asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, külön közösségi jogszabályozás foglalkozik minden fontos természeti erőforrással és környezettel, például a vízzel, a levegővel, az állat- és növényvilág fajaival és élőhelyeivel, míg a talaj, amely nem megújuló és kevés van belőle, ahogyan a miniszter asszony épp most mondta, nem rendelkezik ezzel a védelemmel.

Ezt a hiányosságot tehát sürgősen helyre kell hozni, mivel mindannyian szenvedünk miatta, különösen is az élelmiszerekkel kapcsolatos rémhírek idején vagy az alapvető gazdasági- vagy energiaalternatívákról folytatott viták idején, amelyek lényegében a talajon alapszanak.

A közösségi jogszabályozásban ennek a hiányosságnak a betöltése az éghajlatváltozás elleni küzdelemben az általunk hirdetett intézkedések kiemelését szolgálná olyan vonatkozásokban, mint az egyre fokozódó erózió és az elsivatagosodás elleni küzdelem, és ne felejtjük el a talajszennyezésnek vagy a talaj elzáródásának súlyos problémáját, ami a gyors és nem fenntartható fejlesztések nyomán alakul ki, ami nem csak hogy a jelenlegi gazdasági válság gyökere, hanem olyan alapvető forrásokat is felemészt mint a talaj.

Hozzátenném, hogy ennek a kérdésnek a bevonása az európai intézményes jogszabályozási rendszerbe ösztönzőként hatna annak javítására, mi történik a jogalkotási folyamatban, azáltal, hogy koherens keretbe helyezi, ami szabályozáson és valószínűleg uniós támogatáson alapszik, amelyet az éghajlatváltozás elleni küzdelem mellett elköteleződött forrásokkal is összekapcsolhatnánk.

Nem szabad megfelelkezünk arról, hogy az ezt a véges és nem megújuló forrásra veszélyt jelentő kockázatok kisebb-nagyobb mértékben az Európai Unió minden tagállamának az egész területét érinti, és jelentékeny határokon átnyúló hatásokat is kivált.

Vannak olyan tagállamok – ahogyan a képviselőtársam is említette –, amelyek nem igazán hajlanak a talajvédelem szabványosítására európai szinten. Nekik nem kellene elfelejteniük, hogy amit ez a Parlament már korábban elfogadott, az nem csak egy rugalmas, igazítható és ambiciózus jogi eszköz, hanem egyben olyan is, amely nem ír elő túlzott mértékben mindent. Eszköz, amely abban segíthet, hogy az éghajlatváltozás elleni harcot kimeríthetlenebbé és hatékonyabbá tegye.

A talajnak az is nagyon fontos funkciója, hogy nyersanyagokat és szenet raktároz, hogy ne is említsem a szén-dioxid tárolására vonatkozó javaslatokat, amelyeket épp most vitatnak meg vagy azokat a hatásokat, amelyekre lehet, hogy utalnak majd a víz szűkösségéről szóló jogszabályozásban.

Ezt az irányelvre irányuló javaslatot 2007 novembere óta blokkolja a Tanács. Ez elfogadhatatlan. Majdnem egy év telt el azóta, hogy ez a Ház véleményt adott ki, és ezért úgy gondolom, mindent el kell követni a helyzet visszafordításáért.

Ily módon a tagállamoknak lenne egy bizonyos talajvédelmi szabályozásuk, nem csak azért, hogy a környezetet védjük, hanem azért is, hogy a most zajló éghajlatváltozás, az erdők pusztulása, illetve az elsivatagosodás ellen küzdjünk. Új kutatási, innovációs és technológia-alkalmazási területeket hozna létre, foglalkoztatási és szociális lehetőségeket eredményezne, és különösen is javítaná az európai polgárok életszínvonalát.

Végezetül biztatni szeretném a Tanács elnökségét, hogy folytassa ennek az életbevágó irányelvnek az elfogadtatására irányuló erőfeszítéseit. Kosciuszko-Morizet asszony, ne veszítse kedvét. Mindannyian tudjuk, hogy a Tanács állásfoglalásaiban történtek már biztató változások, de tudnia kell, nem fogjuk engedni, hogy az irányelvet megfosszák a tartalmától.

Kosciuszko-Morizet asszony, az Ön elnöke gyakran tanúsít nagy bátorságot és nagy ambíciót bizonyos kérdésekben és feladatokban, amelyek fontosak: a talajvédelem kell, hogy az egyik ilyen legyen.

Jan Mulder, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, a Tanács soros elnöke a témában tartott beszédében említette, hogy ez egy igen kényes kérdés. Teljes mértékben egyetértek ezzel. Sőt, tovább is megyek ennél. Úgy gondolom, hogy én vagyok az első felszólaló, aki köntörfalazás nélkül kijelentheti, hogy nem tart szükségesnek egy ilyen irányelvet. Nem értem, miért kell Európának megint egy irányelv. Miért is gondolom így?

Először is már rengeteg talajjal kapcsolatos irányelvünk van, amelyek a talaj és a talajkörnyezet egészségére vonatkoznak. Gondoljanak csak a vízügyi irányelvre, a talajvízről szóló irányelvre, a nitrát-irányelvre, a 18, kölcsönös megfeleléssel kapcsolatos irányelvre. Mind befolyásolja a talaj egészségét. Európában – és ez igaz Franciaországra, és bárhol máshol – lenyom bennünket a túl sok adminisztrációs szabály súlya. Az átlagos gazda több időt tölt a papírok kitöltésével mindenféle dolgokról, mint amennyit a gazdaságban a normális

munkájára szán. Ha még mindehhez még egy újabb irányelvet adnánk hozzá, akkor az nem lenne igazán jó.

Először egy kicsit várnunk kellene, hogy meglássuk, milyen eredményeket hoznak a már meglévő irányelveink: hogy nem elegendőek-e, és hogy nem járulnak-e eléggé hozzá a talaj egészséges állapotának helyreállításához. A talajvédelmi irányelv csak 2009-ben lép életbe, ezért teljesen szükségtelen új irányelvet bevezetni az előtt. A Bizottság javaslatot készített, és kiszámította a várható hasznót. Amit a számításokban nem láttam, az az volt, hogy milyen adminisztrációs terhet fog mindez jelenteni az érintettek számára. Újra kimondom: túl sok időt pocskolunk el adminisztrációs feladatokra, nyomtatványok kitöltésére, értekezletekre, és még tudomisen mire.

Mit lehetne jelen pillanatban tenni? A Bizottság fontos szerephez juthatna a tapasztalatcserében. Vannak olyan országok, amelyek már nagyon sokat tettek a talaj egészséges állapotának helyreállításáért, és vannak, amelyek nem. Azok az országok, amelyek ezt már megtették, európai segítség nélkül tették. Miért nem használjuk azokat a jó példákat a még mindig problémákkal küzdő országok esetében?

Még egyszer, úgy gondolom, hogy jelenleg túl sok a bürokrácia, és Európa és az Európai Unió általános népszerűségét a polgárok körében biztosan nem fogja szolgálni az egyik szabályozásnak a másakra halmozása, és aztán azt mondani nekik, hogy „boldoguljatok vele”. Nem, csökkentjük, amennyire csak lehetséges, és kövessük azoknak a tagállamoknak a példáját, amelyek a többi ország számára példának szolgálnak.

Janusz Wojciechowski, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, szeretném megköszönni az Ouzky úr által feltett kérdést, mivel engem is aggaszt, vajon mennyi ideig fog tartani befejezni a talajvédelemmel kapcsolatos szabályozási munkánkat. Az élelmiszerválság egyre jobban érezteti a hatását, és a világ népessége egyre nő, míg egyre kevesebb föld kerül mezőgazdasági felhasználásra, és egyre kevesebb választási lehetőségünk marad a mezőgazdasági tevékenység intenzívebbé tételére. A dolgok ilyen állása mellett különösen is nagy szükség van az ésszerű talajvédelemre.

A talaj védelmének a legjobb módja az ésszerű mezőgazdaság és gazdálkodás. Az a talaj, amit nem használnak mezőgazdasági célokra, hamar lepusztul. Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy jelentős mennyiségű mezőgazdasági terület nincs művelés alatt, és egyre pusztul. Ennek változnia kell. Az Európai Unió mezőgazdasági politikájának biztosítania kellene, hogy megérje művelni a mezőgazdasági földterületet, és a jogszabályozásnak is a föld művelését kellene ösztönöznie. Ezeket a gondolatokat szerettem volna a mai vita során megosztani Önökkel.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, a Tanács képviselője azt mondta, hogy meglehetősen sok ellentmondás van ebben a kérdésben a Tanácsban, és ez az Európai Parlamentben is fennáll.

Az ellentmondásosság háttere a következő. Minden attól függ, hogyan definiáljuk a talaj fogalmát: vajon a talaj a termékenység kincsébányája, amelynek az a célja, hogy terményeink számára táplálékforrást nyújtson, és ami az élet alapját képezi egy ökológiailag épen működő gazdálkodási rendszerben, nagy arányú CO₂-megkötéssel? Vagy egyszerűen olyan anyag, amely támasztékul szolgál a mezőgazdasági-ipari termelés rendszerében a növényeknek, ahol a termelés része a kőolaj, a vegyi anyagok, a géntechnológia használata, és szélsőségesen veszélyes hatással van az éghajlatra? Ez a két létező trend, az Európai Unióban is. Aztán olyan talajunk is van, amit a mezőgazdasági művelésből kivettek.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság olyan véleményt fogadott el, amely bizonyos fokú ellentmondásosságot szült, mivel a kijelölt előadó el akarta utasítani az irányelvet. A bizottság többsége azután olyan véleményt készített, amely összhangban állt a talajkezelésnek egy ésszerű megközelítésével, és ez került át a jelentésbe. Mezőgazdasági szempontból igen hasznos lenne, ha elfogadnák ezt az irányelvet.

Nem tudom megérteni, nem hogy támogatni a hagyományos gazdaszövetségek részéről tapasztalható ellenzést. Véleményem szerint maguknak ásnak vermet, mivel a gazdálkodás alakította ki a történelem során a mai kulturális tájképünket, és abban a helyzetben van, hogy most is fenntartsa.

Nem érthetek egyet azzal az állásponttal, amely szerint túl sok bürokráciát teremtene. Mulder úr, Ön azt mondta, hogy ez már jelenleg is így van egyes országokban, például Németországban. Mi nem akarunk túlzott mértékű adminisztrációt. Inkább építsük bele az Ön által idézett példákat a keretirányelvbe a szubszidiaritás egyértelmű elvével, amely figyelembe veszi a regionális, kulturális, szociális és éghajlati feltételeket, hogy a döntések a problémák gyökerénél születhessenek arról, hogy mi szükséges, és mi nem.

Ilda Figueiredo, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, tudjuk, hogy ez egy nagyon ingatag terület, mivel a talaj védelme, ami korlátozott mennyiségben rendelkezésre álló és nem megújuló forrás, létfontosságú, hiszen ettől függ a mezőgazdaság és a biodiverzitás védelme, és mivel alapot ad az emberi tevékenységeknek, nem csak a városok és az infrastruktúra, hanem a természet és a vidék számára is. Ennek eredményeképpen a talaj védelme nélkülözhetetlen az örökségünk, a természeti erőforrások, a felszíni víz, illetve a talajvíz minősége, az egészség és az emberi élet megőrzése szempontjából.

A talaj nagyon dinamikus rendszer, amely sok funkciót lát el, és az emberi tevékenység, valamint az ökoszisztémák fennmaradása szempontjából létfontosságú feladatokat teljesít, ezért a talajvédelem mindannyiunkat tettekre szólít fel közös életünkben és a jövő generációk védelmében. Ez azt jelenti, hogy nem szabad versenyszabályoknak alávetni. Ugyanakkor a talaj nagy arányú visszaéléseknek, ingatlanspekulációnak, leépülésnek és szennyezésnek is ki van téve, ideértve a határokhöz közeli területeket, ami azt jelenti, hogy a tagállamoknak jobban együtt kell működniük egymással, és jobban meg kell határozni a közös célokat, amelyek összhangban állnak a szubszidiaritás elvével és a föld szociális funkciójával.

Vannak olyan különböző közösségi politikák, amelyek jelentőséggel bírnak a talajra nézve, és amelyek a talaj védelmét veszélyeztethetik. Ezért kell a kockázatokat és a talaj különböző aspektusait tovább tanulmányoznunk, hogy meghatározhassuk a megfelelő intézkedéseket, amelyek megvédhetik a talajt. Egy nagyon fontos lépés lenne a közös agrárpolitika olyan irányú megváltoztatása, hogy nagyobb támogatást nyújtson a családi gazdaságoknak, illetve a kis- és középvállalkozó gazdáknak.

Ebben az összefüggésben kell tehát tudnunk a Tanács álláspontját, és ellenőrizni a változásokat.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, az eszmecsere, amely most zajlott a keretirányelvre irányuló javaslatról, az első reakción az volt, hogy feltettem magamnak a kérdést, vajon tényleg szükségünk van-e egy ilyen szövegre, és vajon egy ilyen megoldás valóban helyénvaló-e. Már tengernyi szabályunk van a talajvédelemről, a hulladékról, a növényvédőszerkekről, a természeti környezet megővéséről, a talajvízről, stb. Sőt, a „jobb szabályozás” kontextusában, amelyen mi, itt a Parlamentben, már egy ideje dolgozunk, arra jövök rá, hogy fontos nem azt a látszatot kelteni, amely szerint újfent csak betesszük a dolgokat a Bizottság malmaiba, és egyik szabályt halmozzuk a másikra. A helyi képviselőinkre is gondoltam, illetve a polgármesterekre, akikre még több feladat hárul majd ezzel a keretiránnyal.

Ugyanakkor van egy valóság. Ez a valóság az, hogy az emberi tevékenység képtelen volt tisztelettel bánni a talajunkkal, és szisztematikus erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy intenzív művelést folytasson, és eközben elszegényítse a talajt, illetve olyan urbánus módszereket alkalmazzon, amelyek a talaj degradálódásához vezettek. Úgy gondolom, hogy Gutiérrez asszony, akinek a munkáját a figyelemre méltó jelzővel tudnám leírni, széles körben elfogadható javaslatokat tett arra törekedve, hogy közelebb hozza egymáshoz az ellentétes oldalakat – hiszen valóban látjuk, hogy kifejezett ellentét van a Parlamenten belül is, nem csak a Tanácsban –, és a Parlamentet meghallgatva végül sikerült olyan javaslatokat előterjesztenie, amelyek a lehető legnagyobb konszenzust valósítják meg. Kiegyensúlyozott állásfoglalásokat hozott létre, amelyek tiszteletben tartják a szubszidiaritás elvét, különösen is a módszerek megválasztásában, amelyeket a tagállamoknak el kell fogadniuk a talajvédelmi előírások gyakorlatba ültetéséhez. Nem növeli az adminisztrációs terheket azáltal, hogy arra szólít fel, hogy hozzuk helyre a múltbeli tévedéseket a mezőgazdasági, ipari, illetve városi környezettel kapcsolatos gyakorlatunk által, amelyek mindezáig nem vették figyelembe a talajvédelmet.

Most a Tanácshoz szólok: amikor a Tanács elnöksége azt mondja, hogy nem kell sietnünk, az azt jelenti, hogy az ügyet későbbre fogják halasztani. Későbbre fogják halasztani, amikor pedig a tagállamok között fennálló egyenlőtlenségek miatt valóban szükség van olyan állásfoglalást tenni, amely, bár tiszteletben tartja a szubszidiaritás elvét, egyértelműen a talaj megőrzésére és védelmére irányul.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Elnök úr, amint azt a miniszter asszony mondta, ez egy kényes és nagyon összetett kérdés, amelyben nem egyszerű 27 tagállam között egyetértésre jutni, de még ebben a Parlamentben sem, ahogy azt már láttuk. Ahogyan kollégám, Inés Ayala mondta, a talaj nem megújuló forrás, amely összefügg a természeti katasztrófákkal és a mezőgazdasági termeléssel, és amelynek a tárgykörébe olyan finom és embert kívánó kérdések is beletartoznak, mint a talajhasználat, a talajfejlesztés és a természetvédelem.

Sokféle érdek forog kockán, és sok képviselő kérdőjelezi meg az irányelv szükségességét. A másik kérdés a rugalmasság. Egy merev jogi keret nem mindig a legjobb módja a kívánt célok elérésének, hiszen különböző helyzetek állnak elő. Véleményem szerint az irányelv fontos és szükséges az ökoszisztémák közötti egyensúly fenntartásához.

Neil Parish (PPE-DE). - Elnök úr, mondhatom a soros elnöknek, hogy nagyon kedves tőle, hogy bedobta játékba a labdát, de ha javasolhatom, vegye vissza, és tegye vissza a dobozba? Mert szerintem igazán nincs szükségünk erre az irányelvre. Azt hiszem, teljesen igaza volt az előző elnökségnek, amikor azt mondta, hogy nem akarja. Jan Mulder szavait visszhangozom, hogy már van nekünk nitrátirányelvünk és talajvízről szóló irányelvünk. Mindezek hatnak a talajra, és gondoskodnak arról, hogy Uniószerző megtszítsuk a talajt.

Egyetértek Graefe zu Baringdorf úrral, hogy a gazdák valóban a talaj gondnokai, és hogy a talaj annyira fontos mindenhez, amit termelünk, de tulajdonképpen szükségünk van talajról szóló irányelvre? A baj ezzel a irányelvvel az, hogy túl sok mindent akar magában foglalni. Megpróbálunk foglalkozni az ipari földterületekkel és az ipari szennyezéssel, beszélünk a városi fejlesztésről, aztán pedig a mezőgazdasági földterületekről és a mezőgazdasági talajról.

Egyszerűen nonszensz ilyen jellegű jogszabályokat bevezetni ebben a fázisban. Azt hiszem, az egyik problémánk itt, az Európai Unióban – és úgy gondolom, a legjobb szándékkal tesszük –, hogy amikor valamit tennünk kell, akkor azonnal jogszabályozásba fogunk. Én ezzel nem értek egyet. Szerintem meg kell állnunk egy pillanatra, és elgondolkodni. Szerintem a Tanácsnak van igaza. Úgy gondolom, ez most nem a megfelelő idő a visszafordulásra. Inkább azt javaslom, hogy majd az új Bizottság és az új Tanács vegye újra elő a következő parlamenti ülészakban. Akkor újra ránézhetnek arra, mi is történik.

Ösztönözném azokat a tagállamokat, amelyek nem rendelkeznek az ipari földterületek használatáról, illetve az ipari szennyezésről, hogy készítsenek ilyen szabályokat nemzeti szinten. Ne avatkozzunk ebbe bele az európai szintről, mert nem hiszem, hogy szükség van rá. Azt hiszem, gondoskodni akarunk arról, hogy nem lesz akkora a bürokráciánk, mint most. Az embereknek a hajuk szála is égnek áll már minden további adminisztrációtól. Így tehát azt mondanám a soros elnöknek: ne dobja be játékba a labdát, kérem, hogy vegye vissza.

Glenis Willmott (PSE). - Elnök úr, először is szeretném emlékeztetni a kollégákat és a francia elnökséget, hogy 2007. november 14-én, a Parlament első olvasatakor jelentékeny számú képviselő – egész pontosan 295 – szavazott az irányelv ellen.

Kétséget kizáróan jelentős aggodalmakra ad okot a javasolt irányelv költsége, különösen is a szennyezett földterületekkel, illetve a nemzeti nyilvántartásokkal kapcsolatos részek.

Itt központi kérdés a szubszidiaritás, hiszen a talajnak kevés határon átnyúló hatása van, nem úgy, mint a levegőnek és a víznek, amelyek természetesen folyamatosan mozgásban vannak. A javasolt irányelv túl sok, már működő intézkedésekkel rendelkező tagállamot kényszerítene azok szétbontására, mivel nem férnének össze az irányelvvel.

Nem azt akarom mondani, hogy nincs szükségünk semmilyen talajvédelmi uniós lépésre – hiszen a tematikus stratégiában rengeteg jó javaslat van –, hanem hogy bármilyen új uniós talajvédelmi stratégia jelentsen hozzáadott értéket, és egészítse ki, ne pedig lecserélje a tagállamok már meglévő politikáit.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a talajvédelem elképesztően fontos feladat a jövő generációk egészséges gazdálkodási környezetének biztosítása érdekében. Mindent megerősítenék, ami ezzel kapcsolatban eddig elhangzott. Ugyanakkor egyik érv sem jelenti azt, hogy a talajvédelemnek európai feladatnak kellene lennie. Nem minden Európában található probléma lesz szükségképpen európai problémává. A talaj helyi, helyhez kötött közeg. A talajszennyezésnek rendszerint nincsenek határokon átnyúló hatásai, vagyis nincs oka annak, hogy a talajvédelem az Európai Unió által megoldandó feladat legyen; sőt, valójában semmilyen hozzáadott európai értéket sem képvisel. Sok európai országnak már jól működő talajvédelmi előírásai vannak, és a leghalványabb indíték sincs arra, hogy európai szabályozást kellene kivetni azokra, amelyeknek nincsen. Vagy Ön, biztos úr – egészen komolyan – úgy gondolja, hogy ahol a tagállamok a saját hatáskörükön belül nem lépnek, ott a Bizottságnak kellene a hiányt betölteni? Az abszurd lenne.

A szubszidiaritás miatt a talajvédelem tagállami feladat, és a tagállamok képesek megfelelni neki. Mivel ez így van, a Tanács – ideértve, államtitkár asszony, az Ön országát is – átmenetileg leállította ezt a kezdeményezést. Nagyon remélem, hogy a Francia Köztársaság ki fog tartani emellett az álláspont mellett. Nem kételkedem abban, hogy hasznos lehetne európai talajvédelmi stratégiát készíteni, és az ellen sem lenne kifogásom, hogy Európa pénzügyi hozzájárulást tegyen ott, ahol nem érték el még az optimális talajvédelmet. Ugyanakkor határozottan ellenzem a mindannyiunkra kivetett, egységes talajvédelmi jogszabályozást, amelyet a Közösség finanszíroz, pusztán azért, mert néhány országnak nincsenek talajvédelmi jogszabályai. Európának nem erről kellene szólnia. Tökéletesen fölösleges újabb bürokrácia lenne, az a típus, amittől világga

szaladnak a polgárok, mielőtt a véleményüket választásokon vagy népszavazásokon kifejeznék. Le kell állítani.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Bármennyire igaza is van Graefe zu Baringdorf úrnak, hogy a gazdák védik a talajt, de azért az elmúlt évtizedekben az intenzív gazdálkodás következtében és a magas műtrágya és vegyszerek használata miatt bizony nagyon komoly veszteségek mentek végbe a talaj tisztaságában. Ez érvényes a régi és az új tagállamokra korábban. Az új tagállamoknak az elmúlt húsz évben nem nagyon volt pénzüik műtrágyára, vegyszerre, így például Magyarországon egy hektáron négyszer kevesebb műtrágyát használnak föl, mint például Hollandiában. Ezért az igazi kérdésmegoldás agráriumi kérdés, nevezetesen olyan módszerekkel kellene a jövőben gazdálkodnunk, olyan bioszférát, talajt védő módszerekkel, amelyek a talajnak ezt a terhelését csökkentik, tehát teljesen új módszerekre, új megközelítésekre van szükség, a talaj védelmére, mert ez minden európai gazdának az érdeke. Rengeteg dolog van, amely nem racionális ebben a rendszerben, például aratás után nem ültetik be a növényt, energiavesztés történik. Be lehetne ültetni növényvel, az komposztálható lenne, és például a műtrágyaterhelés ezáltal csökkenthető lenne. Köszönöm a figyelmet.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony, biztos úr, a Tanács soros elnöke, mindannyian egyetértünk, és mindannyian a föld védelmét szeretnénk. A föld táplálja a lakosságot, és azt szeretnénk, ha továbbra is ételhez juttatna bennünket, mindenekelőtt egészséges ételhez. A föld, mind egyetértünk, a környezet, és védeni akarjuk, de komolyan tartok attól, hogy inkább romboljuk.

A talajvédelmi irányelv világosan megkülönbözteti a mezőgazdaságból, illetve az iparból származó szennyezést. Ami a mezőgazdaság által okozott szennyezést illeti, azt látjuk, hogy a közös agrárpolitika égisze alatt rengeteg erőfeszítés történik, sokat tesznek a felülvizsgálat hatókörén belül; és nemrégiben a mezőgazdasági kemikáliák használatának jelentős csökkenéséről beszámoló jelentést olvastunk. Ezek mind mezőgazdasági jellegű törekvések.

Ugyanakkor a fő ok az aggodalomra az, hogy mi történik az ipari szennyezéssel. Minket a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságban aggaszt az egyre erősödő talajszennyezés hatása a mezőgazdasági terményeinkre és a környezetre.

Ez a szennyezés megjelenik a talajban és a vízben is, és ezért tanácsos indikátorokat, illetve küszöbértékeket elfogadni, mielőtt valami végzetes történik. Ezért sürgősen kérem, hogy nagyon sűrűn ellenőrizzük a levegőszennyezettséget – amit alaposan szoktunk végezni –, és szintén ellenőrizzük a talajszennyezettséget. Ezt különösen is a nagyon iparosított területeken kellene megtenni.

Bízom benne, hogy a francia elnökség figyelembe fogja venni a tagállamok álláspontját, és kölcsönösen elfogadható megoldást találunk majd erre a kérdésre.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr, egy év telt el azóta, hogy az első olvasatnál a talajvédelmi irányelvvel kapcsolatban elfogadtuk az állásfoglalásunkat. Mindazonáltal a Tanács eddig nem volt képes a megegyeztetést biztosítani. Néhány tagállam még mindig ragaszkodik ahhoz, hogy blokkoló kisebbségként lépjen fel. Most azonban van remény, hogy a francia elnökség alatt kompromisszumra jutunk. A Franciaország képviselője által tett felszólalás alátámasztotta, hogy igenis jogos ez a remény.

A programmal kapcsolatban sok kritikát hallottunk, amelyek szerint növelni fogja a bürokráciát, és megduplázza a már létező nemzeti vagy közösségi jogszabályokat. Véleményem szerint pont az ellenkezőről van szó. Szükség van egy ilyen irányelvre, mert az ezen a területen létező jogszabályok egységesítéséhez fog vezetni, és uniós szinten összerendezi az összes, talajvédelemre irányuló törekvést. A helyi és regionális erőfeszítések mellett uniós szinten is lépésekre van szükség, ha meg akarjuk állítani a talaj pusztulását. A talaj közös kincsünk. Közös elveket és célokat kell ezért kialakítani, és megtenni a megfelelő lépéseket. Fontos, hogy minden uniós polgár ráébredjen, milyen fontos szerepet játszik a talaj az ökoszisztémában, illetve a mindennapi életünkben, valamint a gazdaságban.

Sajnos sok tagállam területén találhatóak még mindig veszélyes anyagok. A hulladéklerakókra és a vegyi fegyverekre gondolok, amelyeket a múltban ott állomásozó szovjet csapatok hagytak maguk után. Bizonyos országok nincsenek abban a helyzetben, hogy egyedül tudnák kezelni ezeket a kérdéseket. Ezért szükség van a tagállamoknak adott megfelelő ösztönzésre és segílyre, hogy ezeknek az államoknak segítsen az ilyen anyagok eltávolításában. Sürgősen szükség van megfelelő rendelkezésekre, amelyek lehetővé teszik a lepusztult földterületek használatba való visszavételét, csökkentik a talajpusztulást, és biztosítják, hogy fenntartható módon bánnak a talajjal. Mindez bizony a helyes irányba tett lépés lenne, a természeti környezet megóvása, valamint a talaj védelme tekintetében, ami olyan értékes természeti erőforrás. Ebben a vonatkozásban az

irányelvnek nagyon hasznosnak kellene, hogy bizonyuljon mindannyiunk számára. A jogszabályozásra irányuló munkának tehát folytatódnia kellene. Továbbá független szakértők véleményét kell kikérni, és azt figyelembe venni.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Elnök úr, ma délelőtt egy gazdával beszélgettem, sajnos olyan gazdával, aki ül, és a felázott földeket nézi, mivel nálunk, Írországból bizonyosan, de Észak-Európa más részeiben is nagyon rossz az aratás. Azt hiszem ezekre a gazdákra kell ma délelőtt gondolnunk. Ez a fiatal hölgy-gazda – aki képesítést szerzett – elolvasta a talajról szóló irányelvet, és igazán aggasztónak találja, hogy az olyanokat, mint ő, aki minimális művelést folytat, ami a talaj számára a legjobb, az irányelv büntetni fogja, különösen is az évszaknak nem megfelelő időjárási viszonyok közepette. Ő tudja, miről beszél. Nem hiszem, hogy a jó talajhoz irányelvre van szükség: tagállamok kellene, amelyek felelősséget vállalnak, és leginkább pedig jó gazdálkodási tanácsokra van szükség, amely jó nemzeti kutatásra támaszkodik, hogy a talaj számára mi a legjobb.

Azt hiszem, az egyik nagy probléma, amivel szembenézünk, mi legalábbis, Írországból, az a nagyon rossz tervezés, amely miatt hatalmas problémák, árvizek és annak járulékos nehézségei keletkeztek. Hagyjuk ezt a tagállamokra. Irányt adjunk nekik, ne pedig egy újabb irányelvet a 18 mellé, amelyeknek a gazdáknak már amúgy is meg kell felelniük.

James Nicholson (PPE-DE). - Elnök úr, azt mondanám a Bizottságnak és a Tanácsnak, hogy nyugodtan töltsenek el annyi időt ezzel az irányelvvel, amennyit csak kívánnak. Valójában, ami engem illet, örök időnkig is foglalkozhatnak vele. Véleményem szerint ugyanis sem szükségünk, sem igényünk nincs erre az irányelvre.

A gazdák már így is szenvednek a rengeteg adminisztrációtól, és azt látják, hogy ez ömlik Brüsszelből. Ez akár az utolsó csepp is lehet a pohárban.

Igaz, hogy a talaj nagyon fontos, és védeni kell, de még nem találkoztam olyan gazdával, aki ne védte volna a talajt a földjén – a jövője múlik rajta. Európa különböző részein más és más szükségletek vannak. Északról délre, keletről nyugatra másképp kell gondozni a talajt.

Ez kényes kérdés. Kérem, hogy ezt az irányelvet vigyék innen, és temessék el. Ahogyan Mulder úr mondta, már épp elég irányelvünk van. Lehet, hogy jó a szándék, de nincs szükségünk erre a jó szándékra.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, az Európai Uniónak a kompetenciája hatókörén belül kellene cselekednie azokon a területeken, ahol a saját szabályaival valóban tud hozzáadott európai értéket teremteni. Ebben a bizonyos esetben nem látom, hogy hozzáadott érték keletkezne. Amit viszont igenis látok, az az, hogy bizonyos országok nem veszik komolyan a feladataikat a belföldi szintén, vagy legalábbis mostanáig nem vették, vagy egyszerűen azt hiszik, hogy ily módon európai pénzekhez juthatnak hozzá. Semmilyen hozzáadott értéket nem találok benne, amit viszont igen, azok a többletköltségek és több adminisztráció, különösen azoknak az országoknak, amelyek teljesítették a vállalásaikat a hazai téren, és ésszerű talajvédelmi intézkedéseket hoztak.

Jim Allister (NI). - Elnök úr, a talajvédelemre természetesen szükség van, de amire nincs, az egy újabb uniós irányelv. Ahogyan Mulder úr mondta, már tengernyi irányelvünk és megszámlálhatatlan kölcsönös megfeleléségi szabályunk van. Ez tagállami kérdés. Melyik nemzet fogja hagyni, hogy a talajállománya erodálódjon és lepusztuljon? Tényleg, melyik gazda az, akinek Brüsszelre van szüksége ahhoz, hogy megmondja neki, ne engedje a vagyontárgyát lepusztulni? Nevetséges. Még több brüsszeli babáskodás csak a gazdákra rótt, már amúgy is elviselhetetlen adminisztrációs terhet fogja növelni, akiknek a gazdálkodásra fordítható idejét egyre inkább felemészti a buta nyomtatványok kitöltésére fordított idő. A Parlamentnek és a Bizottságnak szakítania kellene a több évtizedes szokással, és végleg fátylat borítani rá.

Robert Sturdy (PPE-DE). - Elnök úr, teljes mértékben egyetértek azzal, amiről a kollégáim a „catch-the-eye” eljárás szerinti felszólalások során beszéltek.

Ha a Bizottság szeretné megnézni a gazdaságomat, szívesen látom. Krisztus előtt 3000 óta művelik, és a művelése most is tart. A talaja az egyik legkitűnőbb. Valójában idén hektáronként több mint 10 tonna búzát termelünk – persze, csak ha be tudjuk takarítani.

Gondját viseljük a talajnak. Hagyják azokra az emberekre, akik azt ismerik. Ne képezzünk még több adminisztrációt Brüsszelből, mert az itt mindenkit csak rossz színben tüntet fel, pedig alapvetően jó munkát végzünk. Tartsuk meg a jó munkát, ezt pedig hagyjuk a tagállamokra.

Nathalie Kosciusko-Morizet, *a Tanács soros elnöke*. – (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, először is hadd mondjam ki, hogy ezzel a kérdésben nem akarok több tisztázatlanságot. Az elnökséget igencsak motiválja ez az irányelv, és meg van győződve arról, hogy a kérdésben szükség van egy ilyen irányelvre. Azt is megismétlem, hogy következetesen tartjuk ezt az álláspontot, hogy ez nem csak a jelenlegi elnökségtől datálódik, és a gyanúsítgatásokat, amelyek ebben a tekintetben születtek, elfogadhatatlannak tartom. 2007 decemberében, amikor a Tanácsban az első vita volt, egyes tagállamok – és ez a mai vitában is visszhangzik – formálisan elleneztek az irányelv elvét. Más tagállamok pedig már éppen benne voltak a nemzeti politikák kialakításának folyamatában, és azon a véleményen voltak, hogy bár jó elképzelés az irányelv, az előterjesztett javaslat nem tükrözi megfelelően a szubszidiaritás elvét, és nem veszi elegendő mértékben figyelembe a már megtett erőfeszítéseket, ideértve akár nagyon technikai jellegű dolgokat is. Akkoriban Franciaország ezek közé az országok közé tartozott. Ma, amikor miénk a soros elnökség, és kitartunk emellett az álláspont mellett, nagyon erős bennünk a motiváció és a vágy, hogy a talajvédelmi irányelvvel kapcsolatban megállapodásra tudjunk jutni. Ettől még mindannyian láttuk ma, hogy éles szembenállások vannak, és hogy ezek meglehetősen hűen tükrözik azt, ami az Európai Tanácsban zajlott. Dolgozunk azon, hogy megegyezésre jussunk, amely talán, reményeink szerint még ez alatt a francia elnökség alatt megszületik. Ugyanakkor, ahogy látjuk is, ez nem lesz olyan egyszerű.

Stavros Dimas, *a Bizottság tagja*. – Elnök úr, köszönöm, hogy a vitában én is szót kaphatok, ami a Parlamenteől a Tanács felé intézett szóbeli választ igénylő kérdésből alakult ki. Hadd jelentsem ki, hogy a Bizottság megerősíti abbéli szándékát, hogy a talajvédelemről szóló irányelv vonatkozásában megállapodásra jut, és e cél elérése érdekében mindent el fog követni.

A Parlament és a Tanács állásfoglalásaiban átfogó európai uniós talajvédelmi megközelítés kidolgozására szólított fel. A Bizottság ezek alapján készítette el a javaslatát. Tisztán emlékszem, Nassauer úr, hogy 2006 tavaszának a végén levelet kaptam a német kormánytól, amelyben a német tartományok többsége – ha ugyan nem mind – szükségesnek tartott egy talajról szóló irányelv elkészítését. Üdvözljük, hogy a talajról szóló irányelv a Parlament biztos támogatását élvezi, bár a bizottsági javaslatot némileg módosítani kívánja. Remélem, hogy el tudjuk érni a Gutiérrez-Cortines asszony által említett elégséges összetettségi szintet.

Sajnálattal vesszük tudomásul, hogy a Tanács decemberben nem tudott politikai megállapodásra jutni a portugál elnökség által végzett rengeteg munka, 22 tagállam támogatása és a Bizottság részéről mutatott rugalmasság ellenére sem. Hangsúlyozom, mialatt fennáll ez a politikai pathhelyzet, a talaj folyamatosan pusztul, ahogyan azt a tudományos közösség világosan tudtunkra adta, például a talajról és az éghajlatváltozásról szóló, a közelmúltban a Bizottság által megrendezett magas szintű konferencián.

Ezért tehát üdvözlöm, hogy Franciaország a munka újrakezdése mellett köteleződött el, és örömmel tekintek a Franciaországgal és a többi tagállammal végzendő közös konstruktív munka elé, amelynek során gondoskodunk arról, hogy politikai megegyezés szülessen a Tanácsban, ami amilyen hamar csak lehetséges, biztosítja a nagy fokú talajvédelmet.

Ugyanakkor a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a végső szöveget végre lehet hajtani, és hogy az a talajvédelem jelenlegi mértékéhez képest hozzáadott értéket képvisel. Biztosítom Önöket afelől, hogy én magam a feladat elkötelezettje maradok.

Elnök. – A vitát berekesztem.

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

Elnök

6. Helyesbítés (az eljárási szabályzat 204a. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

*

* *

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Elnök úr, a rend kedvéért, tegnap, a Grúziáról szóló állásfoglalásra irányuló indítványról való szavazás előtt kollégánk, Schulz úr – hivatalosan, egész Európa előtt – azzal vádolta meg Szakasvili elnököt, hogy ő idézte elő az egész konfliktust. Ez orosz propaganda, ahhoz hasonló, amely szerint Katynnál németek öltek lengyel katonákat, ami aztán 50 évre beépült a köztudatba.

Úgy gondolom, hogy Schulz úrnak és az egész képviselőcsoportnak még sok tanulnivalója van az orosz módszerekről, az orosz intrikáról és az orosz propagandáról.

(Elhúzódo taps jobbról)

Elnök. – Hölgyeim és uraim, ma hosszadalmas szavazás vár ránk. Mivel Schulz urat érinti, amit Zaleski úr mondott, szót kap majd, de utána a szavazással akarjuk folytatni. Grúziáról tegnap tartottuk a vitát, és állásfoglalást is készítettünk, így nem szükséges ma mindent megismételnünk. Szeretnénk haladni a szavazással, de mivel Schulz úr volt az észrevétel tárgya, most ő kap szót.

Martin Schulz (PSE). – *(DE)* Elnök úr, lehet, hogy Zaleski úr nem figyelt elég jól arra, amit tegnap mondtam. Semmilyen nemzetet nem vádoltam meg. Nem áll szándékomban egyik vagy másik nemzetet sem hibáztatni. Ami a németek által a második világháború alatt elkövetett emberiség elleni bűntetteket illeti, már több alkalommal hangot adtam a nemzetem felett érzett szégyenemnek, amelynek a nevében elkövették ezeket a bűntetteket.

Szeretném itt és most újra kijelenteni: azok közé a németek közé tartozom, akik biztosítani szeretnék, hogy soha többé nem fordul elő. Mindazonáltal egy dolog igaz: minden felelős politikus, minden kormányt vezető férfi vagy nő, aki a saját országa területén keletkezett valamilyen problémát fegyveres erővel akar megoldani, a nemzetközi jogon kívül helyezi magát, és ez vonatkozik Szakasvili úrra is.

(Taps)

Elnök. – Hölgyeim és uraim, ez egy olyan kérdés, amely mindannyiunkat aggaszt. Nem akarnám az Európai Tanácsban tartott beszédemet a különböző álláspontok kombinálására tett sikeres próbálkozásként jellemezni, de azt ajánlanám, hogy olvassák el a beszédet. Úgy gondolom, a legtöbben innen, a Házból megtalálják majd benne az általuk kifejtett álláspontot.

Jörg Leichtfried (PSE). – *(DE)* Elnök úr, talán az én figyelmemet is elkerülte, de szívesen hallanám végre hivatalosan – vagyis Öntől –, hogy a Házban keringő híresztelések igazak-e, és mi történik a következő hetekben Strasbourggal.

Elnök. – Az ülés végén kívántam erről bejelentést tenni, mert nem szeretném, ha most nyitnánk róla vitát.

(Taps)

Megállapodhatunk abban, hogy a végén bejelentést teszek arról, amilyen döntés született, hogy most már tényleg rátérhessünk a szavazásra? Az üggyel kapcsolatban közleményt is fognak kapni. Megkérném Önöket, hogy nézzék meg az emailjeiket. De meg fogom tenni a bejelentést, amíg még mind itt vannak.

7. Szavazások órája

Elnök. – A szavazással folytatjuk.

(A szavazás eredménye és a szavazásra vonatkozó egyéb adatok: lásd a jegyzőkönyvet)

7.1. A számítógépes helyfoglalási rendszerek ügyviteli szabályzata (A6-0248/2008, Timothy Kirkhope) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Jeanine Hennis-Plasschaert, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, az ALDE-képviselőcsoport nevében szólalok fel a Kirkhope-jelentéssel kapcsolatban. A 168. cikk értelmében az ALDE-képviselőcsoport a bizottsághoz történő visszautalást szeretne kérni. Hogy világosan fejezzem ki magam, nem áll szándékunkban a Tanáccsal kialakított kompromisszumos csomagot felbontani, de a képviselőcsoportom valóban úgy gondolja, hogy a „tulajdonos fuvarozó” fogalmának meghatározására kiterjedtebb vitát kellene folytatnunk.

A Bizottság felszólításon dolgozik, amelyet üdvözlünk. Csakhogy az sem nyújtja nekünk azt a 100%-os világosan látást, amelyre éppen most szükségünk van. Megfelelő vita kellene, illetve a jogi szolgálataink véleményének a kikérése. Nem kell rohanni szavazásra bocsátani most ezt a kérdést.

Brian Simpson (PSE). - Elnök úr, örömmel szólok fel az ALDE-képviselőcsoport indítványa mellett, hogy ezt visszautaljuk a bizottsághoz. Az ebben a Házban töltött hosszú éveim során még nem tapasztaltam, hogy a közlekedési területen egy jelentés ennyi zűrzavart és bizonytalanságot okozott volna, mint ez. Itt jogszabályokat készítünk, ami azzal a felelősséggel jár, hogy a szöveget, amelyről a tisztelt képviselő urak és hölgyek szavazni fognak, teljes egészében ismerjük és értjük. Azonban sok képviselő bizonytalan. Sok képviselő küzd azzal, hogy megértse ezt a bonyolult jogszabályozási szöveget, amelyet a Tanács hozzájárulása csak tovább bonyolított.

Ház-szerte nagy a bizonytalanság, sok a gyötrődés, ami miatt úgy gondolom, hogy a Közlekedési Bizottságban szükséges újra felmérnünk, újra felbecsülnünk, és még figyelmesebben megvizsgálunk ezeket a javaslatoknak a következményeit. Inkább jól csináljuk, semmint gyorsan. Ha így teszünk, nem problémát okozunk, hanem jogszabály-készítőként felelősen járunk el, megvédjük a Parlamentnek azt a jogát, hogy a saját ütemében dolgozzon, nem pedig az ipari lobbisták és a Miniszterek Tanácsa által diktált ütemben.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, amit Simpson úr épp most mondott, az valóban meglehetősen homályos, igen, a feje tetejére állítja az egész dolgot. Vannak olyan ipari szektorok, amelyek a vállalataik érdekében blokkolni próbálják a jogszabályozást. Mondhatom ezt: ezzel az ügyviteli szabállyal a fogyasztói jogok helyzetét szándékozzuk javítani. Meg kell erősíteni a fogyasztói jogokat, hogy a számítógépes rendszerek tisztességes ajánlatokat kínáljanak.

A szocialisták részéről ezt a késleltető taktikát határozottan visszautasítjuk, azokat, akik megkísérlik zátonyra futtatni a francia kormánnyal kötött kompromisszumot, és a teljes összeomlását akarják ebben a jogszabályozási ciklusban. Sürgetem Önt, hogy utasítsa el a bizottsághoz történő visszautalást.

Timothy Kirkhope, előadó. - Elnök úr, sürgetem magunkat, hogy ne utaljuk vissza a bizottsághoz. Úgy gondolom, hogy ez az általunk képviselt európai fogyasztók érdekeire nézve szükségtelen és potenciálisan káros késleltető taktika. Átfogó vita és a bizottságom – a Közlekedési Bizottság – felőli támogatás után júniusban megszületett az első olvasati megállapodás a Tanáccsal és a Bizottsággal. A folyamatból az árnyék-jelentéstevőim teljes mértékben kivették a részüket, és a magam részéről úgy hiszem, egyetértettek az eredménnyel.

Mindkét elnökség – a szlovén és a francia – teljes mértékben együttműködtek velem ebben az ügyben, és én nem értem, miért lenne még szükség ennek a létfontosságú intézkedésnek a vitájára vagy vizsgálatára. A legtisztességesebb és legdemokratikusabb folytatás most a megállapodásról való szavazás lenne. Sokan, akik most tiltakoznak, nem vették a fáradságot, hogy részt vegyenek a tegnapi vitán, amikor Mandelson biztos úr a kérésemre megnyugtatta a Parlamentet, hogy a Hivatalos Lapban felszólítás fog megjelenni a rendelet hatályba lépése előtt, amely világosan értelmezi a rendeletet a Bizottság nézőpontjából, és amely nagyon konkrét, szigorú kritériumokat ad (ahogy az a versenyügyi kérdéseknél lenni szokott) ezeknek az intézkedéseknek a végrehajtásáról az európai fogyasztók érdekében. Azt hiszem, a fogyasztók nem fogják érteni ezeket a tiltakozásokat, ha nem folytatjuk az intézkedés megismertetését. Ezért őszintén arra kérem Önöket – mindannyiukat –, hogy támogassanak engem és a sok munkát, amit képviselőcsoportokra való tekintet nélkül mindannyian végeztünk, hogy minél hamarabb biztonságban tudjuk ezt az ügyet.

(A Parlament elutasítja a bizottsághoz történő visszautalásra tett indítványt.)

7.2. A közép-ázsiai országok jogosultsága a 2006/1016/EK tanácsi határozat értelmében (A6-0317/2008, Esko Seppänen) (szavazás)

7.3. Palesztin foglyok Izraelben (szavazás)

7.4. Az emberi jogok területén tett uniós intézkedések és politikák részét képező uniós szankciók értékelése (A6-0309/2008, Hélène Flautre) (szavazás)

– A 10. módosításról való szavazás előtt:

Hélène Flautre, előadó. - (FR) Elnök úr, a módosítás visszavonásra került, így nem kell szavazni róla.

7.5. Az anyák egészsége (szavazás)

– A 6. bekezdésről tartott szavazás után:

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) A név szerinti szavazás során a szavazógépem öt alkalommal nem működött. Észrevettem, és szót kértem, de nem szólalhattam fel. Ez nem volt helyénvaló. Továbbá egy ideig nem volt lengyelre tolmácsolás, és azzal sem foglalkoztak. Szeretném kérni, hogy a továbbiakban ne bánjanak így velünk.

Elnök. – Tomaszewska asszony, szörnyen sajnálom, hogy a szavazatát nem számolták. Remélem, hogy máskor nem fog előfordulni. Kérem, hogy itt adja le a voksát, amit aztán regisztrálnak a megfelelő módon, így a szavazata megőrződik az utókornak.

7.6. Szolgáltatások kereskedelme (A6-0283/2008, Syed Kamall) (szavazás)

7.7. Európai kikötői politika (A6-0308/2008, Josu Ortuondo Larrea) (szavazás)

7.8. Európai áruszállítás (A6-0326/2008, Michael Cramer) (szavazás)

7.9. A 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv félidős felülvizsgálata (A6-0260/2008, Frédérique Ries) (szavazás)

Elnök. – A szavazást lezárom.

8. Az elnök közleménye

Elnök. – Hölgyeim és uraim, elérkezett a Strasbourggal kapcsolatos bejelentés ideje. Az elnökség tegnap foglalkozott az üggyel. Még mindig folynak bizonyos javítási munkálatok Strasbourgban. Tegnap este az elnökség egyhangúan azt a határozatot hozta – szintén Fazakas úr javaslatára –, amelyet most már, hogy az elnökök értekezletét értesítettük, megjelentetni kívánunk, hogy a szeptemberi második ülészakra is itt, Brüsszelben fog sor kerülni.

(Taps)

Nem szeretném, ha túl korán örülnének: azt találtuk, hogy ebben az épületben is jó néhány helyen befolyik az eső, és azt is vizsgáljuk. Azt szeretnénk, ha ugyanazok a biztonsági előírások vonatkoznának ide, Brüsszelre is, mint Strasbourgra, és biztosíthatom Önöket afelől, hogy a biztonság mindig mindenek felett fog állni.

A dolgok jelen állása szerint a szakértői vizsgálat utolsó napja szeptember 22-e lesz. Ez elegendő időt hagy az októberi ülésről hozandó döntésre. Biztonságos és kellemes brüsszeli tartózkodást kívánok Önöknek, és mivel közeleg az ebédidő, egyben jó étvágyat is!

ELNÖKÖL: MAURO ÚR

alelnök

9. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazás szóbeli indokolása

– **Állásfoglalásra irányuló indítvány: Palesztin foglyok Izraelben (RC-B6-0343/2008)**

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Azt szeretném kijelenteni, hogy az Európai Parlament Izraelről és Palesztináról kiadott állásfoglalása a legutóbbi fejlemények tükrében nem egészen időszerű, amikor is Izrael újabb 198 palesztin foglyot engedett szabadon a múlt héten. Ez a gesztus bizonyítékul szolgál arra, hogy Izrael hajlandó a békefolyamatban a kölcsönös bizalom építésére az igen kritikus izraeli közvélemény ellenére is.

Ugyanez vonatkozott a közelmúltban a libanoni határon történt fogolycserére is. Kétségtől nagyon szomorú, hogy az izraeli börtönökben is tartanak fogva palesztin fiatalokat. A fő ok ugyanakkor az, hogy a terrorista szervezetek kihasználják őket, gyűlöletet szítanak közöttük, és eltökéltséget nevelnek beléjük, hogy gyilkoljanak. Az elmúlt nyolc év során az öngyilkos merénylet és a potenciális merénylet akár 16 %-a kiskorú volt, és van egy határozott trend: az elkövetők életkora egyre alacsonyabb. A gyerekek nevelése és oktatása nagyon fontos tényező, amelynek lényeges hatása lehet az izraeliek és a palesztinok együttélésének jövőbeli fejlődésére.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök úr, ezzel az állásfoglalással különösen is a Parlament azt mutatja meg, hogy a Közel-Kelet igen összetett kérdésében nem semleges álláspontot foglal el, hogy nem semleges szereplő. Épp az ellenkezője: ez a Parlament szisztematikusan mindig a palesztinok pártját fogja az izraeliekkel szemben.

Úgy tűnik, ez a Parlament nem elégszik meg annyival, hogy minden évben európai adókból származó több tízmillió euro tűnik el a palesztin területek feneketlen, korrupciós és nyugatellenes bugyaiban. Úgy tűnik, ez a Parlament nem elégszik meg azzal, hogy olyan civil szervezeteket támogat újfent csak európai adófizetők pénzéből vett milliárdokkal, amelyek nyíltan – ezt hangsúlyozom – helyeslik és megmagyarázzák a terrorista cselekményeket. Az elítélt terroristák szabadon bocsátásáról szóló állásfoglalásában most a Parlament szó szerint ezeket kéri. Ez az álláspont lehet, hogy nagyon diplomatikus, de azt hiszem, még a mi életünkben megbánjuk.

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr, én is az állásfoglalás (Palesztin foglyok Izraelben) ellen szavaztam, mivel az állásfoglalás minimum azt közvetíti – és ezt most nagyon barátságosan fogom kifejezni –, hogy mi, Európai Parlamentként, nem mondjuk igazán komolyan, hogy elítéljük a terrorizmust. Az állásfoglalás olyanok szabadon bocsátását kéri, akik részesei voltak terrorista cselekményeknek. Legalábbis egyikük jó néhány izraeli állampolgár haláláért felelős. Az állásfoglalás jóváhagyása nem tesz jót a Parlament hitelességének, és ezért, ami annál sokkal rosszabb, aláássa általában a terrorizmus elleni küzdelmet.

– Jelentés: Hélène Flautre (A6-309/2008)

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Elnök úr, a Flautre-jelentésben megszavaztam a 4. és az 5. módosítást, amelyeket nem vettem át, és amelyek Izraellel kapcsolatosak. Szeretném kifejezni az indokaimat: ezeknek a módosításoknak semmi közük nem volt Izrael elleni szankciókhoz; inkább – különösen is az 5. módosítás – Izrael által elkövetett, a nemzetközi jogot sértő cselekményekre utalt, amiről sok beszámoló született.

Szeretném elmondani, hogy általában szankcióellenes vagyok, akár palesztinok, akár izraeliek ellen vetik ki őket. Amit viszont sajnállok, az az, hogy ezt a módosítást, amely a szankciókkal szemben az Izraellel kapcsolatban tehető kezdeményezésekről szólt, nem hagyták benne. Ha felhagytunk azzal az elképzeléssel, hogy nekünk az Európai Unióban kezdeményezéseket kell tennünk az emberi jogokkal kapcsolatos visszaélések megelőzésére, akkor a demokrácia rendszerével szemben követünk el mulasztást.

Azt is el szeretném mondani, hogy ennek a nézetnek az előterjesztésével nem a zsidó embereket kritizáljuk, mivel becsben tartjuk őket, és az antiszemitizmus minden formáját elítéljük. Nem is az izraeli államot kritizáljuk, hiszen támogatjuk a létét, hanem Izraelen belül azokkal szállunk szembe, akik aláássák a demokráciát abban az országban, és ez teljesen más. Sőt, támogatjuk az izraeli civil szervezeteket is, amelyek az emberi jogok és a nemzetközi jog előmozdításáért dolgoznak.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök úr, már a tegnapi vita során is volt alkalmam röviden megjegyezni, hogy az Európai Unió emberi jogi politikájáról szóló Flautre-jelentés tényleg egy meglehetősen jó és kiegyensúlyozott dokumentum. Ugyanakkor sajnálatomra hiányzik a jelentésből a kifejezett utalás az Európában és a világban tapasztalható iszlamizálódás problémájára és veszélyére. Az iszlamizálódás tagadhatatlan, és jó néhány nagyon alapvető európai és nyugati értéket, alapvető jogot és emberi jogot sodor veszélybe. Először is az egyház és az állam fontos szétválasztására és különösen is a férfiak és nők közötti egyenlőségre gondolok.

Maguk az iszlám országok is túl könnyen megússzák ebben a jelentésben, noha jó néhány úgy nevezett fejlett országban és jó néhány, sok esetben igen gazdag országban, olajállamban, például Szaúd-Arábiában, továbbra is elfogadhatatlan állapotok uralkodnak a tényleges rabszolga-kereskedelemtől és rabszolgamunkától a nők elleni különösen messzemenő és megalázó diszkriminációig. Egy következő jelentésben ezt mindenképpen helyre kell igazítani.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Elnök úr, Flautre asszony jelentése az ezen a plenáris ülésen elfogadottak közül könnyen lehet, hogy az egyik legjelentősebbnek bizonyul. A jelentés a szankciókkal kapcsolatos, és a

szankciók eszköze nélkül mi, az Európai Közösség, nem lehetünk meg. Ugyanakkor csak nagy elővigyázatossággal szabad ehhez az eszközhöz nyúlnunk, nagy rugalmassággal, és ha lehet, nem sűrűn, hogy elkerüljük az elértéktelenedését.

Mindazonáltal figyelmeztetni szeretnék arra, hogy ezt a eszközt ne kettős mércével használjuk. A szankciók nem kellene, hogy csak az emberi jogokkal visszaélő kicsi és szegény országokkal szemben alkalmazott fenyegetést szolgálják. A tehetősebb és nagyobb országokkal szemben, akik az Európai Unió jó üzleti partnerei, szintén alkalmazni kellene a szankciókkal való fenyegetést, és ezeknek az országoknak tudniuk kellene, hogy az Európai Unió lehet, hogy velük kapcsolatban is szankciókhoz folyamodhat.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: Az MFC-k és a gyermekágyi halandóság (RC-B6-0377/2008)

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Úgy látom, hogy a gyermekágyi halandósággal kapcsolatos, 5. MFC-ről szóló közös állásfoglalásra irányuló indítvány nagyon kiegyensúlyozott.

Egyetértek az állásfoglalásban azzal, hogy az anyák egészsége az a terület, amelyen a legkevesebb előrelépést tudjuk az összes millenniumi fejlesztési cél közül felmutatni. Mivel egyáltalán nem valószínű, hogy 2015-re valami haladást elérünk ezen a területen, különösen is Afrikában, a Szahara déli részén, illetve Dél-Ázsiában, egyetértek azzal, hogy lépéseket kell tennünk.

Különösen is aggaszt az ALDE- és a GUE/NGL-képviselőcsoport nevében javasolt négy módosítás, amelyek újra arra akarják kényszeríteni az Európai Parlamentet, hogy a tagállamok fennhatóságába eső ügyekben hozzon döntést. Itt a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférésekről van szó. Sajnos a mai szavazáson elfogadták ezeket a módosításokat.

Minden uniós tagállam másképp vélekedik a művi terhesség-megszakításról, és ezért a problémával kapcsolatos döntéseket a szubszidiaritás elvével összhangban hozzák meg. A katolikus Írországban még a lisszaboni szerződés is megfeneklett az abortusz kérdése miatt, az abortusz tilos Lengyelországban, és Szlovákia is másképp gondolkodik az abortuszról. Ezért szavaztam az állásfoglalásra irányuló indítvány ellen.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Elnök úr, én az állásfoglalás ellen szavaztam, nem csak azért, mert valóban ellenzem az abortusz mellett kifejtett újabb propagandát, amit ez az állásfoglalás tartalmaz, hanem legalább annyira amiatt is, mert a Parlament álláspontját általában ebben a kérdésben meglehetősen képmutatónak tartom. Egyrészt a Parlament helyesen mondja, hogy mindent el kell követni azért, hogy a gyermekágyi halandóság nagy arányban csökkenjen a fejlődő országokban, de másrészt a Parlament máshol az egyre növekvő, egyre kiterjedtebb legális bevándorlás, illetve az úgynevezett „kék kártya” európai bizottsági javaslatok mellett érvel továbbra is. Pontosan ez a bevándorlási politika okozza a fejlődő országokból a nyugati országokba való tömeges agyelszívást, és pontosan ez a politika fosztja meg a fejlődő országokat a legjobb munkavállalóiktól, akikre szükségük van, egészségügyi dolgozóktól, orvosoktól, ápolóktól, akikre Afrikában sokkal nagyobb szükség van, mint nyugaton. Nem vagyok hajlandó ilyen képmutató álláspont mellé állni.

Daniel Hannan (NI). - Elnök úr, azért emelkedem szólásra, hogy az anyák egészségéről szóló állásfoglalásunkra adott szavazatról magyarázatot adjak. Még majd meglátjuk, a Ház hogyan áll a hagyományos amerikai értékekhez, de legalább az anyaság kérdésében határozott véleményt formált.

Mindazonáltal nem a kukacoskodás szándékával álltam fel, hogy megkérdezzem, miért éreztük szükségét nyilatkozni ezekben a kérdésekben. Ezek kényes, intim, és sok választópolgár számára etikai kérdések. Megfelelően kell velük foglalkozni a tagállamok nemzeti demokratikus eljárásai keretében. A ma délutáni felszólalásaink önteltséget, arroganciát fejeztek ki, illetve azt a vágyat, hogy a hatalom a központban összpontosuljon, és felülírjuk a választópolgáraink nemzeti hagyományait. Vessenek csak egy pillantást az állásfoglalásra, és talán megértik, hogy a szavazók olyan széles köre számára miért ellenszenvesek az Európai Unió intézményei, és miért nem bíznak bennük.

Linda McAvan (PSE). - Elnök úr, úgy vélem, Daniel Hannan átcsúszott a lényeg fölött. Az állásfoglalás valójában a millenniumi fejlesztési célokról rendezett ENSZ-értekezletről szól, és a célja, hogy nyomást gyakoroljon a világ vezetőire, hogy vegyék komolyan az 5., az anyák egészségével kapcsolatos MFC-t: erről szól. Semmi köze a lengyelországi vagy írországi abortuszokhoz. Az anyai jogokhoz való hozzáférésekről szól. Bár a szavazásom mikéntjének magyarázatában nem erről akartam beszélni.

Amiről szólni akartam, az az egyik legszomorúbb dolog, amit életemben láttam, Addis Abebában, a fekélykórházban, ahová néhány női kollégámmal látogattunk el az AKCS-delegáció keretében. Fialat nők álltak sorban – valójában inkább csak 13–14 éves lányok –, és az utcának arról a részéről, ahol sorban álltak,

csordogált végig a vizelet. Sorban álltak, és folyt a vizelet: fekély keletkezett a vaginájukban, mivel Etiópia kieső részeiben a szülésnél nincs orvosi ellátás.

Úgy gondolom, borzasztóan fontos, hogy az Európai Unió megfelelő egészségügyi ellátásba fektessen be az anyák számára a világ egyes legszegényebb országaiban. Szégyen, hogy ennyire kevés előrelépés történt ezzel a millenniumi fejlesztési céllal kapcsolatban, mivel ez az egyik legfontosabb. Remélem, hogy ez felfegyverzi a tárgyalóinkat, például Glenys Kinnockot, aki New Yorkba megy.

Azt is gondolom, hogy a Daniel Hannanhoz hasonlóaknak tényleg el kellene olvasniuk, mi is történik ebben a Parlamentben.

– Jelentés: Syed Kamall (A6-0283/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr, ez egy különösen fontos jelentés. A szolgáltatások iránti nagy kereslet a fejlett gazdaságok jellegzetessége. A szolgáltatások határozzák meg a társadalom életszínvonalát és jólétét. Állandóan növekszik az igény a modern technológiához kapcsolódó szolgáltatások fejlesztésére és az olyan magas színvonalú szolgáltatásokra, amelyek megfelelnek a felhasználó elvárásainak.

A GDP növekedése egyre inkább a szolgáltatási szektor méretétől függ. A szolgáltatások jelentős részét képezik a kereskedelemnek is. A piacnak ez a szegmense folyamatosan növekszik. Ezért folyt annyi vita azokról a feltételekről és elvekről, amelyek a szolgáltatások kereskedelmének liberalizációjával kapcsolatosak globális szinten a WTO keretein belül. Sok igen jövedelmező szolgáltatás létezik, főképp azok, amelyek egy piaci rést tömnek be. Ez az egyik oka annak, amiért lassan halad a szolgáltatások kereskedelmének a liberalizációja, és miért ütközik olyan nagy ellenállásba. Zárszóként annyit, azt szeretném mondani, hogy olyan időről beszélünk, amikor a szolgáltatások a fejlődés fő indikátorai.

– Jelentés: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr, én az európai kikötői politikáról szóló jelentés elfogadása mellett szavaztam, mivel a gazdaság érintett szektora szempontjából rengeteg fontos kérdéssel foglalkozik. Ezek a kérdések Lengyelország számára is relevánsak.

Feltettem magamnak a kérdést, vajon mi módon kapcsolódhatnak össze a gdański, gdyniai és a szczecini lengyel hajógyárak helyzetével. A lengyel hajógyáraknak nyújtott állami segéllyel kapcsolatos eljárás már egy ideje folyamatban van az Európai Bizottságban. A szczecini hajógyár Európában az ötödik legnagyobb, és súlyos nehézségekkel néz szembe, ahogyan a gdyniai hajógyár is. Mindez az évek során keletkezett problémák sorának köszönhető, amelyeket a gazdasági rendszer átalakulása és a nemzetközi helyzet eredményezett, ahogyan arra tegnapi felszólalásomban rámutattam.

A lengyel hajógyárak jelenlegi helyzetével kapcsolatban a Bizottság azon a véleményen van, hogy nem jelentenek foglalkoztatási lehetőséget. Nincsenek kitéve tisztességtelen versenynek. Ez furcsán hangozhat. Továbbá olyan javaslat született, hogy két sólyateret be kell zárni, hogy a teljes működési kapacitást lehessen megvalósítani, és ez egyszerűen nevetséges. Állandóan elutasítják ezeknek a hajógyáraknak az átalakítási tervét, ami biztosan az összeomlásukhoz fog vezetni, ahelyett, hogy segítene az európai hajógyártó iparnak visszaszerezni a világban betöltött helyét.

Elnök. – Emlékeztetném azokat a kollégáimat, akik nem kaptak szót, hogy írásbeli nyilatkozatot is benyújthatnak, így rögzítik a szavazásuk magyarázatát.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

– Jelentés: Timothy Kirkhope (A6-0248/2008)

Glyn Ford (PSE), írásban. – Köszönöm Kirkhope úrnak a jelentését, amely segíteni fog a fogyasztóknak való jobb szolgáltatások nyújtásában. Jelenleg az az ár, amit a fogyasztó egy tagállamok közötti jegyért fizet, a vásárlás helyszínétől függ. Nálunk, Angliában, ugyanannyiba kerül a jegy, akkor is, ha a kiindulási városban, ha az úticél városában vagy egy harmadik városban veszi is az ember a jegyet. Egyáltalán nem látom okát annak, miért ne kellene ezt az egész Unió területén alkalmazni.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) Magam Timothy Kirkhope-nak a számítógépes helyfoglalási rendszerek ügyviteli szabályzatáról szóló jelentése mellett fogok szavazni.

Az új ügyviteli szabályzat élénkíteni fogja a számítógépes helyfoglalási rendszerek közötti versenyt, ezáltal csökkenti az árat, és javítja a szolgáltatások minőségét. Elavultak a jelenlegi előírások, mivel a foglalások 40%-át már más honlapokon keresztül bonyolítják, foglalási díj nélkül. Az új szabályzat javára válik a fogyasztóknak azáltal, hogy növeli a versenyt és csökkenti a díjakat, most, hogy már a fapados légitársaságok is benne vannak a foglalási rendszerben.

Annak érdekében, hogy a vásárlóknak a lehető legjobb információkat és a versenyellenes gyakorlatok elleni védelmet tudjuk nyújtani, ki kell terjeszteni, illetve EU-szerte szabályozni és ellenőrizni kell a szolgáltatások skáláját. Fontos tehát, hogy a fő reklámokban megadott repülőjegy-árak a végösszeget tüntessék fel, az összes adóval és költséggel együtt, hogy a vásárlót ne téveszthesse meg olyan ajánlat, ami valójában nem is érhető el. Ugyanez vonatkozik a CO₂-kibocsátások és az üzemanyag-fogyasztás felsorolásaira is: mindkettőnek egyértelműnek kell lennie a fogyasztó számára. Egy vasúti ajánlat a másfél óránál rövidebb ideig tartó repülőjáratra újabb választási lehetőséget állít a vásárló elé, és képessé teszi, hogy tájékozottan választhasson.

David Martin (PSE), írásban. – A számítógépes helyfoglalási rendszerek (CRS) ügyviteli szabályzatának korszerűsítése biztosítja, hogy a légiutas-szállítási szolgáltatások helyfoglalási rendszerei megfeleljenek a tisztességes verseny alapelveinek. Mégis attól tartok, hogy mivel a fuvarozónak „döntő befolyása” van a számítógépes helyfoglalási rendszerre, a társaságok „alaptökből való részesedésének” bizonytalan meghatározása félreértésre ad majd okot, és torzítja a versenyt. Ennek a jelentésnek a fogyasztó érdekeit kellene szolgálnia, és a szavazatom tükrözi ezeket a véleményeket.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) A számítógépes helyfoglalási rendszer egységes rendszerbe tömöríti a vasúti és légifuvarozókat és alkalmas a jegyek értékesítésére. Egy európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról készült jelentés célja a jelenleg hatályban lévő rendelkezések módosítása és a verseny számítógépes helyfoglalási rendszer által történő fokozása.

Az átláthatóság fokozása, a piaci helyzettel való visszaélés, valamint a verseny torzításának megakadályozása céljából az ügyviteli szabályzat módosításra került. A számítógépes helyfoglalási rendszer szabályzatáról szóló jelentés ellen szavaztam, és javasoltam az ügy Közlekedési és Turisztikai Bizottsághoz történő továbbítását.

Álláspontom szerint a Bizottság jelentésében számos fogalom nincs megfelelően meghatározva. Ez különösen igaz a fuvarozó anyavállalat kulcsfogalmára. Ezért úgy gondolom, hogy a fogyasztók érdekvédelme a közös európai piacon nincs teljes körűen biztosítva.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) Arra szavaztam, hogy a számítógépes helyfoglalási rendszerről szóló rendelet kerüljön visszaküldésre a Bizottsághoz, mivel továbbra is félreérthető megfogalmazásokat tartalmaz, ami eltérő szövegértelmezésekhez vezethet. A rendelet minden részében kötelező érvényű és közvetlenül alkalmazandó minden tagállamban és ezért a szövegezésének pontosnak kell lennie.

Úgy gondolom, hogy elfogadhatatlan az a megoldás, miszerint az Európai Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában kiadna egy részletes értelmezést a rendeletben foglalt bizonyos meghatározásokról, még a rendelet hatályba lépését megelőzően. Az Európai Unió intézményei a jogalkotási folyamat egyszerűsítése, és különösen a jogalkotási stabilitás mellett kötelezték el magukat.

Nyilvánvalóan szükség van a számítógépes helyfoglalási rendszerről szóló rendelet korszerűsítésére és fejlesztésére és nagyra értékelem a bizottságban dolgozó munkatársak munkáját, mégis úgy gondolom, hogy világosabb megfogalmazásokra lenne szükség a szövegezést illetően annak érdekében, hogy a légi utasforgalmi ágazat megfelelő működéséhez szükséges stabil jogi keretek biztosítva legyenek.

Ewa Tomaszewska (UEN), írásban. – (PL) A név szerinti szavazás során a 48. számú módosítással kapcsolatban nem támogattam azt, hogy kiválasztásra kerüljön és kiváltságos helyzethez jusson a piacon három Európai Unió ország, mert ez megsértené a versenytársak egyenlő jogait. Sajnos elromlott a szavazógépem és nem vették figyelembe, amikor ezt jelezni próbáltam. Szeretném, ha jegyzőkönyvbe vennék, hogy az érintett módosítás második fele ellen szavaztam.

– Jelentés: Esko Seppänen (A6-0317/2008)

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az Európai Uniónak mint az értékek uniójának egyik politikai feladata, hogy kiálljon az emberi jogokért a környező világban. A júniusi Listára gondolva azonban ezt nem szabad arra felhasználni, hogy a külpolitikát uniós szinten folytassuk, és ezáltal beavatkozzunk az egyes tagállamok külpolitikai szuverenitásába.

Ezért nagyra értékeljük, hogy az Európai Beruházási Bank fontossági sorrendet állít fel a hitelnyújtás során, mely előmozdítja a demokrácia fejlődését és a stabilitást Közép-Ázsiában, de ellenezzük azt a tendenciát, melynek révén az Európai Beruházási Bank az Európai Unió külpolitikai céljainak megvalósítását segíti elő.

Gondos mérlegelés után úgy döntöttünk, hogy támogatjuk a Bizottság javaslatának Európai Parlament által történt módosítási indítványait annak ellenére, hogy a módosítások egy része nem teljesen felel meg elgondolásainknak ebben a tekintetben.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: Palesztin foglyok Izraelben (RC-B6-0343/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Tisztelt elnök úr, támogatom ezt az indítványt, de szeretném leszögezni, hogy ez már a sokadik szöveg, amelyet a Parlament elfogadott az emberi jogok támogatása céljából a világnak ezen a részén. Milyen hatása van a nyilatkozatainknak? Sajnos nagyon csekély, attól eltekintve, hogy kifejezzük politikai szolidaritásunkat.

Ha Európa hiteles szeretne lenni ebben az ügyben, akkor egységes hangon kell felszólalnia és a nemzetközi biztonságot az egyes nemzeti érdekek elé kell helyeznie. Úgy gondolom, hogy létfontosságú feladat egyensúlyt teremteni két követelmény között: szabad és független állam biztosítása a palesztinok részére, továbbá támadásoktól és fenyegetésektől mentes létbiztonság megteremtése az izraeliek számára, a saját területükön. Ha különválasztjuk a két szempontot, meglehetősen nehéz lesz hitelt érdemlő, hosszú távú megoldást találni. Bízom abban, hogy Európai Uniónk, melynek annyira érdekében áll, hogy a világnak ebben a hozzánk oly közel lévő részében béke legyen, a jövőben sokkal hatékonyabb közvetítő szerepet tud majd játszani, mint korábban.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Megszavaztuk a kompromisszumos rendeletet, nem azért, mert minden pontjával, illetve megfogalmazásával egyetértünk, hanem azért, mert úgy gondoljuk, hogy elősegíti majd az izraeli börtönökben fogvatartott palesztin politikai foglyok elfogadhatatlan helyzetének megszüntetését.

Izrael, az Egyesült Államok és szövetségeseinek támogatásával és hallgatóságos beleegyezésével illegálisan foglal el palesztin területeket, létrehozott településeket és épített egy válaszfalat, leműszárolja, fogvatartja, megtámadja és kizsákmányolja a palesztin embereket, miközben folyamatosan megsérti a nemzetközi jogot, és figyelmen kívül hagyja ennek a népnek az őt megillető szuverén, életképes és független államhoz való jogát.

Mintegy 10 000 palesztint tartanak pillanatnyilag fogva izraeli börtönökben, köztük több száz gyermeket, embertelen körülmények között, akik megaláztatásnak, kegyetlen és embertelen bánásmódnak, valamint kínzásnak vannak kitéve. Közülük sokakat nem látogathat a családjuk, sokakat jogtalanul tartanak fogva, vádemelés és tárgyalás nélkül.

Izrael a Palesztin Törvényhozó Tanács megválasztott tagjainak mintegy egyharmadát tartja fogva börtöneiben, csakúgy, mint más helyi palesztin választott tisztségviselőket.

A palesztin aktivisták bebörtönzését a palesztin nép legitim ellenállásának megtörésére és az izraeli megszállás fenntartására használják fel.

Ahhoz, hogy tisztességes, megvalósítható és tartós megoldás szülessen a megszállt területek Izrael általi elhagyására, arra van szükség, hogy Izrael szabadon engedje az összes palesztin politikai foglyot.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Ez egy elfogadhatatlan határozat, amely lényegében felmenti Izraelt a palesztin népen elkövetett fajirtás és területeinek elfoglalása alól.

A 4. bekezdés, például, támogatja Izrael terrorizmus elleni harcát, terroristának bélyegezve ezáltal egy, a szabadságáért harcoló népet, amely szembehelyezkedik területeinek izraeli hadsereg általi elfoglalásával és az általuk elszenvedett gazdasági, társadalmi és politikai blokáddal és megtorló támadásokkal. Az áldozatok között kisgyermek is van a Gáza övezetben, mert olyan kormány került hatalomra, amelyik nem nyerte el Izrael, az USA és az EU tetszését.

A 7. bekezdés továbbá provokatívan arra hívja fel a palesztin hatóságokat, hogy rendőri eszközökkel törje le a palesztin nép ellenállását. Korábbi foglyokat, többek között még kisgyermeket is vádol erőszakos vagy terrorista cselekményekkel.

Szégyenteljes dolog ilyet állítani. Az Európai Parlamentnek ehelyett követelnie kellene Izrael kivonulását a ciszjordániai megszállt területekről. Le kellene rombolni a jeruzsálemi szegényfalat és véget kell vetni a

civilek, nők és gyerekek elleni véres támadásoknak, továbbá szabadon kell engedni a politikai foglyokat. Az Európai Parlamentnek követelnie kellene Izraeltől a nemzetközi jog alapelveinek és a vonatkozó ENSZ határozatoknak a betartását.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Izrael és Palesztina helyzete bonyolult. Izraelnek gondot okoz a környezete által keltett hatalmas bizonytalanság. Izrael jó barátjaként ezt nagyon jól tudom. A nemzetközi jog betartása viszont mindig nagyon fontos. Ezért döntöttem úgy, hogy részt veszek a Palesztin foglyok Izraelben című európai parlamenti állásfoglalás megvitatásában.

E tárgyalások hatására a végeredmény sokkal kiegyensúlyozottabb lett, ami azt jelenti, hogy végül is támogattam az állásfoglalást. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy ne ítéljük el Izraelt, ahogyan az Flautre asszony jelentésében történt, amely értékelte az Európai Unió szankcióit mint az emberi jogok terén kifejtett európai uniós fellépések és politika részét, azonban a tényeket nem vizsgálta. Ezért azt nem támogattam.

Marek Siwiec (PSE), írásban. – (PL) Az Európai Parlament által elfogadott, a Palesztin foglyok Izraelben című állásfoglalás részrehajló, ezért nem tükrözi világosan a közel-keleti konfliktust. Az állásfoglalás nem veszi figyelembe a politikai összefüggéseket és azt a tényt, hogy az izraeli hatóságoknak garantálniuk kell állampolgáraik biztonságát. Izraelt továbbra is folyamatosan fenyegeti a palesztin területekről kiinduló terrorista cselekmények veszélye, annak ellenére, hogy folynak a béketárgyalások és jóindulatának kifejezéseként Izrael úgy határozott, hogy szabadon enged 198 palesztin foglyot. Izrael az egyetlen demokratikus ország a környéken és ezt a fenyegetettséget demokratikus eszközökkel és módszerekkel igyekszik kezelni.

Az állásfoglalás elítéli az izraeli hatóságokat azért, mert nem megfelelő módszerekkel bánnak a kiskorúakkal. Azt azonban nem említi, hogy az Amnesty International jelentései szerint az olyan terrorista szervezetek, mint az al-Asqa Martyrs Brigade, a Hamász, az Iszlám Jihad és a Palesztin Felszabadítási Szervezet, besorozza és küldöncnek használja a kiskorúakat. Némely esetben katonai feladatokkal bízzák meg őket, vagy arra használják fel őket, hogy terrorista cselekményeket hajtsanak végre izraeli katonák és civilek ellen.

Azért szavaztam az állásfoglalás ellen, mert a palesztin foglyok ügyét ilyen részrehajlóan és hiányosan kezelték.

- Jelentés: Hélène Flautre (A6-0309/2008)

Slavi Binev (NI), írásban. ?– (BG) Tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársak, Helene Flautre asszony jelentése kitér azokra a szankciókra, melyeket az Európai Uniónak alkalmaznia kell, ha bárhol a világon megsértik az emberi jogokat. De mi történik a saját házuk táján?! Szeretném még egyszer felhívni a figyelmüket a Bulgáriában hivatalban lévő koalíció példátlan eljárásaira.

Július 30-án, azon a napon, amikor bizalmatlansági szavazás volt [a bolgár parlamentben], rendőri erőket vetettek be Dimiter Stoyanov parlamenti képviselő ellen. Annak ellenére, hogy az egyenruhás „segítők” nevét azonnal megállapították, a mai napig nem szabtak ki rájuk büntetést, nem kértek bocsánatot, hanem égbekiáltó arroganciával igyekeznek eltussolni az ügyet.

A Belügyminisztérium tisztségviselőinek viselkedése azt mutatja, hogy jól tudták, kit vernek meg, különösen azért, mert Stoyanov mindig magánál tartotta a képviselői igazolványát és többször is elmondta, hogy ki ő.

Törvénytelen fogvatartás és egy európai parlamenti képviselő bántalmazása olyan dolog, ami még nem fordult elő ennek az intézménynek az 50 éves fennállása alatt! Képviselőtársunk esete veszélyezteti korunk európai demokráciájának alapelveit. Ez a személyiségi jogok közvetlen és durva megsértése.

Ha a hivatalban lévő elnyomó államapparátus nem tiszteli Dimiter Stoyanov parlamenti képviselői státuszát, akkor mit várhat egy átlagos bolgár állampolgár?

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Mivel egy szavazáshoz fűzött indokolásban lehetetlen kitérni a jelentésben szereplő minden lényeges kérdésre, különösen azokra, melyekkel nem értünk egyet, talán az a legcélravezetőbb, ha a plenáris ülésen előterjesztett módosításokról történő szavazás példáján keresztül világítunk rá az Európai Unió ezen politikai intézményének legfőbb céljára.

Annak ellenére, hogy a jelentés számos országot megemlít, a parlamenti képviselők többsége leszavazott két javasolt módosítást, mely az alábbiakat vetette fel:

- „... azok a szankciók, amelyeket az Európai Unió az általa szabadnak és demokratikusnak elismert választások nyomán 2006. februárjában megalakult palesztin kormány ellen alkalmaz, aláásták az uniós politika következetességét, és nemkívánatos eredményekhez vezettek azáltal, hogy jelentősen rontottak a humanitárius és politikai helyzeten”;

- „... a nemzetközi jog Izrael általi folyamatos megsértése sürgős intézkedéseket követel az Unió részéről”.

Nem is találhatnánk jobb példát annak bizonyítására, hogy az uniós szankciók célja az elfogadhatatlan beavatkozás, melyet nyilvánvalóan „kettős értékrend” követésével valósít meg. Más szóval, a szankciókat a nyomásgyakorlás és a politikai beavatkozás eszközeként alkalmazzák annak érdekében, hogy megvédjék a „barátokat”, „másokat” pedig, akiket az EU (és az USA) célpontként jelöl meg, bíráljanak.

Ezért nem támogattuk a jelentést.

Ona Juknevičienė (ALDE), írásban. – A közös kül- és biztonságpolitika vonatkozásában az Európai Unió megszorító intézkedéseket, vagy szankciókat vezet be a közös kül- és biztonságpolitika célkitűzéseinek való megfelelés biztosítása érdekében. Az Unió jelenlegi szankciós politikája leginkább eseti jellegű, ami ellentmondást és következetlenséget eredményez. Úgy gondolom, hogy a Bizottságnak sokkal aktívabb szerepet kellene játszania egy világos uniós szankciós politika meghatározásában.

Véleményem szerint az Európai Parlamentnek nagyon precíznek kell lennie a szankciókkal kapcsolatban, különösen akkor, amikor a nemzetközi jog megsértése miatt uniós fellépésre szólít fel, amint azt az Izraelről szóló jelentésben tette. Úgy gondolom, hogy mielőtt szankciók bevezetésére hívjuk fel az Uniót, meg kell győződnünk arról, hogy tényleg megsértették-e a nemzetközi jogot és tartózkodnunk kell az általánosításoktól. Ha valós esetekről van szó, akkor azoknak szerepelniük kell a szövegben, vagy a vonatkozó dokumentum lábjegyzetében.

David Martin (PSE), írásban. – Támogattam Hélène Flautre asszony jelentését az emberi jogok területén tett uniós intézkedések és politikák részét képező uniós szankciók értékeléséről. Üdvözlöm az előadó kiegyensúlyozott megközelítését az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikája egyik fontos eszközét illetően. A szankciókat eseti alapon kell bevezetni és úgy kell alkalmazni, hogy azok ártatlan feleket ne érintsenek. Örülök annak, hogy Flautre asszony jelentése megfelelően kitér ezekre a kérdésekre.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) Az Európai Unió az emberi jogok tiszteletben tartását a legfontosabb alapelvnek tekinti, ezért minden új, harmadik országgal kötött kétoldalú megállapodás tartalmaz az emberi jogokról és azok érvényre juttatásáról szóló záradékot.

A szankciók politikai hatékonysága és azok negatív következményei vita tárgyát képezik manapság. Különösen tudatában vagyunk ennek most, amikor az Európai Uniónak állást kell foglalnia a kaukázusi konfliktus ügyében.

Ezért üdvözlöm és támogatom Hélène Flautre jelentését, ami új filozófiát visz a szankciók alkalmazásába, és eszméváltozást hoz az emberi jogok területén.

Hatékony szankciós politikára van szükségünk annak érdekében, hogy ne kövessünk „kétféle értékrendet”, például, a partner stratégiai fontosságától függően, mint Oroszország és Kína esetében.

Stratégiai okmányokat kell alkalmaznunk a különböző országok vonatkozásában, valamint az emberi jogokat és a demokráciát érintő következetes stratégia létrehozásának alapjául szolgáló más hasonló dokumentumokat a helyi viszonyoknak megfelelően. Tárnyilagos és naprakész információkat kell szereznünk a helyi és civil szervezetek képviselőitől. Támogatnunk kell a civil társadalmat, és intézkedéseinkkel, például a források befagyasztásával és utazási tilalmak bevezetésével, azokat kell megcéloznunk, akik a konfliktusokat okozzák. A szankcióknak nem szabad érinteniük a legszegényebb réteget.

Határozott véleményem, hogy a szankciós politika csak akkor lesz hatékonyabb, ha az részévé válik az Unió emberi jogokat érintő stratégiájának. A szankciók csak akkor érik el a megfelelő hatást, ha segítségükkel megváltoznak a kapcsolatok és ennek eredményeképpen megoldódnak a konfliktusok.

Pierre Schapira (PSE), írásban. – (FR) A 2006. februári palesztin törvényhozási választásokat követően az elsők között voltam, aki azt mondta mind Jeruzsálemből, mind a Parlamentből, hogy ne vezessünk be szankciókat a palesztin kormánnyal szemben, mert azok a népet fogják sújtani. El kell ismernünk, hogy a politikai helyzet abban a régióban teljesen megromlott, különösen a Fatah és a Hamász között, de ezt a

politikai krízishelyzetet nem lehet pusztán az európai szankcióknak tulajdonítani. Ezért tartózkodtam a 4. számú módosítás megszavazásától.

Meg kívánom jegyezni továbbá, hogy egyértelműen elítélem Izraelt a nemzetközi jog folyamatos megsértése miatt, de sajnálom, hogy a jelentés nem tér ki arra, hogy a Közel-Kelet más országai is megsértik a nemzetközi jogot. Úgy tűnik, hogy ebben az esetben kettős értékrendet követünk, ezért szavaztam az 5. számú módosítás ellen.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), írásban. – (DA) Annak ellenére, hogy a Flautre-jelentés némely vonatkozásban kritikát érdemel, mégis támogatom annak érdekében, hogy kiálljak az emberi jogokért való küzdelem mellett.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Az Európai Unió által bevezetett szankciók olyan eszközök, melyek a közös kül- és biztonságpolitika hatékonyságát hivatottak biztosítani. Lehetnek diplomáciai eszközök, de leginkább gazdaságiak, és a nemzetközi jog, a demokrácia és az emberi jogok alapelveinek való megfelelés biztosítását szolgálják.

Az előadó a meglévő megszorító intézkedések átfogó és lényegi vizsgálatára szólít fel, és úgy gondolom, hogy ebben igaza van. Megfelelő alapelveket kell felvázolnunk a szankciók bevezetésére vonatkozóan, hogy azok csak részletes eseti elemzést követően kerüljenek alkalmazásra.

Úgy gondolom továbbá, hogy elsőbbséget kell adni azoknak a gazdasági szankcióknak, melyek nem befolyásolják negatívan a társadalmat és nem sértik a szankcióval sújtott országok állampolgárainak emberi jogait. Ez különösen fontos a feketelisták felállításának szokását illetően. Ezért támogattam az emberi jogok területén alkalmazott uniós szankciók felülvizsgálatáról szóló jelentést is.

Ha szükség is van szankciók bevezetésére, úgy gondolom, hogy támogató intézkedések is kellenek, annak érdekében, hogy segítsük a megszorító intézkedésekkel sújtott országok állampolgárait.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – Brit konzervatív képviselőtársaimmal együtt teljes szívvel támogatom az emberi jogokat. Támogatjuk a közös kül- és biztonságpolitika keretein belül, egyhangú szavazás alapján alkalmazott uniós szankciórendszer elgondolását, mely az emberi jogokat legdurvábban megsértő országok ellen irányul, feltéve, ha az Egyesült Királyság mindig vétőjogot gyakorolhat ebben a tekintetben. Helytelenítjük, hogy azokat következtlenül alkalmazták, és hogy azok széles körben megszeghetők, mint ahogyan Mugabe elnököt többször is beengedték az Unióba, a rezsimjét sújtó beutazási tilalom ellenére.

Sajnos a Flautre-jelentés tovább megy ennél, amikor elismeri az Európai Bíróság jogát, hogy felülbírálja a tiltott terrorista szervezetek listáját – aminek politikai döntésnek kellene maradnia, nem bíróságinak –, és azt követeli, hogy a Lisszaboni Szerződés tegye hatékonyabbá az emberi jogokat megsértők ellen bevezetett uniós szankciókat. Európai parlamenti felügyelet alá vonná a tagállamok biztonsági szolgálatait, és kötelezővé tenné a fegyverexportról szóló ügyviteli szabályzatot. Emiatt nem támogatjuk a jelentést.

Ewa Tomaszewska (UEN), írásban. – (PL) A név szerinti szavazás során az 57. bekezdés ellen szavaztam. Sajnos a szavazógépem nem működött. Többször is jelezni próbáltam ezt, de nem vették figyelembe, és ugyanez történt további öt név szerinti szavazás során. Szeretném, ha jegyzőkönyvbe vennék, hogy az 57. bekezdés eredeti szövegezése ellen szavaztam.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Az MFC-k és a gyermekágyi halandóság (RC-B6-0377/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), írásban. – (FR) Papíron az ötödik milleniumi fejlesztési célkitűzés – azaz, a gyermekágyi halandóság 75%-kal történő csökkentése 2015-ig – egyértelműen az egyik legelérhetőbb törekvés volt.

Valójában ez került le leginkább a napirendről. Ezt a következő tény is bizonyítja: Fekete-Afrikában minden tizenhatodik nő szülésben hal meg. Ez a szám alig változott az elmúlt 20 évben.

Hol találhatnánk a világon még egy ilyen drámai egyensúlyhiányt, mint az emberi egészség területén? Ráadásul, ha az anya meghal, akkor tízszer nagyobb a valószínűsége, hogy a gyermeke is meghal.

A milleniumi fejlesztési célkitűzések teljesítésére irányuló átfogó erőfeszítéseink közepette különös figyelmet kell fordítanunk az ötödik célkitűzésünkre.

Vége a G8 is megértette az üzenetet. Japánban tartott utolsó ülésén elfogadott egy „egészségcsomagot”, melynek célja 1 millió egészségügyi szakember toborzása és kiképzése annak érdekében, hogy Afrikában az anyák 80%-a segítséget kapjon szülés közben.

Most már az Európai Bíróságon a sor.

A Községnek egyidejűleg és lényegre törően kell fellépnie az alábbi területeken:

- az asszonyok tájékoztatása és oktatása,
- a déli országok közegészségügyi rendszerének megerősítése,
- óriási befektetések az emberi erőforrásokba az egészségügy területén.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Minden évben hozzávetőleg 536 000 anya életét követeli a gyermekágyi halandóság (ennek 95%-a Afrikában és Dél-Ázsiában fordul elő). Minden nőre, aki életét veszti, 20 vagy még több olyan asszony jut, akinél súlyos komplikációk adódnak, a krónikus fertőzésektől kezdve a maradandó egészségkárosodásig, amit könnyen el lehetne kerülni, ha általánosan hozzáférhető lenne az alapvető és sürgősségi szülészeti ellátás, valamint a reprodukív egészségügyi szolgáltatás. Ez nagyobb támogatást igényel a fejlett országok részéről.

Ezek a számok nagyon aggasztóak és azt mutatják, hogy a fejlett országok nem hogy nincsenek jó nyomon az ötödik célkitűzés (MFC 5), a gyermekágyi halandóság csökkentése kapcsán, hanem ez az egyetlen, ahol semmiféle előrelépés nem tapasztalható. Manapság a számok ugyanazt mutatják, mint 20 évvel ezelőtt.

A tény az, hogy a gyermekágyi halandóság elkerülhető jobb egészségügyi ellátás és átfogó szexuális, valamint reprodukív egészségügyi tájékoztatáshoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosításával.

Ezért támogatjuk az elfogadott állásfoglalást és örülünk, hogy a hatékony fogamzásgátlás, valamint a legális és biztonságos abortusz lehetőségének megteremtésére irányuló javaslatunk szintén elfogadásra került a plenáris ülésen.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Szörnyű az a tény, hogy a világ lakosságának ilyen nagy része él kétségbeejtő nyomorban, hogy ezekben az országokban a nők meghalnak terhesség és szülés során, és hogy ilyen sok ember nem kap megfelelő tájékoztatást, valamint nem jut hozzá biztonságos fogamzásgátláshoz. Ez az emberi élet értékéről szól és az egyetemes, sérthetetlen emberi jogokról, ami a szegénységben élő asszonyokat is megilleti.

Ez az állásfoglalás pozitív – és szükséges – javaslatokat tartalmaz, de olyan témákat is felvet, amelyek nem tartoznak az EU hatáskörébe. Úgy döntöttünk, hogy támogatjuk azokat a javaslatokat, amelyek a nők számára jobb feltételek biztosítására szólítanak fel, különösen a szexuális és reprodukív egészség területén. Az állásfoglalás azonban olyan témákkal is foglalkozik, amelyek közül néhány a külpolitika hatáskörébe tartozik. Ezért a végső szavazás során tartózkodtunk.

Ona Juknevičienė (ALDE), írásban. – Az Európai Parlament gyermekágyi halandóságról szóló határozata nagy jelentőséggel bír a millenniumi fejlesztési célkitűzések szempontjából, és azt az üzenetet közvetíti, hogy tisztában vagyunk a jelenlegi helyzettel és cselekvésre szólítunk fel a fejlődő országokban élő asszonyok millióinak megsegítése érdekében. Határozottan támogatom az arra irányuló javaslatot, hogy a Bizottság és a Tanács dolgozzon ki olyan programokat és politikákat, amelyek segítenék a gyermekágyi halandóság megelőzését, különös tekintettel a szexuális és reprodukív egészség, a műveltséggel és táplálkozással kapcsolatos tájékoztatáshoz való hozzáférés területén.

Az állásfoglalással kapcsolatban úgy gondolom, hogy a fogamzásgátlók használata nagyon fontos a betegségek és a nem kívánt terhességek megelőzése, valamint a gyermekágyi halandóság csökkentése tekintetében, ugyanakkor meg vagyok győződve arról, hogy nincs jogunk elítélni vagy kritizálni az egyházakat, amelyek pusztán erkölcsi és nem törvényhozói testületként a hitvallásukat közvetítik, de nem akadályoznak meg senkit a személyes döntés meghozatalában. Továbbá vannak olyan egyházak is, ahol az egyházközösség nem foglalkozik a fogamzásgátlás kérdésével.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Támogattam ezt az állásfoglalást, mert nem csak a fejlődő országokban nagy a gyermekágyi halandóság aránya, hanem az Unió új tagállamaiban is.

Aggasztó, hogy minden évben 536 000 család marad anyai támogatás nélkül, ami egyensúlyhiányt eredményez a társadalom alapvető építőelemének szintjén. Ismerjük az okokat és a módszereket, hogy legyőzzük ezt a problémát; rajtunk múlik, hogyan tervezzük és szervezzük meg a segítségnyújtást.

Úgy gondolom, hogy arra kell fektetnünk a hangsúlyt, hogy a nők hozzáférjenek az egészséges utódvállalással kapcsolatos információkhoz. Csak akkor lehetünk eredményesek, ha a nők saját maguk felismerik a veszélyeket a terhesség előtt és közben. Biztosítanunk kell továbbá a lehető legtöbb erőforrást annak érdekében, hogy mindenki megfelelő minőségű ellátásban részesüljön.

Toomas Savi (ALDE), írásban. – Tisztelt elnök úr, miután támogattam az USA Általános Tilalmi Szabályainak (Global Gag rule) elítélését érintő módosításokat, valamint a néhány egyház által javasolt fogamzásgátló szerek elleni tilalommal kapcsolatos módosításokat, megszavaztam ezt az állásfoglalást. Megdöbbenett azonban, hogy néhány képviselőtársam számára, akiket egyébként komolyan lehet venni, fontosabbak a pápa nyilatkozatai, mint a fejlődő országokban élő emberek egészsége és jóléte.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) Egyrészt a csecsemőhalandóság arányának növekedése és a születések számának csökkenése, másrészt a lakosság elöregedése határozott és sürgős fellépést kíván a tagállamok és az uniós intézmények részéről.

Még az ENSZ szeptember 25-i, a milleniumi fejlesztési célkitűzések felülvizsgálata céljából megtartott csúcstalálkozója előtt megszavaztam a gyermekágyi halandóságról szóló határozatot, mivel az felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy terjessze ki a rendelkezéseket az anyákat érintő egészségügyi szolgáltatásokra, és fektessen hangsúlyt a terhesgondozásra, az anyák táplálkozására, a császármetszések túlzott alkalmazását elkerülő megfelelő segítségnyújtásra szülés közben, továbbá a szülés utáni ellátásra és a családtervezésre. Ezzel az állásfoglalással arra kérjük a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vállaljon garanciát arra, hogy a reprodukív egészségügyi szolgáltatások megengedhetőek, rendelkezésre állnak és magas színvonalúak.

Nagyon fontos, hogy biztosítsuk a rendelkezésre álló összes forrást a gyermekágyi halandóság megelőzését célzó programok és politikák számára.

Szintén fontosnak tartom, hogy a családtervezési programokat közalapokból finanszírozzuk.

Ewa Tomaszewska (UEN), írásban. – (PL) Az állásfoglalás olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek közvetetten támogatják az abortuszt, valamint olyanokat is, amelyek nyíltan felhívnak az abortusz legalizálására. A témával kapcsolatos nyilatkozatok szerepeltetése az állásfoglalásban megsérti a szubszidiaritás elvét. Azt is jelenti továbbá, hogy az abortuszt tiltó tagállamokból származó közösségi támogatást felhasználhatják az abortusz támogatására harmadik országokban.

Álszent dolog azzal szentesíteni az abortusz melletti propagandát, hogy ezzel védjük az anyák egészségét, és az abortuszra fordítani az anyagi erőforrásokat ahelyett, hogy az anyák egészségügyi helyzetén javítanánk. Ezért szavaztam az állásfoglalás ellen.

Anna Záborská (PPE-DE), írásban. – (SK) Az állásfoglalás ellen szavaztam.

Az anyák egészségének védelme elengedhetetlen előfeltétele az emberiség fennmaradásának.

Jelenleg a fejlődő országokban élő anyáknak országos járványokkal kell szembenéznük úgy, hogy közben nem jutnak hozzá az alapvető egészségügyi ellátáshoz, fájdalomcsillapítóhoz, de még egy pohár vízhez sem. Az ENSZ főtitkára egyértelműen kihangsúlyozta, hogy a költségvetés kevesebb, mint 10%-át használják fel arra, hogy megoldják a világ lakossága 90%-ának a problémáit. Tüdőgyulladás, vírusos hasmenés, tbc és malária – olyan betegségek, amelyek óriási egészségügyi problémát okoznak a fejlődő országokban, de a költségvetés kevesebb, mint 1%-ból kezelni lehetne azokat.

Az ENSZ kidolgozott egy olyan stratégiát, mellyel szakszerű orvosi felügyelet mellett segítik a születéseket, csökkentik az anyasággal járó kockázatokat és a csecsemőhalandóságot, valamint biztosítják az ellátáshoz való hozzájutást.

Állásfoglalásunk azonban, többek között, az „átfogó és biztonságos abortusz biztosítását” javasolja és sajnálja, hogy a reprodukív egészség terén nincs megfelelő ellátás. Arra kéri fel a Tanácsot és a Bizottságot, hogy „vállaljon garanciát arra, hogy a reprodukív egészségügyi szolgáltatások megengedhetőek, rendelkezésre állnak és magas színvonalúak, és hogy segítse elő a nők részére az átfogó szexuális és reprodukív egészségügyi tájékoztatáshoz és ellátáshoz való hozzájutást”. Arra szólítja fel a Tanácsot és a Bizottságot, hogy járjon közben ezen a téren, de az abortusz a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik és nem Unióhoz.

A fejlődő országokban élő anyák részére nem nyújthatunk egy zavaros, leegyszerűsített, vagy ami még rosszabb, ideológiailag elfogult képet az egészségvédelemről.

- Jelentés: Syed Kamall (A6-0283/2008)

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Az Általános Egyezmény a Szolgáltatások Kereskedelméről (GATS), amely nemzetközi szinten liberalizálja a szolgáltatások kereskedelmét, és amelynek a megkötését az előadó olyan szenvedélyesen szeretné, valójában nem más, mint egy globális szintű Bolkestein-irányelv. A tegnapi lengyel vízvezeték-szerelő holnap már kínai vagy pakisztáni lesz.

Az egyetlen kivétel „a kormányzati által nyújtott szolgáltatásokra” vonatkozik, melyeket „nem kereskedelmi alapon és nem egy vagy több szolgáltatóval versenyben” nyújtanak. Más szóval, a direktíva csak a rendőrséget, a bíróságokat, a diplomáciai szolgálatokat és a hadsereget nem érinti. Másrészt a GATS további lépés a közszolgáltatások szétzúzása irányába, és ezt a folyamatot a Bizottság már 15 évvel ezelőtt elindította a verseny és az egységes piac nevében.

Jelenleg az Európai Unió úgy gondolja, hogy versenylőnyöket élvez, és azt bizonygatja, hogy szolgáltatói részére nem biztosított a harmadik országok piacaihoz való hozzáférés. A szolgáltatási szektor azonban ugyanarra a sorsra jut majd, mint az iparunk, az áttelepítésekkel, méretcsökkentésekkel, és a ráadásként kapott szociális dömping beáramlásával. A társadalmi, környezetvédelmi és minőségi szabványok kilátásba helyezése, ami az előadó szerint nem kellene, hogy korlátozza a kereskedelmet, az európai társadalmi és gazdasági modell szétesésének csíráját hordozza magában.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy megfosztották néhol a negatív jellegétől és finomították a megfogalmazásain, mellyel ugyan nem kérdőjelezték meg a liberalizációs folyamatot, azonban megpróbálták azt „emberségesebbé” tenni, ez az állásfoglalás mégiscsak egy tankönyv, ami a szolgáltatások liberalizációját védi, beleértve a közszolgáltatásokat is (ahol a „differenciált” megközelítés szükségessége feltehetően korlátozza a liberalizációt).

A parlamenti képviselők többségének aggodalmai ellenére a jelenlegi helyzet azonban nem ugyanolyan, mint amilyen a dohai forduló idején volt, ami azt jelenti, hogy az Egyesült Államok és az Európai Unió arra igyekszik rávenni a Kereskedelmi Világszervezetet, hogy az erőltesse rá a világra a gazdasági dominanciájukat.

Sorozatos kudarcok ellenére az EU és a „szociáldemokrata” Mandelson és Lamy mégis megpróbálják megakadályozni, hogy a tárgyalások „letérjenek a sínról”, annak érdekében, hogy a tárgyalások során elért eredményeiket megőrizték.

Amint azt korábban leszögeztük, a nagy gazdasági és pénzügyi csoportok célja a nemzetközi kereskedelem irányítása a kapitalista verseny keretein belül, valamint a nemzetgazdaság (mezőgazdaság, ipar, szolgáltatások, munkaerőpiac, természeti erőforrások) és maguk az államok feletti irányítás megszerzése.

A liberalizáció a munkásosztály vívmányai és a népek szuverenitása elleni támadás, valamint a környezet tönkretétele.

Ezért szavaztunk az állásfoglalás ellen!

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) A szolgáltatások az európai gazdaság több, mint háromnegyedét teszik ki. A szolgáltatási szektor kulcsfontosságú az európai gazdaság versenyképessége és innovációja szempontjából, ami nagymértékben tudáson alapul. Az Európai Unió belső szolgáltatási piacának hatékony működése nagyon fontos az uniós vállalkozások nemzetközi versenyképessége szempontjából. A megfelelő időben és módon történő átültetés és végrehajtás meghatározó jelentőségű lesz a piac hatékony működéséhez, különösen a Szolgáltatási Direktíva esetében.

A szolgáltatások kereskedelme nagymértékben magában foglalja a speciális szaktudás országok közötti áramlását. Ennek következtében a szolgáltatások szabad kereskedelme nagyon fontos szerepet játszik minden fejlesztési stratégiában, mivel széles körben megkönnyíti a know-how cseréjét és hatékony átadását. Ezen felül a szolgáltatási piachoz való könnyebb hozzáférés nem csak a fejlett országok számára jelent lehetőséget, hanem a fejlődő országok részére is, akik a know-how-hoz sokszor egyáltalán nem jutnak hozzá.

A szolgáltatási piacra jutás nehéz kérdés a Kereskedelmi Világszervezetnél jelenleg folyó tárgyalásokon. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a szolgáltatások kereskedelméről folyó tárgyalásoknak egyrészt az Európai Unió érdekeit kell szolgálniuk, másrészt elő kell segíteniük a legszegényebb országok fejlődését is. Megfelelő

mennyiségű külföldi beruházással pontosan a szolgáltatások kereskedelmének liberalizációja könnyítheti meg a növekvő és fenntarthatóbb termelést, valamint az infrastruktúra modernizálását minden gazdaságban.

David Martin (PSE), írásban. – Kamall úr szolgáltatások kereskedelméről szóló jelentése azt vizsgálja, hogyan juthatnak be az uniós vállalatok harmadik országok szolgáltatási piacaira. A szolgáltatások valóban egyre fontosabb szerepet játszanak a nemzetközi kereskedelemben. Ezért olyan fontos különbséget tennünk a kereskedelmi és a létfontosságú közszolgáltatások között. A szavazatom pontosan ezt tükrözi.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A GATS keretében, két- és többoldalú megállapodásokkal és nyílt vagy burkolt korlátozásokkal és fenyegetésekkel, az EU arra ösztönzi a külföldi tőkét, hogy lépjen be a legkevésbé fejlett országok fejlődő szolgáltatási piacaira annak érdekében, hogy növeljék a profitjukat és saját befolyásukat. A Bizottság jelentése üdvözlí és támogatja ezt a politikát.

A monopóliumok a közszolgáltatásokat célozzák meg, mint pl. a vízügy, egészségügy és népjóléti szolgáltatások, oktatás, stb., és arra törekednek, hogy liberalizálják és megnyissák a nemzeti piacokat, valamint privatizálják a társaságokat. A kapitalista szerkezetátalakítás még katasztrofálisabb következményekkel jár majd a szegényebb országok munkásosztálya részére.

Az imperialista központok rivalizálása, valamint az ellenállás a szegényebb országok részéről meghiúsította a Kereskedelmi Világszervezet legutóbbi tárgyalásait. A hatalmi központok azon versengenek egymással, hogy két- és többoldalú megállapodásokat kössenek pozícióik megerősítése érdekében.

Figyelmüket arra irányítják, hogy közvetve vagy közvetlenül megszüntessék a közszolgáltatásokat, különösen olyan szektorokban, melyek nyereségesek lehetnek a tőke szempontjából, valamint igyekeznek minden biztonsági korlátozást eltörölni. Ez arra irányuló kísérlet, hogy az árukkal egyenlővé tegyék a szolgáltatásokat, és hogy együttes tárgyalásokat folytassanak a mezőgazdasági termelésről. Ezek egyszerűen csak az európai kapitalista-imperialista agresszió példái, amely képes hatat üzenni akarátának érvényre juttatása érdekében.

Tokia Saifi (PPE-DE), írásban. – (FR) Támogattam a szolgáltatások kereskedelméről szóló jelentést annak érdekében, hogy arra ösztönözzem a Bizottságot, hogy a kereskedelmi tárgyalásokon a szolgáltatási piacok fokozatos és kölcsönös megnyitását szorgalmazza, valamint a fokozott átláthatóság politikáját folytassa. Az Európai Uniónak, ami a világ legnagyobb szolgáltatója és szolgáltatás exportőre, támogatnia kell a szolgáltatási piachoz való nagyobb hozzáférést mind a fejlett, mind a fejlődő országok érdekében.

Mindazonáltal, a liberalizációnak fokozatosnak és kölcsönösnek kell lennie úgy, hogy közben figyelembe kell venni az érintett országok különböző érdekeit. Ezt szem előtt tartva támogattam a 2. számú módosítást, ami rávilágít a kereskedelmi és nem kereskedelmi szolgáltatások megkülönböztetésének szükségességére és arra, hogy különböző megközelítést kell alkalmazni az általános érdekű szolgáltatások piacának megnyitásánál. Szintén támogattam az 5. számú módosítást, ami az EPA kontextusában arra szólít fel, hogy az általános, elérhető és fenntartható közszolgáltatások legyenek biztosítva mindenki számára.

Végül támogattam a 7. számú módosítást is, ami elismeri, hogy bizonyos árukat, mint pl. a vizet, egyetemes köztulajdonnak kell tekinteni, és rámutatnék arra, hogy nagyon óvatosnak kell lenni az effajta szolgáltatások piacainak megnyitására tett javaslatoknál.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Manapság a szolgáltatások kereskedelme minden gazdaság számára elengedhetetlen. Egyik ország sem érhet el gazdasági sikereket drága és nem hatékony szolgáltatási infrastruktúrával. A textilíák, a paradicsom és más árucikkek termelői és exportőrei nem lesznek versenyképesek hatékonyan működő bankrendszer, biztosítótársaságok, könyvelő cégek, távközlési és fuvarozási rendszer nélkül.

A magánvállalkozások által nyújtott közszolgáltatások azonban szintén létfontosságúak. Az egészségügyi ágazatban, az oktatásban és a tömegkommunikációban a verseny jobb szolgáltatásokat eredményez. Ezért úgy döntöttem, hogy azt az elképzelést támogatom, amely nem tesz különbséget a magán- illetve a közcélú szolgáltatások között, mivel úgy gondolom, hogy a verseny a közzférában is nagyobb hatékonyságot és jobb szolgáltatásokat eredményez. Számomra ez nyilvánvaló, függetlenül attól, hogy az a belső piacunkat, vagy az EU határain kívül eső más országok szolgáltatási piacait érinti.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) A szolgáltatások kereskedelméről szóló jelentés célja, hogy hangsúlyozza a szolgáltatások kereskedelmének az új, tartós munkahelyek teremtésében, valamint az állampolgárok életszínvonalának javításában betöltött szerepét. Ezek a szolgáltatások az Európai Unió GDP-jének a 75 %-át jelentik.

Az előadó a szolgáltatások piacának megnyitására és liberalizációjára szólít fel. A piacok megnyitása és a versenyképesség fokozása valóban fontos. Véleményem szerint azonban a szolgáltatási piac megnyitásának nem privatizációt kell jelentenie. Világosan le kell szögeznünk, hogy a kereskedelmi szolgáltatások természete más, mint a közszolgáltatásoké. Következésképpen, biztosítani kell azt, hogy a közszolgáltatások piacának megnyitása során alkalmazott megközelítés egészen más legyen, mint az, amit a kereskedelmi szolgáltatások piacának megnyitása során alkalmazunk.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) Támogattam a szolgáltatások kereskedelméről szóló jelentést, ami a szolgáltatások kereskedelmének a munkahelyek teremtésében játszott szerepét hangsúlyozza.

A szocialista képviselőcsoport által benyújtott 2. számú módosítás nagy fontosságot tulajdonít az általános érdekű szolgáltatások piacának megnyitása során alkalmazott differenciált megközelítésnek, különösen annak, hogy különbséget kell tenni a kereskedelmi és nem kereskedelmi szolgáltatások között.

Különösen fontosnak tartom az 5. számú módosítást, ami magas színvonalú, általános és mindenki számára elérhető, fenntartható és megengedhető közszolgáltatások biztosítására szólít fel, valamint a 10. számú módosítást, ami felhívja a Bizottságot arra, hogy hatékonyabban lépjen fel a hamisítások ellen, különösen az internetes hamisításokat illetően, és arra kéri fel a Bizottságot, hogy nyújtson be egy javaslatot a Parlamenthez és a Tanácshoz, annak érdekében, hogy a Közösség és a tagállamok uniós szintű mennyiségi és statisztikai adatokhoz jussanak hozzá, különösen az internetes hamisításokkal kapcsolatban.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), írásban. – (PL) Az ún. szolgáltatási forradalom hatására, ami a 20. század közepe óta tart, a szolgáltatási szektor lett a legfontosabb gazdasági ágazat minden országban. A műszaki fejlődés, különösen a távközlés és az információs technológia területén, alapvetően megváltoztatta a szolgáltatások fogalmát és a nemzetközi kereskedelemben játszott lehetséges szerepét. Az említett rendszer drámai mértékű térhódítása a műszaki fejlődéssel karöltve a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmének kibővülését eredményezte.

Lengyelország részese a szolgáltatások nemzetközi kereskedelméből sohasem volt túl nagy. Ugyanez mondható el a Közép- és Kelet-Európai országokról. Ez nagyrészt a tervgazdálkodáson alapuló országok szolgáltatási ágazatának alulfejlettségével magyarázható. Az ágazat alapvető változásokon csak a kommunista érárt követő átmeneti időszakban ment keresztül, ami tovább folytatódott az Európai Közösségekhez való csatlakozás idején. A szolgáltatási szektorban folyó radikális változások mára már magától értetődőek. Lengyelország Közösségekbe való integrálódása és ehhez kapcsolódóan az ország gazdaságának közösségi elvárásokhoz igazítása tovább gyorsíthatja a szolgáltatási szektor fejlődését, és növekvő lehetőségeket biztosíthat Lengyelország számára a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmében való részvételben.

Ezért úgy gondolom, hogy az Európai Uniónak mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy javítsa a szolgáltatások kereskedelmének minőségét, mivel ez az ágazat elősegíti a jólétet és a munkahelyteremtést a világ minden gazdaságában, továbbá elősegíti a gyorsabb fejlődést.

- Jelentés: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Egyrészt megértjük azokat az aggodalmakat, melyek a kikötői régiókba történő befektetéseket, a műszaki fejlesztéseket és a környezetvédelmet érintik a jelentésben, másrészt úgy gondoljuk, hogy a jelentés elhallgatja azt a tényt, hogy az Európai Bizottság jövőbeni, kikötőkkel kapcsolatos politikájának egyik célkitűzése az, hogy elérje ennek a különböző tagállamokban stratégiai fontossággal bíró közszolgáltatásnak a liberalizációját.

Ezért sajnáljuk, hogy nem fogadták el a javaslatunkat, ami:

- hangsúlyozza, hogy uniós szinten elfogadhatatlan minden további, a kikötői szolgáltatások liberalizációjára irányuló törekvés, mivel a belső piaci versenyszabályokat kell alkalmazni;

- valamint olyan kezdeményezésekre szólít fel, amelyek a bizonytalanság és a baleseti kockázatok leküzdésére irányulnak az ágazatban, és garantálja, valamint biztosítja a kikötői munkások jogainak tiszteletben tartását, különösen a foglalkoztatás, a tisztességes bérezés, a társadalmi jólét, a kollektív szerződések, szakszervezeti jogok és a szakmai képzés területén.

Meg kell őrizni az európai kikötők változatosságát és komplementaritását, és irányításuknak a gazdasági fejlődés stratégiai elemét képező minőségi és biztonsági szabványokon kell alapulniuk. Az európai kikötők irányításának transznacionális vállalatok kezébe adása –úgy tűnik, hogy pillanatnyilag ez van folyamatban

–, leértékeli a munkaviszonyokat és a kollektív tárgyalás jelentőségét, valamint növeli a kikötői rendszerekben a bizonytalanság kockázatait, ami végső soron megkérdőjelezi a tengerészeti biztonságot.

Ezért tartózkodtunk a szavazástól.

Ona Juknevičienė (ALDE), írásban. – A szavazások során a GUE csoport módosításai elleni szavazással fejeztem ki álláspontomat. A kikötői ágazat kritikus jelentőséggel bír az Európai Unió számára mind gazdasági, mind kereskedelmi, társadalmi, környezetvédelmi és stratégiai szempontból. Az ágazat fontosságát szem előtt tartva mégsem tudom támogatni azt a megközelítést, hogy a kikötőknek köztulajdonban kellene maradniuk.

Éppen ellenkezőleg, támogatom a tagállamoknak azt a jogát, hogy érdekeik figyelembevételével saját maguk dönthessék el, hogy megnyitják-e a kikötőket a liberalizációnak. Annak eldöntése, hogy privatizálják és/vagy egyes tulajdonba adják a kikötőket, a tagállamok hatáskörébe tartozik és nem az uniós intézmények kompetenciája, egészen addig, amíg nem ütközik az uniós jogszabályokkal. Valójában már több európai kikötő tartozik harmadik ország hatóságainak vagy vállalatainak az irányítása alá. Véleményem szerint a kikötői ágazatnak, mint bármely más szektornak, egyaránt versenypiaci feltételek alapján kellene működnie.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A Görög Kommunista Párt nem támogatja a jelentést, mert az jóváhagyja a Bizottság kikötőpolitikáról szóló közleményének alapjait, ami az EU kikötők privatizálására irányuló szilárd elképzelését segíti elő. A kikötők privatizálását eddig sikeresen megakadályozta a kikötői munkások küzdelme, de az EU nem tett le erről az elképzeléséről, mivel ez az uniós tőke kulcsfontosságú célja.

Ezért próbálja most a Bizottság a feldarabolás eszközével támogatni, pl. a nyereséges kikötői szolgáltatások magántőke kezébe adásával. Ugyanakkor az EU figyelme a kikötőknek adott állami támogatásokra irányul; már készíti elő azok megszüntetését vagy drasztikus csökkentését, így nyitva meg az utat a privatizációjuk előtt. A kikötők stratégiai fontosságú szektorok a tagállamok gazdaságában, és közvetlenül kapcsolódnak a védekezőképességükhöz és a szuverenitásukhoz. Ezért a kikötői szolgáltatások liberalizációja és a kikötők privatizációja nem csak azokat érinti, akik ott dolgoznak, hanem az egész munkásosztályt és a tömegeket is.

A munkásosztály és általában a munkások szempontjából nem elegendő ébernek lenni és csak a privatizációs tervek elleni küzdelmüket megszervezni, hanem harcolniuk kell azokért a kikötőkért, amelyek egy önálló nemzetgazdaság keretei között, a nép irányítása alatt az emberek tulajdonában lesznek majd.

- Jelentés: Michael Cramer (A6-0326/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy egyetértünk a jelentésben foglalt aggodalmakkal és javaslatokkal, úgy gondoljuk, hogy az nem tükrözi e stratégiailag fontos szektorra vonatkozó nemzeti politikák fontos elemeit – társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi vonatkozásait –, különösen azt, hogy ezt a rendszert egy erős állami szektoron belül kell létrehozni és azt, hogy meg kell akadályozni a munkások jogainak szisztematikus megsértését és a feltételek nem teljesítését, ami a szektor némely szegmensében tapasztalható.

Ezért úgy gondoljuk, hogy mivel az ágazatban dolgozó szakemberek munkakörülményeinek központi kérdését nem oldja meg a jelentés, így hibás annak célkitűzése. Az ideiglenes szerződések alkalmazásának gyakorlata, ami elősegíti azt, hogy ne tartsák tiszteletben a munkaidőt, a pihenőidőket és a kollektív szerződéseket, tetézve a munkások jogainak megsértésével, megkérdőjelezi a biztonságukat (és a harmadik felek biztonságát is). Ezért kell megállítanunk a munkalehetőségek tönkretételét és a munkaviszonyok fokozódó bizonytalanságát a dolgozók vállalati munkaerőbe való integrálásának elősegítésével, valamint méltó bérezés és előrelépési lehetőség biztosításával.

Szintén nem értünk egyet a „felhasználó fizet” és „környezetszennyező fizet” elv alkalmazásának a hangsúlyozásával, mivel ezek az intézkedések mindig a végső fogyasztót érintik és csak azoknak az érdekeit szolgálják, akiknek megvan a pénzügyi kapacitása arra, hogy „használják” és „szennyezzék a környezetet” anélkül, hogy szükségszerűen hozzájárulnának az áru fuvarozás jelentős fejlesztéséhez.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) Támogatom Michael Cramer jelentését annak érdekében, hogy létrejöjjön Európában egy fenntartható és hatékony logisztikai és áru fuvarozási rendszer.

Ez a rendszer kulcsfontosságú Európa, mint a nemzetközi piacon versenyképes gazdaság helyzetének megerősítésében és piaci bővítésében, anélkül, hogy az károsan befolyásolná a környezetet és az

állampolgárokat. A 'zöld folyosók' koncepciója alapvető fontosságú Európa közlekedésének optimalizálása szempontjából, melyet a lehető legfenntarthatóbb módon kell megoldani. A környezetszennyezés minden fajtájának csökkentése és a megújuló energiaforrások használatának növelése a helyes megközelítés, amit alkalmaznunk kell.

Ebben a vonatkozásban az új technológiákba történő befektetések, mint pl. a számítógép-vezérelt 'stop-go' rendszer az áru fuvarozásban és más, nem közúti fuvarozási módok támogatása nagyon fontos szerepet játszik és kijelöli a helyes utat előre.

Az irányítás és az adminisztratív eljárások uniós szinten történő harmonizációja tovább javítja az európai fuvarozási rendszert és növeli annak hatékonyságát. Európának versenyképes és innovatív gazdaságra van szüksége ahhoz, hogy sikeres legyen. Ez a jelentés nagy mértékben elősegíti ennek a célnak az elérését.

Bogusław Liberadzki (PSE), írásban. – (PL) Egyetértek Cramer úr nézeteivel, miszerint komoly erőfeszítéseket kell tenni Európa áru fuvarozási rendszere hatékonyságának, integrációjának és fenntarthatóságának fejlesztése érdekében.

Szintén támogatom minden javasolt intézkedést, mely a kívánt célok elérését segíti elő. Az előbbi magában foglalja a fuvarozási folyosókra való összpontosítást, az innovatív technológiák és infrastruktúra támogatását, valamint az áru fuvarozás hatékony irányítását. A jelentés említést tesz továbbá az adminisztratív eljárások és az áru fuvarozási lánc egyszerűsítésének szükségességéről, valamint arról, hogy még vonzóbbá kellene tenni a nem közúti közlekedési hálózatot igénybe vevő fuvarozási módokat. Támogatom minden effajta megközelítést. Véleményem szerint az előadó által kiemelt prioritások jelentősen hozzájárulnának Európa áru fuvarozási rendszerének fejlesztéséhez.

- Jelentés: Frédérique Ries (A6-0260/2008)

Liam Aylward (UEN), írásban. – Képviselőtársaimmal együtt nagyon örülök annak, hogy ismét előtérbe kerülnek azok a kutatások, melyek a hosszabb ideig tartó elektromágneses sugárzásnak való kitettség egészségkárosító hatását vizsgálják. Nagyon fontos, hogy körültekintően járjunk el az egészségre gyakorolt hatás vizsgálatánál. Ez a téma személyesen is érintett és idén januárban kerestem a kezdeményezés lehetőségét. A korábbi biztosnak, Kyprianou úrnak írt levelemben felhívtam a figyelmét arra, hogy 1999. július 12-e óta nem tértünk vissza a kérdésre, annak ellenére, hogy 5 évvel az említett dátum után ez szükséges lett volna.

Támogattam a Ries-jelentést, ami elismeri, hogy az 1999-es jelentés óta eltelt időszakban az új technológiák térhódítása azt elavulttá tette. Nem támogattam azonban azt a módosítást, ami a specifikus elektromágneses hullámok kibocsátásával kapcsolatban harmonizált, szigorúbb korlátozások bevezetésére szólít fel. Ez egy egészségügyi kérdés, méghozzá egy ír probléma. Az ír kormány kiadott egy olyan jelentést mostanában, amely megállapítja, hogy eddig semmiféle rövid- vagy hosszútávon ártalmas egészségügyi hatást nem állapítottak meg. Már elfogadták az Egészségügyi Világszervezet által jóváhagyott ICNIRP irányelveket, melyek korlátozzák a lakosság és a munkavállalók elektromágneses sugárzásnak való kitettségét. Írországot az íreknek kell kormányozniuk és a WHO vezeti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Néhány ellentmondás ellenére támogattuk ezt a jelentést. Van azonban nagyon sok fontos pozitívuma, különösen a megelőzés elvének támogatása, ami megerősíti, hogy ennek kell lennie a közösségi politikák egyik sarokkövének az egészségügy és a környezetvédelem területén.

A jelentés megfogalmaz néhány kritikát a cselekvési tervvel kapcsolatban, különösen amikor azt állítja, hogy „egy ilyen cselekvési terv magában hordozza a kudarc lehetőségét is, amennyiben kizárólag a fennálló közösségi politikák mentén működik, és nem egy, a környezeti tényezőkkel összefüggő betegségek csökkentésére irányuló megelőző politikán alapul, és nem rendelkezik világos és számszerű célkitűzéssel”.

A jelentés hangsúlyozza továbbá, hogy az Európai Bizottságnak figyelembe kell vennie a kis- és középvállalkozások fontosságát, technikai segítséget kell nyújtania annak érdekében, hogy elősegítse a kötelező környezetvédelmi és egészségügyi rendelkezések betartását és olyan, a környezeti egészség szempontjából pozitív változások megtételét segítse elő, melyek a vállalkozások működésére is hatással vannak.

David Martin (PSE), írásban. – Támogattam Frédérique Ries jelentését a 2004-2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv féldős felülvizsgálatáról. Támogatom azt a felhívást, amely a külső és belső levegő minőségére és a vegyszerekre összpontosít. Az a javaslat, mely

még a piaci bevezetés előtt kötelezne minden gyártót és importőrt termékei biztonságának igazolására, szintén pozitív lépés a fogyasztók és a környezet megfelelő védelme irányába.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A természeti erőforrások nyereségszerzés céljából történő meggonddalatos felhasználása, a kapitalista szerkezetátalakítás, a piacok liberalizálása és az energia, a közlekedés, valamint a távközlés privatizálása a környezet tönkretételéhez vezet. A romló munkakörülményekkel és munkafeltételekkel, az egészségügyi, népjóléti szolgáltatások és a biztosítás privatizációjával egyetemben általánosságban fokozódnak az egészségügyi problémák, különösen azok, melyek a környezeti kockázatokkal kapcsolatosak. Az egészségügyi szolgáltatások üzleti alapokra helyezése és az EU környezetvédelmi politikája, amely a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel és a „környezetszennyező fizet” elvével árucikket csinál a környezetből, nem tudja megelőzni a kockázatokat és a betegségeket, és nem tudja a dolgozók érdekeit szolgálni, mivel alapvető célja a tőke nyereségességének növelése.

A jelentésnek igaza van abban, hogy a megelőzés és a védelem elveit kell alkalmazni, abban, hogy hiányoznak az alapvető, szigorú intézkedések; és abban is, hogy szükség van átfogó tanulmányokra a legveszélyeztetettebb csoportokról, a mentális egészségről és a mágneses mezők hatásairól, stb. Mégis az EU monopolista politikáját támogató javaslatokkal zárul, mint pl. adócsökkentések és pénzügyi ösztönzők a vállalatok számára. Ez egy olyan okfejtés, ami a védelem felelősségét az egyénre hárítja.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) A 2005. februári lelkesedés, amikor elfogadásra került a „2004-2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv”, mára már kihunytt anélkül, hogy nagyon sok javasolt intézkedés végrehajtásra került volna. Rendkívül fontos ezeknek a határidőknek a betartása és ezeknek az intézkedéseknek a megtétele, különösen ebben az évtizedben, amikor az emberek egészsége szempontjából a legnagyobb kihívás a környezetvédelem területén az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás.

A társadalom legkevésbé tehető rétegét, csakúgy, mint az egészségügyi szempontból legérzékenyebbeket (gyermekeket, várandós nőket és idős embereket) még inkább meg fogják viselni ezek a hatások.

Külön figyelmet kell szentelni az alkalmazkodás társadalmi vonatkozásainak, beleértve a foglalkoztatással összefüggő kockázatokat, valamint az életfeltételeket és lakókörülményeket.

Nagyon fontos, hogy megelőzzük az extrém időjárási eseményeknek az emberek egészségére gyakorolt negatív hatásait, ezért a Bizottságnak helyes gyakorlati útmutatókat kell készítenie, melyeknek olyan intézkedéseket kell tartalmazniuk, amiket a helyi és területi hatóságoknak más intézményekkel együttműködve kell bevezetniük, csakúgy, mint az oktatási és tudatosságot növelő programokat, annak érdekében, hogy erősítsék a lakosság tudatosságát az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás terén.

10. - Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 1.05 perckor berekesztik és 3 órákor ismét megnyitják)

ELNÖKÖL: DOS SANTOS ÚR

alelnök

11. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

12. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről(vita)

12.1. Államcsíny Mauritániában

Elnök. – A következő napirendi pont hat állásfoglalási indítvány az Államcsíny Mauritániában⁽¹⁾ témakörrel kapcsolatban.

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Alain Hutchinson, szerző. – (FR) Tisztelt elnök úr, tisztelt biztos úr, a Mauritániában történt államcsíny igazi tragédia. Ahogyan sok más országban, az Európai Unió Mauritániában is óriási összegeket fektetett be az ország demokratizálása érdekében, és ami ennél is fontosabb: a mauritániai emberek is nagyban hozzájárultak a folyamathoz, és azok, akik felelősek a korábbi diktátor, Taya nemrég történt megbuktatásáért, óriási reményeket keltettek az emberekben, ugyanakkor tiszteletreméltó elkötelezettséggel szervezték meg a 2006. júniusi alkotmányos népszavazást, valamint a 2007. márciusi elnökválasztást, továbbá a 2006-os helyi és általános választásokat. Ez a hosszú folyamat mindenkinek lehetőséget biztosított arra, hogy elmondja véleményét: a szakszervezeteknek, a civil társadalomnak és természetesen a politikusoknak. Mindössze egy év elteltével ez az államcsíny tönkretett mindent és óriási a csalódottság a demokraták között.

A demokrácia és a mauritániai emberek e katasztrófája világosan emlékeztet bennünket arra, hogy milyen törekenyek is a fiatal demokráciák, és hogy különös figyelmet kell nekik szentelnünk. Nagyon fontos, hogy a leghatározottabban elítéljük az új rezsimet Mauritániában. Amennyiben a megválasztott elnök hibákat vagy túlkapaszkodásokat követett el, a mauritániai emberek, a parlament és az ország választott képviselőinek a dolga, hogy reagáljanak, kritikákat fogalmazzanak meg, vagy szankciókat léptessenek életbe. Sem a hadseregnek, sem a csendőrségnek, sem bármely más rendőri erőnek nincs joga beleavatkozni egy kizárólag politikai ügybe.

Ezért felszólítjuk Mauritánia új „diktátorait”, hogy adják vissza Mauritánia népének a kezébe a hatalmat, amelyet elraboltak tőle. Követeljük, hogy engedjék meg a megválasztott elnöknek, hogy mihamarabb újra elfoglalja politikai hivatalát, még akkor is, ha ez azt jelenti, hogy mindenféle kritikát kell elszenvednie, melyeket azonban demokratikus úton kell érvényre juttatni, figyelembe véve a mauritániai emberek óháját, akiket ismét túsul ejtett a kisebbség akarata.

Tisztelt elnök úr, ezen felül szeretném hozzátenni, hogy abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy vezethettem a Parlament megfigyelő misszióját Mauritániában és természetesen mélyen megérintett mindaz, ami történt. Nem folytatom tovább, hanem átengedem a szót Isler Béguin asszonynak, aki az Európai Unió választásfigyelő misszióját vezette. Nagyon sajnálatosak ezek az események, mivel Mauritániában az egész lakosság részéről őszinte vágyat tapasztaltunk, mely az elmúlt év során kifejezésre jutott, és ami most történt, az igazi tragédia.

Marios Matsakis, szerző. – Tisztelt elnök úr, ez a szegény afrikai nemzet évek óta szenved a politikai bizonytalanságtól és nyugtalanságtól. Ezt tükrözi az a tény is, hogy két katonai puccs is történt az országban az elmúlt három évben, a második 2008. augusztus 6-án. Egy tábornok az alkotmányos rendet megsértve magához ragadta a hatalmat és letartóztatta az elnököt, a miniszterelnököt, a kormány több tagját és sok civilt. Különös módon Mauritánia parlamenti képviselőinek kétharmada írásban támogatásáról biztosította a puccs vezetőit.

Bizonyára az üldöztetéstől való félelmük hatására cselekedtek így, ez azonban akkor is a demokrácia megsértése és egy sajnálatos helyzet, amikor megválasztott parlamenti képviselők beismerik a demokratikus folyamat kudarcát és jóváhagyják a katonai diktatúrát. Felhívjuk Mauritánia politikai erőit, hogy az emberek érdekeit helyezték előtérbe, józan megfontolással működjenek együtt és állítsák vissza az országban az alkotmányos rendet. Ennek érdekében felszólítjuk az Európai Uniót, az Egyesült Nemzetek Szervezetét és az Afrikai Uniót, hogy biztosítsanak ehhez minden támogatást.

Esko Seppänen, szerző. – (FI) Tisztelt elnök úr, a katonai junta által Mauritániában elkövetett államcsínyt széles körben elítélik, és jó okkal. Az országban tartózkodó nemzetközi megfigyelők szerint a 2006-os és 2007-es választások megfeleltek a szabályoknak és Mauritánia államcsínnyel eltávolított kormányának legitimitásához nem fér kétség.

Mauritániában több, mint 10 államcsínyt követtek el illetve kíséreltek meg, mióta az ország elnyerte függetlenségét a francia gyarmati uralom alól. A legutóbbit mindössze három évvel ezelőtt hajtották végre. Akkoriban a hadsereg felső vezetése is nyilvánvalóan részt vett az államcsínyben, csakis, mint most. A fejlődést aligha lehet stabilnak vagy demokratikusnak mondani.

Mauritániában a demokratikusan megválasztott elnök és a tábornokok közötti viták a szélsőséges iszlám megítélését illetően hozzájárultak az államcsínyhez. Ez egy nagy kihívás mások számára is, akik megpróbálnak békét és stabilitást teremteni a régióban.

Az állásfoglalás-tervezet egészen jól rávilágít arra, hogy a legálisan és demokratikusan megválasztott kormány visszaállítása előfeltétele Mauritánia stabil és demokratikus fejlődésének. Ezért elfogadhatatlan megoldás az új választások kiírása, mert az lehetővé tenné a katonai junta számára az erőszak alkalmazását. A helyzet

bizonytalanságát az okozza, hogy amennyiben az ország elszigetelt marad, úgy az szélsőséges véleményeket és cselekményeket idézhet elő, ami eltértené az országot a demokratikus fejlődés útjáról. Ezért támogatnunk kell az ENSZ-vezette megoldást, ami a lehető leggyorsabb és legbékésebb. Képviselőcsoportunk támogatja a mauritániai helyzettel kapcsolatos állásfoglalás-tervezetet.

Marie Anne Isler Béguin, szerző. – (FR) Tisztelt elnök úr, tisztelt biztos úr, Önöknek köszönhetem, hogy vezethettem a választási megfigyelő missziót Mauritániában.

Nagyon örültünk az eredményeknek, mivel óriási siker volt, hogy 24 év után a hadsereg átengedte a népnek a hatalmat.

Múlt héten nyolc napot töltöttem Mauritániában és mit hallottam ott? Egy olyan népet, amely korábban oly boldog volt, hogy végre polgári kormány van hatalmon, most pedig annak örül, hogy a hadsereg visszatért, hogy „rendbehozza a demokráciát”, ahogyan ők fogalmaznak.

Természetesen mi ezt államcsínynek nevezzük. Ez egy államcsíny. Elítéljük, ahogyan korábban is tettük. Mégis oda kell mennünk és látnunk kell, hogy mi történik, és azt javaslom, tisztelt képviselőtársaim, hogy küldjünk oda egy delegációt, hogy kiderítsék. Az Afrikai Unió képviselője, Ping úr, „rendellenes helyzet”-nek nevezi ezt az állapotot. Djinnit úr az ENSZ-től „fordított helyzet”-nek, és mindketten úgy vélik, hogy kreatívnak kell lennünk. Valójában amikor azt mondják, hogy holtpont van, akkor teljesen igazuk van abban, hogy ez egy intézményi holtpont, de ez az intézményi holtpont nem az államcsíny miatt van, hanem ez annak a válsághelyzetnek az eredménye, ami áprilisra nyúlik vissza, és ami júniusban és júliusban érte el a csúcspontját egy bizalmatlansági indítvánnyal, amire nem lehetett szavazni, a parlament rendkívüli ülésszaka összehívásának elutasításával és a képviselők kétharmados, ha nem háromnegyedes égbekiáltó többségével, akik lemondásra szólították fel az általuk korábban támogatott elnököt. Ez valóban egy fordított helyzet és azok számára, akik nem követik az eseményeket, nehezen érthető.

Kérem Önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy menjenek el és nézzék meg maguk a kialakult helyzetet a valóságban, és támogassák azokat a demokratikus eredményeket, amiket ez az ország a legutóbbi választásokon elért.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy az olyan intézmények, mint a szenátus, a parlament és az önkormányzatok továbbra is működnek, és bízom abban, hogy ezek a testületek a nép hatalmának letéteményeseiként tevékenykednek. Ezért úgy gondolom, hogy rajtuk múlik, hogy megoldást találjanak. Véleményem szerint bízunk kell parlamenti képviselőtársainkban, hogy ennek az általunk elítélt katonai juntának felvázolnak egy ütemtervet, és tényleg a nép képviselőin múlik, hogy eldöntsék, mit kell most tenni, ahogyan mi is állampolgárainkat képviseljük.

Úgy gondolom, hogy adhatunk nekik ennyi hitelt és tanúsíthatunk feléjük némi bizalmat: ha nem tudnak törvényes és intézményes keretek között legitim megoldást találni, akkor erőszakkal beavatkozhatunk, de úgy vélem, hogy most még a nép törvényes képviselőin a sor, hogy javaslatokkal álljanak elő, nekünk pedig támogatásunkról kell őket, mint képviselőtársainkat, biztosítanunk.

Ryszard Czarnecki, szerző. – (PL) Tisztelt elnök úr, bárki, akinek valamilyen érdekeltsége van Mauritániában, tisztában van az ottani jelenlegi helyzettel. Csakúgy, mint azok a képviselők, akik abban a megtiszteltetésben részesültek, hogy képviselhették az Európai Parlamentet az országban. Én is tagja voltam ennek a csoportnak.

Isler Béguin asszony óriási tapasztalattal rendelkezik ezen a téren. Úgy vélem, igaza van akkor, amikor azt javasolja, hogy még több erőforrást kell előteremtenünk annak érdekében, hogy az Európai Parlament hatékonyan járulhasson hozzá a jelenlegi helyzet javításához, csakúgy, mint azt korábban más országok esetében tette. Ez nem arról szól, hogy megmondjuk, mi a helyes, minek kellene történnie vagy bizonyos normákra hivatkozunk. Ehelyett valódi támogatást kell nyújtani azoknak az embereknek, akik az állampolgárok jogaiért és a demokratikus értékekért harcolnak olyan helyeken, ahol azt sokkal nehezebb megvalósítani, mint az Európai Unióban. Ezért úgy kell az erőforrásokat elosztani, hogy azokat valóban hatékonyan lehessen felhasználni.

Colm Burke, szerző. – Szeretnék egy szóbeli módosítási javaslattal élni a szavazás előtt. A mostani államcsíny Mauritániában kiábrándító. Egy olyan ország számára, amelyik hatalmas lépéseket tett a demokrácia irányába az elmúlt években, ez az államcsíny visszalépést jelent az elért eredmények után.

Egy demokratikus Mauritánia jelentőségét nem szabad lebecsülni Afrikának ebben a sérülékeny alrégiójában, ezért a demokrácia és a polgári rend visszaállítása most a legfontosabb. Egy demokratikusan megválasztott kormány megbuktatása egyszerűen elfogadhatatlan, ahogyan az ország elnökének és miniszterelnökének

folyamatos házi őrizetben tartása is. Ugyanakkor azt is meg kell jegyeznünk, hogy a mauritániai parlament képviselőinek kétharmada aláírt egy nyilatkozatot, melyben támogatásukról biztosítják az államcsíny vezetőjét és tábornoktársait. Múlt vasárnap a tábornokok megalakították a saját kormányukat, ami, véleményem szerint, illegitim.

El nem ismervé ezt az állítólagos ideiglenes kormányt, arra biztatnám a katonai juntát, hogy mielőbb jelöljön ki időpontokat új elnökválasztásra annak érdekében, hogy ismételten lehetőség nyíljon polgári miniszterek kinevezésére a katonai tisztségviselők helyett. A juntának választási semlegességre kell köteleznie magát, csakúgy, mint azt a 2005-ös legutóbbi államcsíny után tette. Amennyiben a közeljövőben ilyen intézkedések nem kerülne sor, az Európai Uniónak szigorúbb intézkedésekhez kell folyamodnia, mint pl. a nem humanitárius jellegű segélyek felfüggesztése. A Bizottságnak komolyan meg kellene fontolnia a Cotonoui Megállapodás 96. cikkének ismételt életbe léptetését, ami a junta forrásainak befagyasztásához és a segélyek felfüggesztéséhez vezethet. Végül, felhívom az Európai Uniót, hogy szorosan működjön együtt az Afrikai Unióval ennek a politikai krízishelyzetnek a megoldása érdekében.

Laima Liucija Andrikiene, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (LT) Sajnálatos módon Mauritánia tábornokai ismét államcsínyt követtek el, ami sajnos nagyon súlyosan fogja érinteni annak az országnak a lakosságát. Az a tény, hogy a katonai puccs hatására, egy romló gazdasági és társadalmi helyzetben a Világbank arra a döntésre jutott, hogy felfüggeszti az országnak történő kifizetéseket, tovább súlyosbítja a helyzetet és az emberek nemsokára érezni fogják ennek a hatásait. Az egyetlen lehetséges vélemény ebben a helyzetben az, hogy elítéljük az államcsíny elkövetőit és követeljük az alkotmányos és polgári rend mielőbbi visszaállítását az országban. Követeljük továbbá Sidi Mohamed Cheikh Abdallahi elnök azonnali szabadonbocsátását és a kormány tisztviselői számára a megfelelő munkakörülmények biztosítását.

A katonai államcsíny nem a megfelelő kiút a válságból. Csak politikai párbeszéd és szabad, tisztességes választások vezethetnek ki egy országot az alkotmányos válságból. Az Európai Unió feladata, hogy a lehető leghatékonyabb módon támogassa az országot a krízishelyzet leküzdésében, segítséget biztosítva a gazdasági és élelmiszerválság sújtotta lakosságnak.

Leopold József Rutowicz, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, Mauritánia szegény ország. Nem tipikus iszlám ország is, és sok, vérontás nélküli államcsíny áldozata. Ez egy olyan ország, amely elismeri Izraelt és támogatja az Egyesült Államokat az al-Kaida elleni küzdelmében. Mauritániának demokratikus alkotmánya van. Sok természeti katasztrófa sújtotta. A rabszolgaság ott még mindig szokás, ami azt jelenti, hogy az embereket megfosztják a kulturális és vallási identitásuktól és személyiségüktől. Azonban ez régóta fennálló szokás az országban. Úgy vélik, hogy Mauritánia viszonylag jó hasznát veszi az infrastruktúra és az oktatás fejlesztésére nyújtott segítségnek.

A legutóbbi államcsíny az al-Kaida részéről keresztes háború bejelentése kísérte. Ez alaposan megingathatja az országot, növelheti az éhezést és érvénytelenítheti a megtett haladást. Sok ember halálát és a radikális iszlám embertelen módszereinek az országba történő bevezetését is eredményezheti. E veszélyek tekintetében nagyon fontos, hogy az Európai Unió és az afrikai országok szervezetei gyorsan cselekedjenek annak érdekében, hogy megelőzzenek egy ilyen tragédiát.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, éppen tegnap beszéltünk arról a következtelenségről és hatékonytalanságról, amely néha az Európai Unió szankcionálási politikáját jellemzi. Világos, hogy Mauritánia ennek nyilvánvaló példája. El kell ítélni azt az államcsínyt, amely ezen a nyáron történt az országban, ezt tesszük éppen ebben az állásfoglalásban.

Azonban arra is felszólítunk, hogy a politikai feszültségeket enyhítsék a megfelelő intézményeken belül, amelyeknek jelen pillanatban még mindig van kapacitásuk erre.

Ezenkívül nem szabadna, hogy a nemzetközi reakció megfenyítse azokat, akik ezt nem érdemlik meg, főképpen a mauritániaiakat, akik már így is eleget szenvednek a gazdasági és élelmiszer válságtól.

Ezért felkérjük az Európai Bizottságot, hogy ne törölje el a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) keretein belül a polgári társadalomnak nyújtott támogatási projektek finanszírozását, valamint hogy vizsgálják felül a halászati megállapodás befagyasztását.

Felkérjük a bizottságot is, hogy vegyenek részt egy politikai párbeszédben a Cotonoui Megállapodás 8. cikke értelmében, az alkotmányos jogszerűség helyreállításának céljából. Ha a párbeszéd esetleg nem lenne sikeres, akkor újra kellene aktiválnia a Cotonoui Megállapodás 96. cikkét, amely a segély befagyasztásához vezethetne, kivéve az élelmet és a humanitárius segítséget.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Elnök úr, törekeny demokratikus rendszerek Afrikában, amelyeket katonai államcsíny dönt meg: egy véget nem érő történet, egy állandóan folytatódó regény. Nem túlzok, amikor azt mondom, hogy ez a Ház már valószínűleg számtalanszor kifejezte a múltban, hogy minden fajta afrikai államcsínyt elítél. Az afrikai országok többségében igazságtalan uralom marad fenn, és gyakran ugyanazok az uralkodók vannak hatalmon évtizedekig. A kismillió fejlesztési segély ezt nem változtatta meg. A zsarnokok gyakran hatalmon maradnak és mi túl gyakran kigörgetjük előttük a vörös szőnyeget. Ez okot ad a pesszimizmusra.

A választások, amelyeket ez a Parlament segített felügyelni, igazságosan zajlottak: ezt már megalapozták. Azonban a mauritániai nyári események további bizonyossággal szolgálnak, hogy csupán a választások nem lesznek elegendőek ahhoz, hogy a demokratikus értékeket folyamatosan elfogadottá tegyék Afrikában.

A lecke, amelyet ma meg kell tanulnunk, az, hogy Európának bátornak kell lennie ahhoz, hogy a gazdasági támogatást és a fejlesztési segélyt felelősségteljes kormányzástól és demokráciától tegye függővé, hiszen végül maguknak az afrikaiaknak válik ez hasznára. Azonban az Európai Uniónak eddig nem volt bátorsága ezt az álláspontot elfogadni. A mauritániai államcsíny szóbeli elítélése nem elegendő, ha az Európai Unió ugyanakkor nem tesz konkrét szankciókat a junta elkülönítésére.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, nagyon sajnálatos, hogy ma Mauritániáról vitázunk. Tavaly tartották az első szabad választásokat Mauritániában. A nemzetközi közösség, beleértve az Európai Parlament megfigyelő misszióját, igazságosnak és átláthatónak ismerte el a választásokat. Mauritánia jelentős haladást tett meg a demokratizálódás, a stabilitás és a jövőbeni fejlődés szempontjából létfontosságú ügyekkel kapcsolatban. A rabszolgatartás büntetésére, a média liberalizálására és a menekültek visszatérésére gondolok.

Mauritánia most egy lépést tett hátra azzal, hogy eltörölte a demokratikus választások eredményeit, és nem mutat tiszteletet a jogállamiság előtt. Abdallah elnök viselkedését eltérően magyarázhatják és értékelhetik, de egy dolog biztos. Államcsínnel sosem lehet olyan elnököt leváltani, akit általános érvényű, demokratikus és szabad választásokkal választottak meg. Egy ilyen lépés elfogadhatatlan egy olyan országban, amely a demokráciáját építi ki, amit éppen Mauritánia tett mostanáig. Az Európai Uniónak együtt kellene működnie Mauritánia kormányával és az Afrikai Unióval a helyzet megoldása érdekében.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Elnök úr, ahogyan azt augusztus elején hallottuk, az első demokratikusan választott mauritániai elnököt eltávolították és bebörtönözték az ország miniszterelnökével és belügyminiszterével együtt, katonai államcsíny eredményeként.

Mauritánia a világ egyik legszegényebb országa és az egyik legújabb olajtermelője. Ha a demokratikus fejlődése fenyegetett, akkor meg kell kérdőjelezni az országgal való széleskörű együttműködést. Mivel a Világbank befagyasztott 175 millió USD pénzügyi támogatást és az EU 156 millió euró befagyasztását fontolgatja, számos fejlesztési projekt veszélyben van. Szelíd megközelítés azonban ilyen helyzetben hosszú távon nem fog kifizetődni.

A szigorúság nyilvánvalóan nem azt jelenti, hogy megfosztjuk a mauritániaiakat az élelemtől és a humanitárius segélytől. Az uralmon levő katonai juntát azonban emlékeztetni kell a Cotonoui Megállapodásra, valamint arra, hogy ha a demokratikus rend visszaállítására nem folytatnak párbeszédet, akkor az EU pénzeket újra megvonják tőlük.

Glyn Ford (PSE). – Elnök úr, megismételném, amit már számos kolléga elmondott ma délután: egy demokratikus Mauritánia stabilitási pontot képvisel az alrégióban. Éppen csak 12 hónappal azután, hogy az Európai Unió választási megfigyelő missziója bejelentette, hogy a választások tisztességesek voltak, két éven belül volt egy második államcsíny, amelyet a mauritániai tábornokok hajtottak végre.

Követeljük, hogy az elnököt és a miniszterelnököt azonnal engedjék szabadon, és úgy gondoljuk, hogy ennek megoldásához párbeszéd vezet. Szívesen látjuk az Afrikai Unió részvételét a folyamatban, de sürgetjük a bizottságot, hogy vegyen részt ebben a párbeszédben és próbáljon meg békés és demokratikus megoldást találni a jelenlegi válságra és használja fel – ha szükséges – azt a fenyegetést, hogy minden segítséget – kivéve az élelmet és a humanitárius segítséget – megvonunk Mauritániától, ha nem találunk kielégítő megoldást az elkövetkezendő hónapokban.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, biztos úr, támogatni szeretném Kaczmarek úr észrevételeit. Egy államcsíny Afrikában és pontosabban Mauritániában nem ér meglepetésként. Ha tekintetbe vesszük a helyzetet azon a kontinensen, akkor arra a következtetésre kell jutnunk, hogy bár köszönet azért, hogy a

demokratizálódás folyamata sok területen elkezdődött és még továbbra is tart, ez nagyon gyenge marad. Ez tény.

A szerepünk az, hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk, hogy segítsük a demokratizálódást. Ez magában foglalja a tevékenységeinket a parlamenti választások vagy elnökválasztások megfigyelésére irányuló missziók alatt. Pénzügyi támogatást is magában foglal. A jelenlétünk, amellyel az emberek tudomására hozzuk, hogy miről szól a demokrácia és megmagyarázzuk, hogy hogyan játszhatnak most ők szerepet benne a felkészülés nehéz időszaka után egy olyan vállalkozás, amelybe érdemes befektetni, ahogyan ezt tesszük is. Nem hiszem, hogy ezen spórolnunk kéne. Ellenkezőleg, bőkezűnek kell lennünk. Afrika jövője forog kockán.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök úr, néhány hónapja Mauritánia feszült politikai helyzetet él meg, szembe állítva a parlament nagy részét a mauritániai elnökkel. 2008. augusztus 6-án, miután Abdallahi elnök számos katonai vezetőt elbocsátott, a hadsereg gyors és vérontás nélküli államcsínnel reagált. Jelenleg a megválasztott elnököt egy villában tartják fogva. Meg kell jegyeznem, hogy a miniszterelnököt is letartóztatták, míg más intézményeket, mint például a választott parlamentet, nem érintett az ügy.

Három évvel ezelőtt, 2005. augusztus 3-án ugyanezek a tábornokok – akkoriban ezredek – hasonló hatalomátvételt hajtottak végre Ould Taya ezredes húszéves rendszere ellen, aki ő maga lépett hatalomra egy államcsínyt követően.

A legújabb átvétel azonban gyökeresen eltér a 2005. évitől, amely egy diktatórikus rendszernek vetett véget, és a demokráciába vezető példás átmenetet eredményezett, amelyet az Európai Unió politikailag és pénzügyileg erősen támogatott. Ez az átmenet szabad és igazságos választások sorozatán keresztül juttatta hatalomra az első demokratikusan választott intézményeket Mauritániában, amelyek működésén még mindig javítani kell.

Az államcsíny első napjától kezdve világos volt az álláspontunk. Michel biztos úr határozottan elítélte az államcsínyt és kérte, hogy Abdallahi elnököt engedjék szabadon és helyezték vissza hivatalába, valamint hogy gyorsan térjenek vissza az alkotmányos kormányzáshoz. Az egész nemzetközi közösség nagyon hasonló hozzáállással követte.

A katonai junta legutóbbi döntései – a saját maguk által kihirdetett „államtanács” – a hatalomátvétel hivatalossá tétele és annak érdekében, hogy új miniszterelnököt és kormányt nevezzenek ki, most rossz irányba tett lépések sorozata, amely ellenkezik a nemzetközi közösség kéréseivel.

Ez az államcsíny véleményem szerint a Cotonoui Megállapodás alapvető elemeinek komoly és nyilvánvaló megsértése, ami a demokratikus elveket és a jogállamiságot illeti. Ezért 2008. szeptember 2-án a bizottság elfogadta a tanácsnak szóló közleményét a Cotonoui Megállapodás 96. cikke alapján Mauritániával folytatandó konzultációk megkezdéséről.

A konzultációk eredményei alapján megfelelő intézkedéseket fognak javasolni. Azonban figyelembe véve azt a lehetséges negatív hatást, amelyet az intézkedések gyakorolhatnak a lakosságra, még mindig reménykedünk abban, hogy elfogadható megoldást találunk anélkül, hogy szükség lenne egy ilyen stratégiailag fontos ország elszigetelésére, ahogyan Önök közül sokan mondták.

Eközben továbbra is követjük a mauritániai fejlődéseket, mialatt teljes mértékben támogatjuk az Afrikai Uniónak az alkotmányos kormányzás visszaállítására tett erőfeszítéseit az országban.

Most engedjék meg, hogy röviden észrevételt tegyek két kérdésre vonatkozóan. Ezen a ponton túl korai konkrét projektek vagy együttműködési területekre vonatkozóan meghozandó megfelelő lépések bármilyen részletébe bocsátkozni. Ugy gondolom, hogy meg kellene várni a Cotonoui Megállapodás 96. cikke alapján folytatandó konzultációk eredményét, és az is jó lenne, Isler Béguin asszony, ha megvárnánk, hogy küldöttség menjen oda. Először a Cotonoui Megállapodás 96. cikke alapján folytatandó konzultációknak kell megkezdődniük.

Végül két fontos projekt van: az egyik az Európai Fejlesztési Alappal kapcsolatos projekt, amely folyamatban van (értéke: 4,5 millió euró) a polgári társadalom támogatására, és a másik tervezett támogatás a demokráciával és az emberi jogokkal kapcsolatos befektetésre (érték: 300 000 euró). Ezek valószínűleg folytatódna az együttműködés részleges befagyasztása esetén. Tehát jelen pillanatban abban a szakaszban vagyunk, ahol úgy gondoljuk, hogy a Cotonoui Megállapodást segítségül kell hívni és a 96. cikk alapján folytatandó konzultációkat meg kell tartani, és aztán majd meglátjuk.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), írásban. – (RO) Sajnos az emberi jogok tiszteletének kérdése az afrikai országokban örökösen jelen van. Sok európai számára az emberi jogok tisztelete vele született ajándék. Olyan országból származom, amely Európában a legkeményebb kommunizmust élte át, ahol az emberi jogok nem álltak a legfontosabb teendők közt a vezetők napirendjén. Nem tudnám azt mondani, hogy a 18 éves demokrácia eredményeként teljesen eltűntek az emberi jogok megsértésével járó esetek, de a helyzet sokkal jobb, mint a kommunizmus éveiben.

A törékeny afrikai kontinens, amelynek több évszázados történelme komolyan nyomot hagyott lakóinak mentalitásán, most a teljes régió megingásának veszélyével is szembekerül a mauritániai katonai vezetők államcsínyét követően. Voltaképpen semmisnek nyilvánították a mauritániaiak 2007-es demokratikus döntését, akik első elnöküket választották meg demokratikusan. A demokrácia első, alapvető követelménye a jogállamiság teljesítése.

Mauritániában az új rezsimet nem támogatja a nép, és korlátozott embercsoport egyedüli kívánságát képviseli. A nemzetközi közösségnek feladata biztosítani, hogy a dolgok ne fajuljanak el ebben az országban, mind a lakosok biztonsága, mind pedig az egész régió stabilitása érdekében, ahol a terrorizmus igazi veszélyt jelent.

12.2. Akasztások Iránban

Elnök. – A következő pont hat állásfoglalásra irányuló indítványról szóló vita az iráni akasztásokkal kapcsolatban⁽²⁾.

Paulo Casaca, szerző. – (PT) Ebben az évben van a teheráni börtönökben történt több ezer politikai fogoly tömeges kivégzésének 20. évfordulója. Ez volt az emberiség ellen elkövetett egyik legnagyobb bűncselekmény a második világháború óta.

A kivégzések számát Iránban jelenleg egyáltalán nem ellenőrzik: az iráni hatóságok hivatalos közleménye szerint 29 akasztás történt egy napon a teheráni Evin börtönben. Az uralkodó rendszer nem tiszteli a fiatakorúak, valamint senki jogait, és most amerikai hatóságok bejelentése szerint az Ashraf-tábor átadásának lehetőségével kerülünk szembe, ahol majdnem 4 000 iránit védenek a IV. Genfi Egyezmény értelmében, annak a státusznak megfelelően, amelyet maguk az amerikai hatóságok biztosítottak. Annak ellenére, hogy hivatalosan az amerikai hatóságok által védettként ismerik el őket, azon tárgyalásoknak vagyunk tanúi, hogy most ilyen körülmények között átadják őket az iráni hatóságoknak.

Biztos úr, hölgyeim és uraim, teljesen lehetetlen, hogy ilyen dolgot megengedjünk; különben az emberiség ellen elkövetett legrosszabb bűncselekményben működne közre. Bűntársak lennénk. Ezt semmilyen körülmények között sem engedhetjük. El kell mondanom, hölgyeim és uraim, hogy ez sokkal rosszabb, mint Guantanamo és ezt világosan meg kell értetnünk az amerikai hatóságokkal. Ilyet nem engedhetünk, mivel ez a civilizációs értéink teljes összeomlását fejezné ki.

Charles Tannock, szerző. – Elnök úr, úgy tűnik, hogy a teheráni brutális teokratikus rezsím perverz élvezetet talál abban, hogy megbotránkoztassa a világot és szembeszálljon azokkal a civilizált mintákkal, amelyek a legtöbb országot jellemzik. Irán nem csak a nagyszámú kivégzések miatt hírhedt, hanem amiatt is, hogy fiatakorúakat és olyan fiatal felnőtteket is rendszeresen és könyörtelenül kivégez, akik gyerekként követtek el bűncselekményt.

Míg a legtöbb ország, amelyek még mindig halálbüntetést vetnek ki felnőttekre, kizárólag súlyosbító körülmények között elkövetett gyilkosság esetén jár el így, addig Iránnak a legfőbb bűncselekményekkel kapcsolatos értelmezése rendkívül széles körű és kiterjed a homoszexualitásra és házasságtörésre is. A bíróságok gyakran hoznak ilyen ítéletet olyan tettekért, amelyek számunkra Európában vétségek, vagy egyáltalán nem számítanak szabálysértésnek.

A múltban „nemi erkölcsösség ellen elkövetett bűncselekmény” vádjával végeztek ki olyan tizenéves lányokat, akik házasságon kívül éltek aktív nemi életet. Unióként rendíthetetlennek kell lennünk abban, hogy elítéljük Irán megdöbbentő emberi jogi statisztikáját, mint ahogy elítéljük az atomfegyverek céljából urán dúsítására

⁽²⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

irányuló törekvéseit is. Itt, ebben a Házban kérjük az iráni elnököt, hogy mutasson irgalmat, de meg kell mondanom, nem vagyok nagyon bizakodó.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök úr, ennek a parlamentnek és az ENSZ közgyűlésének múltbeli állásfoglalásai ellenére, valamint ellentétben az alapvető erkölcsi és etikai elgondolásokkal, az Iránt vezető teokratikus és totalitárius rezsim – egyéb gonoszságok között – továbbra is halálbüntetésnek veti alá polgárait. Azonban el kell mondani, hogy úgy tűnik, szerencsére véget ér a legrettenetesebb és legbarbárabb módszer, a megkövezés általi kivégzés. Ez kétségkívül jó irányba tett lépés.

Azonban az Iránban zajló sok bírósági eljárás korrektsége sok kívánnivalót hagy maga után. Sok esetben az igazságszolgáltatás normái messze elmaradnak a 21. században elvártaktól. Ráadásul a politikai és/vagy vallási alapú üldöztetések továbbra is gyakoriak. Ezek a gyakorlatok továbbra is a teheráni kormányzó hatóságok szégyenfoltja. Ezenkívül továbbra is kivégzik a fiatalok bűnözőket, a nemzetközi tiltakozás ellenére.

A mai új állásfoglalással nagyon reménykeltő, hogy az iráni rezsim vezetői legalább hallgatnak a józan észre, és gyorsan cselekszenek, hogy országukat megfeleljen az ésszerű bánásmód nemzetközileg elfogadott normáinak. Az irániak sokkal jobbat érdemelnek annál, mint hogy ridegen rövidlátó és nagymértékben kegyetlen vezetők által előidézett szűk látókörű politikai vagy vallási fanatizmus barbárságától szenvedjenek. A liberális változások Iránban már régen időszertűvé váltak. Reménykedjünk abban, hogy hamarosan megtörténik.

Feleknas Uca, szerző. – (DE) Elnök úr, még egyszer szükség van arra, hogy az emberi jogok megsértéséről beszéljünk Iránnal kapcsolatban, és szinte alig telt el idő azóta, hogy legutóbb beszéltünk róla.

Csak három hónappal ezelőtt, egy állásfoglalást fogalmaztunk meg ebben a Házban az iráni kivégzésekről. Sajnos azóta sem fordult jobbra semmi. Ellenkezőleg: az atomválság árnyékában a Mullah rezsim által elkövetett gyilkosságok továbbra sem csökkentek. Csak egy hete, hogy a 18 éves fiút, Behnam Saree-t, nyilvánosan kivégezték. Az előtte levő héten egy 20 éves férfit akasztottak fel azért a bűncselekményért, amelyet 15 éves korában hajtott végre. Az eljárás mindig ugyanaz: a fiatalembernek fel kell mennie egy zsámolyra, a hurkot a nyaka köré helyezik, és amikor az ítéletvégrehajtó kirúgja alóla a zsámolyt, a hurok megszorul. Ennél a módszernél nincs kegyelem.

Amikor ilyen barbár tettet látunk, akkor nehéz még nagyobb barbárságot elképzelni. Kérdelem Önöket, hölgyeim és uraim, lehet ez még rosszabb? Mégis ezt kell mondanom, hogy: igen, lehet! Ami még rosszabb, az a kiskorúak kivégzése. A még nem nagykorú fiatalokra kirótt és rajtuk végrehajtott halálbüntetés az iszlám köztársaság nemzetközi kötelezettségeinek és kötelezettségeinek durva megsértése.

Irán számos olyan nemzetközi egyezmény aláíró fele, amely arra kötelezi, hogy tartózkodjon kiskorú bűnözők kivégzésétől. Hátborzongató – tényleg a tapintatlanság határát súrolja –, amikor az iráni kormány képviselői az ilyen gyakorlat bírálatára azzal a kijelentéssel reagálnak, hogy a kivégzést addig felfüggesztik, amíg a személy nagykorú lesz.

Iránban végzik ki a legtöbb kiskorút és ezzel egy mélységesen szégyenletes helyet foglal el az élmezőnyben. 1990 óta az Amnesty International szerint a világ egyik országa sem végzett ki ilyen sok kiskorút. Csak 2007-ben és 2008-ban, 15 fiataalt végeztek ki, és a kivégzéssel szembesülő fiatalok bűnözők helyzete elfogadhatatlan, valóban kritikus szintet ért el Iránban. Legalább 132 fiatalok bűnözőt tartanak fogva halálraítéltek cellájában, és az igazi számadat sokkal magasabb lehet.

Az iráni börtönökben levő állapot is kritikus: augusztus 25-e óta több száz kurd politikai fogoly kezdett éhségstrájkba az iráni börtönökben. Az embertelen körülmények, a kínzások és durva bánásmód, valamint a halálbüntetés ellen tiltakoznak. A nemzetközi közösségnek sürgősen cselekednie kell. Továbbra is fáradhatatlanul kell kampányolnunk, és ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy Iránnak kötelessége tiszteletben tartani az emberi jogokat.

A helyzet túl veszélyes ahhoz, hogy az ügy bármilyen halasztást tűrjön.

Raül Romeva i Rueda, szerző. – (ES) Elnök úr, augusztus elején nagyszerű híreket kaptunk Iránból. Az iráni igazságszolgáltatás úgy döntött, hogy felfüggeszti a kivégzés eszközeként használt megkövezést.

Azonnali következményként legalább 10 nőt nem végeztek ki ezzel a brutális módszerrel. Azonban a megelégedés rövid ideig tartott, mert az iráni parlament által jelenleg megvizsgált, a büntetőtörvénykönyvre

vonatköző reformjavaslatban a házasságtörés bizonyos fajtáira alkalmazott megkövezés általi halálbüntetést megtartják.

Azonban az Iránnal való problémánk nem csak a megkövezésről szól, hanem a halálbüntetés meglétéről is, mert az Iránban kivégezettek száma még mindig az egyik legmagasabb a világon. Már elhangzott, de megismétlem, hogy ebben az évben 191 embert végeztek ki, és 2007-ben pedig 317 embert. Ezt a rekordot csak Kína tudja megdönteni.

Általában nyíltan elítéljük azoknak az üldöztetését, bebörtönzését és gyakori kivégzését, akik az emberi jogokat védik és támogatják, akik a szexuális szabadságot védik, és akik a halálbüntetés ellen kampányolnak. Az összes ilyen embert gyakran vádolják Iránban azzal, hogy a nemzetbiztonság elleni tevékenységet folytatnak.

Sok olyan eset van, amelyet meg kellene itt említenünk, de engedjék meg, hogy legalább egyről beszéljek: a kisebbségi jogok aktivistájának és védelmezőjének, Yaghoub Mehrnehad, a „Voice of Justice” ifjúsági szervezet beludzsisztáni nemzetiiségű vezetőjének esetéről, akit augusztus 4-én végeztek ki, miután helyi tisztviselőkkel nyilvánosan szembeszállt a viselkedésük miatt.

Marcin Libicki, szerző. – (PL) Elnök úr, ma olyan bűncselekményekről vitázunk, amelyeket Irán követett el saját állampolgárai ellen. Ez az ügy valamennyire eltér a többitől, amelyekről gyakran vitázunk, mert Irán nem áll háborúban senkivel. Ezért nincs kitéve olyan nagyfokú nyomásoknak, amelyek különféle bűnvádi eljárásokat válthatnak ki. Az iráni rezsimet elfogadhatóan demokratikus módon választották meg. Ez a másik oka annak, hogy miért ne legyen semmilyen politikai nyomás. Ráadásul nincs feszültség a különböző nemzeti csoportok között Iránban.

Azonban legalább egy személyt minden nap kivégeznek Iránban. Az idősebbeket olyan bűncselekményekért végzik ki, amelyeket 13 vagy 14 éves korukban követtek el, és a kiskorúakat is kivégzik. A nemzetközi közösségnek le kellene vonnia a megfelelő következtetéseket. Ki kellene zárnia Iránt minden olyan nemzetközi szervezetből, ahonnan lehetséges. Az ilyenfajta lépések hozhatnak eredményt. Erre a legjobb példa, hogy a megkövezést felfüggesztették. Az Ashraf- tábor bennlakói érdekében is kérem, hogy ne adják át őket Iránnak, mert annak a veszélynek lennének kitéve, hogy az ítéletvégrehajtónak adnák át őket.

Tunne Kelam, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, biztos úr, valóban sürgető, hogy megmutassuk az uráni rezsimnek, hogy erősen elítéljük a növekvő számú kivégzéseket, és hogy támogatjuk a demokratikus változást az országban. De aggódunk az iráni ellenzék majdnem 4 000 tagjának sorsáért is, akik az iraki Ashraf-táborban tartózkodnak.

Ezért határozottan felszólítjuk az iraki és az amerikai hatóságokat, hogy ne kényszerítsék vissza az iráni menekülteket Iránba, hanem inkább találjanak egy hosszú távú, kielégítő megoldást azoknak az Ashraf-táborban tartózkodóknak, akik védett státuszban vannak a IV. Genfi Egyezmény értelmében.

Proinsias De Rossa, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, nekem úgy tűnik, hogy amikor bármilyen vallás korlátlan hatalmat szerez bárhol a világon, akkor éppolyan brutális és intoleráns, mint bármilyen világi diktatúra. Iránban a homoszexualitás főbenjáró bűn, a házasságtörés főbenjáró bűn, a kémkedés, a fegyveres rablás, a kábítószer-kereskedelem és természetesen a hitehagyás mind főbenjáró bűn: felakasztják az embert, ha nem áll be a sorba.

Az ellenzéki források szerint a politikai aktivistákat bűncselekménnyel vádolták és kivégezték. Egy iráni férfit erőszakért akasztottak fel, annak ellenére, hogy az állítólagos áldozat visszavonta a vádat, és bírósági felülvizsgálatot rendeltek el az ítélettel kapcsolatban. Mobildarukat és teherautóra szerelt emelődarukat használnak a nyilvános akasztásokhoz és, mivel kivégezendő személyek nem esnek le, így megfulladás okozta lassú, fájdalmas halállal halnak meg.

Nagyon fontos nyomást gyakorolnunk az iráni hatóságokra, hogy legalább szisztematikusan változtassák át valamennyi fiatalkorú bűnöző halálbüntetését, és a jelenleg kivégzésre váró négy fiatal fiú kivégzését állítsák le. Szívesen látnám, ha a nők megkövezésének véget vetnének – remélhetőleg véghezviszik. Azonban ahogy az állásfoglalás rámutat, aggasztó, hogy az új törvényhozás meg akarja tartani a megkövezést a házasságtörés esetében.

Marco Cappato, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, amikor Iránra úgy nézünk, mint globális és nukleáris veszélyforrásra, akkor határozott politikai és diplomáciai lépés követelné meg, hogy például Oroszországot is belevegyük. Továbbá Irán nyújtja a lehető legnyilvánvalóbb bizonyítékot arra, hogy az emberi jogok kérdése a nemzetközi és közösségi biztonsági politikánk szerves része kellene,

hogy legyen, mert az atomfenyegetést jelentő Irán tövében vagyunk, a rezsim minden nap erőszakot követ el az iráni polgárok ellen, amire oda kell figyelnünk.

Remélem, hogy a biztos úr többet tud mondani nekünk arról, hogyan használják fel a demokrácia és a jogállamiság támogatására nyújtott forrásokat. Tudjuk, hogy milyen nehéz kapcsolatba lépni az iráni demokratikus ellenzékkel. Ráadásul itt van még a halálbüntetés általános kérdése, amelyet az ENSZ megszavazott. Ez a Ház erősen nyomást gyakorolt a haladék, a globális felfüggesztés érdekében. Most van itt az idő, hogy megerősítsük ezt a hozzáállást és javasoljuk, hogy az ENSZ jelölje ki a főtítkár különleges küldöttjét a halálbüntetéssel kapcsolatban. Ezt szóbeli módosításban indítványozom, és remélem, hogy a politikai csoportok megfelelően találják a támogatáshoz.

Mogens Camre, az UEN képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, azt hiszem, ebben az üléssteremben mindenki egyet fog velem érteni, hogy amikor az emberi jogok ebben az állásfoglalásban jelentett megsértésének egyéni eseteit olvassuk, akkor úgy érzik, hogy ezek nem utalhatnak ebben a században zajló eseményekre. De ez a sajnálatos helyzet egy olyan országban, amely visszaesett a középkori, primitív brutalitásba, amikor megpróbálta saját embereit elnyomni – a demokráciára, szabadságra és reformra vágyó embereket.

Mi, a nyugati demokráciák nem tárgyalhatunk örökké a teheráni bűnös rezsimmel abban a naiv reményben, hogy a mi gyenge tárgyaló feleink valaha is bármit elérhetnek egy olyan rezsimnél, amely nem érti meg és nem tiszteli a modern világot és annak értékeit, és amely nyilvánvalóan annyira utálja saját embereit, mint amennyire minket. Legyen ez az állásfoglalás az utolsó kiáltás az igazságért és az emberi jogokért. Azt is megemlíteném – és mély megbánással –, hogy az EU még mindig a terroristák listáján tartja a demokratikus iráni ellenzék mozgalmát, a PMOI-t, a luxembourgi Európai Unió Bírósága és a legmagasabb brit bíróság által is meghozott határozatok ellenére, amelyek szerint az indokolatlan.

Végül támogatom Kelam úr szóbeli módosításait az Ashraf-táborra vonatkozóan, valamint Hutchinson úr szóbeli módosítását. Ezek a módosítások javítják az állásfoglalást.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Elnök úr, nem szabad illúzióknak élnünk. A teheráni teokrácia csak megveti az európai demokráciát. Ennek ellenére jó, hogy a parlament félreérthetetlen módon ismét elítélte az iráni kivégzéseket. A kiskorúak kivégzése nem csak a nemzetközi joggal ellentétes, hanem teljesen barbár és mindent elmond a Teheránban évtizedek óta uralkodó rezsim könyörtelen természetéről. Ez figyelmeztetés kell, hogy legyen a naiv embereknek, akik úgy gondolják, hogy Iránnal kesztyűs kézzel lehet bánni.

Mégis van valami, amit ez az állásfoglalás nem közöl. Helyesen jegyzi meg, hogy több embert végeznek ki Iránban, mint bármely más országban, Kínát kivéve. Azonban azt hozzá kellett volna tenni, hogy 2005 januárja óta az egyedüli országok, amelyek kiskorúakat ítélték halálra és kivégezték őket, az Szaúd-Arábia, Szudán, Jemen, és Pakisztán. Ez nem véletlen egybeesés, hogy ezek iszlám országok, ahol a saría érvényes a szellemiségre és a törvény szellemére és betűjére. Politikai szempontból nem lenne helyes ezt mondani, de a tények magukért beszélnek. Ezek a szokások további bizonyítékot nyújtanak, hogy ez az iszlám, amely még nem világosult fel, nem egyeztethető össze a mi nyugati értékeinkkel.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, egyik baloldali képviselőtársunk épp most használta fel ürügyként az iráni halálbüntetés tragikus kérdését és az ott elkövetett rettenetese bűncselekményeket arra, hogy támadást indítson maga a vallás ellen. Ezeket a cselekedeteket a rezsim vallásos természetének tulajdonította. Véleményem szerint ez abszurd.

Ez egy teljesen szokványos totalitárius rezsim, amely saját céljaira használja fel az iszlámot. Ez a probléma, és a rezsimet kell határozottan elítélnünk, nem az iszlámot vagy egyedül a vallást.

Mellesleg a világ történelmében a legkegyetlenebb rezsimek azok voltak, amelyek a nemzeti vagy a nemzetközi szocializmust idézték, mint ahogy Kína ma is ezt teszi.

Ezért egy ponton világosnak kell lennünk: ez a Ház nem az ideológiai viták helye, még Irán ügyével kapcsolatban sem. Ez nem az ideológiáról, hanem az emberi jogok egyetemességéről szól. Az emberi jogok egyetemessége az ideológiai eltérések felett áll. Nem léteznek ázsiai emberi jogok, és nincsenek iráni emberi jogok, amelyek kevesebb biztonságot adnak az embereknek, és amely valamilyen formában elnézhetné a halálbüntetést. Mi alapján véve ellenezzük a halálbüntetést, akár Amerikában, akár Kínában, vagy Iránban gyakorolják, de mi nem ugyanúgy tekintünk ezekre az országokra. Egy dologban nagyon világosnak kell lennünk: az iráni rezsim totalitárius rezsim, és szeretnénk, ha véget érne.

József Pinió (PSE). - (PL) Elnök úr, a nemzetközi jog világos, mint a nap. A halálbüntetést nem szabad olyanokra kivetni, akik 18 év alattiak voltak a büntett elkövetésekor. Irán megszegi ezt a nemzetközi jogszabályt.

Szeretném kihangsúlyozni, hogy államként Irán nemzetközi egyezmények aláíró fele. Ilyen jellegű kötelezettségeket írt alá. Ez év júliusában 24 emberi jogi szervezet világszerte felszólította Iránt, hogy függessze fel a halálbüntetés alkalmazását kiskorúakra, valamint függessze fel a halálbüntetés valamennyi alkalmazását a területén belül. Eddig hat kiskorút végeztek ki Iránban ebben az évben: 2005 óta összesen 26-ot.

Elnök úr, biztos úr, a Ház már számos vitát tartott arról, hogy milyen kegyetlenül hajtják végre a törvényt Iránban. Nem engedhetjük, hogy a jelenleg az Ashraf-táborban tartózkodókat átadják Iránnak, mivel a jogállamiság abban az országban nem érvényes.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Elnök úr, az emberi jogokkal kapcsolatos helyzet Iránban nem javul. Tegnap két embert akasztottak fel, Arakban és Boujerdben, és sokan várnak arra, hogy az ítéletüket végrehajtsák rajtuk. Az Ayatollah-rezsim számos ellenzőjét tartják jelenleg az Ashraf-táborban. Ők a People's Mujahadeen szervezet tagjai, és azzal fenyegetik őket, hogy kiűzik őket Irakból. Sokuk számára ez biztos halált jelentene. Az amerikai erők biztosítják a biztonságot a tábor lakóinak, a IV. Genfi Egyezmény értelmében. Ezen erők státuszának tervezett változása azt jelenti, amint azt az állásfoglalásra irányuló indítvány tartalmazza, hogy minél hamarabb hosszú távú megoldást kell találni a táborban lakó iráni menekültek számára. Míg nálam van a szó, addig még egyszer szeretném emlékeztetni a Házat arra, hogy a bírósági határozatokat megfelelően végre kell hajtani és a Mujahideen szervezetet pedig le kell venni a terrorista szervezetek listájáról.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Elnök úr, Iránban növekszik a nyilvános kivégzések száma. Az Amnesty International adatai szerint, évente körülbelül 200 személyt ölnek meg ilyen módon, több ezres közönség előtt. Iránban halálbüntetés jár többek között istenkáromlásért, hitehagyásért, házasságtörésért és prostitúcióért. Az erkölcstelenségért és hitehagyásért járó szigorú büntetések ahhoz vezettek, hogy Iránon kívül az emberi jogok védői és Iránban a reformpárti politikusok jogosan tiltakoznak.

A nyugat egyszerűen nem lehet az ilyen háborzongató tettek passzív szemlélője. Az Európai Parlamentnek egyértelműen el kellene ítélnie az iráni rezsim cselekedeteit. Ugyanakkor a parlament támogassa a People's Mujahadeen szervezet által képviselt ellenzék békés és reformpárti törekvéseit. A Maryam Radjavi asszony által vezette, előbb említett szervezet demokratikus átalakulásának logikus következménye az lenne, hogy lekerülne az Európai Uniónak a terrorista szervezetekről vezetett listájáról.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) A dolgokat pszichológiai szempontból tekintve bebizonyosodott, hogy a kemény büntetéseknek sosem volt javító szerepük, hanem gyűlöletet, erőszakot és az embertársak és a hatóságok ellen irányuló bosszúvágyat idéznek elő. Nem amellett harcolok, hogy a bűnösöket ne büntessék meg, hanem ne halálbüntetéssel büntessék.

Ne felejtjük, hogy az emberek viselkedését helyre lehet hozni átnevelő és a társadalomba visszahelyező programokkal. Ne felejtjük, hogy Iránban a 18 év alatti fiatalokat halálbüntetésnek teszik ki, annak ellenére, hogy az irániak aláírásával elismert nemzetközi jogok nem engednek meg ilyen embertelenséget. Egyszer tudomásunkra jutott egy szörnyű eset, amikor iszfaháni fiatalok csoportját azért büntették meg, mert tiltottan közel táncoltak, egymástól pár centiméterre.

Tanárként szeretném emlékeztetni önöket, hogy a nevelésben félelemmel, kényszerrel és fizikai büntetéssel nem lehet pozitív eredményeket elérni.

Aloyzas Sakalas (PSE). - Elnök úr, szeretném a kollégák figyelmét felhívni arra, hogy Iránban emberek százait végzik ki évente. Ez a sikertelen politika eredménye, amelyet uniónk folytat Iránnal az utóbbi években.

Tudnunk kellene, hogy csak erős belső ellenzék képes megváltoztatni ezt a helyzetet Iránban. A mai kérdésem az, hogy az EU miért tartja továbbra is az iráni ellenzéki mozgalmat feketelistán, annak ellenére, hogy a brit bíróságok elrendelték, hogy levegyék a listáról. Nincs itt az ideje, hogy a tanács a jelenlegi elnökség alatt eleget tegyen a jogállamiság tisztelete iránti kötelezettségének, és egyszer s mindenkorra levegye az ellenzéki mozgalmakat a feketelistáról? Azt hiszem, hogy Ferrero-Waldner asszony megtehetné a szükséges lépéseket.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Elnök úr, egy tízéves gyereket halálra ítélni egyszerűen embertelenség. Akasztófaként darukat használni bűn, és a technológiával való visszaélés. Ráadásul a nyilvános kivégzések agresszív viselkedésre ösztönzik a lakosságot. Már sokszor megvitattuk az iráni helyzetet. Irán cinikusan megszegi azokat a nemzetközi kötelezettségeket, amelyekre leszerződött. Állásfoglalásaink hatástalannak

bizonyulnak. Bízom abban, hogy az Európai Bizottság megfontolja a szankciók kivetésének lehetőségét azokra a bűnökre vonatkozóan, amelyeket Irán kormányzói követnek el a saját nemzetük ellen.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr, Iránban a jelenlegi totalitáriánus rezsim legjobban úgy jellemezhető, hogy a joggal kapcsolatban *reductio ad absurdum* érvelésbe kezdett, és a terror pszichológiájához folyamodott. A jog akkor működik, amikor az emberek tudják, hogy miért jár büntetés, de a dolgokat arányban kell megtartani. Íme egy idevágó történelmi példa. Egyáltalán nem volt jog a szovjet Oroszországban, csupán egyetlen mindentudó egyén és osztályának, nevezetesen a KGB-nek az akarata. Az iráni helyzet abszurd, mert a halálbüntetést bármiért és mindenért kivethetik. Iránban nincsenek bíróságok, nincs ésszerű gondolkodás és nincsenek megfelelő tárgyalások. Ezért támogatom azt a felszólítást, hogy a politikai menekülteket, mint például a korábban említett Irakban tartózkodókat ne küldjék vissza Iránba, különösen a kiskorúakat, mert egyszerűen tárgyalás nélkül lemészárolnák őket.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök úr, azt hiszem, ez természetesen az emberi jogok megsértésének az egyik legszomorúbb kérdése, nevezetesen a halálbüntetés, és különösen a fiatalokon végrehajtott halálbüntetés. Azt hiszem, mindannyian ugyanazt a mélységes, komoly és sürgető szükséglet érezzük, hogy tenni kell valamit. Júniusban volt egy vita ugyanerről a problémáról, és mégis júniustól mostanáig a helyzet sajnos nem hogy javult, de romlott. Törődésünk mértéke és komolysága a júniusi vita óta az Európai Unió által is kiadott növekvő számú nyilatkozatokban tükröződik – mostanáig még nyolc.

Sok esetet említettek, és én is szeretnék párat említeni. Múlt héten például, a rákövetkező napon, amikor az EU elítélte Hejazi úr akasztását, egy kiskorút, még egy fiatalkorút kivégeztek. Augusztus 26-án Zaree urat a shirazi börtönben végezték ki. Ez annak ellenére történt, hogy kegyelemre szólította fel nem csak az Európai Unió, hanem az egész világ, különösen az ENSZ emberi jogi főbiztosa. Zaree úr kivégzésével a fiatalkorú kivégzések száma – ahogyan mondták – az év elejétől hatra emelkedett, amely nagy szám. Értesülések szerint több mint száz fiatalkorú halálraítél van Iránban. Sajnos a halottak száma nő. Amint beszélünk, egy másik kiskorú, Soleimanián úr áll a kivégzés küszöbén. A fiatalkorúak kivégzésének haladékát, amelyet Irán főbírása rendelt el, a saját bírók nyilvánvalóan és ismételten megszegik.

Az Ashraf-tábor kérdését tekintve a genfi egyezményeknek természetesen mindenkire kellene vonatkozniuk. Az Ashraf-tábor lakóinak Iránba történő erőszakos kitoloncolása esetén az iráni kormány felé meg kell tenni a szükséges nyilatkozatokat. Sokszor próbáltunk vagy nyíltan beszélni, vagy próbáltunk körültekintő diplomatikus eljárást. Én magam minden alkalommal, amikor a külügyminiszter vagy a parlament elnöke eljött hozzám más ügyekben – atommal kapcsolatos ügyekben – mindig nagyon nyomatékosan jártam el az esetekben. Csak egy esetben jártunk sikerrel, és ez a nők megkövezése. Mindig nyíltan beszéltem ez ellen, de ahogy el tudják képzelni, azt is totálisan ellenzem, ami a fiatalokkal történik, és természetesen, ami általában a halálbüntetéssel történik. Azonban az iráni hatóságok füle nagymértékben süket a felszólításainkra. Ezért néha nincs más választásunk, mint hogy az úgynevezett „megafon diplomáciához” folyamodjunk, amelyről Teherán irtózik, és amelyet elutasít.

Iránnak fel kell ismernie a saját kötelezettségeit. Viselkedése csak árnyékot vethet a már foltos nemzetközi hírnevén. Az emberi jogokkal kapcsolatos konkrét javulás nélkül közös célunk, az Európai Unió és az Iráni Iszlám Köztársaság közötti kapcsolat kiépítése nem haladhat rendben, még akkor sem, ha az atomkérdést megoldanák.

Bízom abban, hogy az Európai Unió és minden EU partner egyet fog ezzel érteni és ennek megfelelően cselekszik. Ma még egyszer felszólítom az Iráni Iszlám Köztársaság hatóságait, hogy teljes mértékben tartsák magukat azokhoz a nemzetközi szerződésekhez, amelyeket aláírtak. Felszólítom Iránt, hogy kímélje meg valamennyi kiskorú életét, akik még mindig a siralomházban sorvadnak. Az egész emberi jogi helyzet valóban nagyon nehéz. Amint tudják, folytattunk emberi jogi párbeszédet, de sajnos nem működött. Megpróbáltunk nyilvános diplomáciát kidolgozni, és szorosan együttműködünk az EU-tagországokkal egy jól szervezett nyilvános diplomácia érdekében. 3 millió eurót juttattunk egy televíziós hírszolgálat javára Farsiban. Megpróbálunk iráni civil társadalmi szervezettel is dolgozni, de sok akadályt gördítenek elénk.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Glyn Ford (PSE), írásban. – Ez a parlament a halálbüntetés teljes eltörlését támogatja a világon. Sajnos még hosszú út áll előttünk. Ezért meg kell próbálnunk, amit csak tudunk. Üdvözljük a megkövezés felfüggesztését,

amely a nők kivégzésének eszköze volt Iránban. Sürgetjük a Majlist, hogy sürgősen módosítsa a jogszabályokat annak biztosítása érdekében, hogy senkit ne végezzenek ki olyan bűnökért, amelyeket 18 éves kora előtt követett el.

El kellene ítélnünk azoknak az iráni polgároknak a bebörtönzését és üldöztetését is, akik az emberi jogokért és a halálbüntetés eltörléséért kampányolnak. A jelen körülmények között felszólítjuk az iraki és az amerikai hatóságokat, hogy ne küldjék vissza erőszakkal Iránba a menekülteket és menedék-keresőket, és dolgozzanak azon, hogy hosszú távú megoldást találjanak a helyzetre, amely jelenleg az átmeneti állapotban levő Ashraf-táborban tartózkodókra vár.

12.3. Albínók meggyilkolása Tanzániában

Elnök. – A következő pont hat állásfoglalásra irányuló indítványról szóló vita a tanzániai albínók meggyilkolásával kapcsolatban ⁽³⁾.

Ryszard Czarnecki, szerző. – (PL) Elnök úr, a 21. században az embereket egyszerűen csak azért ölik meg, mert albínók. Ez történik Tanzániában, abban az országban, ahol a lakosság több mint egyharmada a szegénységi küszöb alatt él. A közelmúltban 173 személyt tartóztattak le albínók megölésének vagy megsebesítésének gyanújával. Ez jelzi a probléma mértékét. Az utóbbi hat hónapban huszonöt embert öltek meg vagy sebesítettek meg azért, mert albínók voltak.

Jókora számban élnek albínók a világon. Valójában egymillió emberből 50 albínó. Csak Tanzániában bánnak velük ilyen kegyetlenül. Abban az országban az albínók vérével és testrészeivel kereskednek. Ezért az animista boszorkánydoktorok és az általuk felbérelt bandák a felelősek. Meg kell jegyeznünk, hogy a rendőrség is hibáztatható, mivel úgy tesznek, mintha észre se vennék a cselekedetet.

Befejezésül szeretném kiemelni, hogy csak akkor fogjuk tudni azt gondolni, hogy a mostani tiltakozásunk hatásos volt, ha az orvosi ellátás, az oktatás és a társadalomba való integrálódás lehetősége az albínók számára is megadatik Tanzániában.

Laima Liucija Andrikiene, szerző. – (LT) Ma egy kisebbség ellen irányuló megkülönböztetés esetét vitatjuk meg. A szóban forgó kisebbség albínók, akiket meggyilkoltak és megcsonkítottak Tanzániában, kisgyermekeket is beleértve. Ez komoly probléma Afrika Szaharától délre fekvő területein. Szeretném emlékeztetni Önöket, hogy az albinizmus 20 000 emberből egyet érint világszerte. Ahogy azt az előző beszédben megemlítették, a tanzániai boszorkánydoktorok eladják az albínók levágott testrészeit és véré a bányászoknak és halászoknak, akik naivan azt hiszik, hogy szerencsét, egészséget és gazdagságot hoz. Az álláspontunk nagyon világos – az albínók meggyilkolása és megkülönböztetése teljes mértékben elfogadhatatlan és tűrhetetlen. A tanzániai kormánynak következetes intézkedéseket kell hoznia, hogy véget vessen ennek a rettenetes helyzetnek. Tanzánia kormánya és elnöke már elkezdett intézkedéseket bevezetni, amit mi nagyra becslünk, de ez nem elég. Az a bírósági ügy, amelyben albínók meggyilkolásával gyanúsított 173 embert hallgatnak ki, olyan lakmuszpróba lesz, amely felfedi a Tanzániában hatalmon levők beállítottságát, és a bűnösöket meg kell büntetni. Azonban a probléma megoldásának legjobb módja a jobb oktatáson és megfelelő közegészségügyön keresztül vezetne, amely az ország minden polgára számára elérhető, beleértve az albínókat is. A nemzetközi közösségnek és az Európai Uniónak is segítséget kellene nyújtania abban, hogy legyőzzék ezeket a problémákat. A legtöbb albínó bőrükben hal meg 30 éves kora előtt.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök úr, az albinizmus genetikai hibájával született emberek, eltekintve a komoly közegészségügyi problémáktól, nemzetközileg a megkülönböztetés különböző fokait szenvedik el.

De a közelmúltban Afrika a Szaharától délre fekvő területein, és különösen Tanzániában az albínók még a csonkítás példátlanul barbár támadásait is elszenvedik, testrészeiket boszorkánydoktorok használják fel olyan italok előállításához való összetevőként, amelyek az ígérek szerint gazdagságot hoznak. Ilyen tényállás, eltekintve a nyilvánvaló bűnös jellegétől, egy súlyosan visszamaradt társadalomra utal, amelyben még mindig él az undorítóan brutális boszorkányság gyakorlata.

Tanzánia kormányának gyorsan és ellentmondást nem tűrően kell cselekednie a következőket érintően: először meg kell védenie valamennyi albínót a további támadásoktól; másodszor teljesen ki kell vizsgálnia

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

az albinók ellen elkövetett valamennyi bűncselekményt, és a felelősöket az igazságszolgáltatás elé állítani; harmadszor megfelelő oktatásban kell részesíteni a polgárait, hogy megszabadítsák őket a boszorkányság és a babona átkától, és negyedszer, biztosítaniuk kell, hogy az albinók a lehető legjobb orvosi és társadalmi segítséget kapják ahhoz, hogy közel normális, biztonságos és békés életük lehessen.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök úr, ami Tanzániában folyik, az nem az állam által elkövetett erőszak. A megkülönböztetés és az erőszak olyan gyakorlatok, amelyek fennmaradtak a zsidó, keresztény, iszlám civilizációk előtti időkből, amikor nem létezett az a feltevés, hogy minden ember egyenlő.

Tanzániának 150 000 olyan lakosa van, akiknek a melanin bőrpigment hiánya miatt piros a szemük, fehér a bőrük és a hajuk. Boszorkányság szülötteinek tekintik őket. Sokukat megölik, majd bőrüket lehúzzák és más testrészükkel együtt mágikus rituálékon használják fel. Az albinók nagy száma miatt Tanzánia szolgáltatja a legtöbb emberi testrészt egész Afrikának.

Nem lehet véget vetni ezeknek a borzalmas szokásoknak az átlagemberek hatékony oktatása nélkül Tanzániában és egész Afrikában, jobb orvosi ellátás és annak biztosítása nélkül, hogy az albinók kimagasló állásokhoz juthassanak. A tanzániai kormány intézkedéseket tesz, beleértve valamennyi albinó nyilvántartását a védelmük érdekében. Az albinók helyzetével kapcsolatos hozzáállás megváltoztatása nélkül a jövőben ezzel a nyilvántartással visszaélhetnek úgy, hogy felkeresik és kiirtják őket. Rossz tapasztalataink voltak Európában az 1940-es években a lakosság megfélemlített csoportjainak nyilvántartásával kapcsolatban.

Charles Tannock, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a tanzániai albinók helyzete alig hihető a mai világban. Amikor először hallottam erről, úgy tűnt, mintha egyenesen Joseph Conrad „A sötétség mélyén” című regényéből származna. Szeretnék hinni Afrika reneszánszában és lehetőségeiben, ahogyan úgy tűnik, sok más kolléga is ebben a Házban, de az albinók testrészük miatti meggyilkolása egyáltalán nem javítja a kontinensről alkotott képet nemzetközi szinten. Szomorú, hogy az albinók szenvedése nem korlátozódik Tanzániára, hanem egész Afrikában előfordul.

Az albinizmus egészségügyi következményein kívül a trópusokon, beleértve a borzasztó bőrrák nagy kockázatát, a békétűrő albinókat a legjobb esetben hagyományosan a természet játékanak vagy ritkaságnak tekintik, és a legrosszabb esetben azért ölik meg őket, hogy kielégítsék az inkább középkori boszorkánysággal rokon hagyományos gyógyítás iránti igényt.

Az EU-nak nem szabadna haboznia, hogy kampányoljon az ügyben és nyomást gyakoroljon az olyan országokra, mint Tanzánia, ahol úgy tűnik, gyakori az emberi jogok és méltóság ilyen csekély tisztelete. Azonban biztató számomra, hogy a tanzániai elnök az embereihez fordult, hogy változtassák meg szokásaikat. Hadd reméljük, hogy Afrika más vezetői is továbbadják ezt a fontos üzenetet.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, ez év márciusában a Viktória-tó közelében lakó több mint 25 albinót brutálisan meggyilkoltak és megcsonkítottak. Az áldozatok között gyerekek is voltak. Az állítólag természetfölötti tulajdonsággal rendelkező emberek voltak a támadások célpontja azon a területen a múltban.

Újra el kell mondani, hogy Tanzánia lakosságának 36%-a a szegénységi küszöb alatt él. Tulajdonképpen ezek az emberek nem jutnak egészségügyi ellátáshoz. A bevett gyakorlat az, hogy a helyi boszorkánydoktorokhoz fordulnak segítségért. A helyi lakosság alacsony szintű oktatása hozzájárul ahhoz, hogy hisznek a természetfeletti tulajdonságokban. Nagyszámú albinó él Afrika Szaharától délre eső területein, és ők a nyílt megkülönböztetés áldozatává váltak, mert eltérőek. Az albinóktól nem csak az orvosi ellátáshoz való jogot tagadják meg, hanem a szociális és jogi segítséghez való jogot is. Bevett gyakorlat az albinókat megkülönböztetni a mindennapokban, az iskolákban, a közintézményekben és a munkaerőpiacon. Az albinók úgy érzik, hogy állandóan megalázzák őket és másodosztályú polgárként bánnak velük.

A jelenlegi intoleranciával szembe lehetne szállni, és az albinók elleni támadások számát csökkenteni lehetne a jövőben, ha megbüntetnék a gyilkosságot elkövetőket, miközben alapvető tudatosságnövelő munkába kezdenének bele a tanzániai társadalomban. Nagyon fontos támogatni a tanzániai kormány által ebben a tekintetben tett kezdeményezéseket. A kezdeményezések között szerepel az albinó gyerekek különleges védelme, a polgári társadalommal és a civil szervezetekkel való közreműködés során. Mindenekelőtt a vidéki területeken kell az intézkedésekre összpontosítani, ahol a társadalmi tudatosság a legalacsonyabb. Emellett a bizottságnak és a tagállamoknak erősen támogatniuk kéne a Tanzániai Albinó Egyesület által elkezdett sürgősségi tevékenységeket. A hosszabb távú intézkedéseknek annak biztosítását kellene megelőznie, hogy az albinó lakosság teljes jogú hozzáférést élvezhessen az oktatáshoz, a munkaerőpiachoz, valamint a társadalmi és egészségügyi védelemhez.

Ewa Tomaszewska, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, ez év márciusa óta 25 albínót öltek meg Tanzániában. Ezek a gyilkosságok a területen elterjedt babonás szokásokkal vannak összefüggésben, és azon a hiten alapulnak, hogy az albínók testrészeitől, pl. a lábfejtől, kéztől, hajtól és vértől az emberek egészségesek és vagyonosak lesznek. A legutóbbi áldozat egy hétéves gyerek volt. Tavaly is 25 albínó vesztette életét.

Ezek az okkult gyakorlatok a Viktória-tó partvidékén szokásosak, gazdálkodók területein valamint halászok, bányászok körében is. Az albínók gyakran megkülönböztetés és üldöztetés áldozatai. Kikwete elnök a rendőrségen keresztül próbálja meg a rejtőzködő albínókat megkeresni. Az elnök megígérte, hogy védelmet nyújt az albínóknak, de az albínók továbbra is bizalmatlanok, mert néhány rendőr is részt vesz az okkult gyakorlatokban. A boszorkánydoktorok bandái felelősek az albínók megölésének megszervezéséért. Százhetvennyolc helyi lakost tartóztattak le a gyilkosságokban való részvétel gyanújával.

A tanzániai elnök közreműködött Kway-Geer asszony, az ország első albínó parlamenti képviselőjének kinevezésében, a megkülönböztetés elleni harcának elismeréseképpen. Örömmel látjuk ezt a kinevezést, mint jó irányba tett lépést. Támogatjuk a Tanzániai Albínó Egyesület tevékenységeit, és bízunk abban, hogy a bizottság valódi segítséget fog nyújtani nekik.

Urszula Krupa, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, ma az emberi jogok Tanzániában zajló megsértését vitatjuk meg. Tanzánia szubtrópusi ország, ahol az albínókat megkülönböztetés éri, mint ahogy sok más afrikai országban is.

Az albínókat azonban különösen brutális módon ölik meg Tanzániában. Tavaly több mint 25-en vesztették így életüket. 39 millió tanzániai közül 270 ezer szenved recesszív gén előfordulása által okozott genetikai hibában, ami azt jelenti, hogy bőrükben nincs festékanyag. Ezért az albínóknak látási problémáik vannak, leégnek a napon, rákban szenvednek és korán halnak. Mindkét szülőnek hordoznia kell azt a gént ahhoz, hogy láthatóvá váljon a gyerekekben. Azokat a nőket, akik albínó gyerekeket szülnek, válásra kényszerítik. A gyerekeket családi átoknak tekintik. Azt hiszik róluk, hogy tisztátalan szellem szállta meg őket, és állatként kezelik őket. Másrésztől azonban a boszorkánydoktorok azt terjesztik róluk, hogy az albínók fehér bőrének varázslatos tulajdonságai vannak, amely állítólag szerencsét és gazdagságot hoz. Ez vezet az albínók megöléséhez, akiket aztán brutálisan felnégyelnek és testrészeiket italok előállításához használják fel.

Nehéz megérteni, hogy mi lehet az ilyen kegyetlenség értelme, és milyen célt szolgálhat. Talán kísérlet arra, hogy megsemmisítsék azokat a beteg embereket, akiknek genetikai hibájuk van. A közelmúltban a kormány elítélte az erőszak alkalmazását a fehérbőrű afrikaiakkal szemben, és oktatási kampányokat folytatott. Még albínó parlamenti képviselőt is kineveztek. Az ilyen embereket érintő tragédia mégis folytatódik. Ráadásul nincs pénz a védőruházatra, és nincs más segítség a lakosság ezen háttérbe szorított tagjai részére, akiket megkülönböztetés ér, és megtagadják tőlük a munkát és az oktatást.

A nemzetközi közösség tiltakozása és kérése, oktatási és pénzügyi segítséggel együtt segítene szembeszállni ezzel a szélsőséges megkülönböztetéssel. Az is segítene, ha jogi eljárás indulna a letartóztatott és gyilkos cselekménnyel vádolt 173 állítólagos boszorkánydoktor, gyilkosságra való buzdítás és az emberi szervek kereskedelme ellen.

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök úr, csak támogatólag szeretnék hozzászólni ahhoz, amit kollégáim már elmondtak a Ház minden részéről a tanzániai albínókkal való bánásmód megdöbbentő hírével kapcsolatban. Tudom, hogy Afrika más részein is megtörténik, de Tanzániában koncentrálódik – hallottuk a 270 000 albínó számát – akiket megkülönböztetés ér, akik háttérbe szorultak, akikkel brutálisan bánnak, és akiket a testrészeikért meggyilkolnak babona, boszorkányság és számos okkult gyakorlat miatt.

Azzal, hogy ezt az ügyet itt felhoztuk (és elismerést érdemel valamennyi kollégám, akik ezt felvetették és azok, akik ezt a pontot napirendre tűzték), az Európai Parlamentben levő hangunkat adjuk a tiltakozás nemzetközi hangjához, és remélhetőleg a tanzániai kormány – és valójában mások is – meg fognak minket hallgatni.

Ez főleg oktatás kérdése, de legelsősorban az albínók védelmére van szükség a saját közösségükön belül; teljesen ki kell vizsgálnunk az ügyet. Rendkívül aggasztó, hogy néhány rendőr is a probléma része és nem lehet megbízni bennük, hogy a megoldás része legyenek.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök úr, osztjuk a parlament felháborodását az albínó lakosság ellen irányuló, növekvő számú tanzániai támadások miatt és az albínó testrészek hagyományos gyógyításhoz, babonához és a boszorkánydoktorok gyakorlataihoz kötődő, iszonyatos és illegális kereskedelme miatt.

Különösen osztjuk az ENSZ-bizottság által a nők elleni diszkrimináció megszüntetése kapcsán nemrégiben bejelentett aggodalmakat, hogy például az albínó nők és lányok a rituális gyilkosságok kimondott célpontjai. Elítélünk mindenféle megkülönböztetést és elnyomást, és elkötelezetten támogatjuk a kiirtásokat célzó politikákat és lépéseket.

El kell mondani, hogy a tanzániai kormány is elkötelezetten irtja ki ezeket a gyakorlatokat, és növeli a tudatosságot az albínó lakosság helyzetével kapcsolatban. Ezért üdvözljük az albínó parlamenti képviselő kinevezését, néhány boszorkánydoktor nemrégiben történt letartóztatását, és az elnök elkötelezettségét, ahogyan már említették, hogy igazságszolgáltatás elé állítja a felelősöket.

Általában véve az emberi jogi helyzetet is szigorúan figyeljük Tanzániában a tagállamokkal és más fejlesztési partnerekkel együtt. Számos tagállam és más partner olyan szervezeteket támogat, mint a Legal and Human Rights Centre (Jogi és Emberi Jogi Központ), amely rendszeresen figyeli az emberi jogok lehetséges megsértését. A kormányzást segítő csoport tagjaként a bizottság továbbra is összehangolja a problémával foglalkozó segítők válaszait, beleértve az Albínó Egyesületet.

A Bizottság a Tanzániában jelen lévő tagállamokkal felveti majd a problémát a tanzániai hatóságokkal folytatott politikai párbeszédében.

A 3 millió eurós, Európai Fejlesztési Alap által támogatott civil társadalmi program segíteni fog a tudatosság megteremtésében: workshopokat szerveznek, ahol az albínók helyzetét előtérbe helyezik, és hamarosan megvalósítanak egy új, érzékenységet keltő kampányt Észak-Tanzánia Mwanza régiójában.

Tehát általánosságban rendszeres párbeszédeinket használjuk fel, amikor erre az ügyre hivatkozunk. Ezeket a kérdéseket természetesen a közpénzeket érintő, az egészségügyi, az oktatási és a munkaügyi szektorokra vonatkozó folyamatos feladatok során is felvetik. Úgy gondoljuk, hogy egy független és működő igazságügyi rendszer létfontosságú.

Ezért mi, a bizottság, a hatóságokkal való kapcsolataink során kihangsúlyozzuk annak fontosságát, hogy tegyék meg a megfelelő jogi lépéseket e szörnyű tettek elkövetőivel szemben.

Felvesszük a kapcsolatot a tiszteletre méltó Kway-Geerrel, az első albínó tanzániai parlamenti képviselővel (akit már említettek), és megvitatjuk vele a lehetséges lépéseket, mert ő még jobban meg tudja nekünk mondani, mit lehet tenni. Végül, a tanzániai elnökséggel együtt megvitatjuk ezt a kérdést 2008. december 10-én a Tanzániába tervezett Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata aláírásának 60. évfordulóján.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra a vitákat követően azonnal sor kerül.

13. Szavazások órája

Elnök. – Most a szavazással folytatjuk.

13.1. Államcsíny Mauritániában (szavazás)

– A szavazást megelőzően:

Colm Burke (PPE-DE). – Elnök úr, elnézését kérem, amiért korábban elkéstem a vitáról. Ez amiatt volt, mert megpróbáltunk egyezsége jutni a 8. bekezdés szóbeli módosításáról. A megegyezés szerint a szóbeli módosítás: „tudomásul veszi a katonai junta bejelentését, miszerint új elnökválasztásokat rendeznek, ugyanakkor sajnálja, hogy – a 2005–2007 között hatalmon lévő juntával ellentétben – nem kötelezték el magukat a semlegesség mellett; kéri a hatalmon lévő katonai erőket, hogy haladéktalanul kötelezzék el magukat a demokratikus intézmények helyreállítására irányuló menetrendet illetően, az összes politikai erővel együttműködve”.

A 10. bekezdéssel kapcsolatban az írásjelet kell javítani, amiben a vita során megegyeztek. A 10. bekezdés utolsó sora így szerepeljen: „amely magával vonhatja a támogatások befagyasztását, az élelmiszer- és humanitárius segítség kivételével”.

(A parlament egyetért a szóbeli módosítás elfogadásában)

13.2. Akasztások Iránban (szavazás)

– A szavazást megelőzően:

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, azt javaslom, hogy ezeket a módosításokat az állásfoglalás végére tegyünk. Elnézést kérek, amiért ezt az utolsó pillanatban teszem, de ez kapcsolatban áll a halálbüntetésről szóló ENSZ moratóriummal, amelyre vonatkozóan a parlament már három alkalommal kifejezte véleményét. Ezért gondolom azt, hogy egy pusztán szóbeli módosítás elfogadható.

A két bekezdés, amelyekre javaslatot teszek, a következő. Nagyon lassan fogom őket felolvasni angolul:

„felhívást intéz egy határozat előterjesztésére az ENSZ következő Közgyűlésén, amelyben felkéri az összes halálbüntetést alkalmazó országot, hogy hozzon az ENSZ főtítkára és a közvélemény tudomására minden információt a halálos ítéletekről és a kivégzésekről, túllépve ezáltal a halálbüntetésekre vonatkozó államtitkon, ami egyben számos kivégzés közvetlen oka”.

A második bekezdés a következő:

„felhívást intéz egy új határozat érdekében az ENSZ főtítkárának különleges küldötte tárgyában, akinek a feladata az lenne, hogy kövesse nyomon a helyzetet, biztosítsa a lehető legnagyobb átláthatóságot a halálbüntetés rendszerében, és támogasson egy belső eljárást, amelynek célja az ENSZ halálbüntetések moratóriumára vonatkozó határozatának végrehajtása”.

(IT) Úgy látom, hogy ez mondjuk az iráni kérdés egy további témája, de ez egy olyan kérdés is, amely gyors intézkedést igényel. Ezért kérem Önöket, hogy fogadják el az állásfoglalásunk e kiegészítését.

(A parlament egyetért a szóbeli módosítás elfogadásában)

Raül Romeva i Rueda, szerző. – Elnök úr, a két módosítás elsősorban a 9. cikkre vonatkozik. Az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) konkrétan megkért minket, hogy ezt ne foglaljuk bele az állásfoglalásba. Azt hiszem, ez teljesen elfogadható, és e módosítás szerint kérem, hogy töröljék ezt a szöveget: „működjenek együtt az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságával és másokkal”. Kérem, vegyék figyelembe, hogy ebben a módosításba belefoglaltuk Hutchinson úr szóbeli módosítását is, amelyben azt kérte, hogy az ellenzék tagjait is foglaljuk bele.

A „K” pontra vonatkozóan ugyanaz a kérésünk volt ugyanazzal az alapelvvel kapcsolatban, amelyet már említettem. A szöveg, amelyet kérünk, hogy töröljenek az állásfoglalásból: „a IV. Genfi Egyezmény 27. cikke értelmében”. Itt meg kell jegyezni, hogy Kelam úr szóbeli módosítását is belefoglaljuk. Mivel ez az UNHCR konkrét kérése, ragaszkodom ahhoz, hogy ezeket vegyük figyelembe.

Paulo Casaca, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, úgy gondolom, hogy ki kell javítani, ami az imént hangzott el. Garantálni tudom ennek a Háznak, hogy az ENSZ Főbiztossága ezt semmikor sem javasolta, és nem is egyezik meg azzal, amit az imént képviselőtársunk elmondott. Ezért arra kérem a Házat, hogy ne szavazzon a javaslatra. Ez megkérdőjelezné a legfontosabb pontot, ahogy a biztos úr kiemelte, a genfi egyezmény által az Ashraf-tábor foglyainak nyújtott védelmet. Ezért nem kellene elfogadnunk ezt a módosítást úgy, ahogy előterjesztették. Azt is ki kell emelnem, hogy ez teljesen ellentétben állna azzal, amit kollégám, Hutchinson úr és képviselőtársaink az Európai Néppárt Képviselőcsoportjából javasoltak. Ezért erősen visszautasítom ezt a szóbeli módosítást.

Bernd Posselt, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, csak azt szeretném elmondani, hogy a mi csoportunk is ellenzi ezt a szóbeli módosítást, és azon a véleményen van, hogy az egyezményt továbbra is meg kell említeni, ahogy azt megtárgyaltuk a hét elején.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Elnök úr, valójában ellenzem, hogy a szóbeli módosításom a „K” pontban, ami a „volt tagjait” váltaná fel „társult tagjait”-ra, a genfi egyezmény említésének eltörlésével kapcsolják össze. A biztos úr az imént erősítette meg, hogy a IV. Genfi Egyezmény Ashraf-lakóira is vonatkozik, ezért azt szeretném kérni, hogy támogassák a módosítás első részét, amely ugyanaz, mint Hutchinson úré, de ellenezzék a genfi egyezmény említésének törlését.

Mogens Camre, az UEN képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a két utolsó felszólalóhoz csatlakozom, mivel az UEN képviselőcsoport is ellenzi az aktákban kinyomtatott meglévő szóbeli módosítások bármilyen változtatását.

Alain Hutchinson, szerző. – (FR) Elnök úr, egyszerűen azt kívánom megerősíteni, hogy nem fogjuk támogatni azt a módosítást, amelyet a képviselőtársaink terjesztettek itt elő, hanem mi előterjesztettünk egy szóbeli módosítást a 9. cikkre vonatkozóan, amely ugyanazt a sort idézi, mint amelyet a szóban forgó képviselő javasolt, és természetesen mi ezt támogatjuk.

(Romeva i Rueda úr által előterjesztett szóbeli módosításokat nem fogadják el. Kelam úr és Hutchinson úr által előterjesztett szóbeli módosításokat elfogadják.)

13.3. Albínók meggyilkolása Tanzániában (szavazás)

Elnök. – A szavazások órájának vége.

14. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

15. Egyes okiratokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

16. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

17. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

18. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

19. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 16.45 órakor berekesztik.)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az Európai Unió Tanácsának soros Elnöksége kizárólagos felelősséget vállal az alábbi válaszokért)

7. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0540/08)

Tárgy: Az EU kilátása a Lisszaboni Szerződés írek általi elutasítását követően

A Lisszaboni Szerződés írek általi elutasítását követően sok minden elhangzott a megértéssel és/vagy az EU egyes uniós polgárok irányába folytatott kommunikációjával kapcsolatban tapasztalt hiányosságokról, amely az EU nemzeti kontextusokban történő ismertetésének módjából ered úgy, hogy gyakran az EU a bűnbak a nehézségekért, miközben sok pozitív hatás fölött szemet hunynak.

Ha valóban ez a helyzet, akkor az veszélyezteti az EU legitimitását, és igen komolyan kell venni. Az EU-nak kapcsolatba kell lépnie a polgárokkal, az európaiak számára pedig uniós látásmódot kell biztosítani.

Fűzne-e megjegyzéseket a Tanács ehhez a kérdéshez, és meghatározná-e, hogy az EU hogyan tudna együttesen az uniós látásmód hiányosságainak orvoslásán munkálkodni?

8. kérdés, előterjesztette: Christopher Heaton-Harris (H-0571/08)

Tárgy: A 2009-es választások és a Lisszaboni Szerződés

A Tanács várakozásai szerint a 2009. évi európai parlamenti választások előtt ratifikálni fogják-e a Lisszaboni Szerződést?

9. kérdés, előterjesztette: Martin Callanan (H-0576/08)

Tárgy: Lisszaboni Szerződés és a jövő

Úgy véli-e a Tanács, hogy az EU-nak szüksége van újabb „gondolkodási időre” a Lisszaboni Szerződés elutasítását követően, és e gondolkodási idő végére egy újabb, átdolgozott dokumentumot vár-e, mint ahogyan az már egyszer történt?

10. kérdés, előterjesztette: David Sumberg (H-0593/08)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos szavazás

Úgy véli-e a Tanács, hogy jó ötlet az Ír Köztársaságban a Lisszaboni Szerződésről tartott második népszavazás annak ellenére, hogy a szavazók többsége elutasította a szöveget az ottani, nemrégiben tartott népszavazáson?

11. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0598/08)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződés ratifikációs folyamatának leállítása

A 2008. június 12–13-án Írországon tartott népszavazás után a Bizottság elnöke, az uniós kormányfők és az Európai Tanács tagjai nyilatkozatokat adtak ki, arra törekedve, hogy figyelmen kívül hagyják az írek által a Lisszaboni Szerződésre mondott igen hangos „nem”-et és hogy előrehaladjanak a ratifikációs folyamattal, ekként pedig nemcsak az írországi döntést veszik semmibe, hanem a Franciaországban és Hollandiában tartott, az európai alkotmányt elutasító 2005. évi népszavazások eredményét is, és mindez olyan időben történik, amikor az EU-val szembeni, egyre növekvő ellenérzés más olyan tagállamokba is átgűrűzik, amelyeket kormányaik megfosztottak a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatban a népszavazáshoz való joguktól.

Szándékában áll-e a Tanácsnak tiszteletben tartani az írek, franciák és hollandok döntését, elismerni a Lisszaboni Szerződés „halálát” és megállítani a további ratifikációs eljárásokat?

Együttes válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Június 19-én és 20-án az Európai Tanács tudomásul vette az ír népszavazás eredményét és megállapította, hogy a ratifikációs folyamat más tagállamokban folytatódik.

A francia Elnökség szoros kapcsolatot tart fenn az ír hatóságokkal. Július 21-én Sarkozy úr Bernard Kouchnerrel Dublinba látogatott, hogy meghallgassa és megértse a különböző szemléletmódokat. Találkoztak az ír hatóságokkal, a politikai pártok vezetőivel és a civil társadalom képviselőivel. Az elkövetkező hónapokban mind Párizsban, mind pedig Dublinban újabb kapcsolatokat fognak létesíteni.

Tudomásul vettem az európai ügyekkel foglalkozó ír miniszter közelmúltbeli kijelentéseit, amelyeket az írek számára egy újabb népszavazás lehetővé tételével kapcsolatos esetleges kilátásokra vonatkozóan tett.

Ahogy az Európai Tanács júniusban jelezte, tiszteletben tartjuk az írek érzékenységet és döntését. Ne feledjük azonban, hogy 24 nemzeti parlament jóváhagyta a Lisszaboni Szerződést.

Ezen túlmenően az Önök Közgyűlése igencsak tisztában van azzal, hogy az új, bizonytalan nemzetközi környezetben létfontosságú, hogy az Unió rendelkezzen azokkal a politikai és jogi forrásokkal és eszközökkel, amelyek lehetővé teszik számára célkitűzéseinek teljesítését.

Az Európai Tanács októberi ülésére készülve minden erőfeszítést meg fogunk tenni annak érdekében, hogy segítsünk az ír hatóságoknak kidolgozni a jövőre vonatkozó javaslatokat. Fontos, hogy ezek a javaslatok októberig elkészüljenek, hogy a lehető leggyorsabban megtaláljuk a mind a 27 tagállam számára elfogadható megoldást. Intézményi szinten nem vesztegethetjük az időt. Cselekednünk kell. Biztosítanunk kell, hogy az ír javaslatok alapján készen állunk jövőbeli jogi keretünket életbe léptetni, és átültetni a gyakorlatba a tanulságokat, amikor 2009-ben az európai választások megszervezése és a Bizottság összetétele válik időszerűvé.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: David Martin (H-0542/08)

Tárgy: Az izraeli telepek terjeszkedése

Milyen észrevételeket tett a Tanács Izraelnek az izraeli telepek folyamatos terjeszkedésével kapcsolatban?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Unió álláspontja egyértelmű. Ezt jó néhány alkalommal megismételte:

Ami az Európai Uniót illeti, a nemzetközi jog értelmében jogszerűtlen telepek létrehozása a megszállt palesztin területeken, beleértve Kelet-Jeruzsálemet is. A telepek létrehozása előrevetíti a palesztin területek végleges jogállására vonatkozóan folytatott tárgyalások eredményét, és veszélyezteti a két állam egymás melletti létezésén alapuló megoldás életképességét, amellyel kapcsolatban megegyezésre jutottak.

Az Európai Unió júliusban és augusztusban ismét felszólította Izraelt, hogy függessze fel valamennyi letelepedési tevékenységét – különösen a „természetes növekedéssel” kapcsolatosakat, többek között Kelet-Jeruzsálemben –, és bontsa le a 2001 márciusa óta létesített, ellenőrizetlen telepeket.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0551/08)

Tárgy: A Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások

Milyen lépéseket tesz a Tanács annak biztosítására, hogy az EU Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalásai az év vége előtt befejeződhesse, és – a Tanács véleménye szerint – hogyan alakulna a teljes körű horvát uniós tagságra vonatkozó, ezt követő menetrend?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások jól haladnak és 2008-ban igen fontos szakaszba értek. A tárgyalások 2005. októberi megkezdése óta 21 fejezetet nyitottak meg, amelyek közül hármat ideiglenesen lezártak:

25. fejezet: „Tudomány és kutatás”

26. fejezet: „Oktatás és kultúra”

20. fejezet: „Vállalkozás és iparpolitika”

A 20. fejezet lezárása mellett a július 25-i csatlakozási konferencián megnyitották az „Áruk szabad mozgásáról” szóló 1. fejezetet.

A tárgyalások üteme most és a jövőben is elsősorban attól függ, hogy Horvátország milyen előrehaladást tud elérni a megállapított feltételek teljesítése terén.

Jelenleg a legfőbb kihívás az, hogy a már megvalósult előrehaladásból merítsünk a reformok és azok végrehajtási ütemének felgyorsítására, különösen az alábbiak esetében:

az igazságszolgáltatási rendszer és az államigazgatás reformja

a korrupció elleni küzdelem, kisebbségi jogok

gazdasági reformok.

A regionális együttműködés terén az EU arra ösztönzi Horvátországot, hogy folytassa a jó szomszédsági kapcsolatok létesítésére irányuló erőfeszítéseit a következők érdekében:

végleges és kölcsönösen elfogadható megoldásokat találni a szomszédos országokkal még megoldásra váró kétoldalú kérdésekre, különösen a határkérdésekre,

munkálkodni a régió népei között a megbékélésen.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0556/08)**Tárgy: KAP**

A világszintű élelmiszerhiány és a világ népességnövekedése ismeretében egyetért-e a francia Elnökség azzal, hogy létfontosságú az uniós polgárok számára, hogy a Közös Agrárpolitika betölthesse eredeti célkitűzését – miszerint Európa számára garantálja az élelmiszerbiztonságot –, és ha igen, milyen konkrét javaslatokkal rendelkezik az Elnökség ennek biztosítására?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Mint tudják, 2008. július 3-án a francia Elnökség – az Európai Bizottsággal és az Európai Parlamenttel közösen – konferenciát szervezett „Ki fogja táplálni a világot?” címmel, ahol részt vett az uniós intézmények és nemzetközi szervezetek – többek között a FAO, az IFAD és a WTO – számos képviselője, valamint több kontinensről a civil társadalom képviselői. A konferencia valamennyi résztvevője elismerte, hogy a mezőgazdaság jelentős szerepet tölt be a növekedés és fejlődés katalizátoraként.

Június 19-én és 20-án az Európai Tanács újólag megismételte az Unió által az élelmiszerárakra nehezedő nyomás mérséklése céljából már megtett intézkedéseket:

az intervenciós készletek értékesítése

az exportvisszatérítések csökkentése

a 2008-ra vonatkozó területpihentetési követelmény megszüntetése

a tejkvóták növelése és a gabonára vonatkozó behozatali vámok felfüggesztése.

Ezek az intézkedések segítettek az ellátás javításában és a mezőgazdasági piacok stabilizálásában.

Az Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő az e problémák kezelésére irányuló további intézkedéseket.

Mind Európában, mind pedig másutt a világon a leginkább hátrányos helyzetben lévők támogatására irányuló egyedi intézkedéseket dolgoznak ki a Bizottságban, a Tanács pedig ezeket októberben fogja megvizsgálni.

A KAP állapotfelmérésén túlmenően a francia Elnökség azt reméli, hogy megindul a közös agrárpolitika jövőjére irányuló elmélkedés annak meghatározása céljából, hogy termelési módszereink és szervezésünk megfelelően igazodnak-e élelmiszerbiztonsági követelményeinkhez és napjaink egyéb kihívásaihoz.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0561/08)

Tárgy: Az egyre emelkedő megélhetési költségre reagáló intézkedések

Európában mindenütt aggodalmat keltettek a rekordmértékű májusi inflációs szám adatok – 3,7% az euroövezet és 3,9% az Európai Unió esetében –, amelyek különös nehézséget okoznak a társadalom szegényebb rétegei számára, beleértve az alacsony fizetésből élőket, a nyugdíjasokat, a munkanélkülieket a fiatalokat és a gazdasági migránsokat.

Milyen intézkedéseket fog ajánlani a francia Elnökség az egyre emelkedő megélhetési költségekre válaszul?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Ön kollégája, Matsis úr kérdésére válaszul július 8-án már részben megválaszoltam ezt a kérdést.

Igaz azonban, hogy a nyáron a helyzet némileg megváltozott. A nyersanyagok árának emelkedésében lassulás tapasztalható. Ez jó hír, bár ez még mindig nem elég. Ennek ellenére azonban fontos ezt hangsúlyozni.

Mint tudják, 2008. június 19-én és 20-án az Európai Tanács megtárgyalta a mezőgazdasági és élelmiszerárak alakulását. Ennek nyomán egy sor egyedi intézkedést vezettek be a 2008. októberi vagy decemberi Európai Tanácsra figyelemmel.

Ahogy az imént említettem, e tekintetben fontos újból elismételni az Unió által – például az intervenciók készletek eladása, az exportvisszatérítések csökkentése, a területpihentetési követelmény megszüntetése és a tejkvóták növelése révén – az élelmiszerárakra nehezedő nyomás mérséklése és a piacok stabilizálása érdekében már megtett intézkedéseket.

A meghozandó intézkedések tekintetében az Európai Tanács hangsúlyozta a bioüzemanyag-politikák fenntarthatóságának, az e politikák által az élelmiszer célú mezőgazdasági termékekre gyakorolt esetleges hatások értékelésének, valamint – szükség esetén – a felmerülő problémák kezelése érdekében meghozandó intézkedések fontosságát.

Mind Európában, mind pedig másutt a világon a leginkább hátrányos helyzetben lévők támogatására irányuló egyedi intézkedéseket dolgoznak ki a Bizottságban, a Tanács pedig ezeket októberben fogja megvizsgálni.

Nem feledkezem meg azonban az e kérdés és a nemzetközi kereskedelem alakulása közötti összefüggésekről sem.

A dohai fordulóról júliusban folytatott tárgyalások az EU összes erőfeszítése ellenére sem eredményeztek kiegyensúlyozott megállapodást. Nincs itt az ideje annak, hogy egy többoldalú – vagy ennek hiányában kétoldalú és regionális – keretben keressük az eszközöket arra, hogy elősegítsük a harmadik országok számára termelésük javítását és exportjaik előmozdítását.

Az Európai Tanács üdvözölte a Bizottság arra irányuló kezdeményezéseit, hogy meg kell vizsgálni a kiskereskedelmi ágazatban a korlátozó szabályozások kérdését, valamint hogy szorosan nyomon kell követni az árukhoz kapcsolódó pénzügyi piacokon végzett tevékenységeket – beleértve a spekulatív kereskedelmet –, valamint azoknak az ármozgásra gyakorolt hatását és az esetleges politikai kihatásokat. A Tanács felszólította a Bizottságot, hogy a 2008. decemberi Európai Tanács előtt tegyen erről a kérdéstről jelentést, valamint hogy vegye fontolóra megfelelő politikai válaszlépések javasolását, beleértve a piac átláthatóságának javítására irányuló intézkedéseket is.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0562/08)

Tárgy: Jogsegély

A büntetőeljárásokban a gyanúsítottak eljárási jogainak javítását célzó eszközre vonatkozóan folytatott tárgyalások kudarca után hajlandó-e a Tanács sürgősen foglalkozni a jogsegély kérdéssel?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács jelenleg nem foglalkozik a jogsegélyre vonatkozó egyetlen kezdeményezéssel sem. Kész arra, hogy a kérdést – a Szerződéssel összhangban – egy, a Bizottság vagy valamely tagállam által tett egyéb kezdeményezéssel együtt megvizsgálja.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Gunnar Hökmark (H-0565/08)

Tárgy: Európai Kutatási Térség (ERA)

A Tanácsnak az ERA tekintetében egy átfogó politikai irányítás kialakítására irányuló törekvése számtalan lényeges kérdést érint, mint például a politikai térség, az ERA területi hatályának, valamint a szubszidiaritás elvének meghatározása.

Hogyan és milyen időbeli kilátások mellett foglalkozik ezzel a Tanács?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács tisztában van a lisszaboni célkitűzések teljesítésének egyik legfőbb pillérét és az európai versenyképesség hajtóerejét képező Európai Kutatási Térség (ERA) által játszott kulcsfontosságú szereppel.

A márciusi Európai Tanácson és a Versenyképességi Tanács 2008. májusi ülésén megállapították az ERA politikai irányításának tágabb körvonalait. A tagállamokat felkérték, hogy a következő ERA-kezdeményezések tekintetében állapítsák meg az irányítási rendelkezéseket:

- közös programtervezés a kutatás terén,
- kutatói partnerség,
- az európai kutatási infrastruktúrákkal kapcsolatos jogi keret,
- a szellemi tulajdon hatékony kezelése és védelme,
- nemzetközi együttműködési stratégia az ERA tekintetében.

Tudjuk, hogy ennek irányítása javításra szorul, a francia Elnökség pedig reméli, hogy az év végéig sor kerül a „2020-ra szóló kilátás” meghatározására a hosszabb távú Európai Kutatási Térség kidolgozása céljából. E

tekintetben szorosan együtt fogunk működni a cseh és a svéd Elnökséggel, mivel ezt valamennyi uniós Elnökség prioritásnak tekinti.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Diana Wallis (H-0567/08)

Tárgy: Igazságügyi képzés az Európai Unióban

Általános egyetértés övezi azt, hogy a nemzeti bírói kar és az igazságügyi személyzet képzése elsődlegesen a tagállamok feladata. Akkor miért van az, hogy a tagállamok az európai igazságügyi képzési hálózat költségvetéséhez csak kevesebb mint egynegyeddel járulnak hozzá?

A Lisszaboni Szerződésben a bírói kar és az igazságügyi személyzet képzésére előírt jogalapokat tekintve például a Tanács elegendőnek tartja-e ezt a finanszírozást az Európai Unióban az említett képzés megfelelő támogatásának biztosításához?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács óriási jelentőséget tulajdonít a bírói kar és az igazságügyi személyzet képzésének, valamint az európai igazságügyi térség kialakításával kapcsolatos igazságügyi együttműködésnek.

Közösségi szinten azonban még nem határoztuk meg az összes eszközt. Ezért számos kezdeményezésre került sor:

Július 7-én és 8-án Cannes-ban a francia Elnökség a bel- és igazságügyi miniszterek tanácsa informális ülésének jelentős részét a bírói kar és az igazságügyi személyzet képzése tárgyának szentelte. A tagállamok egyhangúlag egyetértettek abban, hogy jelentősen fokozni kell az e területen végzett erőfeszítéseket.

Ezt követően július 10-én Franciaország 10 másik tagállammal együtt előterjesztette a Tanács, valamint a tagállamok kormányai Tanács keretében ülésező képviselőinek állásfoglalás-tervezetét azzal a céllal, hogy jelentős politikai támogatást ajánljon fel az Európai Unióban a bírói kar és az igazságügyi személyzet képzése területén tett intézkedések fokozására.

Elindítottak egy, az erőfeszítések harmonizálására irányuló további kezdeményezést is, az európai igazságügyi képzési hálózatot, a belga jog szerinti – az uniós jogi keret hatályán kívül eső –, nem nyereségorientált szövetség formájában. E kezdeményezés közösségi finanszírozásban, a részt vevő tagállamoktól pedig pénzügyi támogatásban részesül. Reméljük, hogy bekerül az EU rendszerébe. A francia Elnökség nemcsak hogy emellett áll, hanem aktívan is támogatni fogja a projektet.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0568/08)

Tárgy: Uniós pénzügyi támogatás Afganisztánnak és Iraknak

Afganisztán és Irak a nemzetközi fejlesztési támogatás és a többoldalú együttműködés, valamint – különösen az Európai Unió – próbájává válik.

Abban a helyzetben van-e a Tanács, hogy az elkövetkező években növelje az Afganisztánnak és Iraknak nyújtott uniós pénzügyi támogatást? Mi a Tanács álláspontja abban a kérdésben, hogy megfelelő egyensúlyt kell elérni egyrészt a bűnüldözéssel kapcsolatos kiadások és a katonai műveletek támogatása, másrészt pedig a polgári újjáépítés és a humanitárius segítségnyújtás, valamint az egészségügyi szolgáltatások és az oktatás javítása között?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

2008. május 26–27-i következtetéseiben a Tanács emlékeztetett arra, hogy az Európai Unió egy olyan biztos, stabil, demokratikus, virágzó és egységes Afganisztánt kíván látni, ahol tiszteletben tartják az emberi jogokat. Általánosságban véve az Európai Unió szilárdan elkötelezett Afganisztán mellett. Nemcsak valamennyi tagállama, hanem az Európai Bizottság is finanszírozza a kormányzás előmozdítására és a jogállamiságra, a vidékfejlesztésre, az egészségügyre és a szociális védelemre, az aknamentesítésre és a regionális együttműködésre irányuló programokat. Következésképpen a június 12-én Párizsban Afganisztán támogatására megtartott nemzetközi konferencián az Európai Bizottság bejelentette, hogy 500 millió euróval fog hozzájárulni ezekhez az intézkedésekhez a 2008-tól 2010-ig tartó időszakban. Ami az EU afganisztáni tevékenységeit illeti, meg kell említenem az EBVP keretében zajló EUPOL afganisztáni missziót, amely figyelemre méltó munkát végez az afgán rendőrség képzése terén.

Az Afganisztánban zajló ilyen egyedi európai intézkedéseken túlmenően, a tisztelt képviselő helyesen hangsúlyozza azt, hogy a nemzetközi közösség afganisztáni fellépése két fő elemre épül: egy katonai és egy, a polgári újjáépítésből álló elemre. E két szempont szorosan kapcsolódik egymáshoz, és a nemzetközi közösség Afganisztánnal kapcsolatos globális megközelítéséből ered. A nemzetközi katonai jelenlét valóban csak akkor indokolható, ha olyan feltételek megteremtésére törekszik, amelyek előmozdítják Afganisztán intézményi, gazdasági és társadalmi fejlődését.

Következésképpen az Afganisztánban folytatott nemzetközi erőfeszítésnek mindkét szempontot magában kell foglalnia. A nemzetközi közösség – miután az áprilisban megrendezett bukaresti csúcson megerősítette az afganisztáni katonai erőfeszítését – az Afganisztán támogatására júniusban megtartott nemzetközi konferencián úgy határozott, hogy lényegesen és jelentős időszakra megnöveli Afganisztán újjáépítése iránti politikai és pénzügyi kötelezettségvállalását. Azáltal, hogy csaknem 14 milliárd eurót halmozott fel, valamint megújította a nemzetközi közösség és az afgán hatóságok közötti partnerséget, a konferencia óriási sikernek bizonyult Afganisztán és népe számára. Óriási siker volt ez az Európai Unió számára is, amely sikeresen és teljes mértékben hangsúlyozni tudta az ország sikeres fejlődése szempontjából kulcsfontosságú kérdésekre vonatkozó álláspontjait.

Ami Irakot illeti, a Tanács 2008. május 26–27-i következtetéseiben újólá megismételte, hogy az Európai Unió egy olyan biztonságos, stabil, demokratikus, virágzó és egységes Irakot kíván látni, ahol tiszteletben tartják az emberi jogokat. Az Európai Unió segélymissziókat hajt végre az ország újjáépítésének támogatása érdekében. Ami a jogállamiságot illeti, az EUJUST LEX program 1 400 iraki rendőrségi, igazságszolgáltatási és büntetés-végrehajtási alkalmazott képzését tette lehetővé. E misszió pozitív eredményei láttán valószínű, hogy megbízatását 2009 júniusában meghosszabbítják azzal a céllal, hogy a képzést az iraki biztonsági helyzetben bekövetkezett változásokhoz igazítsák, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az Unió erőfeszítései a lehető leginkább megfeleljenek az ezen ágazatokban dolgozók igényeinek. Ezen együttműködési tevékenységeken túlmenően az Európai Unió aktívan részt vesz Iraknak a nemzetközi közösségbe való újbóli beilleszkedésében azáltal, hogy támogatja az Irakkal megkötendő nemzetközi megállapodást, valamint a kereskedelmi és együttműködési megállapodás megkötéséről folytatott tárgyalásait.

Ne feledjük, hogy egyrészt a katonai műveletekkel kapcsolatos kiadások, másrészt pedig az újjáépítésre és humanitárius segítségnyújtásra fordított kiadások között egyensúlyt kell fenntartani, és mindenekelőtt, hogy a művelet mindkét eleme ugyanazon célkitűzés – a biztonság javítása és a békefenntartás – részét képezi.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0579/08)

Tárgy: Az EU és a Közel-Kelet

Kinyilvánítaná a Tanács, hogy az Európai Unió hogyan kezeli a jelenlegi izraeli és palesztinai politikai helyzetet, továbbá hogy miként szándékozik előmozdítani a térségben a békét és a megbékélést?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Amint a tisztelt képviselő úr is tudja, a közel-keleti béke és megbékélés a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) stratégiai prioritása az uniós tagállamok számára.

Jelenleg az Unió az erőfeszítések két főbb típusában vesz részt a béke előmozdítása érdekében a térségben.

Először is szorosan együttműködik a Kvartett többi tagjával és a térségbeli partnereivel annak érdekében, hogy ösztönözze az izraelieket és palesztinokat arra, hogy közösen oldják meg az őket megosztó vitákat, azzal a céllal, hogy a békemegállapodás megkötésére 2008 vége előtt sor kerülhessen, amint arról Annapolisban tavaly novemberben megállapodtak. Nevezetesen, az Európai Unió már több mint tíz éve egy, a békefolyamatért felelős különleges képviselőt jelöl ki, aki mindkét féllel együtt dolgozik. Ezt a pozíciót jelenleg Marc Otte nagykövet tölti be.

Másodsorban az Európai Unió nemrégiben hozott létre egy cselekvési stratégiát, amelynek címe: „Államépítés a közel-keleti béke érdekében”. Ez a 2007 novemberében előterjesztett és a tagállamok által az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa keretében jóváhagyott stratégia különösen az EU jelenlegi és jövőbeli, a palesztin államépítés megerősítésére irányuló technikai és pénzügyi támogatásával kapcsolatos tevékenységeket rendszerezi.

Köztudott, hogy az Európai Unió és tagállamai jó ideje a Palesztin Hatóság legnagyobb adományozói közé tartoznak: ők egyedül adják költségvetésének csaknem egyharmadát, az összes külföldi segítségnek pedig több mint a felét. Ezt az uniós támogatást egy – jelenleg PEGASE-ként ismert – különleges pénzügyi mechanizmus révén biztosítják. Ez a mechanizmust épp most támogatta azt a hároméves palesztin reformot és fejlesztési tervet, amelyet 2007 decemberében hagytak jóvá a nemzetközi pénzintézetek, és amely a Területek kormányzásához, az állami infrastruktúrákhoz, a magánszektor fejlesztéséhez a társadalmi fejlődéshez kapcsolódik.

Az Európai Unió azonban nem elégszik meg pusztán azzal, hogy adományozó legyen: részt vesz például a palesztin rendőrség képzésében is, és felszerelést biztosít számukra (ez az ún. EUPOL COPPS misszió, azaz olyan polgári misszió, amelyre az EBVP-missziókra vonatkozó jogi rendszer az irányadó). Az Unió arra is kész, hogy bármely pillanatban újrakezdje határőrizeti segítségnyújtó misszióját a rafahi határátkelőnél (EUBAM Rafah), amennyiben a körülmények ezt lehetővé teszik.

Szintén a palesztin államépítés megerősítése céljából az Európai Unió a Kvartett képviselőjével, Tony Blairrel szoros együttműködésben, kevesebb mint egy év alatt három nemzetközi konferenciát szervezett, illetve támogatott erőteljesen az alábbi témákban: a Palesztin Hatóság finanszírozása (párizsi konferencia, 2007. december); magánbefektetés a palesztin területeken (betlehem-i konferencia, 2008. május); és végül a polgári biztonság és a jogállamiság támogatása (berlini konferencia, 2008. június). E konferenciák mindegyike azt eredményezte, hogy forrásokat bocsátottak rendelkezésre és új intézkedéseket állapítottak meg a palesztin államépítés megerősítése érdekében.

Végül a cselekvési stratégia keretében az Unió azt a különös hozzájárulást vizsgálja, amelyet egy, a felek által támogatott jövőbeli békemegállapodás végrehajtásával kapcsolatban tehetne.

A tisztelt képviselő tehát biztos lehet afelől, hogy az Európai Unió minden utat-módot feltár és teljes befolyását hajlandó latba vetni annak biztosítása érdekében, hogy a közel-keleti békefolyamat továbbra is előrehaladjon.

*
* *

24. kérdés, előterjesztette: Seán Ó Neachtain (H-0583/08)

Tárgy: A vámmentes vásárlásra vonatkozó uniós szabályok

Gyakran érkeznek hozzám panaszok olyan európai polgároktól, akik uniós tagállami repülőtereken haladnak át harmadik országból érkezve, ahol is a vámmentesen vásárolt árucikkeiket az európai repülőtéri hatóságok elkobozzák.

Meg tudná-e mondani a Tanács, hogy mikor fogja könnyíteni és enyhíteni ezeket a szabályokat azáltal, hogy több kétoldalú megállapodást köt harmadik országokkal?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A HÉA-ra és a jövedéki adóra vonatkozó közösségi jogszabályokkal összhangban az Európai Unióba egy harmadik országból behozott valamennyi áru adóköteles.

Mindazonáltal a kettős adóztatás elkerülése érdekében az adómentességre vonatkozó közösségi rendszer vonatkozik a harmadik országokból érkező utasok személyes poggyászában lévő áruk nem kereskedelmi jellegű behozatalaira. Jelenleg a 69/169/EGK irányelvvel⁽⁴⁾ összhangban a tagállamok nem alkalmaznak adót az olyan árukra, amelyek értéke nem haladja meg a 175 eurót. Ez az összeg a 2007/74/EK irányelv⁽⁵⁾ értelmében 2008. december 1-jétől 300 euróra, a tengeri és légi utasok esetében pedig 430 euróra növekszik.

E pénzügyi küszöbök mellett vámmentesen hozhatók be a dohánytermékek és az alkoholtartalmú italok is bizonyos mennyiségben, az ezen árucikkkel kapcsolatos határértékeket pedig az irányelvek határozzák meg.

Meg kell jegyezni, hogy a 69/169/EGK irányelv mennyiségi korlátozásokat is megállapít a tea, kávé és parfüm esetében alkalmazandó jövedéki adó alóli mentességre vonatkozóan, amely korlátozások az 1007/74/EK irányelv értelmében 2008. december 1-jétől megszűnnek.

A Tanács nem kapott ajánlást a Bizottságtól a tisztelt képviselő által említettekhez hasonló megállapodások megkötésére.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Nirj Deva (H-0587/08)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződés és a védelmi politika

A Lisszaboni Szerződés külpolitikai rendelkezései meghatározásának folyamatában bármikor szóba került-e egy uniós hadsereggel kapcsolatos elképzelés? Úgy véli-e a Tanács, hogy továbbra is van lehetőség egy uniós hadseregre, még most is, amikor a Lisszaboni Szerződés nem tud hatályba lépni, mivel azt nem ratifikálta az összes tagállam?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Amint azt az Európai Tanács számos alkalommal – különösen Helsinkiben, Nizzában, Laekenben és Sevilleben – kijelentette, az EBVP kidolgozása révén nem törekszenek egy európai hadsereg létrehozására.

Az EU kapacitása kialakításának folyamata (általános célkitűzés) valójában az önkéntes hozzájárulások elvén alapul, és a közösen meghatározott követelményekre eseti alapon reagál.

Ezen túlmenően minden egyes uniós művelet tekintetében az egyes tagállamok határozzák meg hozzájárulásaik szintjét a nemzeti eljárásnak megfelelően. Végső esetben ez a hozzájárulás továbbra is a tagállam hatáskörébe tartozik.

Végül – bármely műveleten kívül – a szóban forgó erőket mindenkor azok a tagállamok ellenőrzik, amelyekhez azok tartoznak. Az Európai Unió tehát nem rendelkezik ilyen állandó erővel.

*
* *

27. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0589/08)

Tárgy: Társaságok igazgatóinak javadalmazása

Az Eurogroup elnöke által az Európai Parlament 2008. július 9-i plenáris ülésén tett és az EKB elnöke által megismételt, a társaságok igazgatóinak biztosított rendkívül magas fizetésekre vonatkozó észrevételek tekintetében, mi a Tanács elnökségének véleménye azokról a javaslatokról, hogy növelni kell a munkáltatói hozzájárulásokat és az olyan társaságokra kivetett adókat, amelyek hatalmas összegeket fizetnek ki jutalékok

⁽⁴⁾ A nemzetközi utazás során alkalmazott import forgalmi és jövedéki adó alól nyújtott mentességre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezések összehangolásáról szóló, 1969. május 28-i 69/169/EGK tanácsi irányelv (HL L 133., 1969.6.4., 6. o.)

⁽⁵⁾ A harmadik országokból beutazó személyek által importált termékek után fizetendő hozzáadottérték-adó és jövedéki adó alóli mentesítésről szóló, 2007. december 20-i 2007/74/EK tanácsi irányelv (HL L 346., 2007.12.29., 6. o.)

és végkielégítési csomagok („arany ejtőernyő”) formájában? Szükség van-e most egy, a társaságok irányítására vonatkozó európai magatartási kódex bevezetésére az igazgatók fizetésével kapcsolatos átláthatóság előmozdítása érdekében, tiszteletben tartva ugyanakkor a társasági sokféleséget Európában? Ki tudná-e a Tanács fejteni, hogy a vonatkozó bizottsági ajánlás⁽⁶⁾ miért talált süket fülekre a tagállamokban és az érintett társaságoknál? Intézkedéseket kell-e tenni az igazgatók fizetési rendjével kapcsolatos információk közzétételének biztosítására, valamint a magas beosztású igazgatók és a részvényesek közötti összeférhetlenségek elkerülése érdekében? Mely tagállamok intézkedtek már ez ügyben és hogyan?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Elnökség hangsúlyozza, hogy a társaságok igazgatóinak biztosított fizetések átláthatóságával és megadóztatásával kapcsolatos kérdések elsődlegesen a tagállamok hatáskörébe tartoznak. Az Elnökség mindazonáltal elismeri ezek jelentőségét és polgáraink aggályait. Következésképpen ezt a kérdést a pénzügyminiszterek és az EU központi bankjai vezetőinek szeptember 12-én és 13-án Nizzában megrendezendő informális találkozásán meg fogják vitatni. E tárgyalás célja az e területen meglévő legjobb nemzeti gyakorlatok meghatározása lesz.

Az említett ülés legfőbb eredményeit – szokás szerint – az Elnökség honlapján teszik majd közzé.

*
* *

28. kérdés, előterjesztette: Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0591/08)

Tárgy: Szelektív halászfelszerelés használata

A Tanács legutóbbi jogalkotási javaslatai nem tesznek semmit a balti országokban a szelektív halászfelszerelés használatára irányadó szabályokkal kapcsolatban érzett kételyek eloszlátása érdekében. Az Európai Unió miért nem írta elő a szelektív halászfelszerelés – mint például a BACOMA-típusú szelektálóablakkal ellátott hálók vagy a T90-típusú hálók – használatát a Balti-tengeren kívüli vizekre, amikor az ilyen típusú felszerelés használata kötelező a Balti-tengeren?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács megköszöni a tisztelt képviselőnek a szelektív halászfelszerelés használatára vonatkozó kérdését.

Jelenleg a Balti-tenger és a Földközi-tenger kivételével az Európai Unió legtöbb tengeri övezetére kiterjedő, a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló, 1998. március 30-i 850/98/EK tanácsi rendelet⁽⁷⁾ nem teszi lehetővé a Bacoma-típusú szelektálóablakkal ellátott felszerelés, illetve a T90-es zsákvég használatát.

Mindazonáltal a halászati erőforrások technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslat⁽⁸⁾ olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek anélkül teszik lehetővé az ilyen felszerelés jövőbeli használatát, hogy az kötelező lenne. Ezt a javaslatot jelenleg tárgyalják a Tanácsban. A Tanács érdeklődéssel várja a Parlament e javaslatra vonatkozó véleményét.

*
* *

⁽⁶⁾ A jegyzett társaságok igazgatóinak díjazására vonatkozó megfelelő rendszer előmozdításáról szóló, 2004. december 14-i 2004/913/EK bizottsági ajánlás (HL L 385., 2004.12.29., 55. o.)

⁽⁷⁾ HL L 125., 1998.4.27., 1–36. o.

⁽⁸⁾ COM(2008)324 végleges, 2008. június 4-i bizottsági javaslat, 10476/08. sz. dokumentum

29. kérdés, előterjesztette: Johan Van Hecke (H-0595/08)**Tárgy: Unió a földközi-tengeri térségért**

Júliusban kezdte meg működését az Unió a földközi-tengeri térségért, a Földközi-tengerrel határos 17 nemzetnek az Európai Unióval különféle regionális projektek mentén való összekapcsolására irányuló erőfeszítés. Néhány ország azonban szánalmas emberi jogi előzményekkel bír.

Marokkóban például márciusban Casablancától 250 kilométerre északra, Fez városában óriási tömegsírt fedeztek fel. Az emberi jogi aktivisták szerint az embereket a hadsereg lőtte le egy 1990-es általános tüntetés leverésére tett kísérlet során. A szakértők szerint a tömegsírokban lévő testek felfedezése bizonyíték arra, hogy Marokkó legújabb kori történelmében milyen súlyos emberi jogi jogsértésekre került sor. A marokkói hatóságok mind a mai napig nem törölték el a halálbüntetést és a Római Statútumot sem ratifikálták.

Vajon az Unió a földközi-tengeri térségért a demokratikus reformokkal kapcsolatos nyomásgyakorlás és az Unió nem uniós tagjaiban a jobb emberi jogi gyakorlatok platformjaként is szolgál majd? Felveszi-e az Elnökség az Unió üléseinek napirendjére az emberi jogi aggályokat?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A földközi-tengeri térségről tartott párizsi csúcson (július 13.), a „Barcelonai folyamat: Unió a földközi-tengeri térségért” állam- és kormányfői kijelentették, hogy ez a folyamat a barcelonai folyamat vívmányaira fog épülni, amelynek három fejezete (politikai párbeszéd, gazdasági együttműködés és szabadkereskedelem, valamint az emberi, társadalmi és kulturális párbeszéd) továbbra is az euro-mediterrán kapcsolatok központi elemét képezi. Az ezen a csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozatban az állam- és kormányfők hangsúlyozták a demokrácia és a politikai pluralizmus megerősítésére irányuló elkötelezettségüket is. Kinyilvánították a vonatkozó nemzetközi jogi okmányokban szereplő demokratikus elvek, emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásán alapuló közös jövő kiépítésére irányuló törekvésüket is, beleértve a gazdasági, szociális, kulturális, polgári és politikai jogok előmozdítását, a nők társadalomban betöltött szerepének megerősítését, a kisebbségek tiszteletét, a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni küzdelmet, valamint a kulturális párbeszéd és a kölcsönös megértés javítását.

Ezen túlmenően az európai szomszédsági politika keretében meglévő társulási megállapodások és cselekvési tervek tartalmazzanak emberi jogi kötelezettségvállalásokat is, és előírják az ilyen vonatkozású kérdések felvetésének lehetőségét. Így tehát megindult egy kifejezetten az emberi jogokra összpontosító kétoldalú párbeszéd a Földközi-térség déli részén elhelyezkedő néhány országgal, nevezetesen Egyiptommal, Jordániával, Marokkóval és Tunéziával.

*
* *

30. kérdés, előterjesztette: Syed Kamall (H-0600/08)**Tárgy: A Lisszaboni Szerződés ratifikálása**

Végrehajtható-e jogszerűen a Lisszaboni Szerződés bármely része, ha csak 26 tagállam ratifikálja a szöveget?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Lisszaboni Szerződés 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban, a Szerződés rendelkezései csak akkor alkalmazhatók, ha az összes aláíró állam letétbe helyezte a megerősítő okiratot.

*
* *

31. kérdés, előterjesztette: Mihael Brejc (H-0602/08)**Tárgy: A parlament havonkénti vándorlása**

A jelenlegi Parlament – és elődei – életében is jó néhány felhívást intéztek már a strasbourgi ülések megszüntetésére. Az európai közvélemény erőteljesen bírálja azt a helyzetet, amelyben a képviselőknek és a tisztviselőknek Brüsszelből Strasbourgba kell vándorolniuk, és úgy vélik, hogy az erre fordított összegeket – évi több mint 200 millió EUR – másutt hasznosabban el lehetne költeni. Azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy több mint egymillió európai polgár támogatta a jövés-menés elleni tiltakozásokat.

Jövőre új Parlamentet választunk, és az emberek fel fogják tenni a kérdést, hogy miért ingázunk továbbra is? A Tanács szerint hogyan kellene megválaszolni ezt a kérdést?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 289. cikkével és az Európai Atomenergia-közösség létrehozásáról szóló szerződés 189. cikkével összhangban: „A Közösség intézményeinek székhelyét a tagállamok kormányai közös megegyezéssel határozzák meg.”

Az EKSz. 311. cikkével összhangban a Szerződések szerves részét képező, az Európai Közösségek és az Europol intézményeinek, egyes szerveinek és szervezeti egységeinek székhelyéről szóló 8. jegyzőkönyv értelmében: „Az Európai Parlament székhelye Strasbourg, ahol a tizenkét, havonta tartandó plenáris ülészak zajlik, beleértve a költségvetési ülészakot is. A további plenáris ülészakokat Brüsszelben tartják. Az Európai Parlament bizottságai Brüsszelben üléseznek. Az Európai Parlament Főtitkársága és annak szervezeti egységei Luxembourgban maradnak.”

Meg kell jegyezni, hogy a Szerződéseket – beleértve ezt a jegyzőkönyvet is – valamennyi tagállam a saját alkotmányos eljárásaival összhangban írta alá és ratifikálta. Az intézmények székhelyeire vonatkozó rendelkezések bármely módosításának ugyanezzel az eljárással kell történnie, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikke állapít meg.

Az intézmények székhelyének meghatározása nem a Tanács, hanem a tagállamok hatáskörébe tartozik.

*
* *

32. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0607/08)**Tárgy: A zsoldos magánseregek által elkövetett bűncselekmények**

Az amerikai imperialisták és szövetségeseik jelentős szerződéseket kötöttek a Blackwaterben előírtakhoz hasonló zsoldos seregekre vonatkozóan, amelyek megszállják Irakot és más országokat, és halálos támadásokat intéznek a fegyver nélküli lakosság ellen, továbbá kábítószer-kereskedelemben és más jogellenes tevékenységekben vesznek részt. A zsoldos seregek igénybevétele mélységesen reakciós taktika, ennek árát pedig az emberek fizetik meg. A szervezett bűnözés elleni küzdelem jegyében vezető politikusok és szakszervezeti vezetők legyilkolásában segédkeznek, és általában véve ellenségesen lépnek fel a munkásosztály mozgalmaival szemben, nemcsak Irakban – ahol kegyetlenségük szállóigévé vált –, hanem Afganisztánban, Latin-Amerikában és másutt is, ahol a főként a polgári kormányoktól érkező utasításokra eljáró fegyveripar által leszállított csúcstechnológias nehézfegyverzetükkel fejtik ki működésüket.

Elítéli-e a Tanács a Blackwater és más zsoldos magánseregek bűncselekményeit, és felszólít-e azok betiltására?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem tárgyalta meg a Blackwater vagy általánosságban más katonai és biztonsági magántársaság tevékenységeit. A Tanács azonban úgy véli, hogy a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló uniós iránymutatásokban említetteknek megfelelően, egy konfliktus valamennyi

résztvevőjének tiszteletben kell tartania a nemzetközi humanitárius jogot és az emberi jogokat. A katonai és biztonsági magántársaságok alkalmazása ezt az elvet semmilyen módon nem változtatja meg.

Felhívjuk a figyelmet a 2008. május 5-én az Európai Parlament által a katonai és biztonsági magántársaságokról megrendezett legutóbbi meghallgatásra, valamint az Európai Parlament Biztonsági és Védelmi Albizottsága által a katonai és biztonsági magántársaságok egyre fokozódó szerepéről kért tanulmányra, amelyet az említett meghallgatáson ismertettek.

*
* *

33. kérdés, előterjesztette: Leopold József Rutowicz (H-0608/08)

Tárgy: Üvegházhatás

Szükségesnek tartja-e a Tanács egy munkacsoport kinevezését az üvegházhatáshoz hozzájáruló valamennyi tényező tényleges hatásának értékelésére, valamint annak érdekében, hogy átfogó energiapolitikát hozhassanak létre e hatás csökkentésére?

Az üvegházhatással kapcsolatos viták és jelentések javarészt a szén-dioxidhoz kapcsolódnak, mellőzve a metán említését, amely szintén hozzájárult az ózonlyuk kialakulásához és az üvegházhatáshoz. 1 köbméter metán valójában ugyanolyan hatásokat vált ki, mint 24 köbméter szén-dioxid. A metán a bányászat, az állatok és az emberek, valamint a bomlásfolyamatok révén kerül a légkörbe. Hangsúlyozni kell, hogy a néhány országban előállított metán teszi ki az üvegházhatás 30%-át.

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészekán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Mint tudják, a Bizottság 2007 januárjában terjesztette elő az „energetikai/éghajlatváltozási” jogalkotási csomagot, amely arra törekszik, hogy egyidejűleg kezelje az üvegházhatást okozó gázok csökkentésével, az energiabiztonság javításával, valamint az Európai Unió hosszú távú versenyképességének biztosításával kapcsolatos kihívásokat. A csomag számos javaslatot tartalmaz az energia és az éghajlatváltozás területén.

A csomagban szereplő egyik javaslat – az erőfeszítések megosztására irányuló javaslat – kiterjed a Kiotói Jegyzőkönyv A. mellékletében felsorolt valamennyi üvegházhatást okozó gázra, azaz a szén-dioxidra (CO₂), a metánra (CH₄), a nitrogén-oxidra (N₂O), a fluorozott szénhidrogénekre (HFC-k), a perfluor-karbonokra (PFC-k) és a kén-hexafluoridra (SF₆), amelyeket széndioxid-egyenértékben fejeznek ki.

Ami a mezőgazdaságot – és még pontosabban az éghajlatváltozást – illeti, szeretném emlékeztetni Önöket, hogy az Európai Tanács 2008. június 19–20-i következtetéseiben kimondta, hogy létfontosságú a mezőgazdasági termeléssel kapcsolatos innováción, kutatáson és fejlesztésen munkálkodni, különösen energiahatékonyságának, termelékenységi növekedésének és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodási képességének fokozása érdekében.

A Tanács eddig nem kapott olyan javaslatokat, amelyek egy, az üvegházhatáshoz hozzájáruló valamennyi tényező tényleges hatásának értékelésével foglalkozó testület kinevezésére vonatkoztak volna, de – mint ismeretes – az „energetikai/éghajlatváltozási” csomagban szereplő javaslatokra vonatkozóan folytatott tárgyalások folytatódnak a Tanácsban és az Európai Parlamenttel, hogy még ez év vége előtt létrejöhessen egy általános megállapodás.

*
* *

34. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0610/08)

Tárgy: Irán megtámadására vonatkozó fenyegetések

Újabban Izrael egyre inkább harcias álláspontra helyezkedik Iránnak szemben, válaszul annak nukleáris programjára, fokozva a katonai hadművelet megindítására irányuló fenyegetéseit. Ezt igencsak egyértelművé tették a védelmi miniszter, Ehud Barak által kiadott legújabb nyilatkozatok, amelyek szerint Izrael kész támadást indítani Irán ellen, hangsúlyozva, hogy Izrael a múltban több alkalommal kinyilvánította, hogy hajlandó habozás nélkül cselekedni. A fenyegetéseket alátámasztották a görög területen 2008. május 28. és

június 12. között Görögország és Izrael által közösen szervezett „Glorious Spartan” légierő manőverei, amelyek egy iráni nukleáris üzem ellen indított elméleti izraeli támadást szimuláltak. E fejlemények megerősítik, hogy az Izrael által folytatott agresszív imperialista taktika folyamatos fenyegetést jelent a térségben a békére és az érintett népekre nézve.

Elítéli-e a Tanács ezeket az agresszív fenyegetéseket, valamint kiképzési gyakorlatok szervezését egy Irán ellen indítandó izraeli katonai hadművelet előkészületeként, amely hadművelet kiszámíthatatlan következményekkel járna az érintett népekre, valamint a békére nézve a szóban forgó térségben és világszerte?

Válasz

Ezt az Elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi első brüsszeli ülészekán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács támogatja Javier Solana Főtitkárt/Főképviselőt és a Hatok Csoportját (Németország, Kína, Egyesült Államok, Franciaország, Egyesült Királyság, Oroszország), amelyek tevékenyen keresik az Irán és a nemzetközi közösség között az iráni nukleáris program kérdésével összefüggésben kialakult válság diplomáciai megoldását. Az iráni nukleáris ügyben érintett kérdések jelentős hatással járnak a régió stabilitására és a nemzetközi atomsorompó-rendszerre nézve.

A Tanács minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy olyan békés és tárgyalás útján létrejött megoldást érjen el, amely válaszol a nemzetközi közösség aggályaira. E célból – amint azt a Tanács több ízben megismételte – elszántan kell folytatnunk azt a „kettős megközelítést”, amely a párbeszéd iránti nyitottságot és – abban az esetben, ha Irán megtagadja az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa határozatainak alkalmazását – a szankciók fokozását ötvözi.

A Tanács ugyanakkor sajnálatát fejezi ki minden olyan nyilatkozat miatt, amelyek veszélyeztethetik a tárgyalásos úton létrejött megoldás elérésére tett erőfeszítéseket, és emlékeztet arra, hogy a lehető legerőteljesebben elítéli az iráni hatóságok által több alkalommal is megfogalmazott, Izraellel szembeni fenyegetéseket.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

41. kérdés, előterjesztette: Christopher Heaton-Harris (H-0573/08)

Tárgy: Fogyasztóvédelem és a Lisszaboni Szerződés

Úgy véli-e a Bizottság, hogy az immáron „elhunyt” Lisszaboni Szerződés segítséget jelentett volna a fogyasztóvédelem terén az Európai Unióban, és van-e a Bizottságnak bármiféle terve a Szerződésben foglalt, fogyasztóvédelemmel kapcsolatos bármely rendelkezések területén történő előrehaladásra vonatkozóan?

Válasz

A 2008. júniusi Európai Tanács tudomásul vette az ír népszavazás eredményeit és az írek abbéli szándékát, hogy javaslatot tegyenek az előrehaladásra. A Bizottság semmilyen módon nem bocsátja előre a ratifikációs folyamat kimenetelét.

A Lisszaboni Szerződés segítene abban, hogy a kibővült Unió hatékonyabban és demokratikusabban cselekedjen, ami az összes politikai terület számára előnyös. Ugyanez igaz a fogyasztóvédelmi politikára is, amelyre vonatkozóan a Bizottság elfogadott egy, a 2007–2013-as időszakot felölelő stratégiát.

*
* *

45. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0586/08)

Tárgy: A hitelminősítő ügynökségek szabályozása

Tudna-e a Bizottság részletes értékeléssel szolgálni a hitelminősítő ügynökségek Európai Unión belüli, jövőbeli szabályozására javasolt megoldásra vonatkozóan?

Válasz

A Bizottság 2007 nyarán megkezdte a hitelminősítő ügynökségek (HMÜ-k) hitelpiacokon végzett tevékenységeinek és a másodlagos jelzálogpiaci zavarban játszott szerepük felülvizsgálatát.

A felülvizsgálatból levont következtetések ismeretében jelenleg zajlik a munka egy sor, a HMÜ-kkel kapcsolatban meghatározott problémára adandó szabályozási válasz tekintetében. A Bizottság a szabályozási keret legfőbb jellemvonásairól tárgyal. A konzultációs dokumentumok olyan szabálycsomag elfogadását javasolják, amelyek számos olyan anyagi követelményt vezetnének be, amelyeket a HMÜ-knek tiszteletben kellene tartaniuk hitelminősítő tevékenységeik EU-n belüli engedélyeztetése és gyakorlása során. A fő célkitűzés annak biztosítása lenne, hogy a hitelminősítések megbízható és pontos információforrásokat képeznek a befektetők számára. A HMÜ-k kötelesek lennének az összeférhetetlenség kezelésére, megbízható hitelminősítési módszertannal kellene rendelkezniük és növelniük kellene minősítési tevékenységeik átláthatóságát. A konzultációs dokumentumok a HMÜ-k hatékony uniós felügyelete tekintetében is javasolnak két lehetőséget: az első lehetőség az Európai Értékpapír-szabályozók Bizottságának (CESR) megerősített koordinációs szerepére és a nemzeti szabályozók közötti erőteljes szabályozói együttműködésre épül. A második lehetőség a HMÜ-k európai szintű nyilvántartása céljából egy európai ügynökség (akár a CESR, akár egy új ügynökség) létrehozását és a hitelminősítéssel kapcsolatos tevékenységek felügyelete vonatkozásában a nemzeti szabályozókra való hagyatkozást ötvözné. A konzultáció az uniós jogszabályokban a hitelminősítésekre való túlzott támaszkodás kérdésével kapcsolatos esetleges megközelítésekkel is foglalkozik.

Ennek az előkészítő munkának 2008 őszén egy jogalkotási javaslat Bizottság általi elfogadásával kellene lezárulnia.

*
* *

46. kérdés, előterjesztette: David Sumberg (H-0594/08)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződés és a belső piaci funkciók

Úgy véli-e a Bizottság, hogy a Lisszaboni Szerződés halála – amelyet az idézett elő, hogy azt nem minden tagállam ratifikálta – jó dolog a belső piac működése szempontjából?

47. kérdés, előterjesztette: Syed Kamall (H-0601/08)

Tárgy: Lisszaboni Szerződés és a belső piac

Most, hogy a Lisszaboni Szerződés halott – mivel azt nem mind a 27 tagállam ratifikálta – egyetért-e a Bizottság azzal, hogy a Szerződés nem erősítette meg kellőképpen a belső piacot, valamint hogy bármely jövőbeli uniós szerződésnek továbbra is szilárdan elkötelezettnek kell maradnia a szabad kereskedelem és a belső piac eszméi iránt?

Együttes válasz

A kérdés első részére válaszul a Bizottság szeretné a tisztelt képviselők figyelmébe ajánlani az Európai Tanács 2008. júniusi következtetéseit. Az Európai Tanács tudomásul vette Írországból a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatban tartott népszavazás eredményét, és egyetértett azzal, hogy több időre van szükség a helyzet elemzéséhez. Megjegyezte, hogy az ír kormány aktív konzultációt folytat majd – mind nemzeti szinten, mind pedig a többi tagállammal – annak érdekében, hogy javaslatot tegyen egy előrevezető, közös útra vonatkozóan. Az Európai Tanács emlékeztetett arra, hogy a Lisszaboni Szerződés célja elősegíteni a kibővített Unió számára, hogy hatékonyabban és demokratikusabban működhessen. Megállapította, hogy akkorra 19 tagállam parlamentje ratifikálta a Szerződést, valamint hogy a ratifikációs folyamat további országokban is folytatódik. A Lisszaboni Szerződés ratifikációját azóta további három országban hagyták jóvá. Az Európai Tanács jelezte, hogy ezzel a kérdéssel október 15-én foglalkozik majd annak érdekében, hogy megvizsgálja az előrevezető utat. Az Európai Unió soros elnöke, Sarkozy úr a Parlament előtt tett, 2008. július 10-i felszólalásában megerősítette ezt a megközelítést.

A belső piac mindeddig az európai integráció középpontjában állt és áll majd továbbra is. Jövője nem kapcsolódik közvetlenül a Lisszaboni Szerződéshez. Ezért folytatódni fog a belső piac megerősítésére és hatékonyabbá tételére irányuló munka, hogy az továbbra is a jólét és a gazdasági növekedés motorja lehessen az uniós polgárok és vállalkozások javára.

*
* *

51. kérdés, előterjesztette: Marco Pannella (H-0544/08)

Tárgy: Emberi jogok és Vietnam

Az elmúlt pár évben Vietnam jelentős gazdasági fellendülést tapasztalt, amelyet (többek között) az EU fejlesztési támogatási és pénzügyi támogatási politikái segítettek. Az ország GDP-jének növekedése az emberi jogi visszaélések számának növekedésével párosult. Különösen 2001 és 2004 között a hegyipártiak (Montagnard) által letartóztatott politikai fogoly vár még szabadon bocsátására, miközben a Khmer Kampuchea Krom egyre több tagja keres menedéket Kambodzsában vallási üldöztetés miatt.

Tekintettel arra, hogy a Bizottság erőfeszítéseket tesz annak biztosítására, hogy fejlesztési politikái még inkább összhangba kerüljenek az emberi jogokkal, a Bizottság elégedett-e azzal a hatással, amelyet támogatása az etnikai és vallási kisebbségek, a bevándorló munkások és a demokráciáért fellépő aktivisták helyzetére gyakorolt Vietnamban?

Nem tartja-e a Bizottság szükségesnek annak ellenőrzését, hogy a vietnami kormány betartja-e azokat a jogi kötelezettségvállalásokat, amelyeket az együttműködési megállapodások aláírásakor, valamint a polgári, politikai, szociális és gazdasági jogokról szóló nemzetközi egyezmények ratifikálásakor tett?

Válasz

Miközben elismeri Vietnam gazdasági nyitottságának előnyeit, a Bizottság osztja a Parlamentnek az országban uralkodó emberi jogi helyzettel kapcsolatos aggályát. Az etnikai és vallási kisebbségek, valamint az emberi jogi aktivisták jogai létfontosságú alapjai a demokratikus társadalomnak és a fenntartható fejlődésnek. A Bizottság kiterjedt szerepet vállal nemzeti, regionális (azaz az ASEAN) és többoldalú szinten annak érdekében, hogy biztosítsa a jogok tiszteletben tartását és védelmét. Míg a Bizottság tevékenyen előmozdítja Vietnamban az emberi jogok védelmének javítására összpontosító projekteket, elismeri, hogy még mindig sok a tennivaló.

A Bizottság jelenleg számos olyan projektet hajt végre, amelyek célja a vietnami szegények és hátrányos helyzetű emberek életminőségének javítása. A Bizottság jelenleg egy 18 millió eurós projektet hajt végre (a 2006–2010-es időszakra vonatkozóan), amelynek fő célja az egészségügyi szabványok javítása azáltal, hogy jó minőségű megelőző, gyógyító és egészségjavító gondozást biztosít az északi fennsíkon és a középső hegyvidékeken élő szegények számára. A Bizottság emellett 11,45 millió euróval támogatja azt a Világbank által végrehajtott projektet, amely az alapvető egészségügyi ellátások kiterjedtebb hozzáférhetőségét fogja eredményezni, különösen a vietnami hegyvidéki területeken élő közösségek szintjén. A projekt várhatóan mintegy 3 millió ember – többnyire etnikai kisebbségek és szegények – javát szolgálja majd. Létezik továbbá a Bizottság és az ENSZ Menekültügyi Főbiztosa Hivatalának (UNHCR) egy közös projektje is, amely a hátrányos helyzetű bennszülött családok számára kívánja biztosítani az oktatáshoz való egyenlő és korlátlan hozzáférést.

A Bizottság – a helyi emberi jogi párbeszéd keretében és a vegyes bizottság emberi jogi alcsoportjában – továbbra is nyomást gyakorolt a vietnami kormányra annak érdekében, hogy előrehaladás történjen az emberi jogok védelme terén. Ezen túlmenően az új partnerségi és együttműködési megállapodásról (PEM) folytatott, jelenleg zajló tárgyalások során a Bizottság szilárdan kitart amellett, hogy abba be kell építeni az emberi jogi záradék és az emberi jogok terén folytatott együttműködésről szóló záradék alapvető elemeit.

A vietnami miniszterelnök-helyettes és külügyminiszter, Pham Gia Khiem közelegő látogatása során a Bizottság foglalkozni fog Vietnam nemzetközi kötelezettségvállalásainak kérdésével, és sürgetni kívánja a vietnami kormányt, hogy tartsa be a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségekmányt és az egyéb nemzetközi emberi jogi normákat belső jogszabályaiban.

*
* *

52. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0552/08)

Tárgy: Bizottsági képviselők a Kaukázusban

Tervezi-e a Bizottság képviselőt vagy legalábbis megfigyelő iroda létesítését Csecsenföldön, tekintettel az ottani problémákra és az ország stratégiai fontosságára, és mi az általános helyzet a Bizottság képviselőinek eloszlása, valamint a Bizottságnak a kaukázusi térségben végrehajtandó műveletekre vonatkozó középtávú tervei tekintetében?

Válasz

A Bizottság nem tervezi sem képviseleti, sem megfigyelő iroda létesítését sem Csecsenföldön, sem másutt az észak-kaukázusi térségben. A Bizottság tevékenyen részt vállalt a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásra irányuló erőfeszítésekben Észak-Kaukázusban a térségbeli konfliktus egésze során, az Európai Bizottság moszkvai Humanitárius Segélyezési Irodája (ECHO) pedig – többek között a térségben tett gyakori látogatásokon keresztül – nyomon követi ezt a segélyezési erőfeszítést. Ami a térségben lévő többi országot illeti, a Bizottságnak van küldöttsége Tbilisiben, Jerevánban és egy új küldöttsége Bakuban, így erősítve meg jelenlétét a térségben.

*
* *

53. kérdés, előterjesztette: Vural Öger (H-0560/08)

Tárgy: Keleti partnerség – A regionális együttműködés formái az európai szomszédsági térségben

Az Unió a földközi-tengeri térségért létrehozását követően jelenleg fontolgatják európai szinten egy Unió Kelet-Európáért létrehozását. Felmerült egy Unió a Fekete-tengerért elgondolása is. 2008 májusában Svédország és Lengyelország előterjesztett egy „Keleti partnerség” című munkadokumentumot, amely az EU és Ukrajna, a Moldovai Köztársaság, Azerbajdzsán, Örményország, Grúzia és Belarusz közötti fokozott együttműködést javasolta.

Mi a Bizottság véleménye az EU–Kelet-európai Unióra irányuló javaslatról? Elő fog-e terjeszteni a Bizottság konkrét javaslatokat egy ilyen partnerségre vonatkozóan egy közlemény formájában, amint azt az Unió a földközi-tengeri térségért esetében is tette? Tud-e a Bizottság bármiféle információval szolgálni egy ilyen partnerség alappilléreire vonatkozóan? Az Unió a földközi-tengeri térségért mintaként fog-e szolgálni ezzel összefüggésben, és az Unió Kelet-Európáért keretében a hangsúly szintén a projektorientált együttműködésre helyeződik-e majd? Van-e olyan elnevezés, amelyet a Bizottság előnyben részesít az említett unióval kapcsolatban? Mi a Bizottság álláspontja a több különböző „Unió” létrehozásának alapelvéről?

Válasz

Az európai szomszédsági politika jelenleg is és a jövőben is kulcsfontosságú prioritás a Bizottság számára. Ezzel összefüggésben a Bizottság a keleti partnerekkel meglévő kétoldalú kapcsolatok megerősítésén fáradozik. A Bizottság örül az e célhoz gyakorlati módon hozzájáruló olyan javaslatoknak, mint amilyen például a lengyel–svéd kezdeményezés is.

2008 júniusában az Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy haladjon a munkával, és 2009 tavaszán terjesszen a Tanács elé egy, a „keleti partnerség” módozataira vonatkozó javaslatot, a megfelelő kezdeményezések alapján.

A Bizottság azonnal elkezdett dolgozni ezen. Jelenleg elmondható, hogy a Bizottság javaslatai a következő elvekre épülnek majd:

- a) Az egyes partnerekkel folytatott kétoldalú, differenciált együttműködésen alapuló európai szomszédsági politika adja továbbra is az EU keleti szomszédaival meglévő kapcsolatok fő keretét. A szóban forgó partnerek is egyértelműen ezt akarják.
- b) A javaslatoknak a már meglévő struktúrákon kell alapulniuk, azokat kell kiegészíteniük és azokhoz kell értéket hozzáadniuk anélkül, hogy megkétszereznék a már folyamatban lévő intézkedéseket és különösen az egy évvel ezelőtt létrehozott fekete-tengeri szinergiát, amely most hozza meg konkrét eredményét a helyszínen.
- c) Bármely új többoldalú keretnek az összes uniós tagállamot magában kell foglalnia, hogy az Unió teljes politikai és gazdasági súlyát latba vethesse, valamint hogy partnerei fokozatosan közelebb kerülhessenek az Unióhoz.
- d) Az új javaslatoknak természetesen azoknak a szomszédoknak az egyértelmű támogatását kell élvezniük, amelyekre a javaslatok irányulnak.

*
* *

54. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0563/08)**Tárgy: Uniós finanszírozás a kínzás megelőzésével kapcsolatos programokra**

Az Európai Unió vezető szerepet vállal a kínzás megelőzésének finanszírozásában és a kínzás áldozatainak támogatásában a Demokrácia és az Emberi Jogok Európai Eszközeinek (EIDHR) keretében. Az uniós finanszírozást a tervek szerint fokozatosan megszüntetik és/vagy csökkentik 2010-től kezdődően, a hiányt pedig a tagállamoknak kell átvállalniuk. Manfred Nowak, az ENSZ kínzással foglalkozó különleges előadója a közelmúltban óva intett ettől a tervtől, hacsak előbb nem készül átfogó program és nem születnek egyértelmű kötelezettségvállalások.

Tekintettel arra, hogy a fokozatos megszüntetést már tervbe vették, a Bizottság rendelkezik-e egyértelmű kötelezettségvállalással a tagállamok részéről arra vonatkozóan, hogy a jelenlegi szinteken tartják majd a kínzás megelőzésével kapcsolatos projektek finanszírozását?

Válasz

A világon mindenütt a kínzás és az embertelen bánásmód megelőzése és megszüntetése az EU emberi jogi politikájának egyik legfőbb célkitűzése. Ezzel összefüggésben a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy folytatja a kínzással szembeni küzdelemre irányuló jelentős támogatását a Demokrácia és az Emberi Jogok Európai Eszközeinek (EIDHR) keretében. Nem tervezi általános támogatásának csökkentését ezen a területen. A 2007–10-es időszakra több mint 44 millió eurót különítettek el erre a célra. Ez a finanszírozás teljes mértékben összhangban áll a korábbival.

A Bizottságnak azonban szándékában áll némiképpen átirányítani a kínzás áldozatai számára létrehozott rehabilitációs központoknak az EIDHR keretében nyújtott támogatást. Valóban az uniós központoknak nyújtott támogatás fokozatos megszüntetését tervezi 2010-től kezdődően, azzal a céllal, hogy még több, a kínzás áldozatai számára létrehozott rehabilitációs központot finanszírozhasson az EU-n kívül, ahol a kormányzati vagy magántámogatás gyakorta igen csekély vagy nem létező. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az EIDHR egy, a nem kormányzati szervezetek EU-n kívüli projektjeinek támogatására szánt eszköz, valamint hogy az uniós tagállamok az EKSz. és a nemzetközi jog értelmében kötelesek segítséget nyújtani a kínzás áldozatainak. 2008 áprilisában a Tanács emlékeztetett a kínzás megelőzésére és a rehabilitációs programokra irányuló pénzügyi támogatás fontosságára, és kifejezetten felszólította a tagállamokat, hogy támogassák a kínzás áldozatai számára létrehozott rehabilitációs központokat.

A Bizottság pontosan tisztában van a szóban forgó átirányításnak esetleges következményeivel, és igen óvatosan közelíti meg ezt a kérdést. A Bizottság és tagállamok elkötelezettek annak biztosítása iránt, hogy a fokozatos megszüntetés nem a kínzás áldozatainak kárára történik az EU-ban. E célból a Bizottság már elindította a konzultációs folyamatot az érdekelt felekkel, beleértve a megfelelő ENSZ-szerveket és nem kormányzati szervezeteket is. A következő hónapokban – egy átfogó megközelítés kialakítása érdekében – szeretné feltérképezni a kínzás áldozatainak jelenlegi igényeit és a támogatás alternatív formáit.

*
* *

55. kérdés, előterjesztette: Gerard Batten (H-0564/08)**Tárgy: EU–Oroszország csúcstalálkozó**

A nemrégiben Hanti-Manszijszkban tartott EU–Oroszország csúcstalálkozóval összefüggésben kifejtene nekem a Bizottság, hogy felvetette-e Alexander Litvinyenko meggyilkolásának kérdését, ahogyan arra én magam kértem fel Ferrero-Waldner asszonyt az Európai Parlamentben 2008. június 18-án az EU–Oroszország csúcstalálkozó (2008. június 26–27.) előkészületeiről tartott vitán?

Mindez annak fényében történt, hogy a gyilkossággal kapcsolatban minden jel arra utalt, hogy azt orosz állami szervek hajtották végre, az orosz hatóságok pedig megtagadták a legfőbb gyanúsított, Andrej Luguvoj kiadatásának engedélyezését.

Amennyiben a kérdést felvetették, mi volt a válasz? Ha nem vetették fel, miért nem?

Válasz

Alexander Litvinyenko halálával kapcsolatban a Bizottság hivatkozni kíván az EU nevében az EU Elnöksége által több mint egy évvel ezelőtt tett nyilatkozatra, amelyben az EU kifejezetten kinyilvánította „abbéli csalódottságát, hogy Oroszország nem működik konstruktívan együtt az Egyesült Királyság hatóságaival”,

és hangsúlyozta „az üggyel kapcsolatban az Orosz Föderáció sürgős és konstruktív együttműködésének fontosságát.” Ez az álláspont azóta sem változott, a Bizottság pedig továbbra is felveti majd e kérdést az Oroszországgal folytatott párbeszédének keretében.

A Bizottság úgy véli, hogy az Oroszországgal meglévő kapcsolataink vezérelvét a jogállamiságnak kell képeznie, az Oroszország által – különösen az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet keretében – vállalt, kötelező nemzetközi kötelezettségvállalások tiszteletben tartásával összhangban.

A 2008 júniusában tartott, legutóbbi EU–Oroszország csúcstalálkozón a Bizottság üdvözölte, hogy Medvegyev elnök továbbra is hangsúlyt helyez Oroszországban a jogállamiság javításának szükségességére, és továbbra hangsúlyozni fogja számára annak fontosságát, hogy biztosítsa az említettek gyakorlatban történő végrehajtását.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0569/08)

Tárgy: Uniós pénzügyi támogatás Afganisztánnak és Iraknak

Afganisztán és Irak a nemzetközi fejlesztési támogatás és a többoldalú együttműködés, és különösen az Európai Unió próbájává válik. Tekintettel például a Bizottság nemzeti indikatív programjára, amely a 2007-től 2010-ig tartó időszakra 610 millió eurót különít el Afganisztán számára, igen fontos megtalálni és végrehajtani egyrészt a bűnüldözéssel kapcsolatos kiadások és a katonai műveletek támogatása, másrészt pedig a polgári újjáépítésre és a humanitárius segítségnyújtásra, valamint az egészségügyre és oktatásra fordított kiadások közötti megfelelő egyensúlyt.

Mit tervez a Bizottság ezen a téren? Növekedni fog az Afganisztánnak és Iraknak nyújtott uniós pénzügyi támogatás? Milyen programokat és projekteket kívánnak finanszírozni az elkövetkező három évben? Szándékában áll-e a Bizottságnak, hogy rendszeresen értékeli az Afganisztánnak és Iraknak nyújtott uniós pénzügyi támogatás hatékonyságát, valamint hogy az Európai Parlamentet megfelelően tájékoztatja az ilyen jellegű értékelés eredményeiről?

Válasz

1. A Bizottság határozottan egyetért annak fontosságával, hogy hatékony támogatást biztosítsanak az afganisztáni és iraki újjáépítéshez, valamint azzal, hogy lakosságuk biztonsági helyzetét és jólétét javítani kell.

A 2007–2010-es időszakra szóló afganisztáni indikatív program tekintetében rendelkezésre álló pénzeszközök nagy részét a vidékfejlesztéssel, kormányzással és egészségügygel kapcsolatos újjáépítés támogatására osztották szét. Az oktatás a Világbank által kezelt Afganisztáni Újjáépítési Vagyonkezelői Alapon keresztül részesül támogatásban.

Irak esetében a Bizottság sajnos még nem tudott kidolgozni egy többéves indikatív programot. A biztonság, a törekény politikai helyzet és a gyorsan változó életkörülmények egyelőre nem teszik lehetővé az ilyen többéves tervezést. Következésképpen az Iraknak nyújtott támogatás eddig különös intézkedéseken keresztül valósult meg. 2008-ban a Bizottság azt javasolja, hogy a 72 millió eurós összeg 85%-át a lakosság és a menekültek számára nyújtott alapvető szolgáltatásokra, valamint az iraki intézmények számára biztosított technikai segítségnyújtás egyensúlyára különítsék el.

2. Az Afganisztánról szóló országstratégiai dokumentum meghatározza az Afganisztánnak 2007–2013-ban nyújtott közösségi pénzügyi támogatás prioritásait. A 2007–2010-es időszakra 610 millió eurót különítettek el. Ezen felül Afganisztán részesül a tematikus költségvetési tételekből, a Demokrácia és az Emberi Jogok Európai Eszközéből, a humanitárius segítségnyújtásból és a stabilitási eszközökből nyújtott támogatásból.

Irak esetében mind az iraki kormány, mind pedig a nemzetközi közösség egyetért abban, hogy a jövőben az adományozói támogatásnak arra kell összpontosítania, hogy javítsa az iraki intézmények abbéli kapacitását, hogy jobban kihasználják Irak jelentős pénzügyi forrásait. A Bizottság ezért támogatását az iraki intézmények számára biztosított technikai segítségnyújtásra és a lakoságnak nyújtott alapvető szolgáltatások javítására összpontosítja.

3. A Bizottság az Afganisztánra vonatkozó 2008. évi éves cselekvési programban az egészségügyre (60 millió EUR) a szociális védelemre (24 millió EUR), az igazságszolgáltatásra és a vámügyekre (30 millió EUR)

és a mezőgazdaságra (30 millió EUR) fog támogatást javasolni. A várakozások szerint a 2009. évi programok a kormányzásra, a vidékfejlesztésre, a taposóaknákkal kapcsolatos intézkedésekre és a regionális együttműködésre, a 2010. évi programok pedig az egészségügyre, a vidékfejlesztésre és a kormányzásra fordítandó finanszírozást tartalmazzák majd.

Irak esetében – a többéves programozás hiányában – jelenleg nem terveznek programokat a következő három évre. 2008-ra vonatkozóan az Irakkal kapcsolatos különleges intézkedést fogják a Tanács és a Parlament elé terjeszteni 2008 októberében. Ez a Parlamentben 2008 júniusában kiosztott tájékoztató feljegyzésben szereplő iránymutatásokat fogja követni.

4. Az Afganisztánnak nyújtott közösségi pénzügyi támogatást helyszíni missziók és látogatások, független, eredményorientált felügyelő missziók, rendszeres projektjelentések, valamint a koordinált adományozói párbeszéd mechanizmusa és a kormány irányítóbizottságai révén folyamatosan felügyelik és értékelik. A 2006. évi költségvetési mentesítéssel összefüggésben a Bizottság megerősítette abbéli szándékát, hogy rendszeresen jelentést tesz a Parlamentnek a támogatás afganisztáni végrehajtásáról. Az első helyzetjelentést épp most teszik közzé az Interneten, és azt rendszeresen aktualizálják majd.

2008 során Irakban két ellenőrzési misszióra és egy helyszíni értékelésre került sor. Az első eredmények pozitívak. A végleges eredményeket és következtetéseket meg fogják osztani a Parlamenttel, amint azok rendelkezésre állnak.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Martin Callanan (H-0572/08)

Tárgy: Külkapcsolatok és a Lisszaboni Szerződés

Most, hogy a Lisszaboni Szerződés halott – mivel azt nem mind a 27 tagállam ratifikálta – hogyan kívánja a Bizottság fejleszteni az EU külkapcsolatokban és külügyekben való szerepvállalását a Szerződésben foglalt rendelkezések nélkül?

Válasz

A Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatban 2008 júniusában tartott ír népszavazáson adott nemleges szavazatokat követően az Európai Tanács 2008. június 19–20-i ülésén megvizsgálta a helyzetet. Megállapították, hogy több időre van szükség a helyzet elemzéséhez. Megjegyezték, hogy az ír kormány aktív konzultációt folytat majd – mind nemzeti szinten, mind pedig a többi tagállammal – annak érdekében, hogy javaslatot tegyen egy előrevezető, közös útra vonatkozóan. Az Európai Tanács jelezte, hogy ezzel a kérdéssel október 15-én foglalkozik majd annak érdekében, hogy megvizsgálja az előrevezető utat.

Az Európai Tanács emlékeztetett arra, hogy a Lisszaboni Szerződés célja elősegíteni a kibővített Unió számára, hogy hatékonyabban és demokratikusabban működhessen. A Bizottság úgy véli, hogy az új Szerződés hatálybalépése és jövőbeli végrehajtása megerősítené az EU külső dimenzióját és növelné a világban az uniós intézkedések következtetességét és egységességét.

Mindeközben – és amint az az „Európa a világban” című, 2006. júniusi közleményében⁽⁹⁾ is szerepelt – a Bizottság eltökélt az iránt, hogy hozzájáruljon az EU külkapcsolatai hatékonyságának, eredményességének és láthatóságának megerősítéséhez a hatályos Szerződések alapján.

A Bizottság továbbra is aktívan hozzájárul majd az előrevezető úttal kapcsolatos kérdések közös átgondolásához.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Manuel Medina Ortega (H-0528/08)

Tárgy: A hazatérő bevándorlók befogadásáról szóló megállapodások

A bevándorlók hazatéréséről szóló, nemrégiben elfogadott irányelvre való hivatkozással, tájékoztatna-e a Bizottság az olyan országokkal kötött megállapodások (vagy megállapodások megtárgyalásának) jelenlegi állásáról, amelyek az Európába irányuló kivándorlás legfőbb forrásai, és amely megállapodások célja annak

⁽⁹⁾ COM/2006/278 végleges

biztosítása, hogy ezek az országok visszafogadják azokat a bevándorlókat (különösen a kíséret nélküli kiskorúakat), akiket Európa nem tud befogadni?

Válasz

Jelenleg a Bizottság felhatalmazással rendelkezik arra, hogy 16 országgal tárgyaljon visszafogadási megállapodásokról. A Tanács Marokkó, Srí Lanka, Oroszország, Pakisztán, Hong Kong, Makaó, Ukrajna, Albánia, Algéria, Kína, Törökország, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Szerbia, Montenegró, Bosznia és Hercegovina, valamint Moldova tekintetében irányelvek megtárgyalására vonatkozó határozatokat fogadott el.

A Bizottság 16 országból 11-gyel fejezte be sikeresen a tárgyalásokat. Európai közösségi visszafogadási megállapodások léptek hatályba Hong Konggal és Makaóval 2004 márciusában, illetve júniusában, Srí Lankával 2005 májusában, Albániával 2006 májusában, Oroszországgal 2007 júniusában és végül a további négy nyugat-balkáni országgal, Ukrajnával és Moldovával pedig 2008 januárjában.

A Pakisztánnal folytatott tárgyalások a tárgyalásvezetők szintjén 2007 szeptemberében zárultak le. A megállapított szöveg a pakisztáni kabinet hivatalos jóváhagyására vár.

A megállapodás Marokkóval történő megkötése továbbra is prioritás marad az EU számára. A tárgyalások folyamatban vannak, és remélhetőleg a nem túl távoli jövőben le is zárulnak majd.

Törökországgal a tárgyalások hivatalosan 2006-ban indultak meg, de azóta kevés előrehaladás történt. Egy Törökországgal kötött európai közösségi visszafogadási megállapodás megléte továbbra is prioritás az EU számára, és jelenleg mérlegelik a patthelyzet feloldásának módjait.

Végül pedig, Algériával és Kínával hivatalosan még nem indultak meg a tárgyalások, de már erőfeszítések történnek ennek lehető leghamarabbi megvalósítására.

*

* *

59. kérdés, előterjesztette: Armando França (H-0531/08)

Tárgy: A polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítése

A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló 1348/2000/EK tanácsi rendelet⁽¹⁰⁾ (amelyet az Európai Parlament és a Tanács 2005-ben javított és tett naprakésszé) remek eszköz a bírósági iratok kézbesítésének egyszerűsítésére, megkönnyítésére és felgyorsítására, végső soron pedig az uniós kereskedelem fokozására és összességében az EU gazdaságának megerősítésére.

A bővítés jelenlegi állapotának (27 tagállam) és annak ismeretében, hogy ezt a fontos rendeletet átfogóan végre kell hajtani, kifejtene-e a Bizottság, hogy eddig mely tagállamok fogadták el a rendeletet? Milyen mértékben hajtották végre a rendeletet az EU-n belül, és tervez-e a Bizottság bármiféle intézkedést az átvevő intézmények kézikönyvének és a kézbesíthető iratok gyűjteményének naprakésszé tétele érdekében? Mikor kell kiadni a rendelet végrehajtására vonatkozó következő jelentést?

Válasz

A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 1348/2000/EK tanácsi rendelet mind a 27 tagállamban alkalmazandó. Dánia tekintetében a rendeletet 2007. július 1-jétől kell alkalmazni az Európai Közösség és a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló megállapodás⁽¹¹⁾ alapján.

2004 októberében a Bizottság elfogadott egy, a rendelet alkalmazásáról szóló jelentést. A jelentés arra a következtetésre jutott, hogy 2001-ben történt hatálybalépése óta a rendelet alkalmazása általánosságban javította és meggyorsította az iratok tagállamok közötti közvetítését és kézbesítését. A továbbítás és kézbesítés meggyorsításának főbb okai a következők voltak: a helyi szervek közötti közvetlen kapcsolatok bevezetése, a postai kézbesítés és a közvetlen kézbesítés lehetősége, valamint a formanyomtatványok bevezetése.

⁽¹⁰⁾ HL L 160., 2000.6.30., 37. o.

⁽¹¹⁾ HL L 300., 2005.11.17.

Mindazonáltal a rendelet alkalmazásában részt vevő sok személy – különösen a helyi szerveknél – továbbra sem rendelkezett elegendő ismerettel a rendelettel kapcsolatban. Ezen túlmenően a rendelet bizonyos rendelkezéseinek alkalmazása nem teljesen kielégítő. A rendelet alkalmazásának további javítása és megkönnyítése érdekében fontolóra kell venni e rendelkezések kiigazításait.

Következésképpen 2005 júliusában a Bizottság javasolta (COM(2005) 305) a rendelet bizonyos rendelkezéseinek módosítását. 2007. november 13-án a Parlament és a Tanács elfogadta a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkézbesítés) és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1393/2007/EK rendeletet. Az új rendelet 2008. november 13-án lép hatályba.

Az 1348/2000/EK tanácsi rendelettel összefüggésben a legfontosabb módosítások a következők:

Egy olyan szabály bevezetése, amely előírja, hogy az átvevő intézmény minden szükséges lépést megtesz annak érdekében, hogy az iratkézbesítés a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb az átvételtől számított egy hónapon belül megtörténjen.

Egy új formanyomtatvány bevezetése a címzett arról történő tájékoztatására, hogy megtagadhatja a kézbesítendő irat átvételét a kézbesítés alkalmával, illetve az iratnak egy héten belül az átvevő intézményhez történő visszaküldésével.

Egy olyan szabály bevezetése, amely előírja, hogy a bírósági tisztviselő, illetve az átvevő tagállam joga szerint illetékes személy tevékenysége révén felmerülő költségeknek meg kell felelniük az adott tagállam által előzetesen megállapított, egységes díjnak, amely tiszteletben tartja az arányosság és a megkülönböztetésmentesség elvét.

Egységes feltételek bevezetése a postai szolgáltatások útján történő kézbesítésre vonatkozóan (tértivevényes ajánlott levélben vagy ennek megfelelő módon).

Az 1393/2007/EK rendelet 23. cikkével összhangban a Bizottság a tagállamok által közölt tájékoztatást, valamint a kézikönyv és a gyűjtemény aktualizált változatát ezután közzé fogja tenni.

Az 1393/2007/EK rendelet 24. cikke előírja, hogy a rendelet alkalmazásáról szóló következő jelentést legkésőbb 2011. június 1-ig elő kell terjeszteni.

*
* *

62. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0549/08)

Tárgy: Szépsészeti műtéti célú „nyaralás”

A bizonyítékok arra utalnak, hogy megnőtt azoknak a polgároknak a száma, akik úgy döntenek, hogy a tengerentúlra utaznak ún. „szépsészeti nyaralásra” sokféle sebészeti és nem sebészeti eljárás, valamint kozmetikai fogászati beavatkozás céljából.

Kifejtené-e a Bizottság, hogy erre az iparágra milyen szabályozás vonatkozik? Nyomon követik-e az eredményeket, továbbá milyen adatok állnak rendelkezésre az eljárások eredményeire vonatkozóan?

Milyen szabályozás vonatkozik a műtétek elvégzésére beutazó sebészekre? Továbbá milyen minőségi ellenőrzések léteznek a sebész jogszerűségének biztosítása érdekében?

Válasz

A Bizottságnak nem feladata az egészségügyi ellátások harmadik országokban való nyújtásának nyomon követése.

Ami az Európai Uniót illeti, a Szerződés 152. cikke értelmében a tagállamok feladata az egészségügyi szolgáltatások saját területükön való megszervezése és nyújtása, függetlenül attól, hogy az egészségügyi ellátást belföldi vagy külföldi betegek részére nyújtják-e. Ez kiterjed az eredmények nyomon követésére, valamint a minőségi és biztonsági ellenőrzésre is.

Feladatkörében a Bizottság – a közegészségügyi program által társfinanszírozott projekteken keresztül – támogatja az Európai Unióban az orvosi eljárások eredményeire és minőségére vonatkozó adatok fokozott rendelkezésre állásához vezető munkát.

Támogatja például a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) az egészségügyi ellátás minőségére vonatkozó mutatókkal kapcsolatos projektjét, amely a kardiológiai, a diabétesszel kapcsolatos és a mentális egészségügyi ellátásra, az elsődleges ellátásra és a megelőzésre, továbbá a betegek biztonságára összpontosít. Egy másik példa a Euphoric projekt, amely az egészségügyi eredmények teljesítményértékelésére, valamint az egészségügyi eljárások ellátási minőségének értékelésére irányul, illetve a Hospital Data 2 (HPD2) projekt, amely a kórházi folyamatok idősorának összehasonlíthatóságát javítja és fejleszti.

A „beutazó sebészek” tekintetében a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv előírja a szolgáztatásnyújtás szabadságát a megfelelő szintű képzés biztosítása mellett. A sebészet azon orvosi szakterületek közé tartozik, amelyek tekintetében az irányelv – uniós szintű közös minimumelőírások alapján – biztosítja az oklevelek automatikus elismerését.

Ezen túlmenően – anélkül, hogy érintené a tagállamoknak az egészségügyi ellátások nyújtása terén játszott szerepét – az Európai Közösség a jövőben hozzájárulhat ahhoz, hogy a betegek jobb, határokon átnyúló egészségügyi ellátásban részesüljenek.

Egy uniós tagállamban nyújtott egészségügyi ellátás tekintetében a Bizottság 2008. július 2-án egy, a határokon átnyúló egészségügyi ellátásban a betegek jogainak alkalmazásáról szóló irányelvet⁽¹²⁾ javasolt, amely – többek között – egyértelművé tenné a tagállamoknak a határokon átnyúló egészségügyi ellátás minősége és biztonsága terén meglévő felelősségét. Egyértelmű elvet állapítanak meg: a kezelés helye szerinti tagállam feladata a minőségi és biztonsági normák meghatározása, végrehajtása és nyomon követése. E javaslat célja továbbá a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó adatok összegyűjtésének javítása. Ugyanakkor a beteg származási tagállama határozza meg, hogy mely kezelések tekintetében van jogosultság a visszatérítésre. A javasolt irányelv továbbá nem sérti a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelvet, a tagállamok által elfogadott végrehajtási intézkedések pedig nem képezhetik az egészségügyi szakemberek szabad mozgásának újabb akadályait.

*
* *

63. kérdés, előterjesztette: Bogusław Sonik (H-0550/08)

Tárgy: 500 eurós bankjeggyel történő fizetés

Tudomásomra jutottak azon polgárok panaszai, akik problémákkal szembesülnek, ha Belgiumban 500 eurós bankjegyekkel kívánnak fizetni. A legtöbb problémával a benzinkutaknál és a brüsszeli Charleroi repülőtéren szembesülnek. Rendkívül kellemetlen, hogy nem tudnak 500 eurós bankjeggyel fizetni, különösen olyan helyeken, mint a repülőterek. Itt nem olyan egyedi esetekről van szó, amikor is a kiszolgáló személyzet nem tudja felváltani az ilyen nagy címletű bankjegyet, hanem inkább az ilyen bankjegyek elfogadásának módszeres megtagadásáról.

Milyen jogi rendelkezések vonatkoznak erre a területre? Az ilyen gyakorlatok összhangban állnak a közösségi joggal?

Válasz

Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 106. cikke (1) bekezdésének harmadik mondata és az euro bevezetéséről szóló, 1998. május 3-i 974/98/EK tanácsi rendelet 10. cikke értelmében az euróban denominált bankjegyek törvényes fizetőeszköz minőséggel rendelkeznek. Noha a rendelet 11. cikke meghatározza az érméknek azt a maximális számát, amelyet egy fél köteles elfogadni, a rendelet nem állapít meg semmiféle korlátot a bankjegyekre vonatkozóan. Az euróban denominált különféle bankjegyekről az Európai Központi Bank (EKB) Kormányzótanácsának egyik határozata rendelkezik.

Nincsenek olyan közösségi szabályok, amelyek kifejezetten előírnák a bizonyos bankjegyek elfogadásának megtagadásával szembeni fellebbezést. A tagállamok polgári joga és monetáris joga értelmében különféle rendelkezések lehetnek irányadók.

A Bizottságnak tudomása van arról, hogy az 500 eurós bankjegyeket fizetőeszközként olykor elutasítják bizonyos belgiumi üzletekben. Úgy tűnik azonban, hogy ez a gyakorlat nem fokozódik, és az a belga frank használatának idejére nyúlik vissza, amikor ugyanez történt a 10 000 belga frankos bankjeggyel. Az euroövezet más országaiban is jegyezték az 500 eurós bankjegyek visszautasításával kapcsolatos eseteket.

(12) COM(2008) 414

Ha az üzletlajdonos egyértelműen tájékoztatja a fogyasztókat arról, hogy fizetőeszközként nem fogad el nagyobb bankjegyeket (például az üzlet bejáratánál és a pénztárnál elhelyezett, jól látható jelzésekkel), akkor általánosságban úgy kell tekinteni, hogy a vásárló szerződéses jogviszonyba lépett az eladóval, és hallgatólagosan beleegyezett a meghatározott feltételekbe.

*
* *

64. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0557/08)

Tárgy: Fogyasztóvédelem

Milyen lépéseket tesz a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy az EU élelmiszerfogyasztói védelmet élvezzenek a WTO jövőbeli tárgyalásain, annak biztosítása révén, hogy az uniós termelők továbbra is ki tudják fejteni üzleti tevékenységeiket, és jó minőségű élelmiszereket tudnak termelni az uniós ellenőrzések és rendeletek értelmében?

Válasz

Hét évnyi tárgyalást követően, épp akkor, amikor úgy tűnt, hogy a siker végre a küszöbön áll, a 2008 júliusában Genfben ülésező miniszterek nem tudtak valami olyasmit véglegesíteni, amelyben az EU még mindig hitt és amelyért oly sokat küzdött. Most még túl korai lenne értékelni e kudarc hosszú távú következményeit. Annyit tudunk, hogy egy Genfben megkötött megállapodás előnyös lett volna Európa és partnerei számára, ugyanakkor korábban soha nem tapasztalt módon lendítette volna fel a fejlődő országok gazdaságát, megteremtve a következő évtizedben megvalósuló fokozott kereskedelem és jólét alapjait.

Természetesen az új kereskedelmi lehetőségek nagyobb versenyt és alkalmazkodással járó kihívást is jelentenek – ami nem mindig könnyű. Fontos biztosítani azt, hogy ez a változás fokozatos legyen: ezért nem hajtották volna végre a dohai forduló rendelkezéseit egyik napról a másikra, hanem egypár év alatt. És ezért van az is, hogy a mezőgazdaság területén az EU a tárgyalások során mindvégig következetesen elutasította a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) néhány tagjának szélsőséges liberalizációs követeléseit.

Hosszú távon megéri felvállalni az alkalmazkodás kihívását, mert a termelékenység javításához és a hosszú távú növekedés biztosításához létfontosságú a kevésbé versenyképes ágazatokból a versenyképesebbek felé való elmozdulás. A Bizottság továbbra is úgy véli, hogy egy többoldalú megállapodásnak a WTO keretében való sikeres megkötése még mindig a legjobb mód e célkitűzés elérésére, és ezt oly módon kell tenni, ami másokat is hasonló lépések megtételére kényszerít.

Egy ilyen megállapodás sikeres megkötésével járó liberalizáció és alacsonyabb tarifák elkerülhetetlenül alacsonyabb tarifákat jelentenének az élelmiszertermékek vonatkozásában is, de egyúttal a fogyasztók számára olcsóbb élelmiszerekben és a társaságok számára olcsóbb ráfordításokban jelennének meg.

Ezen túlmenően valamennyi importált élelmiszerterméknek továbbra is szigorú, a Közösségben hatályban lévőkhöz hasonló élelmiszerbiztonsági szabályoknak kellene megfelelnie: a Bizottság biztosíthatja a tisztelt képviselőt, hogy e kulcsfontosságú kérdés tekintetében nem lesz kompromisszum. A Közösség most olyan átfogó jogalkotási kerettel rendelkezik az élelmiszerbiztonságról, amelynek célja annak biztosítása, hogy – származástól függetlenül – valamennyi élelmiszer biztonságos legyen. A Bizottság ezt nem fogja veszélybe sodorni.

Egy sikeres megállapodás ugyanakkor egyenlő versenyfeltételeket is jelentett volna az uniós mezőgazdasági termelők számára, és ennél fogva több lehetőséget az európai exportok számára is, azáltal, hogy az európai termékek előtt új mezőgazdasági piacok nyílnak meg külföldön. Az EU mezőgazdasági exportjainak 70%-a fogyasztási célú késztermék, amelyek piaca világszerte egyre nő.

Az is nagyon fontos, hogy Doha révén óriási nehézségek közepette és sok ország tiltakozása ellenére az EU mindvégig egy kedvezőbb jogi védelem biztosítására törekedett a „földrajzi árujelzők”-nek nevezett, azaz olyan különleges helyi mezőgazdasági termékek tekintetében, amelyek Európa néhány legversenyképesebb exportját jelentik, mint például a pármái sonka és a roquefort sajt. Azt is fontos megjegyezni, hogy a partnereink részéről e kérdésben tett valamiféle kötelezettségvállalás elengedhetetlen feltétele lett volna a végleges megállapodásnak.

*
* *

65. kérdés, előterjesztette: Lambert van Nistelrooij (H-0558/08)**Tárgy: A hetedik keretprogram**

Az Európai Bizottság ígéretei ellenére a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogrammal kapcsolatos pénzügyi eljárások még bonyolultabbak, mint a korábbi keretprogramokra vonatkozók. A projektek jóváhagyása most már több mint 16 hónapba fog telni az ajánlatok benyújtásától a tevékenységek tényleges megkezdéséig. Más szóval: noha a Bizottság megígérte, hogy felgyorsítja saját belső pénzügyi eljárásait, azok valójában 80%-kal tovább fognak tartani.

Most, hogy a várakozási idő több mint hat hónappal meghosszabbodott, valószínű, hogy sok kis- és középvállalkozás elveszíti a program iránti érdeklődését, és kapacitásukat másutt alkalmazzák, kapacitás nélkül hagyva az EU-t. Csak a nagyobb vállalkozások és intézmények tudják megengedni maguknak azt a luxust, hogy folyamatosan megvárakoztassák őket.

Kifejtené-e a Bizottság, hogy miért telik most több időbe a pénzügyi eljárás, és miért vált a jelek szerint bonyolultabbá?

Továbbá kifejtené-e a Bizottság azt is, hogy személyzetének mely része felelős a vállalkozásokkal való kapcsolattartásért ezzel a kérdéssel összefüggésben?

Válasz

A Bizottság nem tapasztalt arra utaló jelet, amely alátámasztaná a kérdésben felmerült állítást, miszerint az ajánlatok feldolgozásához szükséges idő 80%-kal nőtt. A hatodik kutatási és fejlesztési keretprogramban (6KP) az odaítéléshez szükséges idő 12 és 13 hónap között volt. A hetedik kutatási és fejlesztési keretprogramra (7KP) vonatkozó részletes statisztikák még nem állnak rendelkezésre (mivel az eljárások még mindig zajlanak), de a becslések szerint a 7KP szerinti projektek első hulláma esetében az odaítéléshez szükséges idő nagyságrendjét tekintve valószínűleg ezzel azonos lesz.

A 7KP-ra vonatkozó jogi keret maga is előírta az odaítélések megtárgyalásának egyszerűsítését. Azonban mind ez a jogi keret, mind pedig a költségvetési rendelet korlátokat határoz meg az ilyen egyszerűsítésre vonatkozóan, a megfelelő biztosítékok és az elszámoltathatóság biztosítása érdekében.

A garanciaalap bevezetése az előzetes pénzügyi kapacitásellenőrzések számának jelentős csökkentéséhez vezet. Amennyiben nem állnak fenn kivételes körülmények, akkor csak az 500 000 eurónál többet igénylő koordinátorokat és résztvevőket kell ellenőrizni, ami azt jelenti, hogy 10 résztvevőből 9-et nem érintenek az előzetes pénzügyi kapacitásellenőrzések (a 6KP-ban az összes résztvevőt ellenőrizni kellett). Ez különösen jótékony a kis- és középvállalkozások (KKV-k) és az induló vállalkozások esetében.

Ezen túlmenően óriási befektetéseket eszközöltek a 7KP elindulásakor olyan új rendszerekbe és eljárásokba, mint amilyen az egységes regisztrációs rendszer és az új internetes tárgyalási rendszer, amelyek mindegyike mostanra teljes egészében működik. Ezen új rendszerek bevezetése valóban okozott késedelmeket a támogatási megállapodások első hullámának megtárgyalásában, de bízunk abban, hogy a 7KP folyamán később kifizetődnek ezek a befektetések, és az odaítéléshez szükséges idő lerövidüléséhez vezetnek majd. A jogalanyok egységes regisztrációja mára már bejáratott folyamat. A felhívások első hullámában 7000 jogalanyt vettek nyilvántartásba a jóváhagyott jogalanyok központi adatbázisában, és nekik már nem kell átmenniük ezen a folyamaton a jövőbeli felhívások során, amivel jelentős időt és erőfeszítést lehet megtakarítani a támogatásokra vonatkozó tárgyalások során. A tárgyalásokra irányuló új internetes eszközt (NEF) immáron teljes egészében működőképes, és lehetővé teszi a koordinátorok és a projektekkel foglalkozó tisztviselők közötti könnyű információcserét. A potenciális kedvezményezetteknek szóló információk és iránymutatások javítására irányuló erőfeszítéseink általánosságban célzottabb és jobban elkészített pályázatokat fognak eredményezni.

A kutatási programra beérkezett több százezer pályázat feldolgozásának és értékelésének folyamata bonyolult feladat, amely hatékonyságot, alaposítást, függetlenséget és tisztességes eljárást igényel. Az az új brüsszeli létesítmény, amely ezt a folyamatot irányítja, már hatékonyan végzi ezt a feladatot. A tudományért és a kutatásért felelős biztos nemrégiben meghívást intézett a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottság tagjaihoz, hogy 2008 októberében látogassanak el hivatalába és a saját szemükkel győződjenek meg a folyamatról. A meghívást ezennel a tisztelt képviselőre is kiterjesztem.

*

* *

66. kérdés, előterjesztette: Bart Staes (H-0559/08)**Tárgy: A mobil távközlési rendszerekből eredő elektromágneses sugárzás fogyasztókra gyakorolt esetlegesen káros hatásának kutatása**

2008 júniusában a leuveni katolikus egyetem (UCL) riasztó tanulmányt tett közzé az elektromágneses sugárzás (mobiltelefonok, WIFI, antennák) jelentette egészségügyi kockázatokról. Ugyanabban a hónapban a francia vasárnapi újságban, a Journal du Dimanche-ban 20 nemzetközi tudós szólított fel elővigyázatosságra a mobiltelefonok használata során. „Az egységes európai távközlési piac terén elért előrehaladásról szóló, 2007. évi 13. jelentésben” (COM(2008)0153) nem találok semmiféle utalást a fogyasztók és az egészség közötti összefüggésre. Ezen felül a 20 tudósból álló csoport szerint kérdések merülnek fel a mobiltelefon-használatról szóló tanulmányok függetlensége tekintetében is, e tanulmányok finanszírozási módja miatt. Az elővigyázatosság elve alapján a tudósok 10 praktikus ötletet javasolnak a felhasználók számára.

Meg fogja-e vizsgálni és jóvá fogja-e hagyni a Bizottság ezeket az ötleteket a fogyasztóvédelem és az elővigyázatosság elve szempontjából, valamint finanszíroz vagy támogat-e a Bizottság az elektromágneses sugárzás terén bekövetkezett növekedéssel kapcsolatos esetleges veszélyekre irányuló, független tudományos kutatást a fogyasztók védelme érdekében? Amennyiben igen, közli-e a Bizottság a megállapításokat a Parlamenttel?

Válasz

A Bizottságnak tudomása van a nyilvánosságnak a mobiltelefonokból eredő elektromágneses mezőknek való kitettséggel kapcsolatos aggályairól. Tudomása van továbbá a 20 főből álló francia csoport legújabb ajánlásairól és a belgiumi leuveni katolikus egyetem által végzett legújabb kísérlet eredményéről is. A Bizottság folyamatosan nyomon követi az elektromágneses mezőkkel kapcsolatban végzett nemzetközi kutatást annak érdekében, hogy betöltse a nyilvánosságnak az elektromágneses mezők esetlegesen káros egészségügyi hatásaival szembeni védelmével kapcsolatos szerepét.

A kérdés az 1999/5/EK irányelv⁽¹³⁾ hatálya alá tartozik, amely a rádióberendezésekre és az azokkal kapcsolatos egészségügyi kockázatokra vonatkozik. Az ezen irányelv értelmében elfogadott harmonizált szabályok a tisztelt képviselő kérdésében említett valamennyi felszerelésre és berendezésre vonatkoznak. Az említett szabványokban előírt értékek a lakosságot érő elektromágneses sugárterhelés (0 Hz – 300 GHz) korlátozásáról szóló 1999/519/EK tanácsi ajánlásban felsorolt, a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján meghatározott értékeken alapulnak. 1999 óta a Bizottság rendszeresen nyomon követi annak végrehajtását, és számos alkalommal konzultált tudományos bizottságaival annak felmérése érdekében, hogy ki kell-e azt igazítani az új tudományos fejlemények ismeretében.

A francia csoport ajánlásai olyan alapvető intézkedésekből állnak, amelyeket a felhasználók könnyedén megtehetnek annak érdekében, hogy még jobban csökkentsék a mobiltelefonokból eredő sugárzásnak való kitettséget, amennyiben ezt szeretnék. Így módon ezek az egyik biztonságos módját jelentik az elővigyázatosság bizonyos formája alkalmazásának.

2007-ben az új és újonnan azonosított egészségügyi kockázatok tudományos bizottsága (SCENIHR) megerősítette, hogy a rádiófrekvencia-mezők tekintetében eddig nem bizonyosodott be következetes módon egészségügyi hatás a Nemzetközi Nem Ionizáló Sugárzás Elleni Védelmi Bizottság (ICNIRP) által megállapított és a tanácsi ajánlásban javasolt határértékek alatti kitettségi szinteken. A SCENIHR véleményei nyilvánosak, és azok az Európai Parlament rendelkezésére állnak. A SCENIHR – a Bizottság kérésére – már dolgozik 2007. évi véleményének aktualizálásán, és figyelembe fogja venni az összes új, rendelkezésre álló és közzétett kutatási eredményt.

A Bizottság továbbra is elő fogja mozdítani a független kutatást ezen a téren. A 7. kutatási keretprogram környezetvédelmi témájának keretében közzétett legfrissebb pályázati felhívás tartalmaz egy, a rádiófrekvenciáknak való kitettség gyermekekben és serdülőkben megjelenő egészségügyi hatásaira vonatkozó témát. E kutatás eredményeit szintén közzéteszik majd.

*
* *

⁽¹³⁾ A rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 91., 1999.4.7.)

67. kérdés, előterjesztette: Karin Riis-Jørgensen (H-0566/08)**Tárgy: Versenyügy egy repülőtéri terminál esetében**

Koppenhágai magánbefektetők egy csoportja tervezi egy új fapados gépeket kiszolgáló terminál megépítését a koppenhágai repülőtéren. A projekt neve: „A. terminál projekt”.

A koppenhágai repülőtéren jelenleg a 2. és 3. belföldi terminálokról lehet utazni. E terminálok tulajdonosa, a Københavns Lufthavne (Koppenhágai repülőterek) nem támogatja az A. terminál megépítését, hanem ehelyett más kezdeményezéseket tervez, hogy a koppenhágai fapados légitársaságok számára versenyképes környezetet kínáljon.

Tekinthető-e ez a megoldás a verseny megakadályozására tett kísérletnek? Úgy véli-e a Bizottság, hogy egy versengő magánterminál elutasítása sérti a szabad versenyről szóló uniós iránymutatásokat?

Válasz

A repülőtér igazgatója köteles garantálni a légifuvarozók ingyenes hozzáférését a csomópontjaihoz azzal a feltétellel, hogy megfelelnek a hatályos – különösen az időrésekre, a környezetvédelemre és a repülőtéri illetékekre vonatkozó – működési szabályoknak.

Ez az elv megállapításra került, és nem tűnik úgy, hogy ezt Koppenhágában megkérdőjelezzék, úgyhogy természetesen a repülőtér igazgatójának a feladata, hogy szabadon döntsön annak fejlesztéséről és kereskedelmi stratégiájáról.

Fontos hozzáfűzni, hogy az új terminál megépítését nem lehet a repülőtér egyéb létesítményeitől – kifutópályák, forgalmi irányítás, repülőterekhez jutás, autóparkoló – függetlenül vizsgálni, amelyeknek operatív kapacitása – természetüknél fogva – korlátozott.

*
* *

68. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0570/08)**Tárgy: Kalitta Air**

Két, a Kalitta Air által üzemeltetett repülőgép zuhant le két hónapon belül. Ez kétségeket vet fel légi járműveinek biztonságossága tekintetében.

Fontolóra veszi-e a Bizottság a légitársaság biztonságosságának kivizsgálását – más országok biztonságért felelős hatóságaival együttműködve –, azzal a céllal, hogy adott esetben működési tilalmat írjanak elő? Legkorábban mikorra várhatók egy ilyen értékelés eredményei?

Válasz

A Bizottság – az USA és a tagállamok illetékes hatóságaival közösen – szorosan nyomon követi a Kalitta Air LLC légitársaság biztonságosságát.

A Bizottság által gyűjtött információk feltárták, hogy a társaságnak három balesete volt, egy 2004-ben, kettő pedig 2008-ban: mindhármát kivizsgálták az egyesült államokbeli hatóságok, a Szövetségi Légügyi Hivatal (FAA) és a Nemzeti Közlekedésbiztonsági Felügyelet (NTSB). Ami a 2008-ban bekövetkezett két balesetet illeti, a vizsgálatok még folynak, ezért ebben a szakaszban túl korai lenne még bármiféle következtetést levonni.

A Bizottság továbbra is konzultál az egyesült államokbeli hatóságokkal e balesetek okainak megállapítása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy megtették a megfelelő intézkedéseket. Ha úgy tűnik, hogy az egyesült államokbeli hatóságok nem teszik meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a légitársaság repülőgépei a biztonsági szabályzatokkal összhangban folytathassák működésüket, a Bizottság meg fogja vizsgálni annak lehetőségét, hogy frissítse a Közösségben működési korlátozások hatálya alá tartozó légitársaságok jegyzékét.

*
* *

69. kérdés, előterjesztette: Carl Schlyter (H-0574/08)**Tárgy: A tea harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó szabályok**

Felkeresett egy polgár és elmondta, hogy haza szeretne hozni teát, amikor az USA-ból visszaköltözött Svédországba, de arról tájékoztatták, hogy a tea (vámmentes) behozatalával kapcsolatban van egy 100g-os határ. Lehetséges vámkezelést kérni személyes és/vagy háztartási cikkek szállítása esetében, de erről nem tájékoztatták, és ez mindenesetre olyan termékekre korlátozódik, amelyekre különleges korlátozások vonatkoznak, mint amilyen például a tea.

A közegészségügy védelme érdekében logikus és helyénvaló szigorú szabályok alkalmazása olyan áruk tekintetében, mint az alkohol, a dohány, a fegyverek stb., de nem igazán értem, hogy miért vonatkoznak ilyen rendkívül szigorú behozatali szabályok olyan igen ártatlan dologra, mint a tea.

Kifejtené-e a Bizottság e szabályok hátterét, és hogy például miért nincsen a teán legalább ugyanakkora, 500g-os korlátozás, mint a kávé? Tervezi-e a Bizottság a tea behozatalára vonatkozó szabályok enyhítését? Helyesen alkalmazta-e Svédország a szabályokat ebben az esetben?

Válasz

Az alkalmazandó közösségi rendelkezések különbséget tesznek azon feltételek között, amelyek alapján a Közösség területére áruk léphetnek be, valamint a vámok, a hozzáadott értékadó (HÉA) és a jövedéki adók között.

Egy harmadik országból történő költözés esetében bizonyos feltételek mellett a személyes vagyon mentesül a vámok és a HÉA alól; jelesül az árukat a korábbi szokásos tartózkodási helyen kellett használni, és azokat az új szokásos tartózkodási helyen történő használatra kell szánni, a mentesség pedig nem vonatkozik egy szakma vagy foglalkozás gyakorlása során történő felhasználásra szánt árucikkekre. A mentesség nem terjed ki néhány meghatározott árura, mint például a dohányra vagy dohánytermékekre és az alkoholtartalmú termékekre. A tea azonban nem élvez ilyen különös státuszt, és így a más termékekre vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett részesül a mentességben. A teára kivetett jövedéki adó egy másik rendszer hatálya alá tartozik. A tea valóban nem tartozik azon termékek közé, amelyekre harmonizált jövedéki adót kell alkalmazni. A közösségi jog azonban nem akadályozza meg a tagállamokat sem abban, hogy jövedéki adót vessenek ki a teára, sem különös engedményeket nem ír elő e területen egy harmadik országból történő költözés esetében. Ezért a teára jövedéki adót kivető tagállamok elvben az erre vonatkozó nemzeti szabályait alkalmazhatják.

A harmadik országokból érkező utasok tekintetében más a helyzet. Itt az az elv érvényesül, hogy a személyes poggyász részét képező áruk mentesülnek a hozzáadottérték-adó, a jövedéki adó és a vámok alól egy, a személyes poggyászban lévő áruk összességére alkalmazandó, meghatározott pénzösszeg erejéig (eddig 175 EUR). Néhány árura azonban ehelyett mennyiségi korlátok vonatkoznak. Ez elsősorban az alkoholra és a dohánytermékekre vonatkozik. A HÉA és a jövedéki adók tekintetében azonban a mennyiségi korlátok a parfümre, a kávéra és a teára is vonatkoznak. A tea esetében a mennyiségi korlátozás 100 g. A három utóbbi kategóriára történő, 1969-ben elfogadott kiterjesztés annak az eredménye volt, hogy akkoriban a tagállamok jelentős hányada vetett ki jövedéki adókat ezekre a termékekre. Ma azonban ez a rendszer már nem tükrözi a jövedékiadó-köteles termékek megadóztatásának a tagállamok többségében alkalmazott tényleges mintáját. Ezért 2006. február 22-én a Bizottság javasolta az e három termékkategóriára alkalmazandó mennyiségi korlátozások eltörlését⁽¹⁴⁾. Ezt a javaslatot a Tanács 2007. december 20-án fogadta el⁽¹⁵⁾. Következésképpen a teát a többi termékkel azonos módon fogják kezelni, és így csak a személyes poggyászban lévő áruk összességére alkalmazandó, pénzben kifejezett korlátozás hatálya alá fog tartozni (az értéket 300 euróra, a légi és tengeri utasok esetében pedig 430 euróra növelték). Az új rendszert azonban csak 2008. december 1-jétől fogják alkalmazni.

*
* *

⁽¹⁴⁾ A harmadik országból beutazó személyek által importált áruk után fizetendő hozzáadottérték-adó és jövedéki adó alóli mentesítésről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat, COM (2006) 76 végleges.

⁽¹⁵⁾ A harmadik országból beutazó személyek által importált termékek után fizetendő hozzáadottérték-adó és jövedéki adó alóli mentesítésről szóló, 2007. december 20-i 2007/74/EK tanácsi irányelv (HL L 346., 2007.12.29.)

70. kérdés, előterjesztette: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (H-0575/08)**Tárgy: A családi állapot igazolására vonatkozó dokumentumok kiadásának a lengyel anyakönyvi hivatal által történő megtagadása**

Az Európai Unió két különböző tagállamából származó (heteroszexuális vagy – amennyiben az ilyen élettársi viszonyt a nemzeti jog elismeri – homoszexuális) állampolgárnak, akik házasságot kívánnak kötni vagy regisztrált élettársi viszonyt kívánnak létesíteni, kötelesek a családi állapot igazolására vonatkozó dokumentumot bemutatni.

A családi állapot nyilvántartásáért felelős lengyel szolgálatok azonban megtagadják a családi állapot igazolására vonatkozó dokumentumok kiadását olyan lengyelek számára, akik ezeket azzal a céllal igénylik, hogy egy külföldi élettársi viszony elismerését biztosítsák be.

Úgy tűnik, hogy a lengyel hatóságok viselkedése a családalapításhoz való alapvető emberi jog és az Európai Unió egyik alapvető jogának, a személyek szabad mozgásának megsértését jelenti. Tisztázná-e a Bizottság ezt a kérdést, figyelemmel arra, hogy Lengyelország az Európai Unióhoz való 2004. május 1-jei csatlakozásával vállalta a közösségi jog teljes körű betartását?

Válasz

A Bizottság köszönetet mond a tisztelt képviselőnek a családi állapot igazolására vonatkozó dokumentumok lengyel hatóságok általi kiadására vonatkozó kérdésért, amely dokumentumok lehetővé teszik a lengyel állampolgárok számára, hogy egy állampolgárságuk szerinti államtól eltérő államban házasságot kössenek vagy regisztrált élettársi kapcsolatot létesítsenek.

Az az elv, miszerint az Unió a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség, amelyen belül a személyek szabad mozgása garantált, az Unió egyik alapelve. Szilárdan elköteleztettek vagyunk ezen elv mellett, amiképpen minden polgár családalapításhoz való legitim joga mellett is.

Mindazonáltal jelenleg nincs egyetlen közösségi eszköz sem a családi állapot igazolására vonatkozó ilyen dokumentumok kiadására vonatkozóan.

A családpolitika esetében a Bizottság célja a polgárok életének egyszerűbbé tétele a törvények, jogi aktusok és határozatok kölcsönös elismerésére irányuló program végrehajtása révén. Amint az az igazságügyekért, szabadságért és biztonságért felelős biztos 2008. június 16-án tartott meghallgatása során elhangzott, a Bizottság szándékában áll megkezdni a családi állapotra vonatkozó jogi aktusokkal és közjogi aktusokkal kapcsolatos jogszabályok Európai Unióban történő elismerésére irányuló munkát, különösen azzal a céllal, hogy lehetővé váljon a polgárok házasságának és élettársi kapcsolatának figyelembe vétele e házasságok vagy élettársi kapcsolatok létesítésének helye szerinti országoktól eltérő országokban. Ehhez hasonlóan a házasságok és élettársi kapcsolatok vagyoni jogi következményeinek elismerését lehetővé tevő jogi keretre is javaslatot fognak tenni.

*

* *

72. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0582/08)**Tárgy: A játékbehozatalokra vonatkozó szabályozási normák**

Az Európai Bizottság szerint az Európai Unióba érkező játékbehozatalokra vonatkozó aktualizált szabályok megfelelnek-e a legmagasabb szintű közegészségügyi, biztonsági és fogyasztóvédelmi előírásoknak?

Válasz

A Bizottság osztja a tisztelt képviselő azzal kapcsolatos aggályát, hogy a játékok megfelelnek-e a legmagasabb szintű egészségügyi és biztonsági előírásoknak. A legsérülékenyebb fogyasztók, a gyermekek biztonsága tekintetében kompromisszumnak nincs helye. Ebből az okból a Bizottság jogi és operatív intézkedések széles körét kezdeményezte a Közösségben kereskedelmi forgalomba hozott játékok legmagasabb szintjének biztosítása érdekében.

A 2007. február 14-i bizottsági javaslat alapján 2008. július 9-én a Parlament és a Tanács két jogi aktust fogadott el a termékek forgalmazására vonatkozóan, nevezetesen a termékek forgalmazása tekintetében az

akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló rendeletet⁽¹⁶⁾ és a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről szóló határozatot⁽¹⁷⁾. Ezek a horizontális jogi aktusok jelentősen magasabb követelményeket állapítanak meg a termékek – többek között a játékok – biztonságossága tekintetében, mint például a gazdasági szereplők – azaz a gyártók és az importőrök – fokozott kötelezettségeit a piacfelügyelet, valamint a feltárt, nem biztonságos áruk kezelése vonatkozásában. Ezek alkalmazása hozzá fog járulni annak biztosításához, hogy a közösségi piacra belépő játékok biztonságosak.

Ezen túlmenően a Bizottság 2008. január 25-én elfogadta a játékok biztonságáról szóló, felülvizsgált irányelvre irányuló javaslatot⁽¹⁸⁾. A bizottsági javaslat szigorított biztonsági követelményeket ír elő a játékok tekintetében, különösen a nemrégiben azonosított veszélyek – mint például a játékokban található vegyi anyagok – kezelése érdekében. A bizottsági javaslatot jelenleg tárgyalja a Parlament és a Tanács. A Bizottság felkérte a Parlamentet, hogy járuljon hozzá a jelenleg zajló munkához annak érdekében, hogy 2008 végéig első olvasatban megállapodás születhessen erről a fontos kezdeményezésről.

*
* *

73. kérdés, előterjesztette: Seán Ó Neachtain (H-0584/08)

Tárgy: Spanyol ingatlanok értékesítése lakóhellyel nem rendelkező uniós polgárok számára

Nemrégiben az Európai Bizottság jogsértési eljárást indított Spanyolország ellen azon az alapon, hogy hazai jogszabálya megkülönböztetést alkalmazott a lakóhellyel nem rendelkező uniós polgárokkal szemben az ingatlanadások és a tőkenyereség-adó tekintetében. Ez azonban csak azokra a személyekre vonatkozik, akik 2007-től kezdve értékesítették ingatlanjaikat.

Mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy segítse azokat az uniós polgárokat, akik 2006. december 31. előtt értékesítették ingatlanjaikat, és nehéz helyzetbe kerültek a 2007 előtti időszakra vonatkozó szabály miatt?

Válasz

A Bizottság úgy határozott, hogy az EK-Szerződés 226. cikkével összhangban Spanyolország ügyét a Bíróság elé utalja a lakóhellyel nem rendelkező személyek spanyol ingatlanvagyon értékesítésekor keletkezett tőkenyereségének megadóztatása miatt. A Bizottság úgy vélte, hogy a spanyol adójogszabály sérti a tőkemozgás EK-Szerződésben foglalt szabadságát.

A korábbi spanyol jogszabály értelmében a lakóhellyel nem rendelkező személyek tőkenyereségére 35%-os átalányadó, míg a lakóhellyel rendelkezőkre progresszív adózás vonatkozott, amennyiben az állőszközök kevesebb mint egy évig voltak az adófizető tulajdonában, továbbá 15%-os átalánymérték, amennyiben az eszközöket egyévi birtoklás után értékesítették. Így a lakóhellyel nem rendelkező személyekre mindenkor jelentősen magasabb adóteher hárult, ha ingatlantulajdonukat egyévi birtoklás után adták el, és a legtöbb esetben akkor is, ha az ingatlantulajdont a szerzéstől számított egy éven belül adták el.

Időközben a spanyol parlament a 2006. november 29-i Hivatalos Közlönyben közzétett 2006. november 28-i 35/2006. sz. törvénnyel egy adóreformot hagyott jóvá. A reform 2007. január 1-jén lépett hatályba. A tőkenyereség megadóztatásával kapcsolatban az egyik legjelentősebb módosítás a bármely tőkenyereségre vonatkozó 18%-os átalányadó bevezetése volt. A Bizottság úgy véli, hogy ez a módosítás megszüntette ezen a téren az összes jövőbeli megkülönböztetést a lakóhellyel rendelkező és lakóhellyel nem rendelkező személyek között.

Mivel azonban számos olyan, lakóhellyel nem rendelkező állampolgár van, akik az olyan tőkenyereségre vonatkozó megkülönböztető jellegű szabály alkalmazása miatt szenvedtek, amely tőkenyereség felhalmozódásához gyakran igen sok időre volt szükség, a Bizottság úgy határozott, hogy folytatja a jogsértési eljárást, amikor az új jogszabály hatályba lépett, mivel ez a jogszabály nem ír elő kielégítő rendelkezéseket

⁽¹⁶⁾ A termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EKG rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 218., 2008.8.13.)

⁽¹⁷⁾ A termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EKG tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat (HL L 218., 2008.8.13.)

⁽¹⁸⁾ COM(2008) 9 végleges.

az ilyen, már folyamatban lévő ügyek tekintetében. A Bíróság fogja eldönteni, hogy a korábbi spanyol adójogszabályok megsértették-e a tőkemozgás EK-Szerződésben foglalt szabadságát.

Meg kell jegyezni, hogy még akkor is, ha az EK-Szerződés szerinti jogsértési eljárás indul egy tagállammal szemben, a jogsértésnek bármely ezt követő, a Bíróság által történő megállapítása nincs automatikus vagy közvetlen hatással az egyedi panaszosok eljárási helyzetére, mivel a bírósági eljárás nem az egyedi esetek rendezésére szolgál. Pusztán arra kötelezi a tagállamot, hogy a közösségi joggal összhangban módosítsa adószabályait. A nemzeti bíróságok és közigazgatási szervek felelősek annak biztosításáért, hogy a tagállami hatóságok az egyedi esetekben betartják a közösségi jogot. Ennélfogva, ha a polgárok úgy vélik, hogy egy adott intézkedés vagy közigazgatási gyakorlat összeegyeztethetetlen a közösségi joggal, akkor számukra az a tanács adható, hogy a nemzeti közigazgatási vagy igazságszolgáltatási szerveknél keressenek jogorvoslatot.

*
* *

74. kérdés, előterjesztette: Nirj Deva (H-0588/08)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződés és a nemzetközi szervezetek

A Bizottság véleménye szerint az elhunyt Lisszaboni Szerződés megerősítette volna az EU olyan nemzetközi szervezetekben való jelenlétét, mint például az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa?

Válasz

A Lisszaboni Szerződést a 27 uniós tagállam állam- és kormányfői 2007. december 13-án írták alá. A nemzetközi joggal összhangban annak aláírása révén minden egyes aláíró állam kötelezettséget vállalt arra, hogy minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy országa ratifikálja a Szerződést. A ratifikáció nem érinti a Szerződés meglétét; az csupán annak hatálybalépéséhez kapcsolódik. A 2008. június 19–20-i Európai Tanácson megállapodtak abban, hogy az írásműveljes szavazás nyomán követését a 2008. október 15-i Európai Tanácson tárgyalják majd meg.

A Lisszaboni Szerződés valóban megerősítené az Európai Unió által a világ színterén – és különösen a nemzetközi szervezetekben – játszott szerepet. A Szerződés értelmében például az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképvisele – aki a Bizottság alelnöke is lenne – fokozná az Unió álláspontjainak kifejezésre jutását többek között a nemzetközi szervezetekben és a legtöbb nemzetközi konferencián.

*
* *

75. kérdés, előterjesztette: Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0590/08)

Tárgy: A lengyel hajógyárakra vonatkozó szerkezetátalakítási programok

2008. július 9-én a lengyel televízió (TVP Info) arról számolt be, hogy Karl Soukuep, a Bizottság lengyel hajógyárakért felelős képviselője az egyik norvég befektetővel, az Ulstein Verfttel folytatott megbeszélés során azt tanácsolta a társaság képviselőinek, hogy várják ki a Szczecin hajógyár elkerülhetetlen csődjét annak érdekében, hogy megvásárolhassák annak ingatlanát. Erre a megbeszélésére 2008. június 20-án került sor, azaz egy héttel azelőtt, hogy a lengyel Pénzügyminisztérium benyújtotta volna három lengyel hajógyárra vonatkozó szerkezetátalakítási programját a Bizottsághoz. Amennyiben ez az információ helytálló, ez azt jelenti, hogy a Bizottság képviselője tudta, hogy a Bizottság el fogja utasítani a szerkezetátalakítási terveket – függetlenül azok tartalmától. Adna a Bizottság némi felvilágosítást erről az igencsak nyugtalanító ügyről?

Válasz

A Bizottság biztosíthatja a tisztelt képviselőt, hogy sem az általa említett tévériport, sem pedig a hasonló újságcikkek nem helytállóak.

Egy 2008. július 9-i ülésen a versenyügyi biztos arról tájékoztatta a lengyel pénzügyminisztert, hogy a Gdynia hajógyárra és a Szczecin hajógyárra vonatkozóan a Bizottsághoz egy állami támogatási vizsgálat keretében 2008. június 26-án benyújtott szerkezetátalakítási tervek tervezetei nem biztosítják a két hajógyár hosszú távú életképességét és nem felelnek meg a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséről és szerkezetátalakításáról szóló közösségi iránymutatások⁽¹⁹⁾ szerinti állami támogatás engedélyezési feltételeinek.

⁽¹⁹⁾ HL C 244., 2004.10.1.

E megbeszélést követően olyan sajtóhírek jelentek meg, amelyek a 2008. június 20-i megbeszélés tartalmáról készült feljegyzéshez kapcsolódtak. Ezt a feljegyzést nem a Bizottság készítette, azt nem látta, nem fűzött hozzá megjegyzéseket, és ahhoz hozzájárulását sem adta.

A Bizottság azonban meg tudja erősíteni, hogy a sajtóhírek nem tükrözik a 2008. június 20-i találkozón folytatott megbeszélés tartalmát.

Az említett megbeszélésen az Ulstein vázolta a Szczecin hajógyárral kapcsolatos szerkezetátalakítási stratégiáját, majd számos kérdést tett fel a folyamatban lévő állami támogatási vizsgálat jövőjére vonatkozó esetleges forgatókönyvekkel kapcsolatban. A Bizottság szolgálatai ezért átfogó áttekintést nyújtottak a Szczecin hajógyárral kapcsolatban folyamatban lévő állami támogatási vizsgálat alakulására vonatkozó esetleges forgatókönyvekről. A Bizottság szolgálatai kifejtették a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséről és szerkezetátalakításáról szóló közösségi iránymutatások szerinti állami támogatás engedélyezési feltételeit, valamint e feltételek teljesülésének elmaradásával kapcsolatos következményeket. A Bizottság szolgálatai kifejtették, hogy az utóbbi esetben – csak úgy, mint bármely tagállam által nyújtott jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatás esetében – a Bizottságnak el kell majd rendelnie az odaítélt állami támogatás visszatérítését. Az Ulstein arra vonatkozó kérdésére, hogy az állami támogatás visszatérítése miként érintené a csődeljárás keretében az eszközök értékesítését, amennyiben a visszatérítést elrendelő határozat valóban csődhöz vezetne, a Bizottság szolgálatai a csődeljárások keretében az állami támogatások visszafizetéseinek kezelésére vonatkozó szokásos bizottsági gyakorlat és az európai bíróságok vonatkozó joggyakorlatának kifejtésével válaszolt.

A Bizottság szolgálatainak válaszai a Bizottság „A tagállamokat a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatások visszafizetetésére felszólító bizottsági határozatok hatékony végrehajtásáról”⁽²⁰⁾ szóló közleményén alapultak. E közlemény 3.2.4. része a visszafizetetések kezelésére vonatkozik az állami támogatás kedvezményezettjének fizetése képtelensége esetén.

A Bizottság megerősítheti, hogy a tisztelt képviselő kérdésében leírthoz hasonló tanács nem hangzott el. A Bizottság szolgálatai a megbeszélésen jelen lévő lengyel hatóságok és az Ulstein képviselői számára – az utóbbi kérésére – magyarázattal szolgáltak az alkalmazandó bírósági ítélkezési gyakorlatára és a Bizottság esetgyakorlatára vonatkozóan a megmentési és szerkezetátalakítási célú állami támogatásokkal kapcsolatos esetek kezelését illetően.

*
* *

76. kérdés, előterjesztette: María Isabel Salinas García (H-0592/08)

Tárgy: A vidékfejlesztési tervek jóváhagyására vonatkozó bizottsági kritériumokban bekövetkezett változás

2008 márciusának végéig az Európai Bizottságnak nem jelentett különösebb problémát az 1580/2007/EK rendelet⁽²¹⁾ 60. cikke szerint összeállított vidékfejlesztési tervek jóváhagyása, amely rendelet a tagállamok feladatává tette a gyümölcs- és zöldségágazatban az operatív programok és vidékfejlesztési tervek révén megtett intézkedések finanszírozásával kapcsolatos összeegyeztethetőségi kritériumok meghatározását, feltéve, hogy nem kerül sor kettős finanszírozásra. Azóta a Bizottság úgy határozott, hogy nem fogadja el a tagállamok által választott kritériumokat, és sokkal szigorúbb kritériumot írt elő, amely ellentétes a 2007. évi reform keretében létrejött azon politikai megállapodással, amelynek célkitűzése az volt, hogy megtalálja a kiegészítő jelleget a vidékfejlesztési támogatás és a bizottsági támogatás között. Nem gondolja a Bizottság, hogy saját összeegyeztethetőségi kritériumának megállapításával és a tagállamok által alkalmazott kritérium figyelmen kívül hagyásával sérti a Tanács 2007. júniusi politikai megállapodását tükröző 1580/2007/EK rendeletben előírt szubszidiaritás elvének alkalmazását? Értékelte ennek a gyümölcs- és zöldségágazatra gyakorolt következményeit?

Válasz

A gyümölcs- és zöldségpiac reformjára vonatkozó 2007. júniusi politikai megállapodás különös rendelkezéseket ír elő a gyümölcs- és zöldségfélék piacának közös szervezése keretében meghatározott

⁽²⁰⁾ HL C 272., 2007.11.15.

⁽²¹⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

operatív programok alapján végrehajtott intézkedések és a vidékfejlesztési programok alapján végrehajtott intézkedések együttes meglétével kapcsolatban.

A kiegészítő jelleg – azaz az együttes meglétre vonatkozó különös rendelkezések – elvét a vidékfejlesztési rendelet írja elő. A gyümölcs- és zöldségágazatra vonatkozó bizottsági végrehajtási rendeletek szintén erre az elvre hivatkoznak.

Ezek a rendelkezések kimondják, hogy főszabályként nem adható támogatás az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból olyan rendszerekre, amelyek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap szerinti támogatásra jogosultak. Amennyiben azonban a vidékfejlesztési alap szerinti támogatás kivételesen megengedett a piac közös szervezésének – mint például a gyümölcs- és zöldségfélék piaca közös szervezésének – hatálya alá tartozó intézkedések tekintetében, a tagállamok biztosítják, hogy a kedvezményezett egy adott műveletre csak az egyik rendszer alapján részesülhet támogatásban.

E biztosíték nyújtása érdekében a tagállamok vidékfejlesztési programjaikban leírják az ilyen kivételekre alkalmazandó kritériumokat és igazgatási szabályokat. Számos tagállam határozott már meg ilyen kritériumokat és igazgatási szabályokat a 2007–2013-as időszakra vonatkozó vidékfejlesztési programjaik elkészítése során.

Amennyiben a 2007–2013-as időszakra vonatkozó vidékfejlesztési programok részeként már jóváhagyták a kritériumokat és igazgatási szabályokat, a tagállamoknak módosítaniuk kell programjaikat a zöldség- és gyümölcságazat reformja keretében bevezetett új szabályok figyelembe vétele érdekében, a környezetvédelmi intézkedésekre vonatkozó nemzeti kerettel, valamint a zöldség- és gyümölcságazatban az operatív programokra vonatkozó nemzeti stratégiával összefüggésben. Ennélfogva a Bizottság véleménye az, hogy a szubszidiaritás elvét teljes mértékben tiszteletben tartják.

*
* *

77. kérdés, előterjesztette: Johan Van Hecke (H-0596/08)

Tárgy: Korruptió és vízváltás

A víz olyan pótolhatatlan és létfontosságú természeti erőforrás, amely – sajnálatos módon – nem mindenki számára hozzáférhető. A Transparency International jelentése szerint a vízügyi ágazatban fennálló korrupció a fő oka a világon tapasztalható, milliók életét fenyegető és a környezeti problémákat súlyosbító vízváltásnak. A jelentés a vízellátással kapcsolatos kisebb megvesztegetésektől kezdve az öntözésre és gátakra fordított pénzeszközökkel kapcsolatos csalásig, az ipari szennyezés eltitkolásáig és a vízgazdálkodásra és vízelosztásra vonatkozó politika manipulációjáig terjedő problémákat említ. A jelentés szerint a korrupció vízzel kapcsolatos befolyását nem ismerik el kellő mértékben a fejlesztési támogatásban, valamint az élelmiszer- és energiaellátásban. Azt azonban el kellene ismerni, mivel világszerte több mint egy milliárd ember nem rendelkezik garantált hozzáféréssel a vízhez és több mint két milliárd ember nem fér hozzá megfelelő higiéniai szolgáltatásokhoz.

A Bizottság mindig is szilárdan elkötelezett volt a korrupció valamennyi formájával szembeni küzdelem mellett. Szívére veszi-e a Bizottság a Transparency International jelentésének következtetéseit, és vízügyi programjában nagyobb figyelmet fordít-e a korrupció elleni küzdelemre?

Válasz

Az EU-nak rendkívül határozott álláspontja van a vízágazatban tapasztalható korrupció kérdésével kapcsolatban, és a korrupciót tekinti a fejlesztési célok elérése előtt álló egyik legnagyobb akadállyal.

Az EB a korrupciót a gyenge kormányzás és az átlátható, elszámoltatható igazgatási és ellenőrzési rendszerek hiánya egyik tünetének tekinti. A korrupciót nem lehet elszigetelten kezelni, hanem azt a fejlesztési és a szegénység csökkentésére irányuló stratégiák részévé kell tenni, és be kell vonni a demokratikus kormányzás folyamataira nyújtott támogatásba. Ez a civil társadalom és a média szerepének, valamint a többpárti demokrácia és a választási verseny védelmének megerősítését jelenti.

A Bizottság – anélkül, hogy tag lenne – részt vett a 2006-ban létrejött Vízügyi Integritás-hálózat (WIN) éves ülésein, amely előmozdítja a fokozott tudatosságot és megértést a vízhez kapcsolódó korrupciós kérdésekben. A Transparency International a hálózat egyik alapítója, a Bizottságnak pedig tudomása van legújabb jelentéséről.

Ezzel összefüggésben az elmúlt két évben a Bizottság bevezette a 10. Európai Fejlesztési Alap (EFA) szerinti kormányzási modellt, amely e kérdések kezelése érdekében lehetővé teszi a szolgáltatásnyújtás és a támogatási programozás irányításának mélyreható elemzését, beleértve a vízügyi ágazat projektjeit is. Az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokra vonatkozó országstratégiai dokumentumok új formátuma a kormányzással kapcsolatos kérdések elemzését a tágabb értelemben vett politikai helyzetelemzés keretébe helyezi, és hasznos információkkal szolgál e témában. A cél az elemzés és a válaszstratégia közötti kapcsolat elősegítése.

Ezen túlmenően a Bizottság egy, a vízágazatot is felölelő, ágazatirányítási elemzési keretet vezet be. E keret a beavatkozásaink terén tapasztalt helytelen irányítás kérdését elemzi és vizsgálja, ez pedig kiterjed a korrupció problémájára is. A vízágazatban a Bizottság gyakorlati lépéseket tesz a helyi szereplők szélesebb körű szerepvállalása és az elszámoltathatóság érdekében, az integrált vízkészlet-gazdálkodás előmozdításán keresztül. A 2007–2013 közötti időszakban megközelítőleg 180 millió eurót szánnak majd az integrált vízkészlet-gazdálkodásra világ szinten az EFA-n és a közösségi költségvetésen keresztül.

*
* *

78. kérdés, előterjesztette: Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0597/08)

Tárgy: Eresztőhálók használata a lazachalászatban

Sajnálatos módon az eresztőhálók Európai Unióban történő használatára irányadó szabályok kérdésével ismételten foglalkozni kell. A Bizottság által a balti-tengeri lazachalászat során az eresztőhálók használatának tilalmára vonatkozóan elfogadott határozat tükrében, a Tanács és a Bizottság legutóbbi jogalkotási javaslata meglepő a tekintetben, hogy engedélyezi a legfeljebb 100 km hosszú eresztőhálók használatát más uniós vizeken, 5%-os járulékos cápa fogás mellett, noha csaknem az összes cápa faj védett. Válaszolna-e tehát a Bizottság a következő kérdésre, amelyet már sokszor feltettem:

Miért nem engedélyezik az eresztőhálók használatát a Balti-tengeren, amikor nincs jelentős járulékos barnadelfin-fogásokra utaló bizonyíték? Ez teljesen következtelen a Bizottság részéről, és a különféle halászerületek közötti megkülönböztetéshez vezet.

Hogyan egyeztethetők össze az uniós jogszabályok az ENSZ hosszú nyílttengeri eresztőhálók használatára vonatkozó tilalmával?

Válasz

Az eresztőhálók uniós vizeken való használatának tilalma nem változott, és az egyértelműen indokolt. Az eresztőhálók használatakor előfordul járulékos fogás néhány cetfélével – mint például barnadelfinnel, delfinnel – kapcsolatban. Mivel nem sikerült még bizonyítottan hatékony műszaki megoldást találni, az egyetlen lehetőség a cetfélék ilyen járulékos fogásainak elkerülésére az eresztőhálók használatának betiltása.

A Bizottság 2008 júniusában az Atlanti-óceánban és az Északi-tengeren alkalmazandó új műszaki intézkedésekre irányuló javaslatot fogadott el. E felülvizsgálat fő célkitűzése a jelenlegi, olykor túlságosan bonyolult, túl nehezen érthető szabályok egyszerűsítése, a főbb rendelkezések harmonizálásával együtt, az említett vizekben a halászat eltérő regionális jellegének figyelembe vétele mellett. Az említett javaslatban egyáltalán nem engedélyezik az eresztőhálók használatát, ami most és a jövőben is tilos. Szerepel néhány szabály a fenékhez rögzített kopoltyúhálók használatára vonatkozóan, beleértve a kopoltyúhálók több mint 200 méteres mélységben való használatának tilalmát is, a cápák visszaengedésének és fogásának csökkentése érdekében. Mindazonáltal a javaslat lehetővé teszi kopoltyúhálók használatát legfeljebb 600 méterig, amennyiben a csuka vagy az ördög hal a cél faj.

A Balti-tengeren az eresztőháló tilalma szükséges megőrzési intézkedés, a közösségi halászati és környezetvédelmi jogszabályokkal, valamint a kikötők közelében a barnadelfinek védelmére és állományuk helyreállítására irányuló nemzetközi kötelezettségekkel összhangban. A múlt évszázadban a part mentén élő barnadelfinek balti-tengeri populációjának erőteljes csökkenése mögött húzódó egyik legfőbb okként azonosították, hogy a part mentén élő barnadelfinek véletlenül a halászfelszerelésbe és különösen az eresztőhálókba gabalyodtak. Míg a part mentén élő barnadelfinek korábban a Balti-tenger egészében jelen voltak, mára csupán a tenger nyugati részében fellelhetők. A part mentén élő barnadelfineket veszélyeztetett fajnak tekintik, és azok szerepelnek a Natura 2000 területekkel kapcsolatos európai élőhelyvédelmi irányelvben. Az elvégzett legújabb értékelések szerint az elmúlt tíz évben nem mutatkoztak a helyreállítás jelei, noha a lengyel eresztőhálós lazachalászat keretében még mindig jelentős járulékos barnadelfin-fogásokat jelentettek az elmúlt évtized során.

A más közösségi vizek tekintetében meghozott intézkedésekkel ellentétben a balti-tengeri eresztőháló halászatot – 2002 helyett – csak 2008-tól kezdődően tiltották be, egy fokozatos alkalmazkodási időszakot követően, valamint a halászoknak az alkalmazkodásra és a halászfelszerelés lecserélésére nyújtott pénzügyi támogatás mellett.

*
* *

79. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0599/08)

Tárgy: A nehéz és egészségtelen munka fogalmának megszilárdítása

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal (ILO) szerint az ipari megbetegedések Görögországban évente 2 500 életet követelnek, míg az Eurostat szerint ugyanez a szám az EU egészére nézve 142 400. Átlagosan azonban csak évi 20, munkával kapcsolatos megbetegedést vesznek nyilvántartásba az illetékes nemzeti kormányzati osztályok és az IKA társadalombiztosítási hatóság, ami megerősíti a munkahelyi megelőző és helyreállító intézkedéshez szükséges, a munkával kapcsolatos megbetegedések nyilvántartására és bejelentésére irányuló rendszer teljes hiányát. Noha az Egészségügyi Világszervezet szerint a dolgozó népesség 40–50%-a van kitéve munkahelyi kockázatoknak, a görög kormány és az EU még inkább rontja a nehéz és egészségtelen munka fogalmát egy, a bérezéshez és a munkások jóléti juttatásokhoz való jogának aláásására irányuló törekvés során, a monopóliumok nyereségének növelése mellett.

Úgy véli-e a Bizottság, hogy a nehéz és egészségtelen munka fogalmát még egyértelműbben kellene meghatározni a munkahelyi megelőző orvosi kezelés és gondozás javítása, valamint a nyugdíjkorhatárnak nők esetében 50, a férfiak esetében pedig 55 évre történő csökkentése érdekében?

Válasz

A Bizottság szeretne rámutatni a tisztelt képviselő számára, hogy nem áll módjában megjegyzéseket fűzni a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által létrehozott statisztikákhoz, hanem kizárólag az Eurostat által kidolgozott adatokra hivatkozhat⁽²²⁾.

Az EK-Szerződés 136. és 137. cikke értelmében az Európai Közösség hatáskörébe tartozik a helyzet javítására irányuló jogszabályok elfogadása és intézkedések végrehajtása, különös tekintettel a munkahelyi környezetre, a munkavállalók egészsége és biztonsága magasabb szintű védelmének biztosítása érdekében.

Ennek alapján a közösségi jogszabályok kiterjedt korpuszát dolgozták ki a munkavállalók egészsége és biztonsága védelmének átfogó céljával.

Az érintett legfontosabb jogszabály a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedésekről szóló keretirányelv⁽²³⁾. Ennek célja többek között az, hogy megelőző intézkedéseket vezessen be vagy azokat javítsa a munkavállalók biztonságának és egészségének védelmére és a magasabb szintű védelem biztosítására ((10) preambulumbekzdés).

A keretirányelv hatálya igen széles: a 2. cikk (1) bekezdésével összhangban minden köz- és magán tevékenységi ágazatra alkalmazandó (ipari, mezőgazdasági, kereskedelmi, közigazgatási, szolgáltatási, oktatási, kulturális, szabadidős stb.).

A keretirányelv 14. cikke kötelezettségként írja elő annak biztosítását, hogy a munkavállalókat a munkahelyi egészséget és biztonságot érintő kockázatoknak megfelelő egészségügyi felülvizsgálatnak vetik alá. A 15. cikk előírja, hogy a kockázati tényezőknek különösen kitétt csoportokba tartozókat védeni kell a kifejezetten őket érintő veszélyektől.

Felhívjuk továbbá a tisztelt képviselő figyelmét arra a tényre, hogy a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó közösségi stratégia (2007–2012) előírja, hogy „a nemzeti, illetve az EU politikáknak hozzá kellene járulniuk olyan munkakörnyezetek és munkahelyi egészségügyi szolgáltatások kialakításához, melyek

⁽²²⁾ A foglalkozási megbetegedésekre vonatkozó harmonizált adatokat az európai foglalkozási megbetegedési statisztika (EODS) keretében gyűjtik, a tagállamok és a tagjelölt országok által az Eurostat EODS munkacsoportján belül egy szóbeli megállapodás keretében elfogadott módszertannak megfelelően. Görögország azonban nem vesz részt ezen adatok gyűjtésében. Az EODS módszertan tekintetében lásd: <http://circa.europa.eu/Public/irc/dsis/hasaw/library>.

⁽²³⁾ Az 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv (HL L 183., 1989.6.29.)

lehetővé tennék, hogy a munkavállalók egészen idős korukig teljes és hatékony módon vegyenek részt a szakmai életben.”⁽²⁴⁾

A nyugdíjkorhatár tekintetében a Bizottság szeretne emlékeztetni arra, hogy a 2001. évi stockholmi Európai Tanács megállapodott abban, hogy egy uniós célt tűz ki az 55–64 éves korcsoportba tartozó férfiak és nők átlagos uniós foglalkoztatási arányának 50%-ra történő növelésére 2010-ig. A 2002. évi barcelonai Európai Tanács arra a következtetésre jutott, hogy „célul kell kitűzni, hogy 2010-ig átlagban és fokozatosan öt évvel emelkedjék az az életkor, amelynek elérésekor az emberek távoznak az uniós munkaerőpiacról.”⁽²⁵⁾

Ennek megfelelően az EU foglalkoztatási és szociális politikájának egyik célja minden munkahelyen a munkafeltételek javítása a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések folyamatos, fenntartható csökkentésének elérése, valamint az emberek munkaképességének maximalizálása érdekében, így módon megakadályozva a munkaerőpiacról való korai távozást.

Ezért a nehéz, egészségtelen munka fogalmának meghatározása nem lenne összhangban az érintett uniós politika célkitűzéseivel, mivel a megközelítés az, hogy – a megelőzés és a munkafeltételek javítása révén – egészséges és biztonságos munkakörnyezet valósuljon meg.

*
* *

80. kérdés, előterjesztette: Mihael Brejc (H-0603/08)

Tárgy: Fogyasztóvédelem

A repülőgépekre felvihető folyadékmennyiség korlátozásáról szóló új uniós biztonsági előírások miatt az utasok például nem tudnak vizet venni mindaddig, amíg ők maguk és kézipoggyászuk át nem esett a biztonsági ellenőrzésen. Bizonyos repülőtereken azonban a biztonsági ellenőrző pontok utáni üzletekben és bárókban például a vízért felszámított ár a rendes ár ötszöröse-hatszorosa. A kereskedők egész egyszerűen a fogyasztók kárára élnek vissza a szigorú biztonsági előírásokkal.

Hogyan látja a Bizottság ezt a helyzetet, és milyen intézkedéseket tud tenni az ilyen visszaélések további előfordulásának megakadályozására?

Válasz

A rendelkezésre álló információk alapján a Bizottságnak nincs tudomása olyan repülőtéri üzletekről, amelyek a nem alkoholtartalmú italok értékesítésével kapcsolatos, túlzott mértékű nyereségszerzésre használnák a folyadékoknak az utasok által a fedélzetre történő felvitelére vonatkozó korlátozásokat. A Bizottság 2007. június 11-én levélben fordult a Nemzetközi Repülőtéri Tanácshoz (ACI) – a repülőtereket képviselő érdekszervezethez –, amelyben felvetette azt a kérdést, hogy ivóvizet biztosítsanak az utasok számára a repülőtereken.

2007. július 26-i válaszában az ACI azt mondta, hogy a tagjai körében végzett felmérés nem tárt fel árbeli különbségeket a biztonsági ellenőrző pontok előtt és után árusított, palackozott vizek árában. Ezen túlmenően arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy sok repülőtéri üzlet a kiskereskedőinek és étkeztetőinek árait a belvárosi üzletekhez viszonyítja.

Amennyiben azonban a Bizottság konkrét jelzéseket kap bármiféle visszaélésről, felveti a kérdést az ACI-nál.

*
* *

81. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa (H-0604/08)

Tárgy: A nemek közötti egyenlőség átültetése az árukról és szolgáltatásokról szóló irányelvben

Mi a jelenlegi helyzet állása az Írországhoz azzal kapcsolatban intézett hivatalos figyelmeztető levél (azaz első figyelmeztetés) tekintetében, hogy az ír kormány elmulasztotta a 2007. december 21-i határidőig közölni

⁽²⁴⁾ A munka minőségének és termelékenységének javítása: a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos közösségi stratégia 2007–2012 között (COM(2007) 62 végleges), Bevezetés, 3. o.

⁽²⁵⁾ Elnökségi következtetések: Barcelona, 2002. március 15. és 16., I. rész, 32. pont

az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében a nemek közötti megkülönböztetés tilalmáról szóló irányelv (2004/113/EK irányelv⁽²⁶⁾) átültetésére vonatkozó nemzeti intézkedéseket?

Milyen intézkedéseket fog tenni a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy Írországból sor kerül az irányelv teljes körű és megfelelő átültetésére?

Válasz

Az ír hatóságoknak a Bizottság hivatalos figyelmeztető levelére adott válaszát jelenleg vizsgálják. A Bizottság ennek alapján fog határozni a szóban forgó jogsértéssel kapcsolatban 2008 vége előtt meghozandó következő lépésekről.

*
* *

82. kérdés, előterjesztette: Glyn Ford (H-0605/08)

Tárgy: Kereskedelmi preferenciák Kolumbia számára

Tekintettel az idén egyedül Kolumbiában meggyilkolt szakszervezeti vezetők számára (eddig 30) és az ezekkel a bűncselekményekkel kapcsolatos büntetlenség szintjére, elfogadja-e az EU az egyesült államokbeli demokráciáival megegyező erkölcsi álláspontot, és felfüggeszti-e a Kolumbia részére nyújtott valamennyi kereskedelmi preferenciát mindaddig, amíg meg nem állapítják az emberi jogokat mindenki számára?

Válasz

Az EU szorosan nyomon követi az Egyesült Nemzetek (ENSZ) azon vonatkozó emberi jogi egyezményeiben foglalt alapvető emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségek Kolumbia által történő betartását, amely egyezményeknek Kolumbia részes fele, és amelyek ratifikálása és tényleges végrehajtása az Általános Preferenciarendszer Plusz (GSP+) előnyeiből való részesülésének feltétele. A kolumbiai emberi jogi helyzetet rendszeresen megvitatják a kolumbiai kormánnyal tartott kétoldalú találkozók során. Valamennyi GSP+ kedvezményezett – beleértve Kolumbiát is – GSP+ státuszát 2008 folyamán felülvizsgálják majd.

Az EU Kolumbia intézkedéseinek megfelelőségével kapcsolatos megítélésében mindenekelőtt a megfelelő nemzetközi, szakosodott nyomon követő szervek – többek között az ENSZ nyomon követési bizottságainak – nyomon követésére és megfigyelésére támaszkodik, amelyek a vonatkozó egyezmények tekintetében szakértelemmel és hatáskörrel rendelkeznek. Következésképpen az EU-nak a kolumbiai emberi jogi helyzetre vonatkozó értékelései figyelembe veszik az egyezmények alapján létrehozott megfelelő nemzetközi felülvizsgálati szervek nyomon követési mechanizmusából fakadó bármely megállapítást és jelentést.

*
* *

83. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0606/08)

Tárgy: A mavrorachi hulladéklerakó üzemeltetéséhez szükséges további munkálatok

A thesszaloniki prefektúrában található Lagkadas tartománybeli Assiros körzet lakói komoly aggályaiknak adnak hangot és aktív tiltakozásokat szerveznek egy tervezett integrált hulladékkezelő központra, a mavrorachi hulladéklerakóra válaszul, amely esetében fennáll a veszélye annak, hogy az a szükséges munkálatok elvégzésének elmulasztása miatt lakossági szemétkerakóvá válik. A hét hulladékszállítót, a két újrafeldolgozó központot és a biológiai tisztítóüzemet még nem fejezték be. E tekintetben a felelősség azokat a hatóságokat terheli, amelyek évtizedek óta egyszerűen anélkül használják a thesszaloniki prefektúrában található tagaradesi hulladékártalmatlanító központot, hogy a közegészségügy és a környezet védelméhez szükséges infrastruktúrákkal felszerelt hulladéklerakókat építenének. Amikor – pár napon belül – a tagaradesi hulladékártalmatlanító központ működése leáll, ez jelentősen növelni fogja a thesszaloniki lakosok – és még inkább az assirosi körzetben élők – előtt álló problémákat.

Mennyire biztonságos a mavrorachi hulladéklerakó, tekintve, hogy a közegészségügy és a helyi környezet védelméhez szükséges, fent említett munkálatokat nem végezték el? Milyen intézkedéseket tesz a Bizottság annak biztosítására, hogy a kérdéses további munkálatokat elvégezzék?

(26) HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

Válasz

A C(2008)3823 határozattal módosított, 2002. december 27-i C(2002)4710 határozattal a Bizottság úgy határozott, hogy a Kohéziós Alapból közösségi támogatásban részesíti a „Thesszaloniki északnyugati részében található hulladékártalmatlanító központra és bekötőútra” irányuló projektet. Ez a projekt kizárólag a hulladékártalmatlanító központ megépítésére és az azzal kapcsolatos munkálatokra, valamint a bekötőútra vonatkozik. A kiadásokkal kapcsolatos jogosultság végső időpontja 2009. december 31.

A tisztelt képviselő által említett intézkedések némelyikét a szilárd hulladékkezelésre irányuló regionális terv irányozza elő, és azt a Kohéziós Alap nem társfinanszírozza.

A fent említett határozatban előirányzott munkálatok tekintetében az illetékes görög hatóságok (a „Központi Macedónia” operatív program irányításáért felelős hatóság) arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy a Kohéziós Alapból társfinanszírozott, Mavrorahiban található hulladéklerakó (HYTA) üzemeltetésének tesztidőszaka 2008. június 7-én megkezdődött és öt hónapig fog tartani. Meg kell jegyezni, hogy a tesztidőszak a két hulladék-újrafeldolgozó központtal kapcsolatos munkálatok és az azzal összefüggő infrastruktúrára, valamint a bekötőútra irányuló munkálatok befejezését követően indult meg.

Ezen túlmenően – a görög hatóságok által nyújtott információ szerint – a határozatban leírt teljes projektet a határozatban megállapított határidőkön belül fogják befejezni, beleértve a csurgalékvíz-kezelő üzem megépítését is.

A görög hatóságok megerősítik, hogy a szilárd hulladékkezelésre irányuló regionális tervben előirányzott további munkálatok egyáltalán nem érintik a mavrorachi hulladéklerakó üzemeltetését. A hulladékszállító-telepek hálózatának befejezése a hulladék szállításának módját, nem pedig a telep üzemeltetését érinti. A két, tagadesi és thermi hulladék-újrafeldolgozó központ működik, bár még nem teljes kapacitás mellett, míg az eukarpiai központ környezetvédelmi engedélyeztetése most folyik. Végezetül, a görög hatóságok szerint a csurgalékvíz-kezelő üzem nem érinti a hulladéklerakó üzemeltetését, mivel az üzem elvileg megépül addigra, amikor is a csurgalékvíz-előállítás megkezdődik.

*
* *

84. kérdés, előterjesztette: Leopold Józef Rutowicz (H-0609/08)**Tárgy: A szegény országoknak nyújtott támogatás**

Végeztek-e kutatásokat az EU által a szegény országok számára nyújtott támogatás hatékonyságát illetően?

Azokból a bizonyítékokból, amelyeket e téma vonatkozásában megvizsgáltam – a humanitárius segítségnyújtást nem tekintve –, úgy tűnik, hogy a legtöbb esetben a kedvezményezett országokban alig-alig nőtt a GDP, ami megerősíthetné az ilyen támogatások hatékonyságát, amely támogatások pedig az adófizetők euromilliárdjaiba kerülnek?

Válasz

A Bizottság által nyújtott támogatás hatékonysága mind belső, mind pedig külső értékelés tárgyát képezi. A támogatáshatékonysági menetrendet – annak ma ismert formájában – a 2005. évi Párizsi Nyilatkozat indította el, amely tartalmazta az elerendő célokat és az előrehaladás mérésére szolgáló mutatókat. A Párizsi Nyilatkozat aláíró felei megállapodtak egy, a végrehajtás nyomán követésével foglalkozó közös vállalkozásról. A legutóbbi felmérés eredményeit jelenleg véglegesíti a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD), és azt a 2008. szeptemberében Accrában megrendezendő, a támogatáshatékonyságról szóló harmadik magas szintű fórumon fogják ismertetni.

A felmérés adataiból származó előzetes eredmények azt mutatják, hogy a mindkét felmérésben (2006 és 2008) részt vevő 33 partnerországban a Bizottság előrehaladást ért el a kapacitásépítés (a technikai támogatás jobb koordinálása és a párhuzamos projektvégrehajtási egységek kisebb mértékű használata), a partnerországok prioritásaihoz való igazodás, a támogatás kiszámíthatósága, valamint a helyszíni missziók és a többi adományozóval végzett elemző munka koordinálása terén. A fennmaradó kihívások között szerepel az ország (államháztartás irányítására és a közbeszerzésre irányuló) rendszerei alkalmazásának növelése és – a programalapú megközelítések fokozott felhasználása révén – a közös rendelkezések és eljárások alkalmazása. A felmérés azt is mutatja, hogy a partnerországokban az államháztartás irányításával kapcsolatos rendszerekbe való befektetés kifizetődő, mivel az országok egyharmada javított rendszerein. Ezen túlmenően a partnerországok egynegyede javítani tudta nemzeti fejlesztési stratégiái minőségét, az

országoknak pedig csaknem egyötöde javítani tudott a kapcsolódó, eredményalapú nyomon követési keretrendszeren.

A támogatás hatékonyságának mérése egy közép-, illetve hosszú távú folyamat, a nemzetközi közösség következő átfogó felülvizsgálatára pedig a 2011. évi negyedik magas szintű fórumon kerül sor. Jelenleg könnyebben megállapítható az, hogy a fejlesztési közösség által Párizsban meghatározott 2010-es célok teljesültek-e, valamint hogy (a párizsi kötelezettségvállalások alkalmazása révén) a hatékonyabb támogatás milyen hatást gyakorolt a bruttó hazai termék (GDP) növekedésére.

2007-ben az OECD/Fejlesztési Támogatási Bizottság (FTB) elvégezte a Közösség által nyújtott támogatás kiterjedt szakértői értékelését, amely elismerte a Bizottság vezető szerepét a támogatások hatékonyságával kapcsolatos vitában, és fontos ajánlásokat tartalmazott a költségvetési támogatás, a párhuzamos végrehajtási egységek alkalmazása, a támogatás függetlenítése és a civil társadalommal fenntartott kapcsolat terén.

A Nemzetközi Valutaalap (IMF) adatai szerint a fejlődő országokban a GDP lényegesen nőtt az elmúlt években: 2000 és 2008 között az éves növekedés 3,8 és 7,9% között volt a „felemelkedő és fejlődő gazdaságok” csoportja esetében. Afrika Szaharától délre fekvő része – egy teljes egészében fejlődő országokból álló térség – tekintetében ezek a számok 3,8 és 6,8%. Egyértelmű, hogy a helyzet országoként jelentősen eltér.

Kiterjedt kutatás és vita folyik jelenleg is arra vonatkozóan, hogy pontosan milyen mértékben segítik elő a támogatások a gazdasági növekedés biztosítását (lásd például Dollar, Collier: „Aid Allocation and Poverty Reduction”, JavaScript:WinOpen();). A támogatás számos különféle módon segít megszabadulni a fejlődés korlátaitól. Sok tényezőtől függ azonban, hogy ez a befolyás mennyire közvetlen. Egy ország fejlesztési stratégiája például irányulhat inkább a magánszektor fejlesztésére és a termelőkapacitás kiépítésére. Ilyen esetekben a gazdasági növekedésre gyakorolt várható hatás közvetlenebb. Ehhez hasonlóan a források irányulhatnak például az egészségügyre és az oktatásra is, amelyek – hosszútávon – várhatóan pozitív hatással járnak a gazdasági növekedésre.

Mindenesetre nem férhet kétség ahhoz, hogy a hatékony támogatás inkább vezet a gazdasági növekedés elősegítéséhez, mint a gyenge minőségű támogatás, amely óriási tranzakciós költségekkel terheli meg a partnereket. A támogatási hatékonyság javításával egyidejűleg, az intézkedések végrehajtása és a magatartás megváltoztatása – beleértve a támogatás kezelésére vonatkozó új rendelkezéseket is – elkerülhetetlenül némi időbe telik majd, a támogatás hatékonyságára vonatkozó menetrend néhány elemének pedig közvetlenebb hatást kell gyakorolnia a gazdasági növekedésre. Az államháztartás irányításával kapcsolatos kapacitás partnerországok általi javításának például jótékony hatással kell járnia a befektetésekre. Ezen túlmenően a támogatás függetlenítésének több lehetőséget kell biztosítania a fejlődő országokbeli szolgáltatóknak arra, hogy biztosítsák és fejlesszék szakértelmüket.

*
* *

85. kérdés, előterjesztette: Göran Färm (H-0611/08)

Tárgy: Tolmácsolás a szakértői üléseken

Mi a Bizottság véleménye az EFBWW luxemburgi ülésein a tolmácsoláshoz való hozzáférésről? Az Építési Bizottság 2008. április 22–23-i ülésén például nem állt rendelkezésre svéd tolmácsolás annak ellenére, hogy az ülésen jelenlevő három résztvevő már két hónappal korábban jelezte részvételi szándékát, ily módon megfelelő az azoknak a követelményeknek, amelyeket a Bizottság jelenleg a tolmácsolás biztosítása tekintetében előír. Valamennyi résztvevő anyanyelvére történő tolmácsolás demokratikus jelentőségű kérdés a szakértői üléseken. Bonyolult és kulcsfontosságú szakértői tárgyalások folynak jelenleg a Laval-, Viking- és Rüffert-ügyekben az EB által hozott ítéletekről, amelyekben a mozgás szabadsága áll szemben a munkavállalók jogainak védelmével. A szakértői képviselőket nem a nyelvismeretük miatt választják ki, és nem várható el tőlük, hogy uniós szintű üléseken tolmácsolás rendelkezésre állása nélkül vegyenek részt.

Válasz

A Bizottság egyetért azzal, hogy az információkhoz anyanyelven történő hozzáférés demokratikus kérdés, és azt az intézmények keretében amennyire csak lehet, biztosítani kell.

A Bizottság azonban megállapítja, hogy a tisztelet képviselő által említett üléseket nem a Bizottság égisze alatt szervezik. Ezek az Európai Építőipari és Famunkások Szakszervezeteinek Szövetsége (EFBWW) (vagy adott esetben más szakszervezetek) olyan belső ülései, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem játszik más szerepet, minthogy kölcsönadja helyiségeit. A tolmácsolást a Parlament biztosítja.

A 2008. április 22–23-i ülés esetében a Parlament sem dán, sem svéd tolmácsolást nem tudott biztosítani az azon a héten zajló parlamenti ülészek miatt. A Bizottság ezt az információt az ülést megelőzően továbbította az EFBWW-nek.

*

* *